DE BOODSCHAPPEN

VAN

DE VROUWE VAN ALLE VOLKEREN

HERZIENE UITGAVE

1998

HEER JEZUS CHRISTUS,
ZOON VAN DE VADER,
ZEND NÚ UW GEEST OVER DE AARDE.
LAAT DE HEILIGE GEEST WONEN
IN DE HARTEN VAN ÁLLE VOLKEREN,
OPDAT ZIJ BEWAARD MOGEN BLIJVEN
VOOR VERWORDING, RAMPEN EN OORLOG.
MOGE DE VROUWE VAN ALLE VOLKEREN,
DIE EENS MARIA WAS,
ONZE VOORSPREEKSTER ZIJN.
AMEN.

Het gebed met beeltenis, brochures en boeken betreffende de Vrouwe van alle Volkeren, waaronder 'de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren' en de 'Eucharistische Belevenissen', zijn in verschillende talen verkrijgbaar bij:

Stichting Vrouwe van alle Volkeren
Diepenbrockstraat 3
1077 VX Amsterdam
tel. 020 - 6620504
fax 020 - 4711333
Gironr. 2108003

website: www.laudate.org

Approbatio devotionis publicae, Haarlem, 31 mei 1996
H.J.A. Bomers c.m., Episc. Harl.; Dr. J.M. Punt, Episc. Aux.

ISBN 3-87449-194-3???

INHOUDSOPGAVE

INLEIDING

De eerste 25 Boodschappen, 1945-1950
De Boodschappen van 1950-1954
De titel 'de Vrouwe van alle Volkeren'
Het gebed
De beeltenis van de Vrouwe van alle Volkeren
Het Dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster
Het eerste en voornaamste gebod
De Boodschappen van 1954-1959
De Kerk, de Gemeenschap
De Eucharistie
Het kerkelijk standpunt
De zieneres Ida Peerdeman
De betekenis van de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren
Voorwoord bij de herziene uitgave

DE BOODSCHAPPEN VAN DE VROUWE VAN ALLE VOLKEREN

1e Boodschap, 25 maart 1945
De Vrouwe verschijnt. Aankondiging van de bevrijding. De rozenkrans en het gebed. De Vrouwe, Moeder. Het kruis.

2e Boodschap, 21 april 1945
De beeltenis van de Vrouwe. De vrede in Christus. Nieuw gevaar. Israël zal herrijzen. Kaïn en Abel. De stenen tafelen. De mirakelprocessie.

3e Boodschap, 29 juli 1945

Jehova waarschuwt. Komt getrouwen. Christus, de weg. Engeland en Amerika.

4e Boodschap, 29 augustus25
Droefheid en blijdschap. Eén gemeenschap. Tijdperk van drie pausen. Een nieuwe oorlog. De opleiding van de geestelijken.

5e Boodschap, 7 oktober 1945
De oosterse volkeren. De weg naar het kasteel. De tuin der gerechtigheid. De tuin der waarheid. De katholieke Kerk. Met de tijd meegaan. Een nieuwe, witte duif. Het kruis opnemen. Het kruis de wereld in. De overwinning van het kruis. De rozenkrans. De Vrouwe zal helpen.

6e Boodschap, 3 januari 1946
Strijd in Engeland en Europa. Kijk naar het kruis. Strijd. Jeanne d'Arc. Waarheid, naastenliefde en rechtvaardigheid. Jericho. Geestelijke strijd. Ego sum.

7e Boodschap, 7 februari 1946
Europa gewaarschuwd. Strijd en rampen. Laat de kleinen tot Mij komen. De landing op de maan. Eenheid in Europa. Engeland.

8e Boodschap, 25 februari 1946
De waarheid is zoek. Het kruis midden in de wereld. Waarheid, geloof en liefde. Ramp op ramp. Ecce Homo.

9e Boodschap, 29 maart 1946
Het goddelijk Kind. Terug naar Hem. Christus Regnum.

10e Boodschap, 9 juni 1946

Urbi et Orbi. Werken en waken. Een nieuwe ramp. Strijd tegen de paus.

11e Boodschap, 4 januari 1947

Dreiging over de wereld. Rome, wees gewaarschuwd.
Naastenliefde, rechtvaardigheid, waarheid. Ruim moeten zij zien.

12e Boodschap, 30 augustus 1947

Gezicht over Italië. Politiek-christelijke strijd. Geheime zittingen in het Vaticaan.

13e Boodschap, 7 december 1947

Het kruis. Golven over Europa. Rechtvaardigheid, naastenliefde, gerechtigheid. Soldatenkerkhof.

14e Boodschap, 26 december 1947

De verscheurde wereld. Het kruis. De zonnewijzer is gekeerd. Helse uitvindingen.

15e Boodschap, 28 maart 1948

De strijd begint. Keert tot uzelf.

16e Boodschap, 7 mei 1949

De donkerte van de tijden. De minsten der mijnen. Strijd. Tweestrijd en verwording. De geest die ze niet begrepen hebben. Natuurkrachten. De Kerk ingesloten. Verdeelde wereld.

17e Boodschap, 1 oktober 1949

Christus vervolgd. Strijd op de Balkan. Engeland. Rusland. De Donaulanden.

18e Boodschap, 19 november 1949

Italië en Duitsland. Bidden.

19e Boodschap, 3 december 1949

Duitsland. Modern heidendom. Rome. Nederland. De kloof.

De wetten veranderen. De leer van Christus.

Het zal met de jaren uitkomen.

20e Boodschap, 16 december 1949

Arm Duitsland. Zware wolken boven de St. Pieter. Werken met daden. Naastenliefde, Rechtvaardigheid. Periode van strijd en rampen. Lombardi. Het middelpunt. Duitsland en Italië.

21e Boodschap, 14 februari 1950

De jongeren. Het eenvoudige kruis. Met moderne middelen werken. Amerika en Rusland. Japan. Indië. Nu nog is de kans. Duitsland.

22e Boodschap, 27 mei 1950

Werken aan het geestelijke. Duitsland. De jongeren. Het eerste en voornaamste gebod.

23e Boodschap, 15 augustus 1950

Het oosten. Formosa. Politiek-christelijke strijd. Een nieuwe geest. Oost en West. De zege is aan Ons. Engeland. Korea. Encyclieken. Chaos.

24e Boodschap, 16 november 1950

De Vrouwe op de wereldbol. De Vrouwe van alle Volkeren. Haar voeten op Engeland en Duitsland. Oproep tot actie in Duitsland. Van de grond af beginnen. De grote kans voor Rome. Beroering over de wereld.

25e Boodschap, 10 december 1950

Het kruis over de wereld gelegd. Strijd in het oosten. De eerdere verschijning van de Vrouwe. Seculieren en regulieren. Mannen en vrouwen. De witte duif.

De paus zal geholpen worden. Frankrijk. Het ijzeren gordijn. Turkije. De herder en zijn kudde.

26e Boodschap, 25 januari 1951

Droom. Het laatste avondmaal. Nuchter ter tafel gaan. Een nieuw decreet.

27e Boodschap, 11 februari 1951

De Vrouwe, Maria, Moeder van alle Volkeren. Het Tweede Vaticaans Concilie. De pijnen van het kruis. Het gebed wordt gegeven. Het eerste en voornaamste gebod. De strijd om de geest. De wetten kunnen veranderd worden. Landen van Europa. Amerika. Afrika. Azië. Wij zorgen voor hen. Deze tijd is onze tijd.

28e Boodschap, 4 maart 1951

De wil van de Zoon. De beeltenis van de Vrouwe. Verspreiding van gebed en beeltenis. Uitleg van de beeltenis.

29e Boodschap, 28 maart 1951

Gehoorzaamheid aan de Zoon. Het gebed nogmaals. Tijdperk van verval. Gevaar voor Rome. Heb geen angst. Valse profeten.

30e Boodschap, 1 april 1951

Alle volkeren. Het laatste mariale dogma. De Moeder van de Mensenzoon. In de harten van alle volkeren. Begint en aanschouwt het wonder. Het eenvoudige geloof. Vertrouw toch.

31e Boodschap, 15 april 1951

De lendendoek. Een nieuw dogma. De Medeverlosseres en Voorspreekster. Snelle verspreiding van het gebed. De wereld in verwording. Vrede.

32e Boodschap, 29 april 1951

De Vrouwe van alle Volkeren. Dogma van Medeverlosseres.

Deze tijd is onze tijd. De Vrouwe onder het kruis.

Het is reeds voorbestemd. De ernst der tijden.

33e Boodschap, 31 mei 1951

Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. De kudde schapen. De stralen van genade, verlossing en vrede. Belofte. Van land tot land, van stad tot stad. De vrouwen en mannen dezer wereld. Handel modern en vlug.

34e Boodschap, 2 juli 1951

Een grote actie voor God. Uitleg voor het nieuwe dogma. Godsliefde. Naastenliefde. Die eens Maria was.

35e Boodschap, 15 augustus 1951

Het dogma van Maria Tenhemelopneming. Aan de Moeder toevertrouwd. Het laatste mariale dogma. Aarzel niet.

De Liefde. Naar het goede, naar Christus. Eén in Christus.

36e Boodschap, 20 september 1951

Geestelijke ondermijning. Breed en ruim. Het gebed om de Ware Geest. Christenvolken, sluit u aaneen. Strijd over het mariale dogma. De Vrouwe van alle Volkeren en de eenheid. De Heilige Vader.

37e Boodschap, 15 november 1951

Medeverlosseres door de wil van de Vader. De beeltenis zal voorafgaan. Eén gebod: Liefde. Engeland. Amerika. Duitsland. Nederland. Frankrijk. Italië. De paus. De zieneres en het schilderij.

38e Boodschap, 31 december 1951

De leer is goed. Reeds bij de aanvang Medeverlosseres. De tijd dringt. Het laatste dogma in de mariale geschiedenis. Eenvoudiger leer bestaat niet. Rusland, China, Amerika, Europa. Heb geen vrees. De belofte van het gebed.

39e Boodschap, 17 februari 1952

Kerk en kruis. De tijd is gekomen. De dienstmaagd des Heren. Het teken van de Vrouwe. Het kruis in de hand. Genade, Verlossing en Vrede.

40e Boodschap, 19 maart 1952

De paus krijgt zijn teken. Eén kudde. Vraagt aan de Vrouwe van alle Volkeren.

41e Boodschap, 6 april 1952

Die eens Maria was. Wie of wat ge ook zijt. Een grote taak. Bidt het gebed.

42e Boodschap, 15 juni 1952

De grote actie. De medeverlossing. Eensgezindheid. Zorg voor de verspreiding.

43e Boodschap, 5 oktober 1952

Drie gedachten, één geheel. Vanaf de aanvang. De andere dogma's. De zware taak van de paus. Lege handen. Priesters en religieuzen. Onderlinge eenheid. De liefde omvat alles. Amsterdam en de beeltenis. De Dominicanen.

44e Boodschap, 8 december 1952

Drie gedachten in één gebaar. De tijd nadert. De vijand van Christus. Eenheid in de ware, Heilige Geest. Een goede Moeder. Oordelen en veroordelen. Helpt de Heilige Vader. Blanken en zwarten. De nieuwe kerk.

45e Boodschap, 20 maart 1953

De tijd is gekomen. Het dagelijks wonder. Paus Pius XII. De voorzeggingen van de Vrouwe. De ware vrede. De nieuwe kerk, de altaren. Amsterdam, de plaats van het Sacrament. Zij zal de wereld redden.

46e Boodschap, 10 mei 1953

Bijzondere boodschap voor de paus. Bidt, volkeren. De valse geest. Amsterdam, het middelpunt. De Vrouwe zorgt voor alles.

47e Boodschap, 11 oktober 1953

Verwording, rampen en oorlog. De Vrouwe zal de vrede brengen. De Verlosser en de Medeverlosseres van alle volkeren. Bestemd voor de wereld. De bekroning van Maria. De zwarte en de blanke schapen. De bekroning van de Moeder van de Heer. Maria neemt de verantwoording.

48e Boodschap, 3 december 1953

De krachten der hel.

49e Boodschap, 4 april 1954

De oude gedachten. De Onbevlekte Ontvangenis. De Vrouwe en de Heilige Geest. De apostelen. Sluitsteen van de mariale gedachten. De paus. De sacrista. Boodschap voor de bisschop. De hand van satan. Offer en strijd.

50e Boodschap, 31 mei 1954

Vraag om dit dogma. Op deze datum. De dag van de bekroning van de Vrouwe. En de Vrouwe bleef bij haar apostelen. De zaligprijzing. Het teken van de Vrouwe van alle Volkeren. Het woord, de stem van hun Moeder. Na het dogma de vrede. Knielt diep voor uw Schepper neer. Alle mensen.

51e Boodschap, 31 mei 1955

De Vrouwe verschijnt in het openbaar. De Vrouwe spreekt de volkeren toe. Zij zal satan verslaan. De Drieëenheid. God zal zijn Moeder verhoren. Vertrouwt op uw Moeder. De Vrouwe zal haar zegen geven. Terug tot het offer. Het Rijk Gods. De volkeren verenigd rondom haar troon. Gij zijt verantwoordelijk. De Vrouwe bidt u. Eén Gemeenschap. Uw Moeder is u voorgegaan. Keert terug tot de Gemeenschap. Troostvolle belofte.

52e Boodschap, 31 mei 1956

De zieneres in tweestrijd. Omwille van de belofte. De gehoorzaamheid. De plaats van de nieuwe kerk. De kerk van buiten gezien. Het voorportaal. Het interieur van de kerk. De altaren. De voorstellingen achter de altaren. Het altaar van de Vrouwe. De aparte kapel. Het celibaat. De beeltenis in het openbaar. Het wonder van Kana.

53e Boodschap, 31 mei 1957

Heer, uw wil geschiede. De laatste boodschap in het openbaar. Vraag om het dogma. Gehoorzaamheid en vrije wil. De Parakleet. De sacramenten. De hemel. Het celibaat. De voorsmaak tot het eeuwige leven.

54e Boodschap, 19 februari 1958

Voorzegging van de dood van paus Pius XII.

55e Boodschap, 31 mei 1958

Een hemelse ervaring. In alle rust zal Ik teruggaan. Bouwt hier één gemeenschap.

56e Boodschap, 31 mei 1959

De gekroonde Vrouwe in hemelse glorie. Doet boetvaardigheid. De Heer verschijnt. Vaarwel.

Nawoord

APPENDIX

I Het mirakel van Amsterdam
II Het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren
III Verklaring van de zieneres n.a.v de dood van paus Pius XII
Brief van pater Frehe, haar leidsman
IV Droom van 25 juni 1959
V Brief van de zieneres aan haar leidsman n.a.v de boodschap van 31 mei 1957
VI Brief van de zieneres aan haar leidsman n.a.v de boodschap van 31 mei 1958

REGISTER

INLEIDING

De komst van de Vrouwe van alle Volkeren te Amsterdam, het begin van haar verschijningen en boodschappen, was een gebeurtenis die in alle stilte plaatsvond op 25 maart 1945. Het was die dag het feest van Maria Boodschap en tevens Palmzondag. De tweede wereldoorlog was nog niet ten einde en Amsterdam maakte een van de gruwelijkste perioden uit haar geschiedenis door. Rond een potkachel geschaard zitten een vrouw, Ida Peerdeman en haar drie zusters. Een priester, een goede bekende van de familie, is op bezoek. Terwijl men druk met elkaar in gesprek is, gebeurt er plotseling iets vreemds. Ida, de jongste van de vier zusters, bemerkt iets in de zijkamer en staat op. Daar ziet ze een overweldigend licht verschijnen. Haar omgeving lijkt niet meer voor haar te bestaan. In dat licht ziet zij een vrouwelijke gestalte tevoorschijn treden, die tot haar begint te spreken. Zo begint de eerste boodschap.

Het was de eerste in een reeks van 56 boodschappen, die haar gedurende 15 jaar werden gegeven en die eindigden met een groots afscheids-visioen op 31 mei 1959.

De boodschappen zijn onder te verdelen in drie gedeelten.

In de eerste 25 boodschappen laat de Vrouwe ons vooral een indringend beeld zien van kerk en wereld in de tweede helft van de 20e eeuw.

Op 1 november 1950 kondigde paus Pius XII het dogma af van Maria Tenhemelopneming. De boodschappen nemen dan een nieuwe wending. Geleidelijk openbaart zich de volheid van de boodschap die Maria als de Vrouwe van alle Volkeren wil brengen en ontvouwt zich het grote plan waardoor Zij deze wereld wil redden. Het gebed en de beeltenis worden gegeven en de Vrouwe spreekt uitvoerig

over het laatste mariale dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.
Vanaf 31 mei 1954 verschijnt de Vrouwe elk jaar op 31 mei. In grootse visioenen spreekt Zij de volkeren toe en neemt ten slotte afscheid met een hemels vaarwel.

DE EERSTE 25 BOODSCHAPPEN (1945-1950)

De eerste 25 boodschappen, die in de periode 1945-1950 gegeven werden, zijn niet altijd even gemakkelijk te volgen. Aanvankelijk bleef de betekenis van vele beelden en woorden onduidelijk. In een tijd dat niemand kon vermoeden welke zware stormen nog over de Kerk en de wereld zouden losbreken, waarschuwt de Vrouwe voor het dreigende onheil dat de mensheid wacht. Dit is des te opmerkelijker omdat nu, zoveel jaren later, veel beelden zo herkenbaar voor ons zijn geworden en veel voorzeggingen in vervulling zijn gegaan: de vestiging van de joodse staat Israël (2e Boodschap), de koude oorlog (23e Boodschap), economische oorlog, boycotting, valutacrises (14e Boodschap), de landing op de maan (7e Boodschap), de oorlog op de Balkan (17e Boodschap), de ondergang van het communisme (5e Boodschap), chemische oorlogvoering (17e Boodschap). Met recht zegt de Vrouwe: *“Het zal met de jaren uitkomen”* (19e Boodschap) en *“De tekenen zitten in mijn woorden”* (49e Boodschap).
Langzaam blijkt de sluier van verhulling te worden weggenomen. Dit komt nog duidelijker tot uiting in de vele waarschuwingen die de Vrouwe aan de Kerk geeft. In een tijd waarin nog niets wees op een crisis in de Kerk, waarschuwt de Vrouwe steeds opnieuw dat het geloof vaak niet verder reikt dan de oppervlakte en spoort Zij aan tot fundamentele veranderingen (4e, 5e en 7e Boodschap). Zij laat een Kerk zien waarboven zware wolken zich samenpakken.

Terwijl de periode van wederopbouw na de verwoestende tweede wereldoorlog een tijd van optimisme was, laat de Vrouwe juist een wereld zien die meegesleept zal worden naar de afgrond en zichzelf dreigt te vernietigen. Rampen en oorlog zijn het gevolg van de verwording in een mensheid die door golven van geestesverwarring wordt meegesleurd en zijn Schepper niet meer kent.
Steeds opnieuw wijst de Vrouwe op het kruis, de weg van Jezus Christus, de weg van liefde, waarheid en rechtvaardigheid. Niet eerder zal er vrede zijn op aarde dan wanneer het kruis werkelijk midden in de wereld geplaatst wordt en allen daarnaar opzien als het middelpunt van de schepping. De Vrouwe belooft de wereld te helpen en Zij kondigt een nieuwe geest aan, een witte duif, die zijn stralen zal zenden. *"Ik zet mijn voet op de wereld. Ik zal ze helpen en brengen tot het doel, maar ze moeten luisteren"* (5e Boodschap).

DE BOODSCHAPPEN VAN 1950-1954

Pas in de boodschap na de afkondiging van het dogma van Maria Tenhemelopneming op 1 november 1950, wordt voor het eerst de titel 'de Vrouwe van alle Volkeren' genoemd. In het jaar daarop, 1951, geeft de Vrouwe haar gebed en de aanwijzingen voor haar beeltenis. Dan begint Zij ook te spreken over het laatste mariale dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.

De titel 'de Vrouwe van alle Volkeren'

Reeds in de allereerste boodschap wordt verwezen naar deze titel, wanneer Maria zegt: *"Zij zullen mij 'de Vrouwe' noemen, 'Moeder'."*
Als uitleg van deze titel verwijst de Vrouwe herhaaldelijk naar de kruiswoorden zoals die opgetekend staan in het Johan-

nesevangelie. Zo zegt Zij: *"Bij het heengaan van de Heer Jezus Christus gaf Hij Miriam of Maria in één gebaar aan de volkeren, haar als 'de Vrouwe van alle Volkeren'. Hij sprak immers de woorden 'Vrouw, zie daar uw zoon; zoon, zie daar uw Moeder'. Eén gebaar, en Miriam of Maria kreeg daardoor deze nieuwe titel"* (43e Boodschap).
Deze titel brengt haar universele zending tot uitdrukking, die alle mensen en de gehele wereld betreft. *"De Vrouwe van alle Volkeren wil gebracht worden onder allen, wie of wat zij zijn. Daarom heeft Zij deze titel gekregen van haar Heer en Meester"* (38e Boodschap).
Ten aanzien van deze titel geeft de Vrouwe de navolgende belofte: *"Zij zal onder deze titel de wereld redden"* (45e Boodschap).

Het gebed

Op 11 februari 1951, de feestdag van de verschijning van Lourdes, geeft de Vrouwe het gebed. Al in de eerste boodschap van 1945 is er sprake van dit gebed wanneer de Vrouwe zegt: *"Het gebed moet verspreid worden."* Dit korte en eenvoudige gebed is gericht tot de Heer Jezus Christus en vraagt om de zending van de Heilige Geest. Als de Vrouwe van alle Volkeren en Voorspreekster belooft Maria aan allen die dit gebed bidden de komst van de Heilige Geest. De Vrouwe zegt: *"Dit gebed is gegeven voor de verlossing van de wereld. Dit gebed is gegeven voor de bekering van de wereld. Bidt dit gebed bij alles wat gij doet. In de kerken en door moderne middelen zal dit gebed verspreid worden. De mensen dezer wereld zullen leren de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, te vragen als Voorspreekster, opdat de wereld bevrijd zal worden van verwording, rampen en oorlog"* (38e Boodschap).

Opnieuw geeft de Vrouwe een grootse belofte: *"Door dit gebed zal de Vrouwe de wereld redden"* (46e Boodschap).

De beeltenis van de Vrouwe van alle Volkeren

Al in de tweede boodschap ziet de zieneres een afbeelding van de Vrouwe in een zee van bloemen, waarvoor duizenden mensen geknield liggen. Nadat de Vrouwe het gebed gegeven heeft, vestigt Zij de aandacht op de speciale wijze waarop Zij verschijnt en vraagt hiervan een beeltenis te maken. Zij staat op de aardbol omdat Zij voor de hele wereld komt. Haar gezicht, handen en voeten zijn als van de mens, de rest als van de Geest door wie Zij overschaduwd is. Zij staat voor het kruis omdat Zij met de Zoon het kruisoffer heeft volbracht. Uit haar handen komen drie stralen, de stralen van Genade, Verlossing en Vrede, die Zij nu als de Vrouwe van alle Volkeren mag geven. De stralen schijnen op de volkeren van deze wereld die uitgebeeld worden als schapen en die niet eerder rust zullen vinden dan wanneer zij opkijken naar het kruis. Ook over deze beeltenis wordt een belofte gegeven. De Vrouwe zegt: *"Ik geef de belofte dat Ik allen die voor de beeltenis zullen bidden en vragen aan Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, de genade zal geven naar ziel of lichaam, naar gelang de Zoon wil. Gij zult dit niet in beperkte kring beschouwen. Ik immers ben de Vrouwe van alle Volkeren. Deze beeltenis zal gaan van land tot land, van stad tot stad. Dat is de bedoeling van het verlossingswerk"* (33e Boodschap).
De Vrouwe wenst een wereldwijde actie ter verspreiding van het gebed met de beeltenis.

Het dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster

De beeltenis van de Vrouwe van alle Volkeren is de uitbeelding van een nieuw dogma, het laatste en grootste

mariale dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Het gebed en de beeltenis vormen de voorbereiding daarop. In vele boodschappen spreekt de Vrouwe over dit dogma en laat Zij zien hoe Zij onlosmakelijk verbonden is met het verlossingswerk. Immers, Miriam of Maria werd de Dienstmaagd des Heren, uitgezocht door de Vader en de Heilige Geest. Bij de aanvang was Zij, door die uitverkiezing, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster van alle volkeren. Deze drie titels horen nauw tezamen en vormen één geheel (43e Boodschap). Van haar heeft Christus zijn lichaam ontvangen (34e Boodschap). Zij heeft zich met Hem in het offer verenigd terwille van de verlossing van de mensheid. Geestelijk en lichamelijk heeft Zij met haar Zoon meegeleden (30e Boodschap). Verenigd met haar Zoon, heeft Zij de slang verpletterd met haar voet, en aan haar is de mensheid toevertrouwd (35e Boodschap). Niet alleen omdat Zij de Moeder van de Heer is, is Zij Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster maar omdat Zij is de Onbevlekte Ontvangenis. Zij werd uitgezocht en bevrucht door de Heilige Geest en Zij bleef bij haar apostelen over wie de Heilige Geest moest komen. Ook nu wil Zij weer de Heilige Geest brengen over de volkeren (49e Boodschap).

Op unieke wijze spreekt Maria, de Vrouwe, de theologen toe. Uitdrukkelijk wordt aan de paus en de Kerk gevraagd om de afkondiging van dit dogma als sluitsteen van de mariale leer. In een speciale boodschap voor de paus vraagt de Vrouwe hem het gebed aan de volkeren voor te bidden en zegt Zij: *"Nu is het tijdstip gekomen waarop gij zult spreken over Maria als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster onder de titel 'de Vrouwe van alle Volkeren'"* (46e Boodschap). De Vrouwe voorzegt veel strijd en tegenstand over dit dogma, maar de afkondiging ervan is reeds

voorbestemd en wordt op 31 mei 1954 in een visioen aan de zieneres getoond.

Het eerste en voornaamste gebod

In vele boodschappen spreekt de Vrouwe tot de Kerk en de Christenen. Onophoudelijk maant Zij hen tot het grote gebod der Liefde. Alleen liefde kan deze ontredderde wereld helpen. Zo zegt Zij: *“Het eerste en voornaamste gebod voor de mensen is de Liefde. Wie liefde bezit zal zijn Heer en Meester vereren in zijn Schepping, dat wil zeggen het grote zien van zijn Schepping, het offer daarbij inbegrepen. Wie liefde bezit, zal tegenover andere mensen alles doen wat hij zichzelf graag wenst aangedaan. De Liefde is het eerste en voornaamste gebod dat Christus gegeven heeft”* (35e Boodschap).
De Vrouwe spoort de christenen aan breed en ruim te zijn en steeds weer roept Zij op tot eenheid.

DE BOODSCHAPPEN VAN 1954-1959

In deze laatste boodschappen, die alle gegeven zijn op 31 mei, zien we de Vrouwe in haar volle glorie. Op indringende wijze spreekt Zij de volkeren der aarde toe en toont de mensheid de weg die zij zal moeten gaan. De reeks boodschappen wordt afgesloten met een hemels visioen van de verheerlijkte Vrouwe en de Heer in goddelijke glorie.

De Kerk, de Gemeenschap

De Vrouwe duidt de Kerk vaak aan als ‘de Gemeenschap’ waarin Zij alle volkeren, alle mensen, *“wie of wat ge ook zijt”*, tezamen wil brengen. Amsterdam neemt daarbij een bijzondere plaats in. De Vrouwe wil dat daar haar kerk komt en de volkeren zich elk jaar verenigen rondom haar troon op haar grote feestdag, de 31e mei. Zij laat zien waar deze kerk

gebouwd moet worden en geeft veel gedetailleerde aanwijzingen over hoe deze kerk er uit moet gaan zien (52e Boodschap).

De Eucharistie

De weg die de mensheid moet gaan, leidt naar het grote mysterie van de Eucharistie, het dagelijks wonder. In de laatste boodschappen wijst de Vrouwe met steeds grotere nadruk op de Eucharistie en de werkelijke tegenwoordigheid van de Heer onder de gedaanten van brood en wijn (53e Boodschap). In het hemelse visioen van 31 mei 1959, treedt uit een Hostie van wit vuur de gestalte van de Heer zelf te voorschijn, in al zijn grootsheid en majesteit en weerklinken de woorden: "*Wie Mij eet en drinkt, neemt zich het eeuwige leven en ontvangt de ware Geest.*"

HET KERKELIJK STANDPUNT

Bijna onopgemerkt en vaak op wonderbaarlijke wijze, hebben het gebed, de beeltenis en de Boodschappen hun weg gevonden tot aan de uiteinden der aarde. Het gebed werd vertaald in meer dan 50 talen en, voorzien van imprimatur, tezamen met de beeltenis, in tientallen miljoenen exemplaren over de wereld verspreid. Steeds weer kwamen verzoeken binnen om tot een vrijgave van de devotie te komen. Deze gingen vaak vergezeld van berichten over bekeringen, wonderbare genezingen en andere miraculeuze gebeurtenissen.

Uiteindelijk heeft dit alles geresulteerd in de vrijgave van de openbare devotie, een eerste stap op weg naar kerkelijke goedkeuring. Dit gebeurde op 31 mei 1996, toen bisschop H.J.A. Bomers en hulpbisschop J.M. Punt van het bisdom Haarlem een verklaring hebben doen uitgaan, waarin zij kenbaar maken dat er hunnerzijds geen bezwaar bestaat tegen

openlijke verering van Maria onder de titel ‘de Vrouwe van alle Volkeren’. Aangaande de inhoud van de Boodschappen stellen zij, dat het een ieder vrij staat zich naar eigen geweten hierover een oordeel te vormen.

DE ZIENERES IDA PEERDEMAN

Ida Peerdeman werd geboren te Alkmaar op 13 augustus 1905 als jongste in een gezin van vijf kinderen. Haar moeder stierf op vijfendertigjarige leeftijd en de oudste dochter nam de taak van moeder in het gezin over. Ida was toen acht jaar oud. In 1913 verhuisde het gezin naar Amsterdam. Toen Ida 12 jaar oud was, overkwam haar een bijzondere gebeurtenis. Op zaterdag 13 oktober 1917, de dag waarop te Fatima het zonnewonder plaatsvond, verscheen haar, terwijl zij op weg was van de kerk naar huis, in een schitterend licht een ‘Dame in het wit’ die zij niet anders kon duiden dan de heilige Maagd Maria. Dit zou zich herhalen op de twee daaropvolgende zaterdagen. Als vele jaren later de Vrouwe van alle Volkeren aan haar verschijnt, herkent Ida deze onmiddellijk als dezelfde ‘Dame in het wit’.

Een tweede reeks bijzonder ervaringen had zij tijdens de tweede wereldoorlog toen zij vijf jaar lang vele gebeurtenissen in deze oorlog ‘zag’ en ‘hoorde’. Deze periode van oorlogsgezichten eindigde abrupt op 25 maart 1945 toen de Vrouwe van alle Volkeren haar voor het eerst verscheen. Tot 1959 verscheen de Vrouwe haar 56 maal. Vanaf 1958 kreeg zij visioenen en ervaringen die meestal in nauwe betrekking staan tot de Eucharistie en daarom de ‘Eucharistische Ervaringen’ worden genoemd.

Ida Peerdeman heeft altijd de openbaarheid geschuwd en gepoogd een zo normaal mogelijk leven te leiden. Zo werkte zij na haar schooltijd gedurende 28 jaar op de administratieafdeling van een kantoor. Lange tijd wist ook

niemand behalve haar naasten dat zij de zieneres was. De twee openbare verschijningen die plaatsvonden in de St. Thomaskerk waren voor haar dan ook zeer ingrijpende gebeurtenissen. Toen in 1970 het schilderij naar de Diepenbrockstraat verhuisde en daar in 1976 een kapel gebouwd werd, trad zij meer naar buiten. Zij bad daar vaak de rozenkrans voor en stond veel bezoekers uit binnen- en buitenland persoonlijk te woord.
Zoals de Vrouwe haar voorzegd had, is lichamelijk en geestelijk lijden haar niet bespaard gebleven. Haar bijzondere ervaringen hebben haar leven getekend. Als een eenvoudige vrouw met weinig opleiding en zonder enige theologische kennis, werd zij geconfronteerd met beelden, woorden en opdrachten die haar vaak verwarden en angstig maakten. Velen namen haar niet au sérieux en daarmee ook niet de boodschappen die zij moest doorgeven. Dikwijls moest zij onbegrip, ongeloof, ja zelfs spot en vernederingen ondergaan. Bovenal werd van haar een zeer groot geduld gevraagd wat vaak haar geloof en vertrouwen op de proef stelde. De laatste jaren van haar leven heeft zij ook veel lichamelijk lijden moeten doormaken. Tot aan het einde van haar leven bleef zij echter zichzelf, een eenvoudige vrouw met een van nature opgewekt karakter, wars van elk eerbetoon, met altijd een open oor en oog voor de noden van de ander, die zij in stil gebed opdroeg aan de Vrouwe en de Heer. Meer dan 50 jaar heeft zij moeten wachten totdat uiteindelijk op 31 mei 1996 de openbare devotie werd vrijgegeven. Daarna ging haar gezondheidstoestand snel achteruit. Op 17 juni 1996 overleed zij op 90-jarige leeftijd en mocht zij voorgoed de hemelse vreugde binnengaan die zij al op aarde had mogen ervaren.

DE BETEKENIS VAN DE BOODSCHAPPEN VAN DE VROUWE VAN ALLE VOLKEREN

Met de grootst mogelijke aandrang vraagt de Vrouwe naar haar boodschappen te luisteren want *“De Heer Jezus Christus wil nog een grote gunst geven aan de wereld en dat is het woord, de stem van hun Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren”* (50e Boodschap). Zij waarschuwt de mensheid dat zij aan de vooravond staat van grote gebeurtenissen en zegt: *“Het Rijk Gods is meer nabij dan ooit”* (51e Boodschap). Zij voorzegt dat een nieuw tijdperk zal aanbreken wanneer het laatste dogma van Maria, Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster zal zijn uitgesproken. Zij belooft de komst van de Heilige Geest in deze tijd want *“Deze tijd is Onze tijd”* (27e Boodschap e.v.).

De Boodschappen lijken een voorbereiding te zijn op het nieuwe millennium, het jaar 2000 vormt een duidelijk markeringspunt (40e Boodschap). Veel wat in de Boodschappen voorzegd is, heeft inmiddels zijn beslag gekregen. De jaren 50, 51-53 en 54 die genoemd worden, lijken steeds meer mede betrekking te hebben op de jaren 1995-1999 en als zodanig uit te gaan van het jaar 1945 waarin de Vrouwe van alle Volkeren voor het eerst verscheen.

Na de vrijgave van de devotie op 31 mei 1996 zijn op 31 mei 1997 en 31 mei 1998 de eerste, resp. tweede Internationale Gebedsdag gehouden, waarbij bisschoppen, priesters en duizenden gelovigen uit meer dan veertig landen zich om het schilderij, rondom de troon van hun Moeder schaarden. Dit vormde tevens het begin van een nieuwe wereldwijde actie om het gebed, de beeltenis en de boodschappen onder alle volkeren te brengen.

De Boodschappen zijn de aankondiging van een nieuwe Geest die over de wereld komen zal. De Vrouwe zegt: *“Beseft toch, waarom Ik als de Vrouwe van alle Volkeren*

kom. Ik kom om alle volkeren in de Geest, in de ware Heilige Geest tot elkaar te brengen. Mensen, leert toch de Heilige Geest te vinden. Streeft toch naar rechtvaardigheid, waarheid en liefde. Verstoot uw broeders niet. Leert ze de ware Geest te kennen" (44e Boodschap). Meer dan ooit zijn de woorden van de Vrouwe van toepassing op een steeds harder wordende wereld die gevangen lijkt te zijn in de tijdelijkheid en het materialisme, vervreemd als zij is van haar Schepper.

Maria, Miriam is uitverkoren onder alle vrouwen om de tempel van de Heilige Geest en de Moeder van de Verlosser te zijn. Nu, in deze tijd, wil Zij de Vrouwe van alle Volkeren zijn en als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster aan allen genade, verlossing en vrede brengen.

Inmiddels wordt er in de Kerk opnieuw gesproken over de eventuele afkondiging van het mariale dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. De wereldwijde actie voor dit dogma geniet reeds de steun van tientallen kardinalen en vele honderden bisschoppen. Miljoenen handtekeningen zijn verzameld en aangeboden aan de Heilige Vader.

Ten aanzien van dit dogma is het wellicht goed het volgende te overwegen.

Een dogma is het resultaat van een bewustwording in de Kerk der eeuwen onder leiding van de Heilige Geest. In deze bewustwording komt een moment waarop aan dit proces van groei uitdrukking gegeven wordt en een nieuwe fase in de Kerk zijn aanvang kan nemen. De Kerk spreekt een dogma niet uit om de gelovigen te binden maar om zichzelf en de mensen te bevrijden, te leiden naar een nieuwe fase in het Koninkrijk. Bevrijding, verlossing vindt plaats daar waar de mens geraakt wordt door Gods Liefde. In het dogma van Maria, Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster wordt een nieuwe dimensie van de verlossing zichtbaar,

namelijk de deelname van de mens zelf in het verlossingswerk, ons eigen antwoord daarop. De Vrouwe verwezenlijkt op een totale en unieke wijze deze participatie: Zij gaat haar Zoon vooraf, volgt Hem en verenigt zich met Hem in het Kruisoffer. Met haar, als onze Moeder en de Moeder van de Kerk worden wij allen gevraagd het Kruis op te nemen en de weg te gaan naar Christus, opdat wij zo voor de wereld een licht zullen zijn en in Hem medeverlossend gestalte geven aan het Koninkrijk Gods.

VOORWOORD BIJ DE HERZIENE UITGAVE

Deze herziene uitgave van de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren verschilt in een aantal opzichten van de voorgaande uitgaven. Zo is er gekozen voor een andere vormgeving om de leesbaarheid en overzichtelijkheid van de tekst te bevorderen. Daartoe zijn de woorden van de Vrouwe duidelijk gescheiden van de beschrijvende tekst. Elke afzonderlijke boodschap is bovendien onderverdeeld in een aantal blokken die zoveel mogelijk een zelfde onderwerp als inhoud hebben. Deze zijn meestal voorzien van een korte boventitel, die een aanduiding geeft van de inhoud van het desbetreffende blok. Uiteraard behoren deze opschriften niet tot de oorspronkelijke boodschap en zijn ze slechts toegevoegd om deze toegankelijker en overzichtelijker te maken. Ook zijn er een aantal voetnoten geplaatst om bepaalde beelden of woorden nader te verklaren of te verduidelijken. Tevens is er een aanhangsel (appendix) toegevoegd met aanvullende informatie en documenten, waaronder twee brieven die de zieneres geschreven heeft naar aanleiding van haar ervaringen. Deze geven een zeer persoonlijk en soms ontroerend beeld van de zieneres.

Ook zijn in de beschrijvende tekst een aantal wijzigingen en toevoegingen aangebracht. De zieneres heeft geprobeerd de vele beelden en ervaringen, die voor haar vaak zeer verwar-

rend waren, zo eenvoudig en goed mogelijk weer te geven. Toch zijn een aantal van de oorspronkelijke beschrijvingen onvolledig en onduidelijk. Ook is het taalgebruik soms gebrekkig en bovendien waren door toedoen van haar toenmalig geestelijk leidsman bepaalde beelden en woorden weggelaten.
Met het oog hierop heeft pater H.A. Brouwer a.a. reeds in 1966 gepoogd om tot een zo volledig mogelijke weergave te komen van deze boodschappenreeks. Op zijn verzoek heeft de zieneres alle boodschappen op de band ingesproken en van commentaar voorzien. Dit is vervolgens uitgetypt en nadien door de zieneres doorgelezen en goedgekeurd. Vanwege het soms persoonlijke karakter van het commentaar wilde de zieneres niet dat het tijdens haar leven gepubliceerd zou worden, welke wens uiteraard is geëerbiedigd. In het commentaar heeft de zieneres de beelden, ervaringen en gebeurtenissen tijdens en rondom de verschijningen uitgebreid beschreven.
De toevoegingen in de tekst van deze herziene uitgave berusten op deze beschrijvingen, zoals zij door de zieneres verwoord zijn in haar commentaar. Verder zijn er een aantal verbeteringen aangebracht die met een juist taalgebruik te maken hebben. Ook is soms gepoogd de beschrijvende tekst vlotter te laten lopen, bijvoorbeeld door een andere woordvolgorde, zinsindeling of door het vermijden van te veel herhalingen zoals ‘dan’, ‘weer’ etc. Hierbij is echter steeds de simpele woordkeus en stijl van de zieneres aangehouden. De grondtekst zoals deze tot nu toe is gepubliceerd, was daarbij steeds maatgevend en is zorgvuldig aangehouden.
De woorden van de Vrouwe werden altijd nagezegd door de zieneres en vervolgens ter plekke opgeschreven door iemand die aanwezig was bij de verschijning, meestal een van haar zusters. Derhalve zijn deze woorden met een zeer grote nauwkeurigheid doorgegeven. Niettemin zijn er in de verschil-

lende edities die van de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren verschenen zijn, enkele fouten geslopen. De aangebrachte verbeteringen zijn echter gering in aantal en slechts van ondergeschikt belang.
Deze herziene tekst is bedoeld als standaardtekst welke als basis zal dienen voor uitgaven in andere talen en voor publicaties over de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren.
Het bestuur van de Stichting Vrouwe van alle Volkeren heeft in 1997 een commissie ingesteld om onder haar verantwoordelijkheid deze uitgave van de standaardtekst voor te bereiden. Dank op deze plaats voor het vele verrichte werk.
Moge deze nieuwe uitgave bijdragen tot een beter verstaan en begrip van de Boodschappen van de Vrouwe van alle Volkeren, die gegeven zijn terwille van de redding van de mensheid en de wereld.
Moge Zij onze Voorspreekster zijn.

Amsterdam, 13 oktober 1999

DE BOODSCHAPPEN VAN DE VROUWE VAN ALLE VOLKEREN

EERSTE BOODSCHAP
25 maart 1945

(Maria Boodschap, Palmzondag)

De Vrouwe verschijnt

Het was 25 maart 1945, het feest van Maria Boodschap. Mijn zusjes en ik zaten in de kamer rond de potkachel met elkaar te praten. Het was oorlogstijd en het was honger-winter. Pater Frehe was die dag in de stad en kwam ons even bezoeken.*) We waren druk aan het praten toen ik plotseling getrokken werd naar de andere kamer en daar ineens een licht zag komen. Ik stond op en moest ernaar toe lopen. De muur verdween voor mijn ogen en alles wat er stond was er niet meer. Het was één zee van licht en een ijle diepte. En uit die diepte zag ik opeens een gedaante naar voren komen, een levende gedaante, een vrouwelijke figuur. Ik zag haar links omhoog van mij staan, gekleed in een lang, wit gewaad en met een gordel om, echt vrouwelijk. Zij stond met haar armen naar beneden en met de handpalmen naar buiten, naar mij toe gekeerd. Terwijl ik keek, kreeg ik zoiets eigenaardigs over mij. Ik dacht: dat moet de Heilige Maagd zijn, dat kan niet anders.

Aankondiging van de bevrijding

Dan begint ineens die figuur tegen mij te spreken; Zij zegt:

---

*) Gedurende 50 jaar, van 1917 tot 1967, was pater J. Frehe o.p. de geestelijk leidsman en biechtvader van de zieneres.

“Zeg mij na.”
Ik begin haar dus - Zij spreekt heel langzaam - woord voor woord na te zeggen. Zij steekt eerst drie vingers op, daarna vier en vervolgens vijf vingers, terwijl Zij tegen mij zegt:
“Die 3 is maart, die 4 april en de 5 is 5 mei.” **)

De rozenkrans en het gebed
Dan laat Zij de rozenkrans zien en zegt:
“Daaraan is het te danken. Volhouden!”
Zij wacht even en zegt dan:
“Het gebed moet verspreid worden.”
Daarna zie ik voor mij allemaal soldaten, veel geallieerden en de Heilige Maagd wijst daarnaar. Dan neemt Zij het kruisje van de rozenkrans en wijst op de beeltenis. Zij wijst dan weer naar die soldaten. Ik moet begrijpen dat het de steun moet worden voor het leven van die soldaten want die stem zegt:
“Nu gaan ze gauw naar huis, dezen.”
En Zij wijst naar die troepen.

De Vrouwe, Moeder
Mijn zusjes en pater Frehe waren om mij heen komen staan. Toen hij hoorde dat ik begon te spreken, zei hij tegen een van mijn zusjes: “Schrijf eens op wat ze zegt.” Nadat ik een paar zinnen had nagezegd, hoorde ik hem zeggen: “Zeg, vraag eens wie dat is.”
En dan vraag ik: “Bent U Maria?” De gestalte glimlacht tegen mij en antwoordt:
“Zij zullen mij ‘de Vrouwe’ noemen, ‘Moeder’.”

**) Aankondiging van de bevrijding van Nederland op 5 mei 1945.

Het kruis
Die beeltenis gaat voorbij mijn ogen en dan kijk ik in mijn hand. Dan wordt er een kruis voor mij neergelegd en ik moet dat opnemen. Ik neem het heel langzaam op en het is zwaar.
Nadat die gestalte alles had voorgezegd, ging Zij heel langzaam weer weg. Pas daarna ging ook het licht weg en zag ik ineens alles rondom mij in de kamer zoals het altijd was geweest.

TWEEDE BOODSCHAP
21 april 1945

De beeltenis van de Vrouwe
Ineens word ik in een kerk geplaatst. Dan zeg ik: “Ik sta voor een speciaal altaar en zie de beeltenis van de Vrouwe.” Het is een afbeelding van de Vrouwe zoals ik haar de eerste keer gezien heb. Zij staat rondom in de bloemen. Zelfs op de altaartreden zie ik ontzettend veel bloemen. Duizenden mensen liggen ervoor neergeknield.

De vrede in Christus
De beeltenis kijkt naar mij en gaat waarschuwend met de vinger heen en weer. Tot drie maal toe zegt Zij:

> “Gij, mensen, zult de vrede bewaren, als gij in Hem gelooft. Dit verspreiden.”

Bij die woorden legt de Vrouwe een kruisbeeld in mijn hand en Zij wijst op dit kruisbeeld dat ik rondom mij heen moet laten zien.

Nieuw gevaar
Daarna brengt Zij mij als het ware buiten de kerk en daar zie ik een oneindige leegte voor mij. Maar terwijl ik naar die leegte kijk, zie ik mensenhoofden daarin. Ik moet er als het

ware hier en daar een uitnemen en dan zegt die beeltenis tegen mij:

"Er zijn hoofdpersonen, die al weer iets aan het uitdenken zijn."

Israël zal herrijzen

Dan zie ik een beeld van mensen die vluchten en wegtrekken en krijg ik in mij: dat is de uittocht van de Joden uit Egypte. Terwijl de Vrouwe wijst op die uittocht, zegt Zij:

"Maar Israël zal herrijzen." [*)]

Boven het beeld van de uittocht zie ik een voorstelling van God de Vader in de wolken. Hij houdt zijn hand voor de ogen en de Vrouwe zegt tegen mij:

"En Jahweh schaamt zich over zijn volk."

Kaïn en Abel. De stenen tafelen

Daarna zie ik heel duidelijk de voorstelling van Kaïn en Abel. Er ligt ook werkelijk een groot ezelskakenbeen. Ik zie Kaïn wegvluchten.

Vervolgens zie ik iemand in een lang gewaad, met een baard en in zijn handen twee stenen tafelen. Op die stenen tafelen staat een taal die ik totaal niet ken. Dan is het alsof die twee stenen tafelen in stukken worden gegooid. Ik zie de brokken in het zand liggen.

De mirakelprocessie

Daarna word ik opnieuw voor het altaar geplaatst. Maar ineens zie ik als het ware buiten die kerk een processie langs trekken. De Vrouwe wijst mij daarop en zegt:

[*)] Op 14 mei 1948 wordt de onafhankelijke staat Israël uitgeroepen.

“Dat is de mirakelprocessie van Amsterdam.” **)
Ik zie die processie door de oude binnenstad trekken. Er is ook een priester bij die met ‘Ons Heer’ voorop loopt. Dan zie ik ineens die processie naar deze buurt (Amsterdam-Zuid) gaan, naar een vlakte toe.
Daarna is alles weer weg.

DERDE BOODSCHAP
29 juli 1945

Jehova waarschuwt

Ik hoor die stem weer en zie dan ineens een offeraltaar uit de oude tijd. De rook slaat neer. Ik hoor die stem zeggen:
“Jehova waarschuwt zijn volk.”
Dan hoor ik:
“Weest getrouw. Zij hebben mijn lammeren verspreid.”
Bij deze laatste woorden zie ik lammeren die uit elkaar gaan en over de hele wereld lopen.

Komt getrouwen

De Vrouwe plant nu op het offeraltaar een kruis en dan zie ik als het ware de hele wereld daaromheen staan. De mensen staan echter met het hoofd omlaag en afgewend bij het kruis.
Dan hoor ik:
“Komt getrouwen.”
En ik zie een kelk rondgedragen worden langs de menigte.
“Maar voor een deel vergeefs”,
hoor ik zeggen.

Christus, de weg

**) Zie appendix I.

Ik moet omhoog kijken en zie ineens de Vrouwe staan. Zij glimlacht, strekt de armen uit en zegt:

“Kom.”

Voor mij staat nu een menigte mannen van allerlei soort: heren, kerels; ook priesters en religieuzen, in het zwart gekleed. Onder hen zijn goede maar ook minder goede mensen. De Vrouwe nodigt ze uit om mee te gaan. Zij zal ze wijzen. Nu zie ik een lange, moeilijke weg voor mij met aan het uiteinde een hel licht.

“Zo”,

zegt de Vrouwe en met een groot gebaar wijst Zij die mannen, dat ze die weg moeten gaan. Het is moeilijk en zwaar; aan weerskanten vallen ze eraf. De Vrouwe staat met moederlijke bezorgdheid te kijken en glimlacht ze steeds toe. Dan zie ik voor mij geschreven staan: ‘Het leven weer in met Christus’.

Engeland en Amerika

Daarna kijkt de Vrouwe bedroefd en zegt:

“Engeland zal mij terugvinden.”

Zij wacht even en zegt dan langzaam en zacht:

“Ook Amerika.”

Dan gaat de Vrouwe langzaam weg en ik zie een eigenaardig waas over de wereld hangen.

VIERDE BOODSCHAP
29 augustus 1945

Droefheid en blijdschap

Ik zie de Vrouwe staan. Zij wijst dat ik in mijn hand moet kijken. Ik zie er als het ware vreemde dingen uit komen. Ik zie een grote droefheid; deze wordt in mijn hand gelegd en ik moet ernaar kijken. Als ik in die hand kijk, voel ik een grote droefheid komen. De Vrouwe glimlacht en zegt:

“Maar er komt blijdschap achterop.”

Op dat moment krijg ik die blijdschap ook te voelen. Ik zie stralen, lichte stralen.

Eén gemeenschap

Daarna zie ik grote gebouwen, kerken. Er komen kerken van allerlei soort, dus niet alleen katholieke kerken. De Vrouwe zegt:

“Het moet één grote gemeenschap worden.”

Bij deze woorden krijg ik vreselijke pijnen in mijn hand. Er komen stormen over die kerken.

Tijdperk van drie pausen

De Vrouwe laat nu drie pausen zien. Links in de hoogte staat paus Pius X. Onze paus, Pius XII, staat in het midden en rechts zie ik een nieuwe paus.[*)]

De Vrouwe wijst naar de drie pausen en zegt:

“Deze drie, dat is een tijdperk. Deze paus en de nieuwe zijn de vechters.”

Een nieuwe oorlog

Dan wijst Zij een nieuwe doch vreemde oorlog aan, veel later, die vreselijke rampen zal veroorzaken.[**)]

[*)] Als in 1963 Kardinaal Montini gekozen wordt tot paus Paulus VI en de zieneres hem op de televisie ziet, herkent ze hem onmiddellijk als deze derde paus.

[**)] De zieneres herkende de korte maar verwoestende Golfoorlog van 1991 hierin. Uiteraard waren raketaanvallen voor haar in die tijd volstrekt onbekend; derhalve de aanduiding ‘vreemde oorlog’.

De opleiding van de geestelijken

Nu zie ik rijen jonge geestelijken voorbijtrekken. De Vrouwe zegt:

> "Er moet echter veel veranderd worden in de Kerk. De opleiding van de geestelijken zal veranderd moeten worden; een meer moderne, in deze tijd passende opleiding, doch goed, met de goede geest."

Dit laatste zegt de Vrouwe met nadruk.

Ik zie plotseling een duif rond mijn hand vliegen. Hij wordt vastgehouden en toch vliegt hij steeds in het rond. Die duif zendt nieuwe stralen uit.

Dan wijst de Vrouwe op de paus en zegt:

> "Ruimte moet er komen, meer sociaal. Allerlei stromingen hellen over naar het socialisme, wat goed is, doch het kan onder leiding van de Kerk."

De Vrouwe trekt nu een terneergeslagen gezicht en zegt:

> "Er moet zeer veel veranderd worden in de opleiding."

Ik zie grote tegenstromingen, veel strijd daartegen in de Kerk.

En dan is de Vrouwe ineens weg.

VIJFDE BOODSCHAP
7 oktober 1945

(Onze Lieve Vrouw van de Rozenkrans)

De oosterse volkeren

Ik zie een zon en een halve maan en ik krijg in mij: dat is het verre Oosten. In China zie ik een rode vlag.[*)] Daarna zie ik mohammedanen en alle andere oosterse volkeren. Boven al

---

*) Vier jaar later, in 1949, wordt na een hevige burgeroorlog de communistische Volksrepubliek China uitgeroepen.

die volkeren zie ik rood aan de ene kant en zwart aan de andere kant, maar dit laatste veel minder. Ik hoor die stem zeggen:

"Het is of dat heel dun inkrimpt."

De weg naar het kasteel

Dan zie ik een lange, mooie weg. Ik moet die weg op, maar het is alsof ik er geen zin in heb. Ik stel de mensheid voor. Dan ga ik die weg op. Ik ben zo moe, maar toch moet ik voort, heel langzaam. Ik ben aan het einde van de weg en sta voor een groot kasteel met torens erop. De poort wordt opengemaakt, van binnenuit. Een hand nodigt mij uit binnen te komen maar ik wil niet; het is alsof ik terug moet stappen. Toch ga ik naar binnen. Mijn hand wordt vastgepakt en ik zie de Dame in het wit, de Vrouwe. Zij glimlacht tegen mij en zegt:

"Kom."

Mijn hand voelt pijnlijk aan en het is niet vol te houden, maar de Vrouwe houdt hem stevig vast en wij gaan voort.

De tuin der gerechtigheid

Ik kom in een prachtige tuin, zo fantastisch mooi, heel anders dan je hier op aarde ziet. De Vrouwe brengt me naar een plek en zegt:

"Dit is de Gerechtigheid, die moeten ze buiten zoeken en moet terug worden gevonden, anders gaat de wereld weer verloren."

Terwijl de Vrouwe dit zegt, wijst Zij naar buiten. Het is alsof ik de Gerechtigheid kan voelen.

Mijn hand doet zo'n pijn, ik houd het niet uit, maar de Vrouwe lacht en trekt me voort.

De tuin der waarheid

We gaan naar een ander deel van de tuin en de Vrouwe zegt, terwijl Zij met de vinger heen en weer gaat alsof Zij waarschuwt:

"Dit is de Waarheid. Luister goed. Ook de Waarheid is hier binnen, maar daar buiten niet.

Helemaal niet",

zegt Zij nog eens. Ook de Waarheid komt als een gevoel over mij. Ik wil los van haar hand en zeg: "Ze is zo zwaar."

De katholieke Kerk

Maar dan wijst de Vrouwe me naar iets en is het alsof ik in vogelvlucht boven iets sta. Ik steek twee vingers op en zie ineens onze paus en daaronder het Vaticaan. Ik zie daarna de gehele Kerk van Rome. Boven het Vaticaan zie ik met grote, duidelijke letters in de lucht geschreven staan: 'Encyclieken'.

"Dat is de goede weg",

zegt de Vrouwe met nadruk tegen mij.

"Maar ze worden niet beleefd",

zegt Zij droevig.

Ik zie weer het Vaticaan en de hele katholieke Kerk eromheen. De Vrouwe kijkt mij aan en legt de vinger op haar mond, terwijl Zij tegen mij zegt:

"Als een geheim tussen jou en mij",

en Zij legt weer de vinger op de mond en zegt heel zacht:

"ook daar niet altijd."

Zij glimlacht weer tegen mij. Bemoedigend kijkt Zij me aan en zegt dan:

"Maar het kan goed komen."

Met de tijd meegaan

En dan zie ik andere Kerken voor me van verschillende geloven. De Vrouwe steekt waarschuwend de vinger op en zegt, terwijl Zij mij weer de hele katholieke Kerk laat zien:

"De katholieke Kerk kan zeker groter worden, maar . . ."

en dan houdt Zij op en zie ik hele rijen geestelijken, studenten, kloosterzusters enz. langs mij heen gaan. De Vrouwe schudt weer het hoofd en zegt met nadruk:

"Het is heel erg, maar daar deugt niets van."

En nogmaals zegt Zij:

"Daar deugt niets van."

Zij kijkt streng voor zich heen. Dan wijst Zij naar de studenten, priesters en geestelijken en zegt met klem:

"Een betere opleiding, met de tijd meegaan, meer modern, meer sociaal."

Een nieuwe, witte duif

Dan zie ik boven onze Kerk een zwarte duif vliegen. "Geen witte", zeg ik, "maar een zwarte." De Vrouwe wijst naar die duif en zegt:

"Dat is de oude geest die moet verdwijnen."

Ik zie plotseling die duif veranderen in een witte duif. De Vrouwe zegt:

"Dit is een nieuwe, witte Duif. Hij zendt zijn stralen uit aan alle kanten, want de wereld staat te wankelen; nog een paar jaar en de wereld zou ten onder gaan. Maar Hij komt en zal de wereld regelen, maar . . ."

- en de Vrouwe wacht even -

"ze moeten luisteren."

De Vrouwe benadrukt het woord 'moeten', alsof Zij weer waarschuwt. Dan zegt Zij:

"Ze willen terug hieruit vandaan, ze willen niet naar dit oord, ze voelen er niets voor, de mensen."

Het kruis opnemen

Dan neemt Zij me weer mee en we gaan verder, heel diep die tuin in en we komen voor een groot kruis te staan.

"Neem het op. Hij is je voorgegaan",

zegt de Vrouwe. Ik weiger en voel net alsof alle mensen van heel de wereld dit doen en het Kruis de rug toedraaien. Ik word aan de hand getrokken en zie weer de Vrouwe voor mij staan, met haar hand in de mijne. Zij zegt weer:

“Kom.”

Het kruis de wereld in

Nu zie ik een lichtende, doorschijnende Figuur met een lang kleed aan voor ons uit gaan. Het is een mannenfiguur, maar geheel vergeestelijkt. Hij torst een heel groot kruis met zich mee, het sleept als het ware over de grond. Zijn gezicht zie ik niet. Het geheel is een lichtstraal. Hij gaat de wereld in met het kruis, maar niemand volgt Hem.

“Alleen”,

zegt de Vrouwe tegen mij.

“Hij loopt daar alleen in deze wereld; het wordt nog erger, tot op een gegeven moment gebeurt er iets ergs en ineens staat het Kruis midden in de wereld. Nu moeten ze kijken, of ze willen of niet.”

De overwinning van het kruis

Dan zie ik allemaal vreemde beelden. Ik zie hakenkruisen onder het kruis, ik zie ze vallen; dan sterren, ze vallen weg; sikkels en hamers, alles valt onder dat kruis. Rood zie ik, rood valt niet helemaal weg. De Vrouwe zegt:

“Allen kijken op. Nu willen ze ineens wel, maar ten koste . . .

Het was zwart op die aardbol maar nu is alles opgelicht. Nu zie je dat alles er niet op aan komt.”

De rozenkrans

De hand wordt lichter in het gevoel. Ineens zie ik de Vrouwe weer met de rozenkrans staan en Zij zegt:

“Blijven bidden, geheel de wereld.”

Zij wijst naar het kruis en zegt:

"De hele wereld zal toch daarnaar terug moeten, van groot tot klein, van arm tot rijk, maar het zal moeite geven."

De Vrouwe zal helpen

Nu zie ik de wereldbol voor me en de Vrouwe zegt, terwijl Zij haar voet daarop zet:

"Ik zet mijn voet op de wereld. Ik zal ze helpen en brengen tot het doel, maar ze moeten luisteren . . ."

Dan zie ik ineens alles voor mijn ogen weggaan.

ZESDE BOODSCHAP
3 januari 1946

Strijd in Engeland en Europa

Ik hoor die stem zeggen:

"Engeland, pas op."

Dan zie ik Engeland en in Engeland een grote kerk. Ik krijg in me: Westminster Abbey. Dan zie ik een bisschop; hij is niet van onze Kerk. Ik krijg in mij: dat is een bisschop van Engeland. Daarna zie ik de paus voor mij zitten; hij kijkt zeer ernstig. Daarna zie ik weer die bisschop, dat heeft met Engeland te maken. De Vrouwe wijst mij op Engeland en dan zie ik boven het hoofd van die bisschop het woord 'Strijd' staan. Ik word zo vreemd, het is of alles van binnen in mij verandert, ik kan niet verklaren hoe. Ik kijk ineens links omhoog en zie de Vrouwe weer staan. Zij is geheel in het wit en staat enigszins in de hoogte. Zij wijst mij ergens heen. Ik kijk en zie Engeland weer voor mij liggen. De Vrouwe zegt tegen mij:

"Strijd zal er komen over geheel Europa en daarbuiten."

Ik krijg een zwaar verlammend gevoel en een grote geestelijke vermoeidheid over mij. De Vrouwe zegt:

"Het is een zware geestelijke strijd."

Kijk naar het kruis

Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Kom",

en Zij wijst naar mijn hand. Het is of daar een kruis in gelegd wordt. De Vrouwe wijst nu wat ik moet doen. Ik ga met die hand, met het kruis erin, boven de aarde rond en ik moet het kruis laten zien. Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Ja, kijk naar dat kruis."

Ik doe dit en terwijl ik kijk, gaat dat kruis uit mijn hand en maak ik een vuist. Ook daarnaar moet ik kijken. Dan zegt de Vrouwe:

"Kijk nu weer naar het kruis",

en het kruis ligt weer in mijn hand. De Vrouwe gaat waarschuwend met haar vinger heen en weer en zegt:

"Dat kruis willen ze veranderen in andere kruisen."

Ik zie nu verschillende dingen voor mijn ogen draaien, communisme en een nieuw soort stroming die er zal komen, een combinatie van hakenkruis en communisme.

Strijd

De Vrouwe zegt:

"De christenen zullen vermoeid worden van het strijden."

Zij benadrukt het woord 'vermoeid' en ik voel een geestelijke vermoeidheid over me komen.

De Vrouwe wijst naar iets voor mij en dan zie ik een zandvlakte, een woestijn. Daar wordt een preekstoel op gezet. Dan gaat die preekstoel weer weg en zie ik heel vlug die woestijn weer voor mij. Ik hoor een stem iets roepen in een vreemde taal uit vroeger tijden. Dat herhaalt zich een paar keer heel vlug voor mijn ogen.

Daarna wijst de Vrouwe weer naar iets en ik zie het Vaticaan. Het is alsof het midden in de wereld ronddraait. In het Vaticaan zie ik de paus met opgeheven hoofd en twee

opgestoken vingers. Hij kijkt ernstig voor zich heen. Ik klop dan drie keer op mijn borst.

Jeanne d'Arc

Daarna zie ik ineens iemand te paard zitten met een harnas aan. Als ik vraag wie dat is, krijg ik ten antwoord: "Jeanne d'Arc."

Achter haar zie ik plotseling een grote kathedraal oprijzen. Ik vraag wat dat voor een kerk is en ik hoor in mij: "Dat is de kathedraal van Reims." Ik zie dan een stoet aankomen die in de richting van die kerk gaat. Het is een stoet uit vroeger tijden met iemand op een paard. Hij draagt een schild en een zwaard; om hem heen zijn allemaal schildknapen. Ik hoor:

"Bourbon."

Ik krijg het gevoel: dat is voor later.

Waarheid, naastenliefde en rechtvaardigheid

Daarna moet ik in mijn handen kijken en ik stel de mensheid voor. "Ze zijn leeg", zeg ik tegen de Vrouwe. Zij kijkt en dan moet ik ze samenvouwen, terwijl ik naar haar opzie. De Vrouwe lacht tegen mij. Het is alsof Zij een stap naar beneden komt en Zij zegt:

"Kom."

Dan is het alsof ik met haar over de wereld ga. Ik krijg ineens een vreselijk moe gevoel en ik zeg tegen de Vrouwe: "Ik ben zo moe, zo hopeloos moe." Ik voel dat door mijn hele lichaam. Maar de Vrouwe neemt mij steeds verder mee.

Dan kijk ik voor mij uit en zie met heel grote letters geschreven staan: 'Waarheid'. Ik lees dat hardop en dan gaan we weer verder. De Vrouwe schudt het hoofd. Zij kijkt heel ernstig en bedroefd en zegt tegen mij:

"Zie jij Naastenliefde?"

Ik kijk weer in mijn handen en zeg: “Die handen zijn leeg.” De Vrouwe neemt weer mijn hand en wij gaan verder. Terwijl ik een oneindige leegte voor mij zie, hoor ik de Vrouwe vragen:

“Rechtvaardigheid, Gerechtigheid, waar is dat alles?”

Jericho

Dan zie ik het kruis weer midden in de wereld staan en de Vrouwe wijst ernaar. Ik moet het opnemen, maar draai het hoofd om. Het is alsof ik de mensheid ben en het kruis van mij af gooi.

“Neen,”

zegt de Vrouwe,

“dat moet opgenomen en middenin gezet worden. Er zal een categorie mensen zijn, die zullen vechten, vechten daarvoor en Ik zal ze brengen daarnaar toe.”

Terwijl Zij dat zegt, krijg ik zo’n ontzettende pijn over mijn hele lichaam dat ik ervan kreun. “O, wat doet dat pijn”, zeg ik tegen de Vrouwe.

Daarna hoor ik een stem heel hard roepen:

“Jericho!”

en de Vrouwe is weer op haar plaats in de hoogte gaan staan. Zij ziet naar beneden, kijkt op mij neer en zegt:

“Dat moet gebracht worden, wat Ik je verteld heb, eerder is er geen vrede.”

Geestelijke strijd

Ik zie dan de paus weer voor mij en een heel stel geestelijken om hem heen en andere heren. “Het is alsof ze in conferentie zijn”, zeg ik. Er wordt heftig gepraat, soms lijkt het alsof ze boos zijn. De Vrouwe zegt:

“Dat is de geestelijke strijd, die over de wereld rondgaat. Die is nog erger dan de andere en ze wordt ondermijnd.”

Ego sum

Ik ga dan als het ware over de aarde en het is of ik woel in de grond. Het is of ik steeds verder kruip onder de grond en door allerlei gangen kom. Dan houdt het plotseling op en hoor ik ineens:

"Ik ben er."

Dan hoor ik een stem die zegt:

"Ego sum" [*)]

en ik zeg dan zacht: "En de wereld is klein." Daarna zegt de Vrouwe terwijl Zij met de vinger wijst:

"Gaat en verspreidt."

En ineens is alles weg.

ZEVENDE BOODSCHAP
7 februari 1946

Europa gewaarschuwd

Ik zie ineens de Vrouwe staan. Zij gaat waarschuwend met de vinger heen en weer en zegt:

"Kijk over Europa en waarschuw de volkeren van Europa."

De Vrouwe kijkt zeer ernstig en zegt:

"Ora et Labora." [**)]

En weer gaat Zij waarschuwend met de vinger heen en weer. Dan laat de Vrouwe mij een wolf zien. Deze loopt steeds heen en weer voor mij. Dat beest verdwijnt ineens. Dan laat Zij mij een schapenkop zien met rondom de kop horens die in elkaar gestrengeld zijn. Dan zegt de Vrouwe weer:

[*)] "Ik ben." (Latijn)

[**)] "Bid en werk." (Latijn)

“Europa moet oppassen; waarschuw de volkeren van Europa.”

Strijd en rampen

Daarna laat Zij mij Rome zien. Heel duidelijk zie ik het Vaticaan ronddraaien. Het is alsof de Vrouwe mij nu met de vinger wenkt en Zij zegt:

“Kom, kijk daar goed naar.”

Dan steekt Zij drie vingers op en daarna de hele hand, dus vijf vingers. Dit herhaalt Zij een paar maal voor mij.

“Kijk goed en luister,”

zegt Zij,

“het Oosten tegen het Westen.”

Dan hoor ik de Vrouwe weer zeggen:

“Pas op, Europa!”

Nu zie ik plotseling Engeland voor mij. De Vrouwe doet als het ware een stap naar beneden en het is alsof Zij haar voet op Engeland zet. Ik kijk goed toe en zie de Vrouwe haar handen samenvouwen. Dan waarschuwt Zij weer, ik hoor haar zeggen:

“Wee u, Engeland.”

De Vrouwe wenkt mij weer goed te kijken. Ik zie dan ineens weer Rome voor mij liggen en zie de paus zitten. De paus heeft een open boek in zijn hand dat hij aan mij laat zien. Ik kan niet zien wat het voor een boek is. Dan draait de paus dat boek naar alle kanten. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

“Maar daar moet veel veranderd.”

En Zij wijst naar waar de paus is. Zij kijkt zeer ernstig en schudt het hoofd.

Weer steekt de Vrouwe de drie en daarna de vijf vingers op.

Ik krijg ineens een verward gevoel over mij en hoor de Vrouwe zeggen:

“Er komen weer nieuwe rampen over de wereld.”

Laat de kleinen tot Mij komen

Ineens zie ik een vlakte voor mij; daar wordt een groot ei op gelegd. En terwijl ik kijk, zie ik een struisvogel hard weglopen.

Daarna zie ik allemaal zwarte kinderen voor me. Dan zie ik weer een waarschuwing en zie blanke kinderen. Ik krijg de voorstelling te zien alsof Onze Lieve Heer daar staat met kinderen om zich heen. Het is een lichtende Gestalte die ik zie. Ik hoor:

“Laat de kleinen tot Mij komen.”

En ik zie geschreven staan: ‘De kinderen moeten in de christelijke leer worden opgevoed’.

De landing op de maan

Daarna zie ik een strook van een landkaart voor mij. Ik hoor:

“Judea”

en ik zie geschreven staan: ‘Jeruzalem’. Dan zie ik ineens twee lijnen met een pijl aan de uiteinden. Bij de ene staat: ‘Rusland’, en bij de andere: ‘Amerika’.

Dan is het of ik met de Vrouwe boven op de aardbol kom te staan. De Vrouwe wijst me naar iets en ik zie heel duidelijk de maan voor me. Er komt iets aangevlogen; ik zie dat op de maan komen.[*)] Ik zeg: “Daar komt iets aan, aan die maan.” Het is net of ik zweef in het luchtruim. Het is zo vreemd om mij heen en ik zeg: “Een soort natuurverschijnsel.”

Eenheid in Europa. Engeland

Dan hoor ik de Vrouwe zeggen:

[*)] De zieneres herkende dit beeld toen zij in 1969 op de televisie de eerste maanlanding zag.

“Volkeren van Europa, schaart u aaneen. Het is hier niet in orde.”

Midden in Europa zie ik Duitsland liggen en het is alsof dat land zich eruit wil woelen.

Dan zie ik Engeland weer en ik moet nu met twee handen de kroon stevig vasthouden. Het is alsof die kroon heen en weer gaat en ik die vast over Engeland heen moet trekken. Ik hoor:

“Engeland, besef uw taak goed. Engeland, gij zult terug moeten tot het Hoogste, the Highest.”

En nu is de Vrouwe ineens weg.

ACHTSTE BOODSCHAP
25 februari 1946

De waarheid is zoek

Ik zie een hel licht en zie in de hoogte de Vrouwe staan. Zij wijst naar beneden en ik zie Europa voor mij liggen. De Vrouwe schudt haar hoofd. Ik zie aan haar voeten net kleine engeltjes en terwijl ik kijk slaan ze de vleugels voor het gezicht. Dan komt er een groot licht om de Vrouwe heen. Hoe meer ik naar de aarde kijk, hoe donkerder het daar wordt; daar wijst de Vrouwe mij op. Ik kijk weer naar haar op, maar Zij wijst naar de aarde met een streng gezicht en daar zie ik in dat donker met grote letters geschreven staan: ‘Waarheid’. Ik zie ineens de engeltjes weer aan haar voeten en de vleugels gaan weer voor het gezicht. De Vrouwe zegt tegen mij:

“Gij moet ze waarschuwen. De Waarheid is zoek.”

Ik zeg in mijzelf: hoe kan ik dat doen? De Vrouwe wijst naar beneden en zegt:

“Gaat en verspreidt.”

Zij wijst met de vinger naar de wereld; ik zie daar veel geestelijken en kerken, maar vaag.

Het kruis midden in de wereld

Weer wijst de Vrouwe naar de wereld en Zij zegt:

"Zoek maar of je Hem kunt vinden."

Ik zoek en zoek en zeg tegen haar: "Ik word zo moe en krijg een vreselijke pijn".

Ineens zie ik een groot lang kruis van haar af komen. Het is alsof iemand het voortsleept, maar de Persoon zie ik niet, alleen het kruis. Het kruis gaat de lange weg naar beneden, naar de aarde en ineens zie ik het midden in de wereld staan. Ik kijk weer naar de Vrouwe en zie een lange rij, het lijken mij pelgrims, gaan.

Waarheid, geloof en liefde

De Vrouwe zegt tegen mij:

"Kijk!"

en Zij maakt over de wereld een halve cirkel, een boog. Het is alsof Zij daarin schrijft en ik lees hardop de woorden. 'Waarheid', dit staat in het midden. Dan schrijft Zij links een woord en ik lees: 'Geloof'; daarna rechts en ik lees: 'Liefde'. De Vrouwe wijst daarop en zegt:

"Gaat en verspreidt."

Dan wijst Zij weer naar die boog en zegt:

"Dat moet weer komen. Ogenschijnlijk is het er, maar in werkelijkheid is het er niet."

En Zij kijkt vreselijk bedroefd.

Ramp op ramp

Daarna moet ik zeggen: "Ramp op ramp, natuurrampen." Dan zie ik het woord 'Honger' staan en 'Politieke Chaos'. De Vrouwe zegt:

"Dit is niet voor uw land alleen maar over de hele wereld."

Ik krijg dan een vreselijke pijn en zeg: "Dat is nog een periode van druk en pijn, die nog over de wereld gaat." Ik zie dan het woord 'Hopeloos' staan. Het wordt ineens licht om

mij heen en ik zie de Vrouwe als het ware naar beneden komen. Zij wijst mij op die drie woorden: ‘Waarheid’, ‘Geloof’ en ‘Liefde’. De Vrouwe lacht en zegt tegen mij:

“Maar er zal heel wat geleerd moeten worden.”

Ecce Homo

Zij wijst me ineens naar rechts en daar zie ik iemand zitten met een lange witte baard. Hij draagt een lang kleed en zit met de twee vingers aaneengesloten omhoog. Onder zijn elleboog ligt een dik boek en voor hem een grote sleutel.

Dat beeld verdwijnt en de Vrouwe zegt weer:

“Kijk.”

En Zij laat me nu iets anders zien. Het is een grote steen en daarop ligt een lam. Ik hoor zeggen:

“Ecce Homo.” [*)]

Ineens is de Vrouwe weg en ook het licht.

NEGENDE BOODSCHAP
29 maart 1946

Het goddelijk Kind

Ik zie de Vrouwe weer staan. Zij heeft een kind op haar arm. Het heeft een aureool om het hoofd en het straalt aan alle kanten. Het is of de Vrouwe naar beneden komt en nu zie ik haar op een wereldbol staan. Die bol draait steeds onder haar door. De Vrouwe kijkt mij aan en zegt:

“Kom, volg mij.”

Ik ga achter haar aan en het is of wij over die wereldbol lopen. De Vrouwe draait zich naar mij om en zegt:

“Hem”

[*)] "Zie, de Mens." (Latijn)

- en Zij wijst op het Kind -

"wil Ik weer op die wereld brengen."

Maar terwijl Zij dat zegt, schudt de Vrouwe met het hoofd steeds van 'nee'. Ik kijk naar dat Kind en terwijl ik kijk, verandert dat Kind in een kruis. Ineens valt dat kruis op de grond voor mij en is verbrokkeld. Ik zie naar de wereld en zie die geheel in het donker liggen. Dan hoor ik de Vrouwe roepen:

"Breng Hem toch terug in die wereld!"

En Zij wijst naar dat verbrokkelde kruis.

Terug naar Hem

Nu zie ik ineens het kruis, dat weer heel is, midden in die wereld geplant. Eromheen staan allerlei soorten mensen, maar met afgewend hoofd. Ik voel me ineens heel moe en zeg dat tegen de Vrouwe, maar Zij lacht tegen me.

Dan zie ik haar ineens op een soort zetel zitten, Zij heeft weer het Kind op de schoot. Dat Kind straalt aan alle kanten. De Vrouwe zegt:

"Eerst terug naar Hem, dan pas is het ware vrede."

Zij benadrukt het woordje 'ware'. Dan komen om de Vrouwe heen in een boogvorm woorden te staan. Ik moet hardop lezen: 'Waarheid'. "Alweer?", zeg ik en kijk de Vrouwe aan. Zij knikt met het hoofd van 'ja'. Dit staat in het midden. Dan lees ik links: 'Gerechtigheid' en rechts: 'Naastenliefde'.

Christus Regnum

Nadat ik dat gelezen heb, zie ik aan haar voeten een stenen leeuw met om zijn kop een aureool van doorschijnend licht. Achter die zetel zie ik torens en kerken verschijnen en zie ik bisschoppen. "Niet van onze Kerk", zeg ik. Ik krijg in mij: dat is de Engelse kerk. Terwijl ik ernaar kijk, komt er een kruis doorheen in de vorm van een X. En ik zie de Vrouwe

glimlachen. Ineens is het Kind op haar schoot groter; het staat nu rechtop en heeft de kelk in de hand.
Dan zie ik naast dat alles een ladder komen en het is alsof ik die opga. Ik kom boven aan die ladder en zie ineens groot het volgende teken voor mij staan: een X met een P erdoorheen.*) De Vrouwe zegt:

"De godsdienst zal een zware strijd krijgen en men wil ze vertrappen. Dit zal zo geraffineerd gaan, dat bijna niemand daar erg in zal hebben. Maar Ik waarschuw"

en Zij kijkt zeer ernstig en wijst op de kelk. Ik hoor haar zeggen:

"Christus Regnum." *)

en daarna zie ik Jeruzalem voor me liggen, dat wordt me ingegeven. Daar is een strijd. Dan zie ik ineens Armeense priesters voor mij. Daarna steek ik twee vingers op. Ik zie weer de Vrouwe op haar zetel zitten met alles eromheen en zie nu de Engelse kerk, een Russische kerk, een Armeense kerk en nog vele andere kerken. Deze draaien maar door elkaar heen. De Vrouwe kijkt bezorgd en ik hoor haar zeggen:

"Rome, waak!"

Zij zegt die woorden met nadruk en balt haar vuist.
En dan ineens is de Vrouwe weg.

TIENDE BOODSCHAP
9 juni 1946
(Pinksteren)

---

*) Het Griekse teken voor Christus.

*) Regnum (Latijn): Rijk.

Urbi et Orbi

Ik zie de Vrouwe weer staan. Zij gaat waarschuwend met de vinger heen en weer en zegt, alsof Zij tegen de wereld spreekt:

"Urbi et Orbi.**) Dat is op het ogenblik het voornaamste."

Werken en waken

De Vrouwe komt naar beneden en draagt een klein Kind, een verheerlijkt Kind, bij zich in een doek. Zij gebaart mij haar te volgen en ik loop achter haar aan. De Vrouwe legt dat Kind midden in de wereld. Het Kind begint heel hard te schreien. De Vrouwe wijst op dat Kind en zegt:

"Mensen die vóór Hem zijn, waakt toch! Ik kan niet genoeg waarschuwen."

Daarna kijk ik weer naar die plek, maar het Kind is plotseling weg. De Vrouwe kijkt heel bedrukt de wereld in en zegt:

"Het is niet onder die mensen te vinden: Gerechtigheid, Waarheid en Liefde."

Daarna is het alsof de Vrouwe diep voor zich heen staart en Zij zegt:

"Ramp op ramp. Ten tweede male zeg Ik u dit: zolang dat er niet is, kan er geen ware vrede zijn. Door bidden en vooral werken ten goede en niet bidden alleen. Werken en waken."

Een nieuwe ramp

Dan zie ik plotseling dat de Vrouwe opzij is gaan staan. Ik krijg nu een heel naar beeld te zien. Van de andere kant komen als het ware demonen op mij af, figuren die door

---

**) "Voor de stad en voor de wereld." (Latijn)

elkaar dwarrelen, met horens op de koppen, rare poten en afschuwelijke gezichten. Dan hoor ik de Vrouwe zeggen:

“Ik voorspel u een grote, nieuwe ramp op de wereld.”

Dit zegt de Vrouwe zeer bedroefd en waarschuwend. Dan zegt Zij:

“Als de mensen maar willen luisteren . . .”

En Zij schudt maar steeds met het hoofd ‘nee’.

Dan zie ik een korte periode en ik hoor:

“Ogenschijnlijk gaat het een korte tijd goed.”

Daarna zie ik de wereldbol en de Vrouwe wijst daarnaar. Ik zie felle lichten en stralen en het is alsof die bol aan alle kanten uit elkaar spat. Dan wijst de Vrouwe naar de lucht. Zij staat rechts van mij, dus in het westen en Zij wijst naar het oosten. Ik zie allemaal sterren aan de lucht en de Vrouwe zegt:

“Daar komt het vandaan.”

Strijd tegen de paus

Ik zie plotseling een kardinaalshoed voor mij liggen; om die hoed zijn linten die afhangen. Daaroverheen komt een X-teken, alsof die hoed wordt afgekruist. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

“Er komt een strijd in Rome tegen de paus.”

Ik zie rond de paus allemaal bisschoppen zitten en hoor daarna:

“Catastrofaal.”

Dan gaat de Vrouwe weg.

ELFDE BOODSCHAP
4 januari 1947

Dreiging over de wereld

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt:

“Laten ze toch steun zoeken in het ware.”

Zij laat mij als het ware met mijn hand over de wereld voelen en ik krijg daar zo'n ontzettende pijn in. De Vrouwe zegt:

"Dit is de wereld van het ogenblik."

Ik ga er weer overheen met mijn hand. Ik zie dan een beeld van de wereld, zoals ik die nu gewend ben. Dan verandert dat beeld en het is nu ineens een totaal andere wereld geworden. De Vrouwe zegt:

"Dit is de wereld van later, die is heel zwaar. De wereld zal zichzelf vernietigen."

Dit laatste zegt de Vrouwe bedroefd en zo, alsof Zij de mensen wil waarschuwen: als jullie zo doorgaan, vernietigt de wereld zichzelf.

Rome, wees gewaarschuwd

Dan neemt de Vrouwe als het ware de wereldbol in haar hand en draait die rond. Zij zegt:

"Het moet weer beter worden, maar . . ."

Ik kijk waarnaar de Vrouwe wijst en zie allerlei kerken; ik krijg het gevoel dat het geen katholieke kerken zijn. Er middenin zie ik Rome. De Vrouwe gaat weer waarschuwend met de wijsvinger heen en weer en zegt:

"Rome, wees toch gewaarschuwd!"

Daarna zie ik de Engelse kerk, dat wordt mij ingegeven; ik voel dat daar een verandering komt.

Naastenliefde, rechtvaardigheid, waarheid

De Vrouwe komt een stap naderbij en zegt:

"Kijk."

Ik zie ineens een bundel van allerlei kerktorens dicht bij elkaar. Dan neemt de Vrouwe een ijzeren band. Zij legt deze band om die bundel torens heen en bindt deze dicht. Wij kijken samen daarnaar. Dan laat Zij die band los en zegt driemaal achter elkaar:

"Omhoog."

Terwijl Zij dat zegt, brengt Zij haar handen iedere keer een beetje hoger. Dan begint Zij woorden boven die kerk te schrijven en ik lees hardop: ‘Naastenliefde’; dit zet Zij midden boven de torens. Daarna schrijft Zij rechts, doch lager: ‘Rechtvaardigheid’. Dan gaat Zij naar links en schrijft daar: ‘Waarheid’. Ik hoor de Vrouwe intussen zeggen:

> “Dit alles is nog niet echt te vinden, hoeveel malen heb Ik dit al gezegd!”

En Zij schudt meewarig het hoofd.

Ik zie ineens weer Rome. De Vrouwe wijst daarop en zegt:

> “Ik kan niet genoeg waarschuwen dat zij dit toch in de goede zin navolgen.”

Ik zie daarna grote veranderingen komen, welke de Vrouwe mij laat zien.

Ruim moeten zij zien

Ik zie het volgende: grote golven rood die steeds maar dieper en dieper doordringen over de wereld. Ik zie ze hoe langer hoe verder gaan. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

> “Dat is goed maar . . . meer geestelijk, echt in de waarheid, rechtvaardigheid en naastenliefde.”

Daarna is het alsof ik jaren later heel andere geestelijke stromingen zie komen. De Vrouwe zegt:

> “Ik waarschuw Rome nogmaals. Ruim . . . ruim moeten zij zien, maar . . .”

En terwijl de Vrouwe op die woorden wijst, is alles ineens weg.

TWAALFDE BOODSCHAP
30 augustus 1947

Gezicht over Italië

Ik hoor die stem en ik kijk. Ik krijg een zwaar gevoel over mij en hoor zeggen:

"Er is een zware druk"
en ik zie duidelijk Italië voor mij liggen. Het is of daar een heel zwaar onweer boven losbreekt. Ik moet luisteren en hoor:

"Verbanning."

Ik ga als het ware boven Italië en het is alsof ik slagen moet toedienen. Dan hoor ik:

"Het is alsof daar slag op slag komt."

Politiek-christelijke strijd

Intussen zie ik het noorden en de zuidpunt van Italië heel duidelijk voor mij liggen. Daartussenin zie ik het midden van Italië. Daar heerst een ijzige stilte. Er zijn geen mensen, niets, alleen maar een doodse stilte.

Dan zie ik een grote koepel oprijzen. Opeens begint het daarboven te regenen, steeds harder en met steeds dikkere druppels. Dan zie ik plotseling dat het geen gewone regendruppels zijn, maar bloeddruppels die uit de lucht op die koepel neervallen.

In de verte zie ik een kruis in het licht staan en ik hoor:

"Dit wordt een grote politiek-christelijke strijd; kerkelijke politiek."

Geheime zittingen in het Vaticaan

Dan zie ik ineens een groot vertrek in het Vaticaan en daar zit de paus. Er schijnt iets gaande te zijn in het Vaticaan. De Vrouwe zegt:

"Er worden geheime zittingen gehouden. Dat is meerdere malen. Zij komen in het geheim bijeen."

De Vrouwe wijst op iemand en ik krijg in mij: dat is een afgezant van Amerika. Voor de paus liggen allemaal papieren. De Vrouwe zegt:

"De paus wordt van alles op de hoogte gehouden. Hij is volkomen op de hoogte van wat er gaat gebeuren. Er is

zogenaamd vrede, maar in werkelijkheid niet, alles camouflage voor de wereld."

Dan moet ik met mijn rechterhand twee maal over de linkerhand gaan en hoor dan:

"Dat zal twee maal rondgaan."

En ik zie een soort tijdstip.

DERTIENDE BOODSCHAP
7 december 1947

Het kruis

Ik zie de Vrouwe staan en hoor:

"Rome bedreigd."

Daarna komt er een grote '4' voor mij staan en daaromheen komt een cirkel. Dan gaat dat beeld weg en komt er een kruis voor mij met vier gelijke balken. Ook daar komt een cirkel omheen en in het midden van dat kruis lees ik: 'IHS'.[*)] Dit kruis neem ik als het ware op en ik laat het rondom mij heen zien. Nu zie ik ineens drommen mensen om ons heen staan. Zij kijken ernaar, doch velen afwerend.

Golven over Europa

Dan zie ik over Europa zware dikke wolken komen en daar onderdoor grote golven die over Europa heen komen spoelen. Dan zie ik de Vrouwe in een hel, scherp licht staan. Zij is in het wit gekleed. Zij houdt de handen uitgespreid en er komt vanuit haar handen een dikke stralenbundel. Ik moet

---

[*)] IHS, Griekse letters voor JES (Jezus), of:
Iesus Hominum Salvator (Latijn), d.w.z. Jezus, de Verlosser der mensen.

mijn hand ophouden en het is alsof die stralenbundel in mijn hand komt. Ik voel het gloeien en prikkelen. De Vrouwe glimlacht tegen mij en wijst op die hand, terwijl Zij 'ja' knikt. Ik weet niet wat dat betekent. Dan betrekt het gezicht van de Vrouwe en Zij kijkt heel bedroefd. Zij wijst naar die zware wolken en golven en zegt:

"Ze zullen eerst door die vloed moeten vergaan en dan pas . . ."

en dan zie ik die woorden geschreven staan. Achter 'pas' staan allemaal puntjes, alsof er nog iets moet volgen dat verborgen moet blijven.

Dan klaart het gezicht van de Vrouwe op en zie ik het water als een damp omhoog trekken. Het is alsof eventjes de zon erdoorheen schijnt. Weer wijst de Vrouwe mij naar de aarde en ik zie dat alles is opgetrokken. En nu zie ik allemaal beenderen van mensen op de grond verspreid liggen, stukken been van hoofden, armen en benen. Het is een heel naar gezicht. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

"Dat is het verderf. Werkt toch, werkt toch . . ."

Rechtvaardigheid, naastenliefde, gerechtigheid

Dan wijst Zij omhoog en zegt:

"Lees."

Ik zie dan letters komen en ik lees: 'Rechtvaardigheid'. Ik krijg daarna een ontzettende pijn in mijn hand; deze voelt loodzwaar. Daarna hoor ik de Vrouwe zeggen:

"Kom, lees verder"

en ik zie met grote letters staan: 'Naastenliefde'. Daaroverheen zie ik allemaal druipende ijspegels komen. Dan hoor ik die stem zeggen:

"Verder lezen!"

Maar als ik wil lezen, kan ik niets lezen vanwege de vlammen die om de letters heen spelen. Even trekken die vlammen op en ik lees: 'Gerechtigheid'.

Soldatenkerkhof
Daarna wijst de Vrouwe en zie ik een soldatenkerkhof met onafzienbare rijen witte kruisen. Deze zie ik stuk voor stuk omvallen, ze vallen allemaal achterover. De Vrouwe wijst weer en ik zie nieuwe witte kruisen verschijnen; zo ver ik zien kan, verrijzen ze uit de grond. Dan hoor ik de Vrouwe zeggen:

> "Dit is de boodschap die Ik vandaag breng." *)

Ik zie haar daarna langzaam uit het licht weggaan. Ik voel dan een enorme leegte om mij heen en het is of alles somber is op aarde.

VEERTIENDE BOODSCHAP
26 december 1947

De verscheurde wereld
Ik zie ineens een hel licht en voel in mijn hand een pijn komen; het is net een stralenbundel. Ik zie de Vrouwe en deze zegt:

> "Er zullen rampen komen van noord tot zuid en van zuid tot west en van west tot oost."

Ik zie nu een ronde koepel. Ik krijg in mij: dat is een koepel van Jeruzalem. Ik hoor nu:

> "Om en nabij Jeruzalem zullen zware gevechten geleverd worden."

Ineens zie ik duidelijk Cairo en ik krijg een vreemd gevoel daarover. Dan zie ik allerlei oosterse volkeren: Perzen, Arabieren enz. De Vrouwe zegt:

---

*) Het is hier voor het eerst dat de Vrouwe spreekt van 'boodschap'.

“De wereld zal als het ware in tweeën verscheurd worden.”

Ik zie nu de wereld voor mij liggen en zie daar een grote scheur in komen, een barst die in kronkels dwars over de wereld loopt. Daarboven zie ik zware wolken hangen. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

“Er zal veel leed en ellende komen.”

Dan zie ik oosterse plaatsen met witte daken.

Het kruis

Ik voel iets zwaars in mijn hand. Terwijl ik ernaar kijk, komt er een kruis in. Ik moet het op de grond zetten. Het kruis is zwaar en wankelt naar alle kanten, steeds heen en weer, van links naar rechts en van voor naar achteren. Een moment lijkt het alsof het voorover valt, maar dan komt het omhoog en het is alsof het nu lichter is en stevig in de grond staat. Ik moet nu naar de grond kijken en zie beenderen en helmen liggen onder dat kruis. Dan krijg ik een grote sleutel in mijn hand. Ik moet hem direct laten vallen. Hij valt tussen de beenderen en helmen in. Dan zie ik rijen jongens langs mij heen trekken. Het zijn militairen. Ik hoor die stem zeggen:

“Sta onze jongens toch bij met geestelijke hulp.” [**)]

Dan zie ik witte graven oprijzen, allemaal witte kleine kruisjes.

Ik krijg dan een pijn in mijn hand en zie Amerika en Europa naast elkaar liggen. Daarna zie ik geschreven staan: ‘Economische oorlog, Boycotting, Valuta’s, Rampen’.

De zonnewijzer is gekeerd

[**)] Mogelijk een verwijzing naar de zgn. politionele acties in voormalig Nederlands Indië.

Dan zie ik verschillende figuren heel vlug door elkaar heen gaan. Het eerste dat ik kan onderscheiden zijn fakkels, die naar drie kanten licht verspreiden: naar het westen, noorden en oosten. Dan zie ik blauwe en witte strepen door elkaar gaan en dan sterren; het lijken net vlaggen. Daarna zie ik de sikkel en de hamer, maar de hamer gaat van de sikkel af en dat alles dwarrelt nu door elkaar. Dan zie ik een halve maan en een zon. Ook deze vlaggen gaan door die voorgaande beelden. Ten slotte komt er een soort springbok met grote horens die naar achteren lopen. Het lijkt mij een Afrikaanse springbok. Die bok maakt geweldig grote sprongen over dat alles heen. Terwijl alles door elkaar draait komt er aan de linkerkant een cirkel en daar doorheen draait de globe.
Daarna zie ik ineens een grote zonnewijzer. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

"De zonnewijzer is gekeerd."

Helse uitvindingen

Dan krijg ik een heel typisch beeld. Ik moet in de lucht kijken; het is of er iets in de lucht wordt afgeschoten. Er vliegt iets langs mij heen, zo snel dat ik het nauwelijks kan zien. Het heeft een sigaar- of torpedo model en de kleur is als van aluminium. Ineens zie ik er van de achterkant iets afspringen.
Ik voel met mijn hand en krijg dan verschillende vreselijke indrukken over mij. Eerst een totale gevoelloosheid; ik leef en leef toch niet.
Dan zie ik afschuwelijke beelden van mensen voor mij. Ik zie gezichten, brede gezichten vol vreselijke zweren, net een soort melaatsheid. Dan voel ik vreselijke dodelijke ziekten: cholera, melaatsheid, alles wat die mensen mee moeten maken.
Dan is dat weer weg en zie ik heel kleine, zwarte dingen om mij heen zweven. Ik probeer te voelen wat het is, maar dat gaat niet; het lijkt mij heel dunne stof. Met mijn ogen kan ik

niet onderscheiden wat het is. Het is alsof ik ergens doorheen moet kijken en beneden zie ik nu prachtig witte velden. Op die velden zie ik die kleine zwarte dingen, maar dan vergroot en het is alsof ze leven. Ik weet niet hoe ik dit moet uitleggen. Ik vraag aan de Vrouwe: “Zijn het bacillen?” Zij antwoordt heel ernstig:

“Het is hels.”

Dan voel ik mijn gezicht en mijn hele lichaam opzwellen. Voor mijn gevoel krijg ik een heel dik gezicht en is alles stijf en opgezet. Ik kan mij niet verroeren. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

“En dat zijn ze aan het uitvinden,”

en dan heel zacht:

“die Rus, maar ook de anderen.”

Daarna zegt Zij met klem:

“Volkeren, weest gewaarschuwd!”

En nu gaat de Vrouwe weg.

VIJFTIENDE BOODSCHAP
28 maart 1948

(Pasen)

De strijd begint

Ik zie de Vrouwe en Zij zegt:

“Het zal gaan om het recht. Binnen zeer korte tijd zullen er ernstige dingen gaan gebeuren. Ze zullen voorafgegaan worden door een chaos, wanorde, twijfel en wanhoop. Boven de St. Pieter zullen zware wolken hangen, die met veel strijd en moeite zullen worden opgelost . . . Zo niet, ten onder gaan.

Alle christenen moeten zich aaneensluiten. Dat zal gepaard gaan met veel pijn en ellende. Sluit u allen aaneen, want de strijd begint. De poorten gaan open. De oosterse volken houden hun handen voor het gezicht in Jeruzalem. Ze

zullen ach en wee klagen over hun stad. Er is een grote bron, waarin gij u allen kunt wassen." *)

Dan zie ik geschreven staan: 'Rechtvaardigheid', 'Liefde' en 'Gerechtigheid'. De Vrouwe zegt:

"Zolang deze woorden niet boven de mensenhoofden zullen hangen en in hun harten zullen leven, is er geen vrede in zicht."

Dan zie ik een kruis in de grond geplant. Daaromheen kronkelt een slang en alles wordt zwart en donker om mij heen.

Daarna zie ik boven Europa en het oosten een zwaard hangen. Uit het westen komt een licht. Ik hoor de Vrouwe heel ernstig zeggen:

"Christenvolkeren, de heidenen zullen het u leren."

Keert tot uzelf

Dan zie ik de paus en om hem heen een versterkte lijfwacht. Er zijn ook anderen om hem heen; het lijken mij allemaal geestelijken: bisschoppen en kardinalen. Terwijl de Vrouwe op die geestelijken wijst, zegt Zij:

"Voetangels en klemmen."

Nadat de Vrouwe dit gezegd heeft, kijkt Zij mij doordringend aan. Er hangen zware wolken boven de St. Pieter. De Vrouwe zegt dan tot al degenen die om de paus heen zitten:

"Weest rechtvaardig en handelt volgens uw leer. Bedekt uw ogen met uw handen en keert tot uzelf."

---

*) De overeenkomst met de woorden uit Zach. 13,1 is opvallend.

Dan krijg ik als het ware weer een kruis in mijn hand en het doet pijn. Het is zo zwaar dat ik het haast niet vast kan houden. De Vrouwe zegt:

“Houd het goed vast.”

Het is alsof er grote stralen vanaf komen.

Dan ineens is de Vrouwe weg en ook het licht.

ZESTIENDE BOODSCHAP
7 mei 1949

Ik moet twee vingers opsteken en dan zie ik een bisschop in vol ornaat. Ik zie daarna een stenen lijkbaar. Daarop ligt een hoge geestelijke, ook van steen. Aan het hoofdeinde van die stenen lijkbaar ligt een kardinaalshoed en daar weer boven een zwaard en een kroon. Dat zwaard ligt gedeeltelijk schuin naast die hoed en omdat de lijkbaar afhelt, wijst het schuin naar beneden.

De donkerte van de tijden

Dan word ik voor een grote poort geplaatst. Deze wordt geopend en ik moet er binnengaan. Voor de poort staat iemand met een lang gewaad. Het doet mij akelig aan die stap te doen over die drempel. Plotseling zie ik dat het de Vrouwe is. Zij zegt:

“Doe die stap.”

We komen dan in een grote ruimte die cirkelvormig is. In die ruimte is een oneindige diepte en donkerte. De Vrouwe zegt:

“Dat is een donkere vlek. Daar moet u heel diep in gaan. Dit is de diepte en donkerte van de tijden.”

De minsten der mijnen

Dan zie ik de Vrouwe ineens zitten in rouwgewaad met een witte sluier om het hoofd. Zij heeft heel oude trekken op het gelaat en zit in elkaar voorovergebogen. Zij zegt:

“Wij zijn hier in de donkerte, het is de verwording in de mensheid.”

Ik zie dan een kruis voor mij. Het corpus glijdt eraf, zodat het kruis kaal overblijft. De Vrouwe zegt heel droevig:

“De martelgang begint opnieuw.”

Ik zie diepe groeven en dikke tranen op het gelaat van de Vrouwe. Daarna ga ik met haar dieper de donkerte in. We lopen steeds door en ik zie niets dan donkerte. “Hè, wat is dat?” vraag ik. We komen in een grot. De Vrouwe laat mij als het ware het steen voelen; het is een grot van natuursteen. Dan ineens komt er een beetje stro in waarop een kind wordt gelegd. Rondom komen allemaal mensen binnen, heel gewone mensen. De Vrouwe zegt:

“Gewone mensen. De minsten der mijnen. Ze kunnen niet meer geplaatst worden, hele drommen.”

“De minsten der mijnen”,

zegt de Vrouwe steeds.

Nu verandert voor mijn ogen die grot in een kerk. Direct daarna zie ik onafzienbare rijen kerken en dan weer die ene kerk. Evenals in de grot ligt er stro, waarop een kindje wordt gelegd. Dat is weer niet een gewoon kind, maar een hemels stralend en vergeestelijkt Kind.

Nu neemt de Vrouwe mij mee langs al die kerken. Zij wijst naar allemaal lege banken en zegt:

“Ziet ge de fout? Leegte.”

Dan komen op die banken allemaal witte plaatjes, alsof het naamplaatjes zijn. Dan zegt de Vrouwe weer:

“Ziet ge de fout?”

Zij gaat nu met haar hand over al die rijen banken en dan zie ik dat die banken kaal zijn, alle plaatjes zijn eraf.

“De minsten der mijnen”,

zegt die stem weer en dan is het alsof de Vrouwe die banken wil vullen met mensen.

Dan zie ik een bisschop. De Vrouwe zegt:

“Zeg dat, zeg dat!”

En Zij wijst op die kerken. Dan zegt Zij:

“De wereld moet los zijn van alles en vooral de Kerk.”

Strijd

Dan zie ik de St. Pieter. Ik zie de paus zitten met gebogen hoofd en rondom hem zijn lijfwacht. Ook dat wordt allemaal in die grot geplaatst. Dan schrijft de Vrouwe een grote P met een X erdoorheen. Dat legt Zij voor zijn voeten neer en daarvoor wordt het kruis geplaatst met de lange balk naar boven, dus omgekeerd. De Vrouwe zegt:

“Waar zijn uw soldaten?”

De paus zit met opgeheven vingers en boven zijn hoofd staat: ‘Strijd’. Ik zie steeds meer strijd. Dan zie ik ineens soldaten met hoge mutsen op achter de paus staan, zij steken twee vingers op.

Tweestrijd en verwording

De Vrouwe zegt:

“Dan komt er een grote tweestrijd in de wereld.”

En ik zie twee machten tegenover elkaar staan.

Ineens zie ik een veld met wuivend koren, heel langzaam gaat het heen en weer.

Dan hoor ik de Vrouwe tot tweemaal toe zeggen:

“Verwording.”

Daarna zegt Zij:

“Rusland zal alles met schijn doen. Er komt een hele omwenteling.”

Nu zie ik de aarde en het is alsof het een slag om gaat. Dan zegt de Vrouwe:

“De natuur verandert ook.”

Ik hoor:

“Christus is niet meer.”

Ik ga zoekend rond en hoor:

“Realisme, een geest van realisme.”
Ik zie die geest als het ware ook.

De geest die ze niet begrepen hebben

Dan krijg ik een heel mooi beeld. We komen weer in die grot en ik zie dat als het ware alle vruchten en rijkdommen van de aarde in die grot worden gelegd. Nu trekt de Vrouwe een vrolijk gezicht en zegt tegen mij:

“Wij gaan verdelen.”

Maar dan wordt Zij ineens heel ernstig en zegt:

“Zo is de geest geweest die ze niet begrepen hebben.”

En onderwijl is het net alsof Zij uitdeelt.
Nu laat de Vrouwe mij het lege kruis zien en legt het plat neer op de bodem van de grot.

Natuurkrachten

Plotseling kom ik boven de aarde te staan, de wereldbol ligt beneden ons. Ik zie nu iets heel eigenaardigs, iets wat wij niet kennen, namelijk een vlak in het midden, heel blauw en van een oneindige diepte. Daaromheen komen ringen, cirkels van prachtige kleuren, die in elkaar overvloeien. Het zijn kleuren die wij niet kennen. Terwijl ik daar zweef in het luchtruim, word ik plotseling als door een magneet naar beneden getrokken. De Vrouwe zegt:

“Het zijn natuurkrachten, daar zult ge van horen.”

Het lijkt me dat dit voor later is. Wij gaan dan verder en komen boven die ringen of cirkels in een oneindig licht, een heel vreemd en typisch licht. Daarna komen wij boven een andere cirkel, die voor mij heel zwaar is; ik word gevoelloos in mijn handen en in mijn hele lichaam; het is net of ik zweef, of ik op en neer ga. Dan krijg ik een soort pijn, een vreselijke pijn. Wat dat daarmee te maken heeft, weet ik niet.
Dit beeld gaat weg en nu zie ik de Vrouwe naar iets wijzen. Zij zegt:

“Dat is de lichte cirkel.”

De Kerk ingesloten

En nu zie ik ineens weer de St. Pieter, daarnaast de Engelse, dan de Armeense en dan de Russische Kerk; dat wordt mij weer ingegeven. Om dat alles heen komt een lijn. Ik zie dan de paus aan het hoofd zitten en de twee uiteinden van die lijn vasthouden. Daar achter, achter de paus en die kerken, hoor ik heel vaag het woord:

“Atheïsten.”

Die maken om dat alles heen een halve cirkel. Dan komt er een nieuwe boog omheen. De Kerk wordt als het ware ingesloten. Ik hoor de Vrouwe heel bedroefd en nadrukkelijk zeggen:

“Wij redden het zo niet.”

Daarna zie ik een ezel met vluchtende mensen. Op de ezel zit een vrouw met een kindje. Beiden zijn lichtende gestalten. Het is een oosters tafereel.

Verdeelde wereld

Daarna zie ik Europa voor mij liggen en Amerika ernaast. Het is alsof ik een greep doe midden in Noord-Amerika en dit dan uitstrooi over Europa heen. Ik weet niet wat het is.

Dan zie ik in de verte allemaal oosterse volkeren.

“Die zal hij wakker roepen”,

zegt de Vrouwe. Ik zie dit heel in de verte.

Dan verschijnt er een doodskop en ik hoor de Vrouwe zeggen:

“Er komt een grote ramp. Daar zullen ze van ophoren. De oostzeeën zitten vol; dat zie je niet.”

Ik moet nu een lijn trekken van noord naar west, schuin naar beneden. Ik weet niet wat dit betekent.

Dan zegt de Vrouwe:

“Ze zoeken naar vrede, maar hij is niet te vinden.”

En nu gaat de Vrouwe weg.

ZEVENTIENDE BOODSCHAP
1 oktober 1949

Christus vervolgd

Ik zie de Vrouwe. Zij zegt:

“Mijn kind, Ik help je. Heb vertrouwen, ook in zware ogenblikken.”

Zij legt een kruis in mijn hand; het is zo zwaar. De Vrouwe zegt:

“Kind, het kruis zal je ronddragen.”

Nu zie ik voor mij geschreven staan: ‘1950’ en dan: ‘1951-1953’.

Dan zie ik de St. Pieter voor mij. Druppels vallen erop: tranen of regen. Dan zegt de Vrouwe:

“Waarschuw toch dat het zo niet goed gaat. Mijn Zoon wordt weer vervolgd. Neem het kruis en plant het toch middenin. Dan zal er pas vrede zijn.”

Strijd op de Balkan. Engeland

Daarna zie ik ineens de Balkan. Er is strijd; ze vechten weer. De Vrouwe zegt:

“Kind, er zal een zware strijd komen. Wij zijn deze strijd nog niet uit.

Rampen van economische aard zullen komen.

Het Empire van Engeland wankelt.”

Ik zie nu de kroon van Engeland met een touw eraan; er wordt aan alle kanten aan die kroon getrokken om hem boven dat land in evenwicht te houden.

Daarna zie ik de paus en een patriarch.

Rusland

Dan zegt de Vrouwe:

"Kom mee naar Rusland."

Ik zie nu Rusland. De Vrouwe neemt mij mee naar glazen gebouwen, ook ondergronds, waar allerlei mensen werken. Het lijken mij Duitsers, Fransen en Polen, maar ook anderen; ik hoor ze verschillende talen spreken. Het lijkt me heel ver Rusland in, ergens in de grote, onbewoonde vlakten boven in Rusland. De Vrouwe zegt:

"Chemische stoffen zijn zij daar aan het maken. Amerika, wees gewaarschuwd! Grijp toch in, grijp toch in!
Het gaat hier niet alleen om mensenlevens, doch om hogere machten. Breng toch weer het geloof in de wereld. Maar de gelovigen . . ."

en de Vrouwe schudt het hoofd.

"Leef er toch naar: Naastenliefde. Liefde toch is het eerste gebod. Daarna komt Rechtvaardigheid."

De Donaulanden

Nu ga ik als het ware met de Vrouwe de Donau af. Zij wijst om zich heen en zegt:

"Hier moet gewerkt worden, daar moet gewerkt worden."

En Zij wijst van links naar rechts.

"Het moet terug tot God. Het volk is er rijp voor. De hoofdleiders willen echter niet."

En dan is de Vrouwe ineens weg.

ACHTTIENDE BOODSCHAP
19 november 1949

Italië en Duitsland

Daar is de Vrouwe weer. Zij laat mij Italië zien en zegt:

"Daar moet van hogerhand gewerkt worden. Woorden alleen geven niets. Daden!"

Dan is het alsof ik de St. Pieter zie wankelen. De Vrouwe zegt:

"In Italië moet beter gewerkt worden tegen het communisme. Waarschuw toch voor Duitsland en Italië.*) Het is nog te redden. Ik zeg het hier, dat je het overbrengt, dat zij werken tegen de verwording van Duitsland. De mensen zijn goed, doch zij worden door de omstandigheden verkeerd geleid. Wij moeten daar het kruis weer brengen en het middenin planten. Ze moeten beginnen bij de jeugd het geloof weer op te wekken en het geloof er weer inbrengen. Als in Italië niet hard gewerkt wordt, dan zal het ten onder gaan. De minsten der mijnen moeten opgewekt worden."

Bidden

Dan is het alsof de Vrouwe een hele schare mensen naar een zeker punt brengt. Terwijl ik ernaar kijk, zie ik de Vrouwe die mensen naar een altaar duwen waarop een groot kruis staat. Dan zegt Zij:

"Dat is het werk van de groten der aarde, maar . . ."

En dan gaat de Vrouwe met haar vinger heen en weer en schudt steeds met het hoofd van 'nee'.

"Daarom moeten zij allen meewerken. Geef dat toch door!",

zegt de Vrouwe.

"Zij moeten nog meer bidden. Bidt voor de verwording. De hele wereld zal zichzelf vernietigen als zij dit niet doen. Daarom liet Ik je dit zien."

En nu is de Vrouwe ineens weg.

---

*) d.w.z.: voor de situatie in Duitsland en Italië.

NEGENTIENDE BOODSCHAP
3 december 1949

Duitsland. Modern heidendom

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt:

> "Kind, Ik breng je weer een boodschap voor Duitsland. Het moet gered worden."

Dan neemt de Vrouwe mij mee over Duitsland. Terwijl ik Duitsland zie liggen, voel ik de toestanden die er heersen: een verschrikkelijke achteruitgang van het land, van het volk, van de jeugd en een grote geloofsafval. De Vrouwe zegt:

> "Laten de bisschoppen toch werken. Zij moeten aan hun priesters bevel geven vooral onder de jeugd te werken tegen het humanisme, modern heidendom."

Ik zie allemaal kruisen voor mij staan. De Vrouwe laat mij zien hoe die kruisen op verschillende plaatsen gebracht worden. Nu zie ik in Berlijn een groot plein, waar het rijksdaggebouw staat. Het is alsof de Vrouwe daar een groot kruis plaatst en Zij zegt tegen mij:

> "Daar moeten de mensen gebracht worden. De jeugd moet van het modern heidendom afgehouden worden. Laten ze toch hard werken daarvoor."

Rome

Dan zie ik Rome weer voor mij. De Vrouwe gaat waarschuwend met de vinger over Rome heen en zegt:

> "Ach, ach, waarom niet van daaruit beginnen? Het moet helemaal omgebouwd worden."

En het is alsof Zij met haar handen om het Vaticaan heen gaat en daaronder woelt en alles ondersteboven haalt.

Nederland

Dan zie ik Nederland liggen. De Vrouwe zegt:

> "Ook Nederland begint op de helling te komen."

Ik zie de jeugd van Nederland, jonge mensen en kinderen, bij een helling staan. De Vrouwe zegt:

"Zij staan bij een helling."

De kloof

Dan is het alsof de Vrouwe mij ergens heenbrengt. Ik zie voor mij twee heel hoge bergen. Daartussenin is een heel diepe, zwarte kloof of afgrond. Ik word als het ware ineens op een van die bergen gezet. De Vrouwe zegt:

"Kijk . . ."

En ik zie een afgrond midden in de wereld. Ineens is het alsof die twee bergen door de Vrouwe tot elkaar gebracht worden en Zij zegt:

"Die kloof moet tot elkaar gebracht worden."

De wetten veranderen

Daarna zie ik de St. Pieter. De Vrouwe zegt:

"Kind, je ziet daar de paus in vol ornaat met twee vingers opgestoken. Luister goed. De leer is juist, maar de paus is gerechtigd om de wetten te veranderen. Laat hij toch doorzetten!"

Ik zie steeds de paus voor mij zitten met de twee vingers omhoog. Dan zie ik een grote raadzaal waarin de paus zit.

"Kind",

zegt de Vrouwe,

"die wetten mogen veranderd worden. Dat mag, dat moet veranderd. De standen moeten meer tot elkaar komen. Laten ze in Rome toch doorzetten en het voorbeeld geven aan de hele wereld. Denk toch en zeg toch - en weer zeg Ik het je - : de liefde immers is het eerste gebod en daarnaast, alsof het met een boog verbonden is, de waarheid en rechtvaardigheid."

De leer van Christus

“Kind”,
zegt de Vrouwe weer,
“kijk!”
En dan zie ik tussen de Vrouwe en de paus een ‘50’ staan. De Vrouwe zegt:

“In dat jaar zal er hard gewerkt moeten worden en . . . niet alleen met woorden. De leer van Christus is juist. Waarom wordt zij niet juist en in de finesses beleefd?”

Ik zie nu rondom mij kleine puntjes en in het midden een grote rode punt. De Vrouwe drukt zwaar met de hand op die rode punt en zegt:

“Dat is de hoofdzaak. Het wordt niet goed beleefd. Daar moet een hele omwenteling komen. Als zij de waarschuwingen niet nakomen, zullen zij ten onder gaan en daar naar toe komen.”

En dan zie ik weer die bergen met afgrond.
Daarna zie ik weer de paus en de Vrouwe zegt:
“Hij heeft te bevelen en het zal gebeuren.”
Dan zie ik Italië en vreemde, hoge geestelijkheid; ik zie de paus zitten met kardinalen en bisschoppen om hem heen, in een raadzaal van het Vaticaan. De Vrouwe zegt me dat hij een decreet uitvaardigt. Dan zie ik een overbrugging tussen de hogere en lagere standen.

“Daar moet het heen”,
zegt de Vrouwe.
“Denk aan de liefde en rechtvaardigheid. Laat allen die geloven medewerken tot het goede.”

Het zal met de jaren uitkomen

Dan vraag ik: “Maar zijt gij dan de Vrouwe?” *) Zij kijkt mij glimlachend aan en zegt:

“Laat je leidsman in je geloven. Hij heeft bewijzen genoeg. Zeg hem het volgende: hij heeft goede bedoelingen en liefde in zich ook voor zijn werk. En verder . . .”

De Vrouwe maakt dan een vriendelijke beweging met haar handen en haar hoofd, zoals een goede moeder, en zegt:

“En verder make hij zich niet bezorgd. Zijn leven is eenmaal zo geleid. Het bewijs is voor u geleverd. Meer kan Ik nog niet zeggen. Het zal met de jaren uitkomen. Zeg hem dit.”

Ik schrik erg van die laatste woorden en denk: met de jaren? Hoe lang moet dat dan duren?

En dan gaat de Vrouwe weg.

TWINTIGSTE BOODSCHAP
16 december 1949

Arm Duitsland

Ik hoor de Vrouwe zeggen, terwijl Zij heel streng kijkt en waarschuwend met de vinger heen en weer gaat:

“Arm, arm Duitsland. Neem toch de kruisen op en plant ze middenin. Wek toch de geestelijken op. Begin van onderaan. De lagere bevolking moet weer gebracht worden naar Hem. Weet toch dat dat zo werkt!”

En de Vrouwe maakt een vuist en laat mij die zien. Zij doet dat heel krachtig, Zij zwaait zelfs haar arm en vuist naar mij toe.

---

*) De zieneres moest van pater Frehe, haar leidsman, aan de verschijning vragen of Zij Maria was en wat ‘de Vrouwe’ betekende.

Zware wolken boven de St. Pieter

Daarna zie ik de St. Pieter. De Vrouwe houdt haar hand daarboven en zegt:

> "Dat zal en moet beschermd worden. Die andere geest dringt zo ontzettend door."

Dan zie ik voor mijn ogen allemaal wolken, witte en rode, door elkaar gaan. Het is alsof ze heel druk door en langs elkaar heen gaan. Daaronder zie ik silhouetten van allerlei verschillende koepels en kerktorens, door en naast elkaar. De Vrouwe wijst mij op dit beeld en dan is het alsof Zij met de handen de wolken uit elkaar haalt. Ik zie nu een heel diep blauw vlak voor mij en midden in dat blauwe vlak staat een hel licht, net een heel heldere ster, die schittert voor mijn ogen. De Vrouwe tikt met de wijsvinger op dat licht, heel fijntjes maar toch zo krachtig dat ik als het ware de slagen hoor, alsof Zij met een hamer daar tegenaan tikt. Zij zegt dan:

> "Daar moeten zij heen."

Dan zie ik daaronder zware wolken hangen, heel zwarte en de koepel van de St. Pieter. Ik hoor die stem zeggen:

> "Strijd zal er komen. Het is hevig, het zal ontbranden. Wij zijn er nog lang niet."

Werken met daden

Daarna zie ik de paus voor mij zitten. De Vrouwe kijkt ernstig, wendt het hoofd opzij en zegt:

> "De onderdanen aansporen. Niet alleen aansporen, maar in de ware christelijke geest moeten zij werken. U denkt dat dit alles goed is, maar er moet met daden gewerkt worden. Ik ben duidelijk genoeg. Nog meer hameren op sociale rechten, rechtvaardigheid en naastenliefde. Maar . . . doen, niet in woorden, maar daden. Daden kunnen ze brengen naar het licht, dat Ik u gewezen heb."

Daarna zie ik Europa voor mij. De Vrouwe zegt:

“Europa, wees gewaarschuwd! Verenigt u in het goede. Dit is niet alleen een economische strijd, het gaat om de geest te bederven. Politiek - christelijke strijd. Het moet van hoog af komen, zij moeten voorbeelden geven. Maar ook helaas de geestelijkheid, zij moeten afdalen tot de minsten der mijnen.”

Naastenliefde, Rechtvaardigheid

Dan zie ik boven de paus en de St. Pieter geschreven staan: ‘Naastenliefde, Rechtvaardigheid’. Het staat met grote letters. De Vrouwe zegt:

“Dit is de grote fout van deze tijden. Als er niet naar geleefd wordt, zal het steeds erger worden en gaat de wereld steeds dieper en dieper. Ieder voor zich moet zorgen dat hij dit naleeft.”

Dan is het alsof de Vrouwe een kruis in mijn hand legt en Zij zegt, terwijl Zij op zichzelf wijst:

“Niet mij, maar het Kruis.”

Periode van strijd en rampen

Zij laat mij dan lezen op een bord waarop staat: ‘50 - 51 - 53’ en zegt:

“Deze periode zal er een strijd komen en rampen.”

Dan houdt Zij beschermend haar hand over die koepel en de andere hand voor de ogen. Ik krijg een vreselijke, brandende pijn in mijn hand. “Het is niet om uit te houden”, zeg ik. Dan zegt de Vrouwe met klem:

“Die geest zal steeds proberen in allerlei vorm door te dringen, langzaam, geraffineerd. Het zal zo geraffineerd doordringen, dat de volkeren ze niet zullen herkennen. Nogmaals waarschuw Ik je dit door te geven.”

Lombardi

Dan zie ik Italië. Daar zie ik een gewone, sobere man, een geestelijke. Het is alsof hij midden in een hele groep mensen staat te spreken. De Vrouwe lacht en wijst daarop. Terwijl ik ernaar kijk zegt Zij:

"Die Lombardi, die doet het goed. Die werkt in een richting zoals Wij het willen." *)

Daarna zie ik twee rijen verschillende kerken voor mij. Dan is het of de Vrouwe naar de voorste rij gaat en heel luchtig met de hand over die rij gaat. Ik zie die kerken als één blok omvallen en verdwijnen.

Het middelpunt

Dan zegt de Vrouwe weer:

"Kind,"

en Zij tekent een soort ruitvorm voor mij,

"kind, dat is het middelpunt."

Ik zie nu een koepel en daaromheen een muur in de vorm zoals Zij het tekende. Ik zie ineens dat het de koepel van de St. Pieter is. Daaromheen loopt een dun stroompje, dat afgescheiden is door een dunne, zwarte streep. De Vrouwe wijst daarop en zegt weer:

"Dat is het middelpunt."

---

*) Pater Ricardo Lombardi S.J. begon in 1948 zijn 'Kruistocht der Goedheid'. Gedurende vele jaren predikte hij in eenvoudige bewoordingen onvermoeibaar het evangelie, waarbij hij steeds de liefde van God centraal stelde. Hij riep niet alleen op tot persoonlijke bekering maar ook tot verwezenlijking van de christelijke idealen in de wereldgemeenschap. Hij maakte hierdoor diepe indruk en wist de harten van vele mensen te raken.

Dan gaat Zij heel langzaam en nadrukkelijk met de vinger heen en weer en zegt:

"Laat dat het middelpunt blijven. De geesten der wereld zijn bezig dat middelpunt te vernietigen. Ik zal u helpen."

Ik zie nu dat de Vrouwe weer haar hand boven de paus en de St. Pieter houdt.

Dan zie ik ineens links van mij een grote, zwarte klauw met lange, puntige nagels. Het is alsof die klauw door alles in de St. Pieter heen woelt. Wat een pijn krijg ik. Het wordt alles roze en rood voor mijn ogen. Dan begint die klauw over alles heen te zweven en op dat moment zie ik een zwarte adelaar in de vlucht. Hij vliegt met brede wiekslagen naar links.

Duitsland en Italië

Rechts van mij zie ik Duitsland liggen. Dan hoor ik de Vrouwe zeggen:

"Duitsland, wees gewaarschuwd!"

Over Duitsland zie ik nu een driehoek getekend staan. De Vrouwe zegt:

"De geest van de driehoek tracht door te dringen in een andere vorm. De mensen zijn goed, maar zij worden heen en weer getrokken en weten geen uitweg meer. Arm Duitsland. Zij worden en zijn het slachtoffer van dat andere grote."

Ik zie dan ineens een Duitse bisschop voor mij in vol ornaat, een oudere man, een krachtige figuur. Aan mijn rechterkant komt een leek te staan, ook een krachtige mannen-figuur. Ik hoor:

"De bisschop op zijn gebied en daar komt iemand op het andere gebied. Maar dat is voor later. Duitsland zal trachten zich eruit te werken, zo ook Italië."

Dan zie ik weer die eenvoudige geestelijke met mensen om zich heen. De Vrouwe zegt:

"Hij probeert het ware onder de mensen te brengen."

Dan zegt Zij tegen mij:

"Gij zult dit verspreiden, zeg dat toch."

En de Vrouwe is ineens weg.

EENENTWINTIGSTE BOODSCHAP
14 februari 1950

De jongeren

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt tegen mij:

"Mijn kind, Ik kom hier om je te vertellen wat Ik voor een boodschap heb. Er moet gewerkt worden en heel hard ook."

Dan maakt de Vrouwe met de handen een beweging alsof Zij verschillende personen wenkt. Ik zie vervolgens allemaal jonge mensen, meisjes en jongemannen. Plotseling verdwijnt dat beeld en nu zie ik weer de Vrouwe. Het is alsof Zij die jonge mensen wenkt om voor haar te komen staan. Zij zegt:

"Ik zie ze nog niet, de legers van jongemannen en meisjes. Waarom wordt er niet aan begonnen en wordt het nagelaten?"

En het is alsof Zij rondkijkt waar ze blijven. Dan zegt Zij:

"Daarom kom Ik hier om erop te wijzen. Dit is ook voor Duitsland bestemd."

Het eenvoudige kruis

Dan gaat de Vrouwe verder:

"Er is een grote stroming in de wereld naar het goede. En daarom is juist de andere geest aan het werk. Die geest is bezig de wereld te beïnvloeden en te bederven. De mensen in zich zijn niet slecht, maar zwak."

Dan heeft de Vrouwe weer een kruis in de hand. Het is alsof Zij het op een soort verhoging zet en Zij zegt:

"Ziet gij dat kruis? Daar zal de mensheid naar terug moeten gebracht worden. Ik vraag ze dringend: laten ze in

de moderne wereld met zijn moderne techniek dat eenvoudige kruis toch niet vergeten."

Met moderne middelen werken

Daarna zie ik de paus voor mij en rondom hem het hele Vaticaan. Het is alsof de Vrouwe ineens boven dat alles staat. En dan zie ik dikke druppels vallen op het Vaticaan; die druppels komen vanaf de Vrouwe. Waarschuwend zegt Zij:

"Deze Kerk heeft nu nog de kans, maar meer zeg Ik daarover niet. Ik sprak daar over de moderne wereld. Waarom zoekt Rome niet nog meer moderne middelen en werken zij niet nog meer in de moderne geest? Laten zij toch die middelen aangrijpen om die geest van de wereld te winnen. Anderen zorgen wel voor het lichaam. De Kerk moet de geest bewerken. Zij hebben nu juist zo'n grote kans, daar de mensheid zoekende is. Het is niet meer tegen de naties, maar tegen de geest."

Amerika en Rusland. Japan. Indië

Dan vervolgt de Vrouwe:

"Daar zal een grote strijd komen: Amerika en Rusland; dat komt naderbij."

Ik krijg ontzettende pijn in mijn handen. Dan zegt de Vrouwe:

"Japan zal zich bekeren."

Ik weet niet wat dit betekenen moet.

Daarna voel ik een vreselijke pijn over Indië komen; de Vrouwe laat mij die in de hand voelen.

Nu nog is de kans

Dan zegt de Vrouwe:

"Als Rome goed wil werken dan zal er van alle kanten meer drang komen."

En dan zie ik het Vaticaan. De Vrouwe staat als het ware weer daarboven en maakt met de handen een beweging alsof

Zij rondom het Vaticaan verschillende kerken plaatst. De Vrouwe zegt dan alsof Zij voor zich heen praat:

“Nu nog is de kans. Deze paus moet beseffen welk een groot werk hij in deze tijd moet verrichten.”

Duitsland

Daarna laat Zij mij Duitsland zien en zegt:

“Vraag toch dat de paus zendbrieven stuurt. Duitsland immers heeft zo’n behoefte aan de goede geest. Die geest kunnen zij brengen.”

Ik zie een aartsbisschop in Duitsland, een krachtige figuur.

“Hij zal een strijd voeren”,

hoor ik de Vrouwe zeggen. Dan maakt Zij met de twee vingers, wijs- en middelvinger ver van elkaar gespreid, een zigzag lijn midden over Duitsland en Zij zegt:

“Bewerkt toch de jeugd in Duitsland, gij allen die daarvoor aangesteld zijt. Ik zeg u dit niet voor niets.”

En dan gaat de Vrouwe weg.

TWEEËNTWINTIGSTE BOODSCHAP
27 mei 1950

Werken aan het geestelijke

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt tegen mij, terwijl Zij in haar handen kijkt:

“Kind, Ik zie nog steeds lege handen. Ik vraag je over te brengen dat het toch werkelijk mijn vaste plan is, juist onder die kern mensen een groep te vormen, die goed willen en goed doen. Luister goed. Er wordt veel tijd besteed aan het materiële. Laten ze toch ook tijd besteden aan het geestelijke, het is zo dringend nodig. Graag zou Ik willen dat die club mensen daar toch besef van krijgen. Nogmaals zeg Ik je: die katholieken moeten hard werken.

Er dreigt een groot gevaar. Italië krijgt een soort tweestrijd."

De Vrouwe laat mij nu de St. Pieter weer zien en zegt:

"Zo zijn ze ook in andere richtingen bezig om zo iets groots te vormen."

Duitsland

"In Duitsland moet hard gewerkt worden. Gelukkig is daar weer een en ander begonnen om weer meer en beter te gaan werken onder de gelovigen. Maar dat is nog lang niet genoeg. Vooral Duitsland moet zeer waakzaam zijn. Er wordt daar een valse rol mee gespeeld, met Duitsland."

De jongeren

Nu zie ik een heel grote groep jonge mensen om de Vrouwe heen staan. Zij kijkt ernaar en wijst daarop. Dan zegt Zij:

"Kind, laten ze toch beginnen"

- en weer wijst Zij op de groep om haar heen -

"om de jonge mensen weer in de juiste godsdienstige vorm te krijgen. Het is moeilijk en zwaar voor degenen die daarvoor voelen. Ik kan er echter niet genoeg op aandringen. Het is de hoogste tijd er nu mee te beginnen."

Het eerste en voornaamste gebod

Nu maakt de Vrouwe met de hand een soort boog en zegt:

"Het is voor later."

Ik weet niet wat dat betekenen moet. Dan zegt de Vrouwe:

"Je zult zien, eerst na veel ellende en rampen zal het kruis weer geplant worden. Laat ieder het zijne doen, wat hij kan doen. En dan wijs Ik weer op het eerste en voornaamste gebod: de Liefde, Naastenliefde."

En nu is de Vrouwe ineens weg.

DRIEËNTWINTIGSTE BOODSCHAP

15 augustus 1950

(Maria Tenhemelopneming)

Het oosten

Ik zie voor mij een oosterse figuur staan met een lang kleed aan en een doek om het hoofd. Hij maakt driemaal een buiging met de armen over elkaar en de handpalmen naar beneden gericht. Daarna worden de armen van elkaar gehaald en maakt hij dezelfde buiging met de handpalmen naar boven.

Dan zie ik allemaal vreemde tekens staan: boogjes, streepjes, punten, een soort letter zoals onze J, dan weer verschillende tekens los van elkaar. Het lijkt me een soort taal. Dan zie ik een muur; die muur loopt kronkelend van boven naar beneden, alsof hij van een berg af komt. Ik krijg hier een ontzettende pijn over.

Formosa

Ineens zie ik een beest voor mij, een symbolisch beest dat wij niet kennen. Daarna zie ik krabben en grote zeesterren. Dan zie ik een eiland liggen; mij wordt ingegeven: dat is Formosa. Een kleiner eiland ligt eronder. Dan moet ik van links iets opschuiven en boven dat eiland een dalende beweging maken. En ik hoor zeggen:

"Amerika, wees toch gewaarschuwd hier."

Ik voel dat er op dat eiland iets moet komen.

Politiek-christelijke strijd

Daarna moet ik de handen vouwen en kijk naar links boven. Ik zie de Vrouwe en hoor haar zeggen:

"Dit is het tijdperk van de politiek-christelijke strijd. Dit heb Ik al meermalen gezegd. Grote gebeurtenissen gaan zich nu toespitsen. De chaos waarover Ik sprak, is aan de gang. De rampen zijn gekomen, regeringen zijn afgetreden,

en er zullen er nog meer komen. Let wel, kind, nu gaat de strijd beginnen. Ik laat je deze vier vingers zien en maak er een cirkel omheen.

Er zal een vorst regeren, zeer kort en krachtig. Gij zult het niet zien in uw beperkte kring."

Een nieuwe geest

Dan zegt de Vrouwe:

"Kijk."

Terwijl ik naast haar sta, zie ik plotseling beesten komen die voor haar gaan staan.

"Kijk",

zegt de Vrouwe weer en dan zie ik aan haar linkerkant een wolf voor haar staan; midden voor haar komt een wolf of hond met een fakkel in de bek, naast hem komt een leeuwin en geheel rechts voor haar komt een grote adelaar.

"Kijk",

zegt de Vrouwe weer. Nu wijst Zij naar boven en zie ik een witte duif. De Vrouwe zegt:

"Dit is een nieuwe geest die komen zal."

Dan zie ik vanuit die duif stralen komen; ze gaan naar beneden: twee stralen in het midden, twee stralen naar rechts en twee stralen naar links. De Vrouwe zegt:

"Die betekenis zult ge later begrijpen."

Daarna zie ik opnieuw de Vrouwe met die beesten en de duif. Daaromheen komen nu allemaal sterren.

Oost en West

Daarna is het of de Vrouwe een stap naar beneden maakt en Zij zegt:

"Kom."

Het is alsof we nu op een groot plateau komen. In het midden daarvan blijven wij staan. Dan zegt de Vrouwe:

"Ziet ge dit?"

Zij wijst van oost naar west. Dan strekt de Vrouwe de armen heel wijd uit en het is alsof Zij twee muren op dat plateau tegenover elkaar plaatst; Zij trekt die muren heel lang door. Ineens staat de Vrouwe als het ware daarboven en zegt tegen mij:

"Dat is niets."

En Zij wijst op het oosten en westen. Dan spreidt Zij de handen en maakt een vuist, eerst met de rechter- en daarna met de linkerhand. Daarna zegt Zij:

"Luister goed, hoeveel keren Ik die stoot maak; ook gij zult dit doen."

Ik maak samen met haar die vuisten en de Vrouwe telt mij voor, terwijl wij de vuisten met kracht tegen elkaar brengen.

"Tot driemaal toe",

zegt de Vrouwe.

"De helft hiervan is het oosten."

Dan zie ik de Balkan en Griekenland met een grote ketting eromheen, ook om Oost-Duitsland. Het is of de Vrouwe al die landen dichtsnoert met die ketting. Ik zie een gedeelte nog vrij. Op de achtergrond zie ik een gestalte die met de hand onder het hoofd zit. De stem zegt tegen mij:

"De werkers en denkers van de vernietiging van de wereld."

De zege is aan Ons

Daarna krijg ik een oosters tafereel te zien.

Wij gaan die berg weer op en boven is weer een plateau. Hierop blijven wij staan. De Vrouwe wijst naar iets dat op de grond ligt.

"Kom",

zegt Zij en wijst mij naar de grond. Ik zie een zware balk liggen en moet die van mij af duwen. Dan zie ik ineens een dwarsbalk eraan komen; het geheel vormt een kruis.

Dan kijk ik weer naar de Vrouwe en zeg: “Hoe moet ik U noemen?” - Ik moest dat weer vragen van mijn leidsman - Zij glimlacht en maakt een gebaar alsof Zij zeggen wil: vragen ze dat nu alweer? En Zij antwoordt mij:

“Zeg maar tegen ze: de Vrouwe.”

Dan gaat de Vrouwe gewoon verder. Zij wijst naar de weggeschoven balk en zegt:

“De christenheid.”

En nu maakt Zij een beweging met de handen en vingers alsof alles uit elkaar vliegt en dwarrelt. Het stelt symbolisch de christenheid voor. De Vrouwe zegt:

“Gij zult dit zeggen: christenheid, gij kent uw groot gevaar niet. Er is een geest om u te ondermijnen. Maar . . .”

- en de Vrouwe maakt met de hand een teken van zegenen -

“de zege is aan Ons.”

Engeland

De Vrouwe vervolgt:

“Ik neem je mee en laat je zien.”

Nu zie ik Engeland voor mij liggen. Dan is het of de Vrouwe met een voet op Engeland stapt. Terwijl Zij waarschuwend met de vinger heen en weer gaat, zegt Zij:

“Waarom zo vast aan alles? Kunt gij niet tot het gewone keren?”

Dan is het alsof Zij een heel grote kroon maakt op Engeland en Zij zegt:

“Ook daaraan zal getrokken worden.”

Dan is het of de Vrouwe rondom in de kroon gaatjes maakt, waar Zij lintjes doorheen haalt. Nu is het alsof Zij al die lintjes aan Engeland vastmaakt. Nu gaat haar voet weer van Engeland af en zegt Zij:

“Nee Engeland, dat is niet uw rechte politiek.”

Nu zie ik ineens de koning van Engeland voor mij. Het is net of hij heel vlug een slag om maakt. Daarna zie ik ook Churchill, schuin boven Engeland, maar alleen zijn hoofd.
Dan wijst de Vrouwe mij op iemand en zie ik opeens een bisschop staan, echter niet van onze Kerk. Ik krijg in mij: dat is de bisschop van Canterbury. De Vrouwe kijkt naar hem en gaat waarschuwend met de vinger heen en weer. Dan zie ik daarachter allemaal torenspitsen komen. Terwijl de Vrouwe daarnaar wijst, zegt Zij:

"Daar zal verandering komen."

Maar ik krijg het gevoel dat voor later is. Dan zie ik de paus, links van ons, met de twee vingers omhoog. Aan de andere kant, tegenover hem, staat die bisschop van Canterbury. Dan komt er ineens nog een andere geestelijke naast hem staan. Deze laatste heeft een witte pruik op met stijve krullen of golven en hij heeft een lang kleed aan met witte bef.[*)] Dan zie ik de Vrouwe over die hoofden heen staan. Zij zegt:

"Kijk."

Vanaf de kant van de Engelse geestelijkheid gaat Zij met een vinger over de hoofden van deze Engelse geestelijken heen en steekt haar vinger tussen de twee uitgespreide vingers van de paus.

Korea

Dat beeld verdwijnt weer en dan zie ik geschreven staan: '51 53'. Dit laat de Vrouwe mij zien en ik krijg ineens iets in de

---

[*)] De zieneres herkende dit beeld toen zij op de televisie de historische ontmoeting zag tussen paus Paulus VI en dr. Ramsey, de aartsbisschop van Canterbury. Deze vond plaats in 1966 in de Sixtijnse Kapel te Rome.

hand. Het is of ik het uit de lucht moet grijpen, het komt van heel hoog. Ik hoor die stem zeggen:

“Meteoren, let daarop.”

Dan zegt de Vrouwe:

“Kom.”

En wij gaan verder. De Vrouwe zegt:

“Die strijd op Korea is een schijn en begin van grote ellende.”

Dan zie ik dat er met tussenpozen afbakeningen gemaakt worden. Daarna zie ik iemand met de hand onder het hoofd zitten, deze zit zwaar te denken. Ik krijg in mij dat het een Russisch staatshoofd is. Het lijkt mij Stalin of Lenin.

“Ik heb u gewaarschuwd voor dat gevaar”,

hoor ik ineens naast mij zeggen.

Dan zie ik de halve cirkel van de aardbol en hier moet ik overheen kijken. Terwijl ik de linkerhoek als het ware vasthoud met de hand, moet ik zeggen: “Hier kijk ik heel diep en houd het vast.” Dan moet ik over die cirkel schuin naar rechts afgaan en verderop een rechte lijn maken. Ik krijg dan een vreselijke benauwdheid over mij.

Encyclieken

“Wij gaan verder”,

zegt de Vrouwe. Ik zie nu de bovenkant van Italië en moet daar een greep omheen maken. Dan zie ik Zuid-Italië en houd de ‘hak’ van Italië als het ware met de duim vast, terwijl ik de vier andere vingers op Zuid-Italië zet. Dit moet ik doen. Dan hoor ik de Vrouwe zeggen:

“Nee, dat is daar helemaal niet in orde. Waar zijn de encyclieken?”

Ik moet dan een beweging maken en kruis de handen opstaand over elkaar. Ik zie steeds lege handen.

Dan zie ik de St. Pieter en hoor de Vrouwe zeggen:

“Kent gij uw macht wel? Maar kent gij uw leer?”
Nu schrijft Zij ‘Encyclieken’ en zegt:
“Dat is goed en voer het toch door. Laat het stromen naar rechts en links, naar boven en onder. Weet gij wel”
- en Zij maakt een vuist -
“dat die macht zo’n macht heeft?”
Dan laat Zij mij een ‘1’, een ‘2’ en een ‘3’ zien. Daarna zie ik een boek liggen; daarop wordt een hand gelegd. De Vrouwe zegt:
“Kijk naar uw wetten.”
En het is of Zij iets uitrekt, hoe langer hoe verder en breder. Terwijl de Vrouwe dit doet, zegt Zij:
“Weet wel dat uw tijd daar is.”

Chaos

Daarna brengt Zij mij op een helling en zegt:
“Urbi et Orbi.”*)
Dan kijkt Zij met mij vanaf die helling op de St. Pieter en zegt:
“Waarom zo vast? Doe het toch wijder uit.”
Nu brengt Zij mij in een ruimte en zegt:
“Daar moet het heen.”
Dan zie ik een soort benauwing en hoor zeggen:
“Uit al deze chaos zal eerst een strijd komen en eerst later zal er een opkomst komen.”
Er hangt nu ineens zo’n weemoed over mij.
Terwijl de Vrouwe weggaat, zegt Zij:
“Ik kom je weer boodschappen.”

VIERENTWINTIGSTE BOODSCHAP*)

*) "Voor de stad en voor de wereld." (Latijn)

16 november 1950

De Vrouwe op de wereldbol. De Vrouwe van alle Volkeren

Ik zie de Vrouwe staan op de wereldbol. Zij wijst op de wereldbol en zegt tegen mij:

> "Kind, Ik sta op deze wereldbol, omdat Ik de Vrouwe van alle Volkeren genoemd wil worden."

De woorden 'van alle Volkeren' komen in een halve cirkel boven haar hoofd te staan.

Haar voeten op Engeland en Duitsland

De Vrouwe zegt verder:

> "Ik heb gezegd tegen je: missie in eigen land. En nu wil Ik je iets laten zien."

Dan wijst de Vrouwe weer op de wereldbol en Zij staat met haar twee voeten strak aaneengesloten op Duitsland. Dan maakt de Vrouwe een beweging alsof Zij met een voet op Engeland stapt en Zij zegt:

> "Daar heb Ik al vast een voet op gezet."

Dan stapt Zij met die ene voet weer terug op Duitsland en sluit weer de voeten vast aaneen. Zij staat weer met uit-

---

[*)] Op 1 november 1950 kondigt paus Pius XII het dogma af van Maria Tenhemelopneming. Dit vormt een duidelijk markeringspunt binnen de boodschappen, die nu een nieuwe wending nemen. In deze eerste boodschap na de dogmaverklaring noemt Maria zich voor het eerst 'de Vrouwe van alle Volkeren'. In de volgende boodschappen geeft Zij haar gebed, Zij vestigt de aandacht op haar beeltenis en spreekt voor het eerst over het laatste en grootste mariale dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.

gespreide handen en kijkt zeer bedrukt op Duitsland neer. Dan zegt de Vrouwe:

> "Kind, Ik heb mijn twee voeten hierop gezet. Duitsland moet gered worden. De Zoon heeft je juist hier**) gebracht om dat beter te begrijpen.
>
> Ik heb veel zieken laten genezen."

Zij laat mij een landkaart zien en wijst daarop een plaats aan; ik zie heel duidelijk Lourdes liggen. Daarna wijst Zij nog naar andere plaatsen; welke die plaatsen zijn, weet ik niet. De Vrouwe zegt:

> "Begrijp je nu wat Ik hier wil? Er zijn hier zoveel zieke zielen; die moeten gered worden. Waarom gaan hier uit Duitsland zoveel geestelijken naar de missie? Laten zij toch hier blijven. Er is zoveel werk te verrichten."

Oproep tot actie in Duitsland

Dan wijst de Vrouwe en ik zie het Vaticaan, terwijl Zij zegt:

> "Laat de paus toch middelen sturen en geestelijken oproepen, anders gaat Duitsland verloren. Er is een grote, geweldige afval. De mensen willen niet offeren voor nieuwe kerken en gebouwen. Daarvoor moeten de geestelijken aangespoord worden. Het is een zware arbeid. Ik waarschuw alleen maar. De anderen zijn druk bezig het Duitse volk van Rome af te trekken."

Daarna zie ik ineens een doodskop voor mij liggen en daarvóór twee beenderen, kruiselings over elkaar. De Vrouwe neemt de doodskop en die beenderen op en legt ze bij haar voeten op Duitsland neer. Dan zegt Zij:

**) De zieneres ontving deze boodschap in Duitsland.

“De Zoon wil zijn bijzondere bescherming geven en heeft mij gestuurd Duitsland te helpen. Maar zij moeten aangespoord worden dat te doen wat Ik zeg.”

Van de grond af beginnen

Dan zie ik allemaal kleine kinderen om haar heen komen en zij kijken in verrukking naar haar op. De Vrouwe wijst op die kinderen en dan zie ik links van mij, op een grote afstand van de Vrouwe met kinderen, mannen en vrouwen staan. De Vrouwe brengt de handen bij elkaar en zegt:

“Duitsland moet beginnen ieder voor zich in eigen huis weer de eenheid terug te krijgen. De kinderen moeten weer één zijn met vader en moeder. Laten zij toch weer samen knielen en de rozenkrans bidden.”

Dan is het alsof de Vrouwe de kinderen verspreidt en Zij zegt:

“Van de grond af moet het komen en dan de wereld in. Dan moet de naastenliefde weer zeer betracht worden. Er moet een grote actie komen onder de katholieken. Dat kan men doen door verspreiding, door in de kerken meer daarover te preken. In het geheel meer actie voeren.”

En onderwijl is het alsof de Vrouwe de mensen opduwt.

“Het is van groot belang dat dit doorgevoerd wordt. Er zijn anderen bezig Duitsland te vernielen. Het volk is nu bereid. Zeg dat toch, zeg dat toch!”

Dan maakt de Vrouwe een waarschuwende beweging met de vinger:

“Laten ze toch hard werken.”

De grote kans voor Rome

Ik zie daarna weer de paus voor mij. De Vrouwe zegt:

“De paus zal hieraan voldoen, als het hem gevraagd wordt.”

Dan spreidt de Vrouwe de handen gekruist over Duitsland uit. Daarna gaat Zij van Duitsland af en ik zie de wereldbol onder haar voeten ronddraaien. Dan zie ik haar weer op de wereldbol staan en Zij wijst mij op Rome. Zij gaat nu waarschuwend met de vinger heen en weer en zegt:

> "Laat de paus toch altijd zo verder gaan. Nu is er een grote kans voor Rome."

Ik zie verschillende kerken voor mij staan. Met één handgebaar gooit de Vrouwe die kerken als het ware tegen de grond. Dan zie ik op de achtergrond de grote koepel van het Vaticaan. De Vrouwe zegt:

> "De grote kans is nu aangebroken, mits de paus dat doorvoert wat hij van plan is te doen."

De Vrouwe houdt dan beschermend de hand boven de paus.

Beroering over de wereld

Dan zegt Zij:

> "Er komt een grote beroering over de wereld. De Russen laten het zo niet. En daarom zeg Ik: Ik ben de Vrouwe van álle Volkeren."

Daarbij benadrukt Zij heel sterk het woordje 'alle'.

VIJFENTWINTIGSTE BOODSCHAP
10 december 1950

Het kruis over de wereld gelegd

Ik zie links van mij een licht komen. Ik moet de handen samenvouwen. Dan zie ik ineens de Vrouwe staan, weer op de wereldbol. Daarna is het alsof de Vrouwe mij meeneemt en ik zie nu dat Zij de wereldbol als een platte kaart voor mij neerlegt. Dan legt de Vrouwe iets op die kaart neer en ik krijg een ontzettende pijn over mij heen. Ik zie dan dat de Vrouwe een heel groot, dik kruis over die kaart heen heeft gelegd. Terwijl ik daarnaar kijk, krijg ik een ontzettende pijn

in mijn handen en hoofd. Het is alsof alle spieren van mijn lichaam zich samentrekken. De Vrouwe zegt:

> "Dat is de balk die over de wereld gelegd wordt",

en Zij wijst op de lange balk. Dan wijst de Vrouwe op de dwarsbalk en daarna nogmaals op het hele kruis en Zij zegt:

> "De pijnen van die balk laat Ik je voelen."

Ik krijg dan een koortsig gevoel in mijn hoofd en het is alsof ik een hevige dorst krijg, zo verschrikkelijk dat ik het bijna niet kan verdragen. Daarna moet ik van de Vrouwe mijn rechterhand met twee vingers en duim opsteken. Van de linkerhand moet ik een vuist maken. De Vrouwe zegt:

> "De rechterhand is de Waarheid en de andere is de vuist. Die moet je omhoog houden dat alle mensen het kunnen zien."

Terwijl ik dat doe, zie ik ineens achter die wereldbol met kruis allerlei mensen komen staan van alle naties. Dan moet ik de hand met de vuist voor mijn ogen houden. Terwijl ik dat doe, krijg ik zo'n vreselijke pijn, dat ik ineenkrimp en begin te huilen. Opnieuw is het alsof alle spieren in mijn lichaam worden samengetrokken. Ik zeg tegen de Vrouwe: "Die vuist doet zo'n pijn." Daarna gaan die pijnen langzaam weg. Ik vouw opnieuw de handen.

Strijd in het oosten

De Vrouwe zegt:

> "Kom. Middenin blijven wij staan. Ik wil mijn voeten zetten midden in de wereld en Ik zal je laten zien: . . . dat is Amerika."

Dan wijst Zij mij opeens een ander deel en zegt:

> "Mantsjoerije, daar komt een vreselijke opstand."

Daarna zie ik Chinezen en dan zie ik een lijn waar zij overheen trekken. Dan moet ik met de hand boven Formosa en Korea op en neer gaan. Ik hoor de Vrouwe zeggen:

“Kind, Ik heb je gezegd: dit is schijn. Ik heb bedoeld: er zullen perioden komen van schijnbare rust. Doch dat duurt niet lang. De oosterse volkeren zijn wakker geroepen door een soort mensdom dat niet in de Zoon gelooft.”

Dan gaan wij weer verder. Nu zie ik groot-China liggen en ik moet de armen op een eigenaardige manier in elkaar vouwen. Ik zie een groot, ik bedoel innerlijk groot, man op een troon zitten. De Vrouwe zegt:

“Hij is bedroefd. Zijn rijk zal voorlopig verdeeld worden.”

Dan wijst de Vrouwe op Amerika en gaat afkeurend met de vinger heen en weer, terwijl Zij met een ernstig gezicht zegt:

“Speel uw politiek niet te ver uit.”

Daarna laat Zij mij tot twee keer toe over dit kruis voelen dat ook zwaar over Amerika ligt.

Daarna zie ik Azië. Dan zie ik dat de Vrouwe over een gedeelte, het lijkt me de Oekraïne, de beide handen uit - spreidt, alsof Zij het beschermt.

Dan zie ik links boven in Rusland een hels licht, een verblindend licht; het is alsof het vanaf de grond uit elkaar spat. Het is een afschuwelijk gezicht.

“En dan zie je niets meer”,

zegt de Vrouwe en ik ben verblind door dat licht. Daarna zie ik een verdorde vlakte. Het is een heel akelig beeld, net alsof de dood eroverheen gegaan is.

Dan zie ik mensen voor mij met doeken om het hoofd en wijde mantels omgeslagen, die zij met de handen, gekruist voor de borst, dichthouden. De Vrouwe wijst op die mensen en zegt:

“Ook daar komt weer strijd om heilige grond en zij zullen om onze plaats een tweestrijd voeren.”

Dit laatste zegt de Vrouwe zo zacht dat ik niet weet of Zij ‘strijd’ of ‘tweestrijd’ zegt.

"Ook Japan moet voorzichtig zijn. Ik vertel u dit alles, dat gij dit zult beleven. Ik immers ben de Vrouwe van alle Volkeren en gij zult dat zeggen."

De eerdere verschijning van de Vrouwe

Dan zie ik de Vrouwe weer in haar gewone houding voor mij staan, met de handen uitgespreid. Ik vraag haar: "Zullen ze mij geloven?" Ik vraag dit omdat ik zoveel moeilijkheden om mij heen gekregen heb. De Vrouwe antwoordt:

"Ja, daarom ben Ik vroeger reeds tot je gekomen toen gij het niet begreep. Dat was toen ook niet nodig. Dat is het bewijs geweest voor nu." *)

Seculieren en regulieren

Ik moet nu weer de ene hand tot een vuist maken en van de andere hand de vingers opsteken. Dan zegt de Vrouwe:

"Die twee handen zullen tegen elkaar strijden. Maar na veel strijd en pijn zal de hand met de vuist neervallen. Want de Waarheid zal altijd zegevieren. Maar daar zal helaas nog veel moeten veranderen. Zeg dat de Kerk nu goed op weg is."

Nu wacht de Vrouwe en dan zegt Zij:

"De seculieren en regulieren." *)

---

*) Als 12-jarig meisje had de zieneres op drie opeenvolgende zaterdagen in oktober 1917 een mooie, schitterende 'Dame in het wit' gezien. De eerste zaterdag, 13 oktober 1917, was de dag waarop in Fatima het zonnewonder plaatsvond.

*) Reguliere priesters behoren tot een orde; seculiere priesters vallen rechtstreeks onder het gezag van een bisschop.

Dan is het alsof Zij met de vuist op tafel slaat. Ik hoor een harde slag en zie haar heftig het hoofd van ‘nee’ schudden. Dan zegt Zij:

> “Bij de seculieren, daar kan nog zoveel onverschilligheid worden weggehaald. Laten zij toch in deze tijd goed aan hun taak denken.”

Ik durf dat eerst niet na te zeggen, maar dan kijkt de Vrouwe heel boos naar mij en moet ik het wel nazeggen.

Mannen en vrouwen

Daarna is het of de Vrouwe twee rijen mensen groepeert. Nu zie ik aan haar rechterhand mannen staan en aan de linkerhand vrouwen. Dan wijst Zij op de rij vrouwen en trekt een heel meewarig gezicht. Zij schudt medelijdend het hoofd en zegt, alsof Zij tot die vrouwen spreekt:

> “Kent gij uw taak nog? Luistert goed: zo een vrouw is, zo is de man. Geeft het voorbeeld, gij vrouwen. Komt terug tot uw vrouwzijn.”

Dan kijkt Zij naar de rij mannen en zegt:

> “Ik heb een vraag aan u mannen: waar zijn de soldaten voor Christus? Meer heb Ik u niet te zeggen.”

De witte duif

Dan is het alsof de Vrouwe die twee rijen mensen één maakt. Zij brengt ze met een boog bijeen. Nu zie ik onafzienbare rijen mannen en vrouwen naast elkaar staan. Dan vormt ineens die boog een grote koepel en boven die koepel vormt het zich tot een grote kerk. Midden in die kerk zie ik de volgende voorstelling komen: een witte Duif die stralen licht uitzendt. De Vrouwe zegt:

> “Laat die toch op de mensen der aarde komen. Ik zal ze helpen, maar er moet hard gewerkt worden en vlug.”

De paus zal geholpen worden

Dan zie ik ineens de paus weer staan, maar ik zie alleen zijn borstbeeld. Hij staat als het ware boven dat alles. Hij heeft een eigenaardige kroon op met allemaal edelstenen daarin. Terwijl ik ernaar kijk, hoor ik de Vrouwe zeggen:

"Een tiara."

Dan is het of de Vrouwe zich tot de paus richt. Zij zegt:

"Gij zijt in de goede richting. Ik zal u helpen. Gebruik uw moderne middelen nog meer en zet toch door. De kans voor Rome is aangebroken. Gebruik ze toch! Gij zult over orkanen heen moeten gaan, maar gij zult geholpen worden."

Ik zie dan geweldige stormen en een vloed van water.

Daarna zie ik ineens in de rechterhand van de Vrouwe een kroon en het is alsof Zij die kroon aan de paus geeft.

Frankrijk

Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Nu gaan wij verder. Frankrijk is er zeer slecht aan toe."

Ik zie Frankrijk liggen en zie daarop in het midden het beeld van Napoleon staan. Ik hoor:

"Frankrijk, gij zijt militair, economisch en geestelijk zeer gezakt. Waar is uw roem en trots gebleven?"

Dan zie ik vele rode vlekken op Frankrijk. Ik hoor die stem zeggen:

"En toch is er zo heel weinig voor nodig om die mensen tot inkeer te brengen."

Dan wijst de Vrouwe op verschillende landen en zegt:

"Waarom sluiten zij zich toch niet aaneen?"

Ik zie nu Nederland, Frankrijk, België en Engeland.

Het ijzeren gordijn

Daarna wijst de Vrouwe op een dikke lijn in Duitsland en Zij zegt:

"Europa is in tweeën verdeeld."

Ik haal die lijn met een greep weg. Nu zie ik een heel zwarte plek, behalve de kustlanden, die zie ik heel duidelijk. Dan komen wij boven een rivier. De Vrouwe zegt:

"De Oder."

Ik zie geen water stromen maar een rode vloed.

"En hij is rood van bloed",

zegt de Vrouwe. Dan zie ik rode takken naar het Westen komen.

Turkije

Dan hoor ik zeggen:

"Turkije, past gij wel op?"

Dan zie ik de Bosporus en de Dardanellen. Ik moet dan iets eigenaardigs doen. Ik moet met mijn handen klauwen maken en die vast op de kaart zetten. Mijn armen moet ik houden als de poten van een beest. De Vrouwe zegt:

"Je moet dat alleen maar voorstellen. Gij zijt als een beest dat met twee klauwen op Europa staat, gereed voor de sprong."

Ik zie dan ook een beest dat op Europa wil springen. Het kijkt naar links en naar rechts maar trekt dan de poten heel langzaam terug.

De herder en zijn kudde

Dan hoor ik die stem zeggen:

"Na angsten en smart zult gij dan het volgende zien."

En dan zie ik ineens voor mij een vredig landschap, waarin lammeren en schapen lopen en een herder tussen hen in. De Vrouwe zegt:

"Begrijp dit alles goed en geef het door."

Dan is de Vrouwe ineens weg.

ZESENTWINTIGSTE BOODSCHAP
25 januari 1951

Droom

Deze boodschap was eigenlijk een droom.*) Ik was werkelijk in slaap gevallen en droomde. Toch was ik in een halfwakende toestand op het moment dat deze boodschap kwam. Toen het voorbij was, werd ik helemaal wakker. Ik ben toen opgestaan en heb de boodschap zelf opgeschreven:

In de nacht van 24 op 25 januari 1951 droomde ik dat ik ergens ver weg in een eigenaardig zaaltje of vertrek stond. Daar kwam ineens de Vrouwe tegenover mij staan. Zij was gekleed in een wijde mantel die Zij omgeslagen had; de doek, die Zij normaal op het hoofd droeg, was om haar hals heen geslagen; aan de blote voeten had Zij sandalen. Zij zei tegen mij:

"Kijk goed en luister."

Het laatste avondmaal

Nu zag ik voor mij een lange tafel en daarachter een soort rustbank waarop verschillende mannen kwamen te zitten, half liggend. In het midden zag ik een lichtende Figuur met brood voor zich en een kelk met wijn. De Vrouwe stond achter dat geheel en zei weer tegen mij:

"Kijk goed en luister."

Nuchter ter tafel gaan

En ineens werd de zaal een grote kerk vol mensen, waar de Vrouwe en ik midden in stonden te kijken. Nu hoorde ik de stem van de Vrouwe zeggen:

---

*) In de volgende, de 27e boodschap komt de Vrouwe op deze droom terug.

“Er zal en moet een decreet uitgevaardigd worden, dat de mensen niet meer nuchter behoeven te zijn om te communiceren. Er zijn zoveel mensen die, juist als ze in de kerk zijn, een vreselijke behoefte kunnen krijgen om ter tafel te gaan en daarvan zijn buitengesloten, omdat ze niet nuchter gebleven zijn.”

Toen wees de Vrouwe op die mannen en zei:

“Deze mannen gingen ook zo van de straat ter tafel.”

En ineens zag ik weer heel vlug die zaal.

Een nieuw decreet

“Kijk eens,”

zei de Vrouwe,

“eerst gaan weinig mensen naar de communiebank.”

En toen hoorde ik ineens een stem, alsof die van buitenaf kwam en dat decreet uitvaardigde.[*)] En toen zag ik de mensen stromen naar de communiebank.

“Zo moet en zal het gebeuren”,

zei de Vrouwe.

“Ziet ge nu het verschil?”

En meteen was alles weg en werd ik wakker.

ZEVENENTWINTIGSTE BOODSCHAP[**)]
11 februari 1951

[*)] Op 6-1-1953 en 19-3-1957 zal paus Pius XII decreten publiceren, waarin de voorschriften over het nuchter blijven voor het communiceren, sterk worden verzacht. Door paus Johannes XXIII worden de voorschriften verder verzacht.

[**)] De zieneres ontving deze boodschap in Duitsland.

(Onze Lieve Vrouw van Lourdes)

De Vrouwe, Maria, Moeder van alle Volkeren

Ik zie een hel licht en dan zie ik de Vrouwe staan. Zij zegt:

"Ik ben de Vrouwe, Maria, Moeder van alle Volkeren. Je kunt zeggen: de Vrouwe van alle Volkeren of Moeder van alle Volkeren, die eens Maria was. Ik kom juist vandaag om je te zeggen dat Ik dit wil zijn. Mensenkinderen van alle landen zullen toch één zijn."

Dan blijft de Vrouwe, zonder iets te zeggen, in de voor mij bekende houding staan en kijkt me steeds aan. Dan zegt Zij:

"De hele wereld is in omwenteling. Doch het ergste is: de mensen dezer wereld worden in omwenteling gebracht."

En dan is het alsof de Vrouwe langs de wereldbol gaat en ik die hele wereld door elkaar zie gaan en in omwenteling komen.

Het Tweede Vaticaans Concilie

"Ik breng je hierheen",

zegt de Vrouwe nu en opeens sta ik met haar boven Italië. Ik zie het Vaticaan en daarna ga ik met de Vrouwe de St. Pieter in. Wij lopen door het middenpad en blijven dan ongeveer in het midden van de St. Pieter staan. Aan weerskanten zie ik stellages, banken die trapsgewijs omhoog lopen. Op die banken zie ik allemaal kardinalen en bisschoppen met witte mijters op.[***)] De Vrouwe zegt:

"Zie goed, dit zijn de bisschoppen van alle landen."

[***)] Toen de zieneres later televisie-opnamen zag van het Tweede Vaticaans Concilie (1962-1965), herkende zij de beelden die zij hier beschrijft.

Nu zie ik de paus zitten met de tiara op. Hij zit aan het eind van het middenpad. Om hem heen zie ik een paar geestelijken staan. In de ene hand houdt hij een scepter en in de bekende houding steekt hij twee vingers van de andere hand omhoog. Hij heeft een groot, dik boek voor zich. De Vrouwe zegt:

"Luister goed, kind. Er zijn reeds veranderingen gekomen en in behandeling. Ik wil echter de boodschap brengen van de Zoon. De leer is goed, doch de wetten kunnen en moeten veranderd worden. Ik wil je juist vandaag dit zeggen, omdat de wereld in grote omwenteling is. Niemand weet welke kant heen. Daarom wil de Zoon mij deze boodschap laten zenden."

De pijnen van het kruis

En nu sta ik ineens voor een groot kruis. Ik kijk ernaar en krijg dan verschrikkelijke pijnen. Ik krijg spierkrampen van mijn hoofd tot mijn voeten. Het is alsof alle spieren in mijn beide armen samentrekken zodat mijn handen zich tot vuisten maken. Het is alsof mijn hoofd uit elkaar getrokken wordt en ik krijg een koortsgevoel alsof mijn hoofd zal barsten. Van het geheel begin ik te huilen. Ik kan het niet langer uithouden en vraag de Vrouwe of dit mag weggaan. Dan glimlacht Zij. Even duurt het nog en dan is alles weer voorbij. Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Laat toch allen weer terugkomen tot het Kruis, dan alleen kan er vrede en rust zijn."

Het gebed wordt gegeven

Terwijl ik nog met de Vrouwe voor het kruis sta, zegt Zij:

"Zeg mij na."

Dat is voor mij wel even vreemd; ik denk: ik zeg toch alles na wat Zij mij voorzegt! Maar ineens zie ik dat de Vrouwe nog mooier wordt dan Zij al is. Het licht dat Zij altijd om haar heen heeft, wordt veel heller en scherper, zodat je er bijna

niet in kan kijken. Haar handen, die Zij altijd omlaag houdt, brengt Zij naar omhoog en tegen elkaar. Haar gezicht wordt zo hemels, zo verheven, dat kun je gewoon niet navertellen. Haar gestalte wordt nog doorzichtiger en zo mooi dat ik er in verrukking naar kijk. Dan zegt de Vrouwe:

"Bid toch voor het kruis:

Heer Jezus Christus,
Zoon van de Vader,
zend nú Uw Geest over de aarde.
Laat de Heilige Geest wonen
in de harten van álle volkeren,
opdat zij bewaard mogen blijven
voor verwording, rampen en oorlog.
Moge de Vrouwe van alle Volkeren,
die eens Maria was,
onze Voorspreekster zijn.
Amen."

De Vrouwe spreekt dit gebed zo mooi en indrukwekkend uit, dat kan geen mens ter wereld nadoen. Zij benadrukt het woord 'nu' in 'zend nú Uw Geest' en 'alle' in 'laat de Heilige Geest wonen in de harten van álle volkeren'. Het woord 'amen' spreekt Zij ook zo mooi en zo plechtig uit. Ik sta nog steeds voor het kruis en heb dat gebeden en nagesproken, deze woorden die de Vrouwe mij voorzei. Het is alsof ze in mij geprent staan. Ik zie het nu in grote letters geschreven staan.

Het eerste en voornaamste gebod

De Vrouwe zegt verder:

"Kind, dit is zo eenvoudig en kort, dat ieder in zijn eigen taal het kan zeggen voor zijn eigen kruis. En die geen kruis hebben, zeggen het voor zichzelf. Dit is de boodschap die

Ik juist vandaag wil zeggen, omdat Ik nu kom zeggen, dat Ik de zielen wil redden. Werkt toch allen mee aan dat grote werk der wereld. Als toch ieder mensenkind voor zichzelf probeert dit na te volgen."

Dan steekt de Vrouwe een vinger op en zegt:

"Vooral in het eerste en voornaamste gebod: Liefde."

Met grote letters zie ik nu dit woord geschreven staan.

"Laten ze daarmee beginnen",

zegt de Vrouwe. Dan zie ik een bepaalde groep mensen; de Vrouwe kijkt daar heel meewarig naar en zegt:

"En dan zullen de kleinen dezer wereld zeggen: wat kunnen wij daarmee beginnen? De groten immers zijn het die ons dit aandoen."

Dat zegt Zij heel mooi, alsof Zij heel erg begaan is met die mensen om haar heen. Maar dan verandert het gezicht van de Vrouwe en met veel nadruk zegt Zij:

"En dan zeg Ik tot de kleinen: als gij de Liefde in alle finesses doorvoert onder elkander, hebben ook de groten geen kans. Ga tot uw kruis en zeg wat Ik u voorgesproken heb en de Zoon zal het verhoren."

De strijd om de geest

Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Er zal weer een grote natuurramp komen.

De groten dezer wereld zullen het steeds niet eens zijn.

De mensen zullen zoeken hier en daar. Denk om de valse profeten. Zoek en vraag alleen om de ware, Heilige Geest. Het is immers op het ogenblik een ideeënoorlog. De strijd is niet meer om rassen en volken, de strijd is om de geest. Begrijp dit goed!"

De wetten kunnen veranderd worden

Dan vouwt de Vrouwe de handen ineen. Ik zie nu de paus met kardinalen en bisschoppen. De Vrouwe zegt, alsof Zij tegen de paus spreekt:

"Gij kunt deze wereld redden. Ik heb meermalen gezegd: Rome heeft zijn kans. Grijp dit ogenblik aan. Geen kerk in de wereld is zo opgebouwd als de uwe. Maar ga mee met uw tijd en dring toch aan op uw moderne veranderingen bij religieuzen, priesters, priesterstudenten, enzovoorts, enzovoorts. Houd toch oog daarop. Voer het toch door tot in het kleinste. De leer blijft, maar de wetten kunnen veranderd. Laat de kinderen dezer wereld meer genieten van de gedachtenis aan mijn Zoon."

Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

"Ik heb u in de droom laten zien hoe het meerdere communiceren doorgevoerd kan worden. Dit zeg Ik u voor Nederland en alle landen waar dit niet is."

Landen van Europa. Amerika

"Voor Duitsland wil Ik zeggen: laat men toch in dit land hard en hard werken om de mensen, die ver en ver afgedwaald zijn, terug te brengen naar dit middelpunt: het Kruis. Priesters zijn er te weinig, maar leken zijn er velen. Voert toch een grote actie onder de leken om ze op te roepen tot dit doel. Werkt hier vooral met grote liefde en caritas. Laten de groten van Duitsland helpen en zich niet afwenden van de Kerk. Deutschland jedoch liegt mir sehr am Herzen. Die Mutter Gottes weint über die Kinder Deutschlands.

Voor Frankrijk, België, Balkan, Oostenrijk zeg Ik het volgende: laat u niet naar de verkeerde geest zenden.

Voor Italië zeg Ik: groten van Italië, kent gij uw taak?

Tot Engeland zeg Ik: Ik keer terug, Engeland.

Tot Amerika zeg Ik: drijf uw politiek niet te ver door en zoek de ware Geest. Ik ben blij dat Amerika het geloof beter vindt op het ogenblik.”

Afrika. Azië. Wij zorgen voor hen

“Voor Afrika zeg Ik: zeg toch dat Ik graag heb, dat daar een seminarie komt. Ik zal de Dominicanen helpen. Zeg dit tegen uw leidsman.[*)]

Zeg hem ook, dat de Zoon tevreden is over zijn werk en leiding. Zeg hem, dat hij toch in deze zaken meer durft door te voeren. Ik wil u alleen gebruiken om de wil van de Zoon in deze tijd door te voeren. Wel wil Ik vragen, dat gij, mensenkind, de mensen zoveel mogelijk helpt. Ik geef je de kracht en steun daarvoor. Uw leidsman is gekozen om je te helpen alleen bij dit werk. Verder kan alles zo blijven als het is. Hij zal mij begrijpen.

Verder wil Ik zeggen tegen alle oosterse en Aziatische volken, of zij de Zoon kennen of niet: Wij zorgen voor hen.”

Deze tijd is onze tijd

Dan wijst de Vrouwe weer op de aardbol en zegt:

“Deze tijd is onze tijd.

Gij, kind, zijt het werktuig alleen om deze dingen over te brengen. Gij zult dit doen. Ja, er zijn bewijzen genoeg, die Ik ook heden nog gezegd heb. Zeg dat Ik wil zijn: de Vrouwe van alle Volkeren.”

[*)] Pater Frehe, de leidsman van de zieneres, behoorde tot de orde der Dominicanen. Enkele van zijn medebroeders hadden zijn gebed gevraagd voor een seminarie van de Dominicanen in Afrika.

ACHTENTWINTIGSTE BOODSCHAP
4 maart 1951

De wil van de Zoon

Ik zie een hel licht en hoor dan:

"Daar ben Ik weer."

Door dat helle licht heen zie ik de Vrouwe staan. Zij zegt:

"Zie goed en luister wat Ik je te zeggen heb."

Dan schudt de Vrouwe afkeurend met het hoofd tegen mij en zegt:

"Kind, je zult toch mijn boodschap overbrengen. Het is alleen mijn bedoeling dat de wil van de Zoon opgevolgd wordt in deze tijd. Begrijp goed, jij bent alleen het werktuig."

De beeltenis van de Vrouwe

Dan is het of de Vrouwe heel duidelijk voor mij komt staan en Zij zegt:

"Zie naar mijn beeltenis en bekijk die goed."

En Zij maakt een gebaar alsof Zij wil zeggen: voel maar. Ik mag werkelijk de omlijning van haar gestalte voelen, maar ik voel die omlijning als iets geestelijks. Haar haren zijn dik en golvend tot op haar schouders. Het is of Zij even een mens is, maar toch weer niet. Ik zie nu dat haar hoofddoek van een soort linnen is, wit maar niet spierwit. Het is of Zij die doek naar achteren heeft teruggeslagen om haar gezicht te laten zien.

De Vrouwe zegt:

"Zo, prent dit goed in je geheugen. Ik sta op de aardbol en mijn twee voeten staan daar vast op gedrukt. Mijn handen zie je ook duidelijk en mijn gezicht, haren en hoofddoek. Dat andere is als in een waas."

Het is of ik om haar heen even een waas zie.

“Kijk goed wat op de hoogte van mijn schouders aan weerskanten en boven mijn hoofd uitsteekt.”

Met verbazing merk ik dat het een kruis is en ik zeg tegen de Vrouwe: “Dat is een kruis, ik zie de zijbalken en hoofdbalk uitsteken.” De Vrouwe glimlacht en zegt:

“Zo, heb je goed gezien? Ik heb je mijn hoofd, handen en voeten laten zien als van de mens. Let goed, als van de Mensenzoon. Dat overige is de Geest.”

Verspreiding van gebed en beeltenis

“Gij zult deze beeltenis laten maken en dat gebed dat Ik voorgesproken heb, daarmede verspreiden. Dat is mijn wens voor vandaag en Ik wil dat dit gedaan wordt in vele talen. Dat is het antwoord voor uw leidsman. Kind, nogmaals dring Ik erop aan dat dit doorgevoerd wordt. Het is van groot belang dat gij, mensenkind, u niet door anderen daarvan laat afhouden. En gij zelf zult toch sterk zijn en doorzetten.”

Nu vraag ik aan de Vrouwe: “Ik voel mij toch zo zwak daarin. Zullen zij het dan geloven?” Dan antwoordt de Vrouwe:

“Ik vraag alleen van je dat je dit zal doen wat Ik je zeg. Meer wordt er niet verlangd. Alleen wens Ik dat dit zal gebeuren. Gij, mensenkind, kunt toch niet bepalen wat voor een grote waarde dit kan hebben. Zeg dat ook tegen je leidsman. Ik wil immers de Vrouwe van alle Volkeren zijn in deze tijd. En daarom verlang Ik dat dit gebed met beeltenis in alle meest voorkomende talen omgezet wordt en iedere dag gebeden. Vrees niets.”

Uitleg van de beeltenis

Nu blijft de Vrouwe even stil voor mij staan en ik zie haar heel duidelijk. Dan zegt Zij:

“Nu zal Ik je uitleggen waarom Ik zo kom in deze vorm. Ik sta als de Vrouwe voor het kruis. Met hoofd, handen en voeten als van een mens. Het lichaam echter als van de Geest, omdat door de wil van de Vader de Zoon gekomen is. Nu echter zal de Geest komen over de wereld en daarom wil Ik dat daarom gebeden wordt.”

De Vrouwe wacht weer even en zegt dan:

“Ik sta op de aardbol omdat dit de hele wereld aangaat.”

Dan is het of de Vrouwe met de hand een halve cirkel maakt en Zij zegt:

“Kijk goed.”

Nu zie ik van de ene zijbalk tot de andere een halve cirkel komen. Het is alsof die cirkel van een eigenaardig soort licht is en daarin zie ik zwarte drukletters komen: links ‘de Vrouwe’, midden boven ‘van alle’ en rechts ‘Volkeren’.

Dan zegt de Vrouwe:

“Waarom Ik je dat hier geef, daar heb Ik mijn speciale bedoeling mee, dat komt nog. Breng alles goed over. Dat is mijn boodschap voor vandaag. De geest der onwaarheid dringt zo ontzettend door, dat het nodig is om dit snel door te voeren. De gehele wereld is in verwording en daarom zendt de Zoon de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was.”

NEGENENTWINTIGSTE BOODSCHAP
28 maart 1951

Gehoorzaamheid aan de Zoon

Ik zie een hel licht en hoor dan:

“Daar ben Ik weer, de Vrouwe van alle Volkeren.”

Dan zie ik de Vrouwe duidelijk voor mij staan. Zij zegt:

“Ik kom je alleen deze volgende boodschap brengen. Zeg tegen je leidsman dat alles zo goed gaat. Alleen, de Zoon

wil gehoorzaamd worden. Zijn wil moet doorgevoerd worden.”

Het gebed nogmaals

“Kijk nogmaals goed hoe Ik eruit zie.”

Nu is het of de Vrouwe dichterbij komt staan en mij alles weer duidelijk laat zien. Dan zegt Zij:

“Zo zal het verspreid moeten worden. Aan de tekst van het voorgesproken gebed mag niets veranderd worden.”

Weer bidt de Vrouwe het gebed op dezelfde prachtige wijze en met die hemelse uitdrukking voor:

“Heer Jezus Christus,
Zoon van de Vader,
zend nu Uw Geest over de aarde.
Laat de Heilige Geest wonen
in de harten van alle volkeren,
opdat zij bewaard mogen blijven
voor verwording, rampen en oorlog.
Moge de Vrouwe van alle Volkeren,
die eens Maria was,
onze Voorspreekster zijn.
Amen.”

Terwijl de Vrouwe het gebed voorspreekt, laat Zij het mij in drukletters lezen. Dan zie ik dat het woordje ‘nu’ van ‘zend nu Uw Geest’ en het woordje ‘alle’ van ‘de Vrouwe van alle Volkeren’ onderstreept zijn.

Dan zegt de Vrouwe:

“‘Die eens Maria was’, dat blijft zo.”

Tijdperk van verval

“Zeg verder tegen je leidsman, dat de voorzichtigheid goed is. Maar de Zoon zendt mij bij je om dit door te

voeren wat zijn wil is. Wees niet bevreesd, kind. Ik sta als de Vrouwe voor het kruis en zo wil Ik teruggebracht worden in de wereld. En gij, kind, bent het werktuig, alleen het werktuig.

Ik heb je reeds eerder*) laten zien: ‘51-53’. Weet gij, kind, wat voor een tijdperk dit is? Dit tijdperk heeft de wereld in de eeuwen nog niet doorgemaakt, zo’n verval van geloof; en daarom wil Ik dat dit doorgevoerd wordt, vlug en zonder vrees. Zeg dit je leidsman, dat in deze moderne tijd, in deze moderne wereld, die zo vlug en snel in het materiële weet te handelen, ook in het geestelijke snel, vlug en modern gehandeld moet worden.”

Gevaar voor Rome

Dan is het alsof ik ineens Rome voor mij zie. Ik hoor de Vrouwe zeggen, terwijl Zij afkeurend met de vinger heen en weer gaat:

“Kent gij uw wetten?”

Dan zegt de Vrouwe weer tegen mij:

“Zeg vervolgens tegen uw leidsman geen angst te hebben. Hij zal mij begrijpen. Ik toch ben het die hem uitgezocht heb en jou om het over te brengen. Dit is vandaag mijn speciale boodschap opdat gehandeld wordt.

Ik heb je reeds eerder gezegd: dat kruis moet weer in de wereld gebracht, in deze jaren 51 - 53. Gij weet niet wat in de toekomst verscholen ligt. Gij beseft niet het grote gevaar voor Rome. Rome denkt nog steeds dat het sterk staat, maar het weet niet hoe het ondermijnd wordt. Weet gij wel hoe vlug gehandeld moet worden? Weet gij wel dat theologie moet wijken voor de zaak van mijn Zoon?”

---

*) In de 23e Boodschap.

Heb geen angst

Daarna zegt de Vrouwe:

"Ik ga weg van het kruis en zet mij daarnaast."

Nu gaat Zij opzij staan en het is alsof ik voor dat grote kruis geplaatst word. Weer krijg ik die ontzettende pijnen. Dat duurt een tijdje. Dan komt de Vrouwe weer voor het kruis staan en zegt vervolgens:

"Gij zult toch doen wat Ik zeg, kind. Ik zal jou en de anderen bijstaan. Ik wil dat het verspreid wordt in vele talen. Daar zal Ik ze mee helpen. Wees toch niet zo angstig. Waarvoor angst te hebben voor de zaken van de Zoon? Verspreid dit toch. Anders gaat de wereld in verwording. Anders vernietigt de wereld zichzelf. Anders zullen steeds oorlogen komen en zal vernietiging blijven."

Valse profeten

"Rome moet zijn taak kennen in deze tijd. Weet Rome wel welke vijand loert en als een slang tussen de wereld kruipt? En dan spreek Ik niet alleen over het communisme; er komen nog andere profeten, valse profeten. Daarom zullen toch die middelen gebruikt moeten worden.

Ik sta als de Vrouwe voor het kruis, als de Moeder voor mijn Zoon, die door de Vader in mij gekomen is. En daarom sta Ik voor mijn Zoon, als de Voorspreekster en Brengster van deze boodschap in deze moderne wereld."

DERTIGSTE BOODSCHAP
1 april 1951

Alle volkeren

Ik zie een hel licht en hoor een stem die zegt:

"Kind, de vorige maal kwam Ik alleen om te laten weten dat Ik het was."

En nu zie ik ineens uit dat helle licht de Vrouwe komen. Zij zegt tegen mij:

"Nu sta Ik hier om je verder uitleg te geven. Kijk goed en luister goed wat Ik te zeggen heb. Ik sta hier en wil zijn: de Vrouwe van alle Volkeren, niet van een speciaal volk, maar van alle."

Daarbij spreidt de Vrouwe haar handen uit en zie ik heel veel verschillende mensen, zelfs soorten mensen waarvan ik niet eens wist dat zij bestonden.

Het laatste mariale dogma

De Vrouwe vervolgt:

"Nu ga Ik je weer uitleggen, luister goed. Probeer te begrijpen wat deze boodschap inhoudt. Ik sta voor het kruis, met hoofd, handen en voeten als van de mens. Mijn lichaam als van de Geest. Waarom sta Ik zo? Mijn lichaam is opgenomen gelijk de Zoon. Nu sta Ik offerend voor het kruis. Ik immers heb met mijn Zoon geestelijk en vooral ook lichamelijk geleden. Dit zal een veel omstreden dogma worden."

Ik zeg dat ik angstig ben over deze boodschap. De Vrouwe zegt dan:

"Kind, breng dit over en zeg: daarmee zijn de mariale dogma's afgesloten."

Terwijl de Vrouwe dit zegt, maakt Zij een soort kring of cirkel, die Zij als het ware dichtsluit met een slot.

"Gij hebt niets anders te doen dan dit over te brengen.

Ik heb gezegd: theologie moet wijken voor de zaken van mijn Zoon. Daarmee wil Ik zeggen: theologen, de Zoon zoekt immer het kleine en eenvoudige voor zijn zaak. Gelooft gij aan dat kleine eenvoudige, zoals gij ook anderen voorhoudt? Eenvoudig geloven. Wij hebben geen tijd om lang te wachten. Deze tijd is onze tijd."

De Moeder van de Mensenzoon

Nu blijft de Vrouwe zonder iets te zeggen lange tijd voor mij staan en kijkt mij glimlachend aan. Dan gaat Zij weg van het kruis en krijg ik weer die hevige pijnen. Eerst vreselijke krampen in spieren door heel het lichaam. Dan zakt dat weg en voel ik mij geestelijk zeer vreemd en vermoeid. Ineens zie ik de Vrouwe weer voor het kruis staan en houden die pijnen op. Ik zie de Vrouwe nu als in een waas. Haar lichaam is zo doorschijnend dat ik als het ware door haar lichaam heen het kruis nu duidelijk voor mij zie. Dan opeens beginnen die vreselijke pijnen opnieuw. Dat duurt even, dan is alles weer gewoon en de Vrouwe zegt tegen mij:

> "Kind, zoals Hij geleden heeft, zo heb Ik geleden als de Moeder van de Mensenzoon. Zeg dit goed na."

In de harten van alle volkeren

Daarna wijst de Vrouwe mij op de aardbol waarop Zij staat en het is alsof het rondom haar sneeuwt. De Vrouwe glimlacht en zegt:

> "Dat begrijpt gij niet? Kijk goed op de aardbol."

En nu zie ik de aardbol met een dikke laag sneeuw bedekt. Nu glimlacht de Vrouwe weer en zegt:

> "Kijk nu weer op de aardbol."

En het is alsof de zon erop schijnt, alsof de sneeuw smelt en langzaam in de grond verdwijnt.

Dan zegt de Vrouwe:

> "Gij vraagt u af: wat moet dit betekenen? Nu krijg je de uitleg van mijn komst van vandaag. Zoals de sneeuwvlokken over de wereld heen dwarrelen en neervallen als een dikke laag op de bodem, zo zal het gebed met beeltenis zich verspreiden over de wereld en neervallen in de harten van alle volkeren."

Terwijl Zij dit zegt, zie ik al die volkeren voor mij staan. De Vrouwe wijst dan eerst op haar eigen hart, daarna op de harten van al die mensen en zegt:

"Zoals de sneeuw zich oplost in de aarde, zo zal de vrucht, de Geest, komen in de harten van al de mensen die dit gebed elke dag zullen bidden. Immers, zij vragen dat de Heilige Geest zal komen over de wereld."

Begint en aanschouwt het wonder

"En nu spreek Ik tot degenen die een wonder willen. Welaan dan, Ik zeg hun: ga met een groot vuur vol ijver beginnen aan dit verlossings- en vredeswerk en gij zult het wonder aanschouwen. Dit is mijn boodschap voor vandaag omdat de tijd dringt. Er moet een grote actie komen voor de Zoon en het Kruis en de Voorspreekster en Brengster van rust en vrede, de Vrouwe van alle Volkeren."

Het eenvoudige geloof

"Gij, kind, zult moeten meewerken zonder angst en vrees. Geestelijk en lichamelijk zult gij lijden. Later zullen zij zien wat mijn bedoeling is geweest. Ik zal je aanwijzingen geven voor de verspreiding. Ik heb je vandaag hier gebracht in alle stilte en rust, opdat gij mijn boodschap goed zoudt kunnen overbrengen.

Zeg dat dit haast heeft. De wereld is zo in verwording, zo materialistisch, dat het hoog tijd wordt om het eenvoudige geloof weer onder de mensen te brengen. En dat is alleen wat zij nodig hebben: het Kruis met de Mensenzoon. Gij, ouderen van deze wereld, leert uw kinderen toch terug te gaan tot het Kruis. Ik zal ze helpen als de Vrouwe van alle Volkeren."

Vertrouw toch

"En gij, kind, Ik leg in uw schoot de mensenkinderen van heel de wereld. Zie mij aan en vertrouw toch."

Dan ziet de Vrouwe mij lange tijd aan en terwijl ik haar langzaam zie verdwijnen, zegt Zij:

"Deze tijd is onze tijd."

EENENDERTIGSTE BOODSCHAP
15 april 1951

De lendendoek

Ik zie weer dat grote helle licht. Heel langzaam komt de Vrouwe uit dat licht naar voren en dan staat Zij duidelijk voor mij. De Vrouwe zegt nog niets maar kijkt mij glimlachend aan. Dat duurt even en dan begint Zij te spreken. De Vrouwe zegt:

"Kind, kijk nogmaals goed."

Nu wijst de Vrouwe op de gordel die Zij om haar middel heeft geslagen, daar moet ik goed naar kijken. De Vrouwe zegt:

"Je hebt alles goed weergegeven. Je bent op de goede weg. Alleen, kijk nog eens goed naar deze doek."

Ik zie nu dat de Vrouwe de doek van haar middel neemt. Het is een heel lange doek en Zij laat mij zien hoe Zij die omslaat. Met de linkerhand houdt Zij een uiteinde vast en met haar rechterhand slaat Zij die doek tweemaal om haar middel tot Zij weer aan de linkerkant komt. Dan slaat Zij met haar linkerhand het uiteinde naar binnen, zodat er nog een klein stukje naar beneden komt te hangen.

"Luister goed wat dit betekent",

zegt de Vrouwe.

"Dit is als de lendendoek van de Zoon. Ik immers sta als de Vrouwe voor het kruis van de Zoon."

Een nieuw dogma

“Deze beeltenis zal voorafgaan . . .”

Hier wacht de Vrouwe even en dan herhaalt Zij met veel nadruk:

“zal voorafgaan - aan een dogma, een nieuw dogma. Nu leg Ik je het uit, luister goed. De Zoon kwam in deze wereld als de Verlosser van de mensen en het verlossingswerk was het kruis met al zijn lijden, geestelijk en lichamelijk.”

Dan gaat de Vrouwe weg van het kruis en sta ik weer voor dat grote kruis. Ik krijg weer die ontzettende pijnen, in een heviger mate dan voorheen. Dat duurt lange tijd voor mij en dan komt de Vrouwe als in een waas voor het kruis staan. Ik zie haar ineenkrimpen en dan begint Zij te wenen. Zo’n onbeschrijfelijk leed staat er op haar gezicht en de tranen lopen over haar wangen. Dan zegt de Vrouwe:

“Kind.”

En nu is het of Zij dat leed over mij brengt. Ik krijg eerst een geestelijke matheid over mij, heel erg voel ik dat. En ik krijg dezelfde pijnen als voorheen, doch niet zo zwaar als de eerste maal. Ineens is het alsof ik in elkaar zak en ik zeg tegen de Vrouwe: “Ik kan niet meer.” Het duurt nog even en dan is alles over.

De Medeverlosseres en Voorspreekster

De Vrouwe staat nu weer duidelijk voor het kruis en zegt:

“Luister goed, begrijp goed wat Ik nu uit ga leggen. Nogmaals zeg Ik: de Zoon kwam in de wereld als de Verlosser van de mensen; het verlossingswerk was het kruis. Hij was gezonden door de Vader.

Nu echter wil de Vader en de Zoon de Vrouwe zenden door heel de wereld. Immers, Zij is de Zoon vroeger ook voorgegaan en gevolgd. Daarom sta Ik nu op de wereld, op de wereldbol. Het kruis staat daar vast op gedrukt, ingeplant. Nu komt de Vrouwe ervoor staan als de Moeder

van de Zoon, die met Hem dit verlossingswerk heeft volbracht. Deze beeltenis spreekt duidelijke taal en zal nu reeds in de wereld gebracht worden omdat de wereld weer het kruis nodig heeft.
De Vrouwe echter staat als de Medeverlosseres en Voorspreekster voor het kruis. Hierover zal veel strijd komen. De Kerk, Rome, echter zal niet angstig zijn om deze strijd op te nemen. Het kan alleen de Kerk krachtiger en sterker maken. Dit zeg Ik tegen de theologen. Verder zeg Ik hun: neemt deze zaak ernstig op. Nogmaals zeg Ik: de Zoon zoekt immer het kleine, eenvoudige voor zijn zaak. Kind, Ik hoop dat gij dit goed zult begrepen hebben en kunt weerleggen."

Snelle verspreiding van het gebed

"Nu spreek Ik in het bijzonder tot jou, kind: zorg voor de snelle verspreiding."

Ik zeg tegen de Vrouwe: "Hoe ben ik daartoe in staat? Ik heb zo'n angst daarvoor." Dan zegt de Vrouwe:

"Hebt gij angst? Ik help toch! Gij zult merken, de verspreiding gaat als vanzelf. Gij zijt op de goede weg. Dit zal en moet gebeuren; de mensen die dit gebed aannemen, zullen de belofte maken dit iedere dag te bidden. Gij kunt niet bepalen de grote waarde die dit zal hebben. Gij weet niet wat de toekomst brengt."

De wereld in verwording

En nu laat de Vrouwe mij de wereld zien en het is alsof over de hele aardbol slangen rondkruipen. Dan zegt Zij:

"De mensen beseffen nog steeds niet hoe erg het is gesteld in de wereld. Omdat de mensen zo vervlakken, kunnen zij niet voelen hoeveel schade dat brengt aan het geloof."

Daarna kijkt de Vrouwe lange tijd voor zich heen alsof Zij heel in de verte tuurt. Dan zegt Zij:

“Kind, het is dezelfde tijd als voordat de Zoon kwam. Daarom kan Ik niet genoeg aandringen dat de mensen, dat Rome, dat allen meehelpen te strijden voor de zaak van de Zoon. Ik weet wel, er is opleving hier en daar, maar lang niet dat wat het zijn moet om de wereld te kunnen redden. En de wereld moet gered worden van verwording, rampen en oorlog. Zend dit gebed met beeltenis naar die landen waar het geloof afgenomen is.”

Vrede

“En dan spreek Ik voor je leidsman. Zeg hem dat hij weet te handelen. Ik zal meehelpen en gij zult alleen doen wat Ik zeg. Ik immers wil de Vrouwe van alle Volkeren zijn, die mede de wereld wil helpen in deze tijd. Niemand weet waarheen. Welaan dan, ga terug tot het eenvoudige geloof en de wereld zal weer vrede krijgen.”

Nu gaat de Vrouwe weg, heel langzaam en ik hoor haar weer zeggen:

“Deze tijd is onze tijd.”

TWEEËNDERTIGSTE BOODSCHAP
29 april 1951

De Vrouwe van alle Volkeren

Ik zie een hel licht, langzaam komt de Vrouwe daaruit naar voren. Nu zie ik haar duidelijk staan en Zij zegt:

“Ik sta hier als de Vrouwe van alle Volkeren en kom juist nu om te laten zien dat Ik wil zijn de Vrouwe van alle Volkeren.

Luister goed. Je ziet mij hier staan op de aarde, tegen het kruis van de Zoon. Je hebt niets vergeten over te brengen. Alleen de lendendoek was daar nog niet. Die heeft de Zoon gedragen, zeg dat.”

Dogma van Medeverlosseres

“Ik sta hier als de Medeverlosseres en Voorspreekster. Elke gedachte zal daarnaar uitgaan. Zeg mij dit na: het nieuwe dogma zal zijn het dogma der Medeverlosseres. ‘Mede’, daar druk Ik speciaal op. Ik heb gezegd: daar zal veel strijd om komen. Ik zeg je nogmaals: de Kerk, Rome, zal dit doorvoeren en bevechten. De Kerk, Rome, zal tegenstand krijgen en weerstaan. De Kerk, Rome, zal krachtiger en sterker worden, naarmate zij zal weerstaan aan de strijd. Mijn bedoeling en opdracht aan jou is niets anders dan de Kerk, de theologen, aan te zetten tot deze strijd. Immers, de Vader, de Zoon, de Geest wil de Vrouwe, die uitverkoren was om de Verlosser te brengen, als Medeverlosseres en Voorspreekster in deze wereld brengen.”

Deze tijd is onze tijd

“Ik heb gezegd: deze tijd is onze tijd. Daarmee bedoel Ik het volgende. De wereld is in verwording en vervlakking, weet niet welke kant heen. Daarom zendt de Vader mij om Voorspreekster te zijn dat de Heilige Geest zal komen. Immers, de wereld wordt niet gered met geweld, de wereld zal gered worden door de Geest. Immers, het is niets anders dan ideeën die de wereld regeren. Welaan dan, Kerk van Rome, ken uw taak. Breng uw ideeën, breng Christus weer opnieuw.”

De Vrouwe onder het kruis

Nu gaat de Vrouwe van het kruis weg en krijg ik weer die ontzettende pijnen, in hevige mate. Dat duurt een tijdje en dan zie ik de Vrouwe als in een waas voor het kruis staan. Eerst beginnen dan weer hevige geestelijke en lichamelijke pijnen op te komen. Ik voel mij zo uitgeput; het is alsof ik zal neervallen en ik zeg: “Ik kan niet meer.”

Onderwijl zie ik de Vrouwe in elkaar zakken onder het kruis en Zij slaat de beide armen om de voeten van haar Zoon terwijl Zij bitter weent. Daarna zie ik haar opstaan. Van rechts zie ik dan een zwaard komen, waarvan de punt gericht is op het hart van de Vrouwe. Dan hoor ik haar zeggen:

"Dat was de dolksteek die mij voorspeld was."

Het is reeds voorbestemd

Dan valt alle pijn en geestelijke depressie weer van mij af en zie ik de Vrouwe weer duidelijk voor het kruis staan. Zij kijkt mij aan en zegt:

"Kind, breng toch goed over dat zij die strijden en werken voor deze zaak, die de Zoon wil dat geschieden zal, dit toch met grote ijver en vuur volbrengen zullen."

Nu glimlacht de Vrouwe en zegt:

"Ik zal ze helpen. Ik heb u gezegd, voorgezegd, dat eenvoudige gebed tot de Vader en de Zoon. Zorg daarvoor dat dat verspreid wordt in de wereld onder alle volkeren. Zij hebben allen het recht daarop. Ik geef u de verzekering dat de wereld veranderen zal.

Gij echter, kind, zult eenvoudig doorgeven wat Ik zeg. Uw leidsman zal mijn wil doen, eenvoudig. Gij vraagt hoe dat moet? Gewoon verspreiden, anders wordt er nog niets gevraagd. Alleen zal dit voorafgaan, Ik zeg nog eens: voorafgaan. Deze beeltenis zal gebruikt worden als een voorafgaand werk van vrede, verlossing. Later zullen zij deze beeltenis gebruiken voor de Medeverlosseres . . ."

Nu wacht de Vrouwe even. Dan zegt Zij heel nadrukkelijk nogmaals:

"Medeverlosseres.

De pijnen, geestelijk en lichamelijk, heeft de Vrouwe, de Moeder, meegeleden. Voorafgegaan is Zij immer. Toen de Vader haar uitverkoren had, was Zij reeds de Medeverlosseres met de Verlosser, die in de wereld

kwam als Mens-God. Zeg dat uw theologen. Ik weet wel, de strijd zal zwaar en groot zijn . . .”

en dan glimlacht de Vrouwe voor zich heen en het is alsof Zij in de verte tuurt,

“maar het is reeds voorbestemd.”

De ernst der tijden

Dan zegt de Vrouwe tegen mij, terwijl Zij nog meer naar voren komt:

“Gij ziet mij nu duidelijk staan, heel duidelijk. Zo zal de beeltenis komen over de wereld. Kind, dring toch aan dat deze dingen doorgevoerd worden. Nee, zij zullen niet aarzelen, zij zullen doen. De tijd is veel te ernstig. Niemand beseft hoe ernstig.

Ik wil ook komen onder die volkeren, die van de Zoon afgehouden worden. Red toch de mensen die gedwongen worden daarvan af te zien. Gij zijt dat verplicht. De wereld is in verwording, zo erg dat het nodig was dat de Vader en de Zoon mij gestuurd hebben in deze wereld onder alle volkeren, om als Voorspreekster te komen en te verlossen. Zeg dit aan de theologen.”

Dan zie ik de Vrouwe weggaan en ik hoor haar weer zeggen:

“Deze tijd is onze tijd.”

DRIEËNDERTIGSTE BOODSCHAP

31 mei 1951[*)]

(Maria Middelares aller Genaden)

[*)] Dit is de eerste maal dat de Vrouwe verschijnt op 31 mei, in sommige kerkprovincies toen het feest van Maria Middelares aller Genaden. Zie ook de eerste voetnoot bij de 51e boodschap.

Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster

Daar is de Vrouwe weer en Zij zegt:

> "Ik sta hier en kom je zeggen dat Ik wil zijn Maria, de Vrouwe van alle Volkeren. Kijk goed. Ik sta voor het kruis van de Verlosser. Mijn hoofd, handen en voeten als van de mens, als van de Mensenzoon; het lichaam als van de Geest. Mijn voeten heb Ik vast op de aardbol gezet, omdat de Vader en de Zoon mij in deze periode in deze wereld wil brengen als de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Het nieuwe en laatste mariale dogma zal dit zijn. Deze beeltenis zal voorafgaan. Dit dogma zal veel omstreden worden doch doorgevoerd. Ik heb deze dingen herhaald om je nogmaals aan je leidsman en theologen dit duidelijk te laten maken en te weerleggen."

De kudde schapen

> "Let nu goed op en vertel wat Ik je laat zien. Dit is de laatste aanwijzing die Ik geef voor de beeltenis. Kijk goed. Ik sta op de aardbol. Rondom de aardbol dacht gij, kind, wolken te zien. Kijk nu echter goed wat Ik je laat zien."

Nu zie ik de wolken in levende schapen veranderen. Van links en van rechts rondom de aardbol komt als uit de diepte van weerskanten een kudde schapen. Ik zie hier en daar zwarte schapen ertussen. Lammeren leggen zich neer aan de voet van de aardbol. De schapen komen aangelopen, sommige grazend. Maar de meeste hebben de kop omhoog gericht, alsof ze strak kijken naar de Vrouwe met het kruis. Er zijn ook schapen die liggend met opgeheven kop naar de Vrouwe kijken. Het is een mooi en vredig gezicht. Dan zegt de Vrouwe tegen mij:

> "Kind, prent deze voorstelling goed in je geheugen en geef het goed weer. Deze voorstelling van de kudde schapen betekent de volkeren van heel de wereld, die niet eerder

rust zullen vinden dan als ze zich neerleggen en in rust opzien tot het kruis, het middelpunt dezer wereld.”

De stralen van genade, verlossing en vrede

“Kijk nu naar mijn handen en vertel wat gij ziet.”

Nu is het alsof er in het midden van haar handen een wond geweest is en daaruit komen, uit elke hand, drie stralen, welke schijnen op de schapen. De Vrouwe glimlacht en zegt:

“Dit zijn drie stralen, de stralen van Genade, Verlossing en Vrede. Door de Genade van mijn Heer en Meester zond de Vader, uit liefde voor de mensheid, zijn enige Zoon als Verlosser op de wereld. Zij beiden willen nu de Heilige, de ware Geest zenden, die alleen Vrede kan zijn. Dus: Genade, Verlossing, Vrede.

De Vader en de Zoon willen Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster zenden in deze tijd.

Hier heb Ik je een duidelijke en klare uitleg gegeven van deze beeltenis. Daarmede is deze beeltenis af.” [*)]

Belofte

“Gij, kind, zijt het werktuig, alleen het werktuig om deze dingen over te brengen. Zorg dat het gebed, waarin kort en krachtig gevraagd wordt om de Heilige, ware Geest te

---

[*)] Toen deze laatste aanwijzingen voor de beeltenis van de Vrouwe van alle Volkeren werden gegeven, was er al een begin gemaakt met het schilderij. De reeds geschilderde wolken moesten nu in schapen veranderd worden. Het was uiteraard een bijzonder moeilijke opdracht om de Vrouwe in een afbeelding vast te leggen. In de volgende boodschap laat de Vrouwe weten dat Zij tevreden is. Zie ook appendix II.

zenden, toch zo vlug mogelijk verspreid wordt. Zeg tegen je leidsman en allen die daaraan meewerken, dat Ik de belofte geef dat Ik allen die voor de beeltenis zullen bidden en vragen aan Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, de genade zal geven naar ziel of lichaam, naar gelang de Zoon wil."

Van land tot land, van stad tot stad

"Gij zult dit niet in beperkte kring beschouwen. Ik immers ben de Vrouwe van alle Volkeren. Deze beeltenis zal gaan van land tot land, van stad tot stad. Dat is de bedoeling van het verlossingswerk.

Nu spreek Ik tot je leidsman en de anderen die meewerken. Gij zult toch uw plicht kennen en niet aarzelen hetgeen Ik gezegd heb door te voeren. Nogmaals wil Ik zeggen: Ik geef de belofte aan allen die in geestelijke of lichamelijke nood verkeren, ze te helpen als ze mijn wil, des Vaders wil, doen."

De vrouwen en mannen dezer wereld

Nu wacht de Vrouwe even en kijkt voor zich heen. Dan zegt Zij:

"Theologen, gij zult geen moeite hebben als gij bedenkt dat de Heer en Meester de Vrouwe reeds voorbestemd had om te offeren. Immers, het zwaard was reeds op het hart van de Moeder gericht. Daarmee wil Ik zeggen dat Ik de Zoon immer ben voorgegaan in geestelijk en lichamelijk lijden.

En nu spreek Ik tot de vrouwen van deze wereld. Vrouwen van deze wereld, weet gij wat het zeggen wil vrouw te zijn? Dat betekent offeren. Leg al uw zelfzucht en ijdelheid af en probeer alle kinderen en diegenen, die daar nog lopen te grazen, naar het middelpunt, het Kruis te brengen. Offer zelf mee.

En dan spreek Ik tot de mannen dezer wereld. Ik zeg hun: mannen, van u uit moet de kracht komen en de wil om de wereld te brengen naar de enige Vorst dezer wereld, de Heer Jezus Christus."

Handel modern en vlug

"Ik heb jou, kind, uitgelegd wat deze boodschap zal betekenen voor de wereld. Gij zult door je leidsman en anderen zorgen, dat dit aan de wereld bekend wordt. Dat is mijn wens voor vandaag. Ik immers wil zijn de Vrouwe van alle Volkeren. Handel modern en vlug."

En nu gaat de Vrouwe langzaam weg, terwijl Zij nog zegt:

"Deze tijd is onze tijd."

VIERENDERTIGSTE BOODSCHAP
2 juli 1951

(Maria Visitatie)*)

Een grote actie voor God

Ik zie de Vrouwe weer in een hel licht staan. Zij glimlacht en zegt, terwijl Zij om zich heen kijkt:

"Ik ben tevreden. Zorg voor de verspreiding. Ik heb gezegd: van hieruit zal een grote actie voor God komen en daaraan zullen allen meewerken."

Uitleg voor het nieuwe dogma

"Kijk nu goed en luister. Het volgende is een uitleg voor het nieuwe dogma. Als Medeverlosseres, Middelares en

---

*) Per decreet van 21 maart 1969 is dit feest verplaatst naar 31 mei. Zie ook de voetnoot bij de eenenvijftigste boodschap.

Voorspreekster sta Ik op de aardbol, voor het kruis van de Verlosser. Door de wil van de Vader kwam de Verlosser op de wereld. De Vader gebruikte daarvoor de Vrouwe. De Verlosser kreeg dus van de Vrouwe alleen - nu druk Ik op het woord ‘alleen’ - het vlees en bloed, dus het lichaam. Van mijn Heer en Meester ontving de Verlosser zijn Godheid. De Vrouwe is aldus de Medeverlosseres geworden.

Ik heb gezegd: deze tijd is onze tijd. Dit betekent dat de Vader en de Zoon de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster in deze tijd wil zenden over heel de wereld.”

Godsliefde, Naastenliefde

Dan blijft de Vrouwe lange tijd zonder iets te zeggen voor mij staan. Daarna zegt Zij, terwijl Zij naar haar handen kijkt:

“Kijk nu goed naar mijn handen. Daaruit komen de stralen van Genade, Verlossing en Vrede. De stralen schijnen op al de volkeren, op alle schapen. Onder deze mensen zijn er velen van goede wil. Van goede wil zijn, wil zeggen: het eerste en voornaamste gebod onderhouden. Het eerste en voornaamste gebod is Liefde. Wie liefde bezit, zal zijn Heer en Schepper vereren in zijn schepping. Wie liefde bezit, zal niets oneerbaars doen tegenover de naasten. Dat is hetgeen in deze wereld ontbreekt: Godsliefde, Naastenliefde.”

Die eens Maria was

“Deze tijd is onze tijd. Alle volkeren moeten de Heer en Meester vereren in zijn schepping. Alle volkeren zullen bidden om de ware en Heilige Geest. Daarom heb Ik dit gebed kort en krachtig gegeven. Dus nogmaals zeg Ik: dit gebed zal snel gebracht worden. De hele wereld gaat in verwording. De mensen van goede wil vragen toch elke

dag dat de ware Geest mag komen. Ik ben de Vrouwe van alle Volkeren. Deze tijd is onze tijd.

'Die eens Maria was' betekent: vele mensen hebben Maria als Maria gekend. Nu echter wil Ik, in deze nieuwe periode die aankomt, de Vrouwe van alle Volkeren zijn. Dat verstaat iedereen.

Zeg dit je leidsman. Zeg hem dat Ik tevreden ben over alles en dan druk Ik op het woord 'alles'. En tot jou, kind, zeg Ik te doen en over te brengen wat Ik wil. Geen angst hebben, doorgeven!"

En nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

VIJFENDERTIGSTE BOODSCHAP
15 augustus 1951

(Maria Tenhemelopneming)

Het dogma van Maria Tenhemelopneming

Ik zie de Vrouwe. Zij zegt:

"Ik kom vandaag als de Vrouwe van alle Volkeren."

Dan wijst de Vrouwe om zich heen. Zij kijkt mij aan en zegt:

"Ik heb met mijn voet de slang verpletterd. Ik ben verenigd geworden met de Zoon, zoals Ik altijd verenigd was met Hem. Dit, het dogma,[*)] is voorafgegaan in de kerkgeschiedenis. Als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster sta Ik nu in deze tijd, in onze tijd. Het dogma der Opneming moest voorafgaan. Het laatste en grootste dogma komt hierna. Het offer staat en zal staan midden in de wereld, in deze tijd."

[*)] De Vrouwe doelt hier op het dogma van Maria Tenhemelopneming, dat op 1 november 1950 door paus Pius XII werd afgekondigd.

Aan de Moeder toevertrouwd

Nu gaat de Vrouwe voor het kruis weg en krijg ik weer hevige pijnen. Daarna komt de Vrouwe weer voor het kruis staan en krijg ik een groot verdriet bij het zien van haar lijden. Ik zie een hel licht komen vanaf het kruis. De Vrouwe zegt:

"De mensen zijn aan de Moeder toevertrouwd. De Zoon zei immers: 'Vrouw, zie daar uw zoon; zoon, zie daar uw Moeder', dus Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Zeg dit uw theologen. Zeg dat Ik wil zijn en zal zijn de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster."

Het laatste mariale dogma

"Deze beeltenis zal voorafgaan, deze beeltenis zal verspreid worden. Zeg dit aan je leidsman. Ik ben tevreden over alles, ook over de voorzichtigheid. Maar . . . de Vrouwe van alle Volkeren zal zich in de wereld plaatsen. Dit is de wil van de Vader en de Zoon, waarmede Ik weer geheel ben verenigd. Zoals de Zoon mij gekend heeft, zo heeft Hij mij weer teruggenomen. Het laatste mariale dogma zal het voornaamste zijn: als Medeverlosseres voor het kruis te staan in deze tijd."

Aarzel niet

"Ik heb gezegd: rampen zullen komen, natuurrampen. Ik heb gezegd: de groten zullen het niet eens zijn. Ik heb gezegd: de wereld gaat in verwording. Daarom zendt nu de Vader en de Zoon de Vrouwe terug over de wereld zoals Zij was. De Vrouwe was eens bekend als Maria.

De wereld gaat in verwording, is in verwording. Nederland staat op de rand van de verwording, daarom heb Ik mijn voet daarop gezet. Vanuit Nederland wil Ik mijn woorden geven over de wereld. Mijn andere voet staat op Duitsland. Die Mutter Gottes weint über die

Kinder Deutschlands. Zij zijn altijd mijn kinderen geweest en daarom wil Ik ook vanuit Duitsland in de wereld gebracht worden als de Vrouwe van alle Volkeren.
Ik zal je helpen en allen die de zorg daarvoor hebben. Ik wil zelfs dat de verspreiding zal doordringen in die landen, die afgesloten zijn van de anderen. Daar zal de Vrouwe van alle Volkeren ook haar zegen geven. Zorg daarvoor, aarzel niet. Ik immers heb ook nooit geaarzeld. Ik ben de Zoon voorgegaan naar het kruis. Deze beeltenis zal vorafgaan. Deze beeltenis zal gebracht worden in de wereld.
Weet gij wel, Rome, hoe alles ondermijnd wordt? Jaren zullen vervliegen, jaren zullen daar overheen gaan. Maar hoe meer jaren, hoe minder geloof; hoe meer jaren, hoe meer afval. De Vrouwe van alle Volkeren staat hier en zegt: Ik wil ze helpen en mag ze helpen."

De Liefde

"Het eerste en voornaamste gebod voor de mensen is de Liefde. Wie liefde bezit, zal zijn Heer en Meester vereren in Zijn schepping, dat wil zeggen het grote zien van Zijn schepping, het offer daarbij inbegrepen. Wie liefde bezit, zal tegenover andere mensen alles doen, wat hij zichzelf graag wenst aangedaan. De Liefde is het eerste en voornaamste gebod dat Christus gegeven heeft. Dit wil Ik vandaag brengen. Deze boodschap zal doorgegeven worden. Gij zijt het werktuig."

Naar het goede, naar Christus

"De Kerk zal veel strijd krijgen om het nieuwe dogma. Het zal verwondering wekken bij anderen. Het zal de Kerk alleen krachtiger en sterker maken. Weet gij, Rome, hoe groot uw macht is? Beseft gij wel, wat gij in handen

hebt? Eenvoudig de mensen brengen naar het goede, naar Christus. Andere kleinigheden komen er niet op aan.
Ik wil de Vrouwe van alle Volkeren zijn. Ik zal en mag allen die mij vragen Genade, Verlossing en Vrede uitdelen. Ik beloof dat vandaag.”

Eén in Christus

“Gij, kind, zult rustig afwachten. Je leidsman zal niet zo angstig zijn.
Breng alle volkeren in één gedachte bij elkaar. Laten alle volkeren één zijn in Jezus Christus.”

En nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

ZESENDERTIGSTE BOODSCHAP
20 september 1951

Geestelijke ondermijning

Daar staat de Vrouwe weer. Zij kijkt mij lange tijd aan zonder iets te zeggen. Dan begint Zij te spreken en zegt:

“Ik ben genoemd Miriam ofwel Maria. De Vrouwe van alle Volkeren wil Ik nu zijn. Kind, zeg toch dat de tijd dringt.”

Nu zie ik ‘52’ staan. De Vrouwe zegt:

“Er zijn grote, ernstige zaken op komst, geestelijke, economische en materiële; geestelijke zaken, geestelijke ondermijning.”

Breed en ruim

“De christenmensen zullen zich over heel de wereld aaneenscharen. Weten de christenmensen wel wat anderen doen en offeren voor hun idealen? De Kerk zal en moet zich bereid houden voor grote gevaren. De christenmensen zullen en moeten inkeren tot zichzelf. Laten ze toch bedenken wat hun deel is in deze wereld.

Ik waarschuw nogmaals Rome en dan zeg Ik tegen de Heilige Vader:
Gij zijt de vechter in deze tijd. Zorg toch dat uw onderdanen breed en ruim zijn in hun werk en oordeel. Daarmee alleen kan deze wereld gewonnen worden voor het geloof."

Het gebed om de ware Geest

Nu zie ik ineens rondom de Vrouwe sneeuwvlokken komen en deze vallen op de aardbol. De Vrouwe zegt:

"Kind, waarom wordt dat gebed niet verspreid? Waarom zo lang gewacht? Ik heb het u voorgezegd, opdat het in de wereld onder de mensen gebracht zal worden. Laten de mensen toch dit kleine, eenvoudige gebed iedere dag bidden. Dit gebed is klein en eenvoudig gegeven, zodat iedereen het in deze moderne, vlugge wereld kan bidden. Het is daarom gegeven om de ware Geest over de wereld af te smeken."

Christenvolken, sluit u aaneen

Nu kijkt de Vrouwe om zich heen en dan naar de aardbol. Dan zie ik hier en daar op de aardbol diepe, zwarte vlekken komen. De Vrouwe zegt tegen mij:

"Dit zijn de economische en materiële zaken die over de wereld zullen komen. Ik heb gezegd: er zullen rampen komen, er zullen natuurrampen komen. Ik zeg u nu: al die zwarte vlekken die gij nu ziet, zijn de rampen die nog komen zullen. En nu spreek Ik niet alleen over natuurrampen.
Nogmaals roep Ik tot alle christenvolken: het is de hoogste tijd, sluit u aaneen.
En gij, kind, zult dit overbrengen. Gij zult de wereld zeggen dat het de Vrouwe van alle Volkeren is die u dit zegt."

Strijd over het mariale dogma

Ik zie nu een grote kamer waarin allerlei geestelijken bijeen zijn. Zij zijn vreselijk met elkaar aan het redeneren. Het lijkt zelfs of ze elkaar af en toe in de haren vliegen. De Vrouwe wijst daarnaar en zegt:

> "Gij zult tegen de theologen zeggen hun strijd over het mariale dogma Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster door te zetten."

Dan houdt Zij haar hand boven de hoofden van verschillende geestelijken en zegt:

> "Ik zal ze helpen."

De Vrouwe van alle Volkeren en de eenheid

> "De Vrouwe van alle Volkeren zal komen over heel de wereld. En in die landen die mij verworpen hebben, kom Ik terug als de Vrouwe van alle Volkeren, staande op de aardbol, voor het kruis; rondom de kudde van Christus. Zo wil en zal Ik komen. Ik zal diegenen die mij vragen in deze vorm, als de Vrouwe van alle Volkeren, verhoren zoals de Zoon wil.
>
> De Heer en Meester zal gediend worden en vereerd in zijn schepping. De mensen zullen het eerste en voornaamste gebod onder elkaar onderhouden.
>
> Ik wil de Vrouwe van alle Volkeren genoemd worden in deze tijd. Omdat de wereld snakt naar eenheid van alles wat de wereld aangaat, wil de Heer en Meester de volkeren van deze wereld geestelijke eenheid brengen. Daarom zendt Hij Miriam ofwel Maria als de Vrouwe van alle Volkeren."

De Heilige Vader

> "De kloosters zullen zorgen voor de verspreiding. De Heilige Vader zal zijn zegen geven over dit werk. Hij

immers is de vechter in deze tijd. Hij zal opgenomen worden bij de Onzen."

Nu zie ik de paus[*)] in een onnoemelijk licht staan en naast hem de Vrouwe van alle Volkeren. De Vrouwe houdt een kroon in haar hand en zet die op het hoofd van de paus. Daarna geeft Zij hem een kruis in de rechterhand.

Dan verdwijnt dit beeld voor mijn ogen. De Vrouwe staat dan weer alleen voor mij en zegt:

"Kind, gij zult dit alles goed overbrengen en zeggen tegen je leidsman: het zij zo."

Dan verdwijnt de Vrouwe langzaam.

ZEVENENDERTIGSTE BOODSCHAP
15 november 1951

Medeverlosseres door de wil van de Vader

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt:

"Zeg aan de wereld dat Ik wil zijn de Vrouwe van alle Volkeren. Laat de wereld bidden tot de Heer Jezus Christus, Zoon van de Vader, dat Hij de Heilige Geest zende, opdat de ware Geest zal wonen in de harten van alle volkeren. Vraag dat de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, de Voorspreekster moge zijn.

De Vrouwe van alle Volkeren staat hier voor het kruis van haar Zoon. Haar voeten staan midden op de wereld; rondom de kudde van Jezus Christus. Ik kom als de Medeverlosseres, Middelares in deze tijd. Medeverlosseres was Ik reeds bij de Boodschap."

Nu vraag ik aan de Vrouwe wat dit betekent. Zij antwoordt:

[*)] De zieneres ziet hier paus Pius XII.

“Dit betekent: de Moeder werd Medeverlosseres gemaakt door de wil van de Vader. Zeg dit uw theologen. Zeg verder dat dit het laatste dogma zal zijn in de mariale geschiedenis.”

De beeltenis zal voorafgaan

“Deze beeltenis zal voorafgaan, nogmaals: zal voorafgaan. Breng deze beeltenis in de wereld. En nu spreek Ik niet alleen voor je eigen land, maar over heel de wereld. Deze wereld is in verwording. De wereld krijgt ramp op ramp. De wereld gaat en is economisch en materialistisch stuk. Oorlogen zullen blijven zolang er geen hulp komt van de ware Geest. Breng de mensen terug tot het kruis.”

Eén gebod: Liefde

Dan wijst de Vrouwe op de aardbol. Ik krijg vreselijke angsten en nu zie ik de aardbol zwart worden. Als ik goed kijk, is het niet overal even zwart, vooral in het oosten is het heel erg. De Vrouwe zegt:

“Kind, breng het volgende goed over. De volkeren van deze wereld zullen één gebod voor ogen houden en dat is de Liefde. Wie liefde bezit zal zijn Heer en Meester dienen in de schepping. Eén gebod voor ogen houden: Liefde. Als dat weer onder de mensen gebracht wordt, zal de wereld gered worden.”

Dan gaat de Vrouwe met de vinger heen en weer en zegt:

“De heidenen dezer wereld willen het u voordoen, christenen. Christenmensen, weet uw plicht.

En nu spreek Ik tot de Kerk van Rome en dan zeg Ik tegen de paus: zorg dat uw onderdanen de liefde van de Zoon Jezus Christus weten te brengen in deze wereld, verworden wereld. Dit gebod moet de Kerk van Rome tot in het uiterste doorvoeren en dan zeg Ik: wees ruim. Probeer u te zetten in deze moderne wereld met Jezus

Christus aan het kruis. Probeer deze woorden goed te begrijpen en uit te voeren. Deze wereld kan alleen gered worden door de Kerk die deze leerstelling houdt.”

Engeland. Amerika

Dan zie ik Engeland voor mij liggen. De Vrouwe zegt:

“Ik spreek nu tot Engeland als Ik zeg: Ik kom terug.”

Dit laatste zegt de Vrouwe heel krachtig, alsof Zij zeggen wil: niemand houdt mij tegen. En het is alsof Zij werkelijk op Engeland stapt.

“Gij, Engeland, zult getroffen worden in uw dominions.”

Ik zie verschillende landen liggen; er is opschudding onder de, veelal zwarte, mensen.

“Gij, Engeland, zult niet verder kunnen dan alleen door de steun van anderen. Katholieken van Engeland, kent uw taak en werkt voor de Kerk van Rome. Brengt de Vrouwe van alle Volkeren in Engeland.”

Dan wijst de Vrouwe op Amerika en zegt vertoornd:

“Amerika, waar blijft gij? Durft gij door te zetten? Dit vraagt de Vrouwe van alle Volkeren aan u.”

Duitsland

Daarna zie ik Duitsland voor mij liggen. De Vrouwe zegt:

“Kijk waar Ik mijn ene voet op heb gezet, dit is op Duitsland en de andere op Nederland. En dan zeg Ik: arm volk van Duitsland, hebt gij nog niet genoeg geleerd? Laat u niet misleiden door mooie woorden. Christenmensen van Duitsland, keert terug tot het kruis en bidt tot de Vrouwe van alle Volkeren dat Zij Duitsland zal helpen.”

De Vrouwe kijkt nu voor zich uit alsof Zij heel diep de wereld in staart. Dan zegt Zij:

“Dit moet een grote actie worden.”

Nederland

Nu zie ik Nederland. Terwijl de Vrouwe waarschuwend met de vinger heen en weer gaat, zegt Zij:

> "En nu spreek Ik tot je eigen land en zeg Ik: Nederland, pas op! Ook uw volk, Nederland, gaat de verkeerde weg op."

Het is dan of ik allerlei dwarswegen en kronkelwegen zie lopen. De mensen die erop gaan, zie ik er weer vanaf rollen.

Frankrijk

Nu zie ik dat de Vrouwe wijst op Frankrijk en Zij zegt:

> "Frankrijk, gij zult en bent vernietigd geworden in uw geloof."

Dan zie ik een rode gloed over Frankrijk gaan. De Vrouwe zegt verder:

> "Frankrijk, gij zult - en nu spreek Ik tot de groten - uw land redden, alleen redden door het volk terug te brengen naar het kruis en votre Dame. Uw volk moet teruggebracht worden tot de Vrouwe van alle Volkeren."

Italië. De paus

Daarna zie ik Italië. Met haar vinger waarschuwend opgeheven zegt de Vrouwe:

> "Italië, gij hebt uw kruisen gehad. Blijf paraat! Rome, denk om uw arm volk.
> En nu spreek Ik nogmaals tot de paus en zeg: gij zijt de vechter, gij zijt de redder voor deze wereld. Gij zult opgenomen worden bij de Onzen. Deze paus zal vereerd worden door de volkeren van heel de wereld.
> Nu spreek Ik tot heel de wereld als Ik zeg: volkeren, wie of wat gij ook zijt, gaat tot uw Schepper met al uw noden. Leert Hem te vinden, waar gij ook zijt. Vraagt aan de Vrouwe van alle Volkeren dat Zij uw Voorspreekster zij."

De zieneres en het schilderij

Nu zegt de Vrouwe terwijl Zij mij glimlachend aankijkt:

"Kind, zeg dat Ik tevreden ben over het begin van de actie. Zeg aan allen die meewerken, dat zij nog meer, steeds meer het gebed met beeltenis verder de wereld in brengen. Ik zal ze helpen."

Nu zie ik het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren voor mij.[*)] De Vrouwe zegt:

"En nu spreek Ik tot jou, kind, in het bijzonder. Gij zult steeds voor deze beeltenis - en nu zeg Ik déze - komen vragen voor al de mensen die in nood zijn, lichamelijk en geestelijk. Dit zult gij blijven doen tot het einde daar is. Met deze beeltenis heb Ik mijn speciale bedoeling en daarover zult gij later horen. Zeg tegen je leidsman: het zij zo."

En dan zie ik de Vrouwe langzaam weggaan.

ACHTENDERTIGSTE BOODSCHAP
31 december 1951

De leer is goed

Daar staat de Vrouwe weer. Zij kijkt mij glimlachend aan en blijft zo lange tijd staan. Dan begint de Vrouwe te spreken en Zij zegt:

"Kind, kijk goed en luister wat Ik je vandaag kom zeggen. Ik breng geen nieuwe leer. De leer is goed, doch de wetten kunnen veranderd worden."

Nu wijst de Vrouwe op de aardbol; ineens zie ik Rome voor mij liggen en ik zie een paus.[**)] Dan zegt de Vrouwe:

[*)] Het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren was af. Het bevond zich nog in Duitsland, waar het ook vervaardigd was. Zie ook appendix II.

"Zeg tegen de paus dat hij op de goede weg is. Dit moet je mededelen omdat er anders gedacht wordt. De Geest der rechtvaardigheid en waarheid zal immer regeren over de wereld. Nogmaals zeg Ik: deze paus is op de goede weg. Nogmaals zeg Ik: deze tijd is onze tijd.
Ik geef je nu een uitleg van mijn komst. Nogmaals zeg Ik: Ik kom geen nieuwe leer brengen, de leer is er reeds. Ik kom een andere boodschap brengen. Breng deze goed over."

Reeds bij de aanvang Medeverlosseres

Nu laat de Vrouwe mij weer heel duidelijk haar beeltenis zien. Het is alsof Zij naar voren komt en dan zegt Zij:

"Breng het volgende goed over. De Vader, de Heer en Meester, heeft de Dienstmaagd des Heren gebracht in de wereld als Miriam of Maria. Zij werd uitgezocht onder alle vrouwen als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Zeg tegen uw theologen: Medeverlosseres werd Zij gemaakt reeds bij de aanvang."

De tijd dringt

"Deze tijd is onze tijd. Nu wil de Vader en de Zoon gevraagd worden opdat Zij de Geest zullen zenden. Ik heb je het eenvoudige gebed voorgezegd en laten zien hoe Ik dit over heel de wereld verspreid wil hebben. Welaan dan, ga door met de verspreiding. Dit eenvoudige gebed is gegeven voor alle volkeren. Doe uw werk en zorg voor de verspreiding."

**) In het commentaar van 1966 heeft de zieneres verklaard niet te weten wie deze paus was.

Ik zeg dan tegen de Vrouwe: “Ik word toch tegengehouden.” De Vrouwe kijkt mij glimlachend aan en zegt:

“Gij zult doen wat Ik zeg. Ga naar uw bisschop en zeg dat Ik wil zijn de Vrouwe van alle Volkeren, die gezonden wordt door de Vader in deze tijd. Nogmaals zeg Ik: de Kerk van Rome zal niets doen wat in strijd is met de leer. Welaan dan, deze actie is niet in strijd met de leer. De tijd dringt, weet dat wel. Alle volkeren zuchten onder het juk van de satan. Hoe erg dit doordringt, weet niemand. Ik waarschuw de volkeren dezer wereld. De tijd is ernstig en dringt. De Kerk van Rome heeft nu de kans. Zij zal sterker worden naarmate de strijd erger wordt.”

Het laatste dogma in de mariale geschiedenis

“De Vrouwe van alle Volkeren staat midden op de wereld voor het kruis. Zij komt onder deze naam als de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster, in deze tijd. In de mariale geschiedenis zal Zij onder deze titel worden opgenomen. Het nieuwe en laatste dogma in de mariale geschiedenis zal zijn het dogma van de Medeverlosseres en Middelares. Als Voorspreekster sta Ik nu in deze bange tijd. Vraagt allen, wie of wat gij ook zijt, dat de ware, Heilige Geest mag komen. Dit zult gij vragen aan de Vader en de Zoon. De goddelijke Drieëenheid zal weer regeren over de wereld. De Vrouwe staat hier als de Voorspreekster. Het gaat hier om de Schepper, niet om de Vrouwe. Zeg dit uw theologen. Vraag of zij dit eenvoudige gebed willen zenden over de wereld en de Vrouwe zal de kracht en sterkte geven om dit door te voeren.”

Eenvoudiger leer bestaat niet

Nu wijst de Vrouwe op de aardbol en zegt:

“Ik laat je zien wat er zal gebeuren. Door vreselijke strijd en onheil zal de wereld, zij die zich hebben afgewend van de Drieëenheid, terugkomen tot de Kerk. Daarom zeg Ik nogmaals: Rome, grijp uw kans. Wees ruim en handel alleen met liefde. Liefde kan deze ontredderde wereld redden. Breng alle volkeren terug naar hun Schepper. Leer ze hoe eenvoudig het is de Schepper te zien. De mensen zullen hun naasten behandelen als zichzelf. Eenvoudiger leer bestaat niet. Deze twee dingen houdt een ieder vast en gij hebt de Kerk van Rome in uw handen. Eenvoudig geloven, dat kan de mensen redding brengen.”

Rusland, China, Amerika, Europa

“In Rusland zal een grote ommekeer komen.”

Nu wacht de Vrouwe even en dan zegt Zij heel duidelijk en langzaam:

“Na veel strijd.”

“China zal zich wenden tot de Moederkerk.”

Weer wacht de Vrouwe, dan zegt Zij heel langzaam:

“Na veel strijd.”

“Amerika, denk om uw geloof. Breng geen verkeerde geest en verwarring onder uw mensen en daarbuiten. De Vrouwe van alle Volkeren waarschuwt Amerika te blijven wat het was.

Europa, gij zult vrede zoeken onder elkander. Help diegenen die in nood zijn, in geestelijke nood. Maak u gereed voor de strijd, de geestelijke strijd. De Vrouwe van alle Volkeren wil gebracht worden onder allen, wie of wat zij zijn. Daarom heeft Zij deze titel gekregen van haar Heer en Meester.”

Heb geen vrees

“Gij, kind, zult geen angst hebben om deze boodschap door te geven. Ik zal je helpen en al diegenen die daaraan meewerken. Zeg je leidsman uit naam van de Vrouwe van alle Volkeren, dat hij meewerke voor de verspreiding. Zeg je leidsman geen vrees te hebben, doch te doen wat gezegd wordt. Hij zal vragen dat hij dit doen moge, eenvoudig deze beeltenis met gebed brengen in de wereld.”

De belofte van het gebed

“De Vrouwe van alle Volkeren belooft hierbij dat zij die vragen, verhoord zullen worden, zo de Vader, de Zoon en de Heilige Geest het wil. Dit gebed is gegeven voor de verlossing van de wereld. Dit gebed is gegeven voor de bekering van de wereld. Bidt dit gebed bij alles wat gij doet. In de kerken en door moderne middelen zal dit gebed verspreid worden. De mensen dezer wereld zullen leren de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, te vragen als Voorspreekster, opdat de wereld bevrijd zal worden van verwording, rampen en oorlog. Zeg dit uw theologen. Deze tijd is onze tijd. Kom voor deze beeltenis en vraag.”

En nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

NEGENENDERTIGSTE BOODSCHAP
17 februari 1952

Kerk en kruis

Daar staat de Vrouwe weer. Zij komt heel dicht voor mij staan en zegt:

“Luister goed en zeg tegen de theologen en volkeren dezer wereld, dat zij mijn boodschap goed uitleggen en proberen te begrijpen. De Heer Jezus Christus kwam en bracht de Kerk en het kruis als geschenk van de Heer en Schepper.

De Kerk is en zal blijven. De Heer en Schepper verlangt van het schepsel dankbaarheid. De Kerk is de gemeenschap van volkeren, die de Heer en Schepper, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest zullen aanbidden en vereren. Al degenen die boven de gemeenschap zijn geplaatst, zullen zorgen dat de Kerk blijft en zich uitbreidt.”

De tijd is gekomen

“Deze tijd is onze tijd. De Heer en Schepper acht het nodig om door de Vrouwe van alle Volkeren een waarschuwing te geven aan de Kerk. De tijd is gekomen. Zeg dat aan de theologen. De Kerk, Rome, krijgt nu zijn kans. Alle christenen van deze tijd zijn verantwoordelijk voor de nakomelingen.

Zeg tegen de paus dat het goed is. De Vrouwe van alle Volkeren zal door de wil van haar Heer en Meester hem bijstaan. De paus zal alles doorvoeren. Deze paus is de vechter en de Heilige Vader van de christenen van heden en in de toekomst. De volkeren hierna zullen hem vereren. Hij zal opgenomen worden bij de Onzen.

De Kerk is en blijft. De leer is en blijft. De vorm en wetten echter kunnen door de tussenkomst van de Heilige Geest worden veranderd. Zeg dat uw theologen. Het kruis bracht Christus, de Zoon van de Vader, ook mee in deze wereld. Met het kruis kwam het offer.”

De Dienstmaagd des Heren

Nu blijft de Vrouwe lange tijd zonder iets te zeggen staan. Dan zegt Zij:

“De Heer en Meester zocht een Vrouwe uit onder alle volkeren, genaamd Miriam of Maria. Zij zou, door de wil van de Vader, de Mensenzoon brengen in de wereld met zijn Kerk en het Kruis. De Vrouwe was de Dienstmaagd des Heren. Zij heeft door de wil van de Vader de

Mensenzoon gebracht en moest daarmee met de Kerk en het Kruis verbonden zijn. De Vrouwe staat hier voor je in deze tijd als de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.
Versta de volgende woorden goed: de Vrouwe van alle Volkeren mag en zal aan alle volkeren dezer wereld, die haar vragen, de Genade, Verlossing en Vrede schenken. Gij echter zult allen de Vrouwe van alle Volkeren brengen over heel de wereld."

Het teken van de Vrouwe

Nu wijst de Vrouwe op de aardbol. Ik zie de aardbol ronddraaien onder haar voeten en overal vallen sneeuwvlokken in dichte massa neer. Dan zegt de Vrouwe:

"Hebt gij dit gezien? Zo zal de Vrouwe van alle Volkeren gebracht worden over de wereld, van stad tot stad, van land tot land. Eén gemeenschap in het eenvoudige gebed zal het worden.
Vraag uw bisschop of hij het goed zal vinden dat het gebed in zijn geheel wordt gebracht: 'Moge de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, onze Voorspreekster zijn'. Zeg tegen uw bisschop dat de Vrouwe van alle Volkeren hem zal helpen en bijstaan; dat de verspreiding werkelijk zal moeten doorgaan. Zeg dat de tijd nog niet daar is; dat de Vrouwe van alle Volkeren eerst gebracht moet worden over heel de wereld. Het teken van de Vrouwe van alle Volkeren zal later gezien worden over heel de wereld. Laten zij dit goed begrijpen. Valse machten zullen vallen."

Het kruis in de hand

De Vrouwe wacht weer een lange tijd en dan zegt Zij:

“De Kerk, Rome, zal zich bezighouden met de volkeren van deze wereld. De schapen moeten gebracht worden in één kudde.

Gij, christenmensen, neemt toch ieder voor zich het kruis in de hand.”

Als de Vrouwe dit zegt, is het alsof Zij dat kruis opneemt en het laat zien.

“Met dat kruis in de hand, zult gij het Koninkrijk bezitten.

Met dat kruis in de hand, zult gij uw naasten tegemoet treden.

Met dat kruis in de hand, zult gij uw vijand verslaan.

Zo zullen de christenmensen dezer wereld zich één voelen met de Kerk en het Kruis.

De gedachtenis van de Heer Jezus Christus zal meer onder de volkeren gebracht moeten worden. Bisschoppen, gij kunt daarvoor zorgen. Gij kunt het offer meer gezamenlijk laten brengen. Begrijpt deze woorden goed.”

Genade, Verlossing en Vrede

Weer wacht de Vrouwe en dan zegt Zij:

“De christenmensen zijn gewaarschuwd. Stelt u allen onder het kruis en het offer. En de heidenen zullen u niet overweldigen.

Bisschoppen en priesters vraag Ik dat zij deze wereld, dit mensdom, bijstaan. Ik zal ze helpen. De Heer Jezus Christus, Zoon van de Vader, zal de Heilige, ware Geest brengen als gij allen daarom vraagt. Nogmaals zeg Ik: de Vrouwe van alle Volkeren mag en zal de Genade, Verlossing en Vrede brengen.

En nu spreek Ik tot jou, kind. Zorg voor de verspreiding. Werk alleen daarvoor en help geestelijk en lichamelijk door het gebed te zeggen van de Vrouwe van alle Volkeren. Kom bij deze beeltenis en vraag. Ik zal, als de

tijd daar is, een boodschap geven over deze beeltenis. Zeg dit. Zeg dat deze beeltenis bestemd is voor allen.”

Nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

VEERTIGSTE BOODSCHAP
19 maart 1952

De paus krijgt zijn teken

Terwijl ik voor de paus zit te bidden voor de beeltenis, begint ineens een stem te spreken en zie ik de Vrouwe van alle Volkeren voor mij staan. Zij is zeer ernstig en zegt:

“Zeg tegen de paus dat hij zijn teken krijgt van de Vrouwe van alle Volkeren. De Kerk, Rome, zal een grote strijd tegemoet gaan. Voor het jaar 2000 daar is, zal er veel veranderd zijn aan de Kerk, de Gemeenschap. De kern echter zal blijven.”

Eén kudde

Dan zie ik als het ware de schapen rondom de aardbol door elkaar lopen. Vele vluchten weg, het is alsof de kudde uit elkaar gaat. De Vrouwe wijst daarnaar en zegt:

“Ziet ge dat? De Kerk, de schapen, zijn verstrooid en nog andere zullen op de vlucht slaan. De Vrouwe van alle Volkeren echter zal ze terugbrengen in één kudde.”

Het is nu alsof de Vrouwe probeert met haar handen heel die kudde opnieuw bijeen te brengen en met een zachte, weemoedige stem zegt Zij nogmaals:

“In één kudde.”

Vraagt aan de Vrouwe van alle Volkeren

“Vraag uw bisschop dat hij zal vragen aan de Vrouwe van alle Volkeren en Ik zal hem zijn teken geven. Vraagt allen aan de Vrouwe van alle Volkeren. En gij, kind, kom voor deze beeltenis en vraag zolang ge kunt.”

En dan is de Vrouwe ineens weg.

EENENVEERTIGSTE BOODSCHAP
6 april 1952
(Palmzondag)

Die eens Maria was

Daar staat de Vrouwe weer. Zij zegt:

“Je zult goed luisteren en overbrengen wat Ik je vandaag kom zeggen. Zeg tegen de theologen dat Ik niet tevreden ben over de verandering van het gebed. ‘Moge de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, onze Voorspreekster zijn’, dat zal zo blijven.[*)] Deze tijd is onze tijd.

Zeg het volgende aan de theologen. Bij het kruisoffer kwam de Vrouwe. De Zoon zei tegen zijn Moeder: ‘Vrouwe, zie daar uw zoon’. De verandering kwam dus bij het kruisoffer. De Heer en Schepper koos uit alle vrouwen Miriam of Maria om de Moeder te worden van zijn goddelijke Zoon. De Vrouwe werd Zij bij het kruisoffer, de Medeverlosseres en Middelares. Dat werd door de Zoon aangekondigd terwijl Hij terugging naar de Vader. Daarom breng Ik in deze tijd deze nieuwe woorden en zeg: Ik ben de Vrouwe van alle Volkeren, die

---

[*)] Het gebed werd aanvankelijk verspreid zonder de woorden ‘die eens Maria was’, omdat de bisschop daartegen bezwaar maakte. De Vrouwe laat hier uitdrukkelijk weten dat Zij deze woorden gehandhaafd wil zien. Dit werd overgebracht aan de bisschop, waarna de weggelaten woorden weer in het gebed werden opgenomen.

eens Maria was. Zeg dit uw theologen. Deze woorden hebben voor de theologen deze betekenis.”

Wie of wat ge ook zijt

“Deze tijd is onze tijd. Het nieuwe dogma dat komen zal, is het laatste mariale dogma: de Vrouwe van alle Volkeren als de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Bij het kruisoffer gaf de Zoon deze titel aan de hele wereld. Wie of wat ge ook zijt, Ik ben voor u de Vrouwe. Ik kom zeggen tegen deze verworden en ontredderde wereld: sluit u allen aaneen. Gij, christenmensen, zult elkander vinden bij de Vrouwe van alle Volkeren, zoals gij elkander vindt bij het kruis van de Zoon. Er zal en moet veel veranderd worden onder de Gemeenschap, aan de Kerk. Gij, mensen, wie of wat ge ook zijt, steunt en helpt elkander. In het eerste en voornaamste gebod zult gij alles vinden wat gij nodig hebt. Moge de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, onze Voorspreekster zijn.”

Een grote taak

“De Vrouwe wil vooral komen daar waar Zij was en nog niet is geweest. Gij hebt een grote taak te vervullen”,

zegt de Vrouwe tegen mij.

“Laten al diegenen, die meewerken aan dit grote werk, dit doen met grote ernst en vol ijver. Jouw taak, kind, is nog niet ten einde. Zeg uw bisschop dat hij het gebed door zal geven over heel de wereld. Ik zal hem helpen. Uw leidsman zal Ik bijstaan tot het einde.

Zeg tegen de paus dat het goed is. Hij zal mij begrijpen. Zeg tegen de paus alles voor te bereiden voor het nieuwe dogma. Zeg tegen de paus alle veranderingen klaar te maken en te bespreken met diegenen, die door hem werden uitgezocht. Zeg tegen de paus dat de tijd nu gaat aanbreken.”

Bidt het gebed

"De Vrouwe van alle Volkeren zal boven de Gemeenschap staan. Laat allen vragen door dit eenvoudige gebed en de Vrouwe zal ze helpen, naar gelang de Vader en Zoon wil. Zij was Maria, de Dienstmaagd des Heren. Zij wil nu zijn de Vrouwe van alle Volkeren. Wie of wat ge ook zijt, kom tot de Vrouwe van alle Volkeren.

Ik waarschuw de christenmensen en zeg: ziet toch de ernst van deze tijd. Sluit uw handen ineen. Plant het kruis toch midden in de wereld. Gij zijt allen verantwoordelijk voor uw taak, die gij in deze tijd te vervullen hebt. Laat u niet naar de verkeerde geest brengen. Bidt elke dag dat de Heer Jezus Christus, Zoon van de Vader, de Heilige Geest moge zenden over deze wereld en de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, zal uw Voorspreekster zijn. Het zij zo."

En dan is de Vrouwe weg.

TWEEËNVEERTIGSTE BOODSCHAP
15 juni 1952

De grote actie

"Daar ben Ik weer, de Vrouwe van alle Volkeren."

Nu kijkt de Vrouwe mij lange tijd aan zonder iets te zeggen. Dan zegt Zij:

"Ik heb je in de vorige boodschap de betekenis gegeven van 'de Vrouwe van alle Volkeren'. Vandaag kom Ik zeggen: nu moet de grote actie van de Vrouwe van alle Volkeren beginnen. Breng de boodschappen in de wereld. De Vrouwe van alle Volkeren zal jou en al diegenen die hiervoor strijden, helpen. De grote actie zal beginnen. Deze beeltenis zal voorafgaan. Later zal er geen volk meer

zijn zonder de Vrouwe van alle Volkeren. Deze titel vangt nu aan. Deze tijd is onze tijd.”

De medeverlossing

Nu kijkt de Vrouwe lange tijd voor zich heen. Dan begint Zij weer te spreken en zegt:

“De Vrouwe, die eens Maria was . . .

Bij het heengaan van de Heer Jezus Christus begon pas de medeverlossing. Bij het heengaan van de Heer Jezus Christus werd Zij eerst de Middelares en Voorspreekster. Bij het heengaan van de Heer Jezus Christus gaf Hij aan de volkeren de Vrouwe van alle Volkeren.

Nu is de tijd gekomen dat Zij deze titel brengt in de wereld. Zeg dit uw theologen. Zeg uw bisschop dat Ik tevreden ben. Het gebed wordt nu goed gebracht.*) Zeg aan diegenen die meewerken, dat allen dat gebed moeten bidden.”

Eensgezindheid

“Laten de regulieren en seculieren samenwerken. Ook in andere zaken zullen zij meer tot elkaar moeten komen. Gij zijt toch allen de apostelen van de Meester. Zoekt en vindt elkander. Als de apostelen verdeeld zijn in hun meningen, hoe kunnen dan de volkeren één zijn?

De Kerk van Rome bid en vraag Ik: strijd toch in deze tijd met eensgezindheid voor het ene Ware, de Heer en Schepper dezer wereld, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Deze tijd is de tijd van de Heilige Geest. Vraagt toch allen aan de Heilige Geest om de ware Geest over de

---

*) De volledige tekst van het gebed was nu door de bisschop goedgekeurd. Zie ook de voetnoot bij de 41e boodschap.

wereld te brengen. De wereld is in verwording. De hogeren dezer wereld zoeken naar macht. De hogeren dezer wereld denken alleen materialistisch. De mensen worden verstrooid en verkeerd gestuurd."

Nu wijst de Vrouwe op de aardbol. Ik zie verwarring en onrust onder de volkeren. De Vrouwe zegt:

"Zie toch over al deze landen. Nergens eenheid, nergens vrede, nergens rust voor de volkeren. Alles spanning, alles angst. De Heer Jezus Christus laat dit toe. Zijn tijd zal komen. Eerst komt nog een tijd van onrust. Humanisme, heidendom, godloochenaars, slangen, zij zullen eerst nog over deze wereld proberen te regeren."

Zorg voor de verspreiding

"Ik ben vandaag gekomen om te zeggen dat de grote actie tegen dit alles zal moeten beginnen. En nu spreek Ik tegen uw theologen en zeg: ziet toch waarachtig de ernst van deze zaak in. En tot diegenen die Ik bij de aanvang van deze zaak heb uitgezocht, zeg Ik: help toch met al uw middelen en zorg voor de verspreiding, ieder op zijn eigen wijze. De tijd gaat nu komen, de tijd van de Vrouwe van alle Volkeren. Ik zal ze helpen."

De Vrouwe zegt weer lange tijd niets en kijkt mij doordringend aan. Dan zegt Zij:

"Tot jou, kind, zeg Ik nog: je hebt een grote taak te vervullen. Heb moed en geen angst. De Vrouwe van alle Volkeren staat hier voor je. Deze beeltenis zal nog hier blijven.[*)] De Vrouwe zal het teken geven."

[*)] De zieneres ontving deze boodschap in Duitsland. Het schilderij van de Vrouwe was in Duitsland vervaardigd en is daar tot december 1953 gebleven. Zie ook appendix II.

Dan gaat de Vrouwe langzaam weg.

DRIEËNVEERTIGSTE BOODSCHAP
5 oktober 1952

Drie gedachten, één geheel

"Daar ben Ik weer. Ik kom een speciale boodschap brengen. Breng alles goed over.

Nooit is Miriam of Maria in de Gemeenschap, in de Kerk, officieel genoemd Medeverlosseres. Nooit is Zij officieel genoemd Middelares. Nooit is Zij officieel genoemd Voorspreekster. Deze drie gedachten horen nauw tezamen, deze drie gedachten vormen één geheel. Daarom zal dit in de mariale geschiedenis de sluitsteen zijn, dus zal dit worden het dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.

En nu verwijt Ik niet de theologen als Ik zeg: waarom kunt gij het niet eens worden over dit dogma? Nogmaals zal Ik het uitleggen en nog duidelijker maken."

Vanaf de aanvang

"De Vader zond de Heer Jezus Christus als de Verlosser voor alle volkeren. De Heer Jezus Christus was dit vanaf de aanvang. Hij werd dit bij het offer en het heengaan naar de Vader.

Miriam of Maria werd de Dienstmaagd des Heren, uitgezocht door de Vader en de Heilige Geest. Bij de aanvang was Zij, door die uitverkiezing, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster van alle volkeren. Bij het heengaan van de Godmens, Heer Jezus Christus, werd Zij eerst de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Bij het heengaan van de Heer Jezus Christus gaf Hij Miriam of Maria in één gebaar aan de volkeren, haar als 'de Vrouwe van alle Volkeren'. Hij

sprak immers de woorden ‘Vrouw, zie daar uw zoon; zoon, zie daar uw Moeder’. Eén gebaar, en Miriam of Maria kreeg daardoor deze nieuwe titel.”

De andere dogma’s

“Hoe komt het nú eerst in de wereld, ‘de Vrouwe van alle Volkeren’? Omdat de Heer deze tijd heeft afgewacht. De andere dogma’s moesten voorafgaan, zoals het leven eerst moest voorafgaan aan de Vrouwe van alle Volkeren. Alle dogma’s die voorafgegaan zijn, omvatten het leven en heengaan van de Vrouwe. De theologen zullen aan deze eenvoudige uitleg genoeg hebben. Het is nodig geweest om deze uitleg nogmaals te geven.”

De zware taak van de paus

“Nu vraag Ik jou, kind, verder goed te luisteren. Zeg tegen allen die boven je staan en meewerken dat de tijd nu gaat aanbreken. Vrees niets, gij zult komen tot je Heilige Vader. Vrees niets, de Vrouwe van alle Volkeren geeft hem zijn teken. Zeg dan tegen de paus dat hij de vechter is, de baanbreker voor deze nieuwe tijd.”

Het is alsof ik weer een zaal zie in het Vaticaan. Er zijn heel veel geestelijken bijeen, met allerlei papieren voor zich. Daarna zie ik ineens weer de Heilige Vader, alleen. Ook hij heeft veel papieren voor zich liggen. De Vrouwe zegt:

“Zeg dan tegen de paus dat de Heer en de Vrouwe hem bijstaan in zijn moeilijke, zware taak; dat hij alles zal klaarmaken en uitvoeren - hij weet wat Ik bedoel - voor de komende tijden.”

De Vrouwe zegt dit voor zich uit met een heel speciale intonatie van stem, alsof Zij in de toekomst spreekt.

“Deze tijd is onze tijd. Een zware taak ligt op zijn schouders. Laat hij toch controleren of alles wordt doorgevoerd wat hij zegt en wil van de Gemeenschap, de Kerk. Zeg

hem dat. Gij, kind, zult daar komen en niet aarzelen en vrezen dit alles te zeggen, dit alles wat de Vrouwe van alle Volkeren is komen zeggen. Zij toch immers is het die deze boodschappen bracht. Zij verlangt alleen dat je het werktuig zal zijn en haar gehoorzaamt."

Lege handen

Nu zeg ik in mijzelf tegen de Vrouwe dat ik niets heb aan te bieden. Ik begrijp niet waarom Zij mij daarvoor neemt. Dan zegt de Vrouwe:

"Je zegt tegen mij dat je alleen lege handen hebt aan te bieden. De Vrouwe vraagt alleen van je deze boodschappen over te brengen aan diegenen, die ze nodig hebben.

De Vrouwe doet de rest. Wees getrouw, help de mensen die in nood verkeren en dan bedoel Ik: geestelijke noden. Gij kunt helpen door dit gebed te zeggen. Meer wordt niet verlangd.

Zeg je leidsman dat hij toch berust, dat alles zo goed is. De Vrouwe zal ook hem helpen."

Priesters en religieuzen

"Nu ga Ik spreken tot alle priesters en religieuzen. Gij allen zijt apostelen en dienstmaagden van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Terwijl de Vrouwe dit zegt, zie ik een menigte van priesters en religieuzen voor haar staan.

Plotseling veranderen haar houding, haar stem en haar gestalte, die anders zo prachtig en verheven is. Het is alsof de Vrouwe daar nu staat als een moeder, een gewone moeder die tot haar kinderen spreekt. Zij zegt:

"En nu gaat de Vrouwe u niets verwijten. Zij weet dat Zij mensen voor zich heeft. Gij hebt het zwaar in deze tijd,

maar handelt toch in de geest van uw Heer en Meester, Jezus Christus. Hij is voorgegaan als God, als Mens.”

Onderlinge eenheid

“Weest apostelen onder elkander. Gij zijt toch allen één. Ieder op zich moet een apostel zijn. Weest het onderling eens met elkaar. Hoe kan de Gemeenschap, de Kerk, groot zijn en één zijn als gij onderling verdeeld zijt? Weest gewaarschuwd en probeert eerlijk te zijn en goed tegenover elkander. Neen, de Vrouwe maakt geen verwijt maar komt als een goede Moeder de apostelen van de Kerk waarschuwen voor de valse profeten, voor de verkeerde geest.

Bidt gij toch allen dit gebed dat Ik gegeven heb. De Vrouwe van alle Volkeren is speciaal in deze tijd gestuurd om het geestelijk verval, verwording, te verslaan. Die in geestelijke nood zijn, komt tot de Vrouwe van alle Volkeren en Zij helpt.”

De liefde omvat alles

“Dan zeg Ik tegen de apostelen van deze tijd: weest breed, weest mild. Weest goed voor de mensen. Veroordeelt en oordeelt zoals de Heer Jezus Christus dat deed. Begrijpt toch uw tijd, begrijpt toch de strijd. Weet toch dat de geest strijd voert. Dit is de tijd van de geest. De strijd is zwaar en moeilijk, maar de ware Geest zal overwinnen, mits gij allen meewerkt. Kerk van Rome, grijp uw kans.

De Vader, de Zoon en de Heilige Geest wil nu zijn Kerk groot maken. Begrijpt uw leer goed. Het is nodig dat de Vrouwe dit alles komt zeggen. Denkt om het eerste en voornaamste gebod: de Liefde. Dat omvat alles.”

Amsterdam en de beeltenis. De Dominicanen

"En nu spreek Ik tot slot tegen . . .[*)]

Ik ben tevreden over u. Drie offers heeft de Heer u gevraagd. Nu komt de Vrouwe u wat vragen. Deze beeltenis hebt gij geschonken aan de Vrouwe. Deze beeltenis is echter bestemd voor alle mensen, voor iedereen die naar de Vrouwe van alle Volkeren wil komen. Geeft u ze deze beeltenis. Het is de wens van de Vrouwe dat deze beeltenis zal gaan naar Nederland en wel in Amsterdam. Daar heeft de Vrouwe haar bijzondere bedoeling mee. In Amsterdam, de mirakelstad,[*)] daar zal ook de Vrouwe van alle Volkeren komen. Nederland is op weg van verwording. De Vrouwe wil dit land nog daarvoor bewaren en zet daarom de ene voet daarop. Zij heeft de actie gewild van hieruit,[**)] maar de beeltenis wil Zij hebben in Amsterdam. Breng dat offer. Geef het over aan de Dominicanen. Let wel, de offers die gegeven zullen worden, zijn niet alleen voor de Dominicanen, maar voor alle kerkelijke noden. De Vrouwe van alle Volkeren wil alleen deze beeltenis stellen onder de zorg van de Dominicanen. Het is echter geen speciaal voorrecht, het zal zijn voor alle volkeren. Later kom Ik hier in het bijzonder over spreken."

En nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

[*)] Hier noemt de Vrouwe de naam van degene die het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren heeft geschonken.

[*)] Zie appendix I.

[**)] Het schilderij van de Vrouwe bevond zich nog steeds in Duitsland (zie appendix II). Van daaruit waren ook de eerste prentjes verspreid.

VIERENVEERTIGSTE BOODSCHAP
8 december 1952
(Maria Onbevlekt Ontvangen)

Drie gedachten in één gebaar

"De boodschap die Ik vandaag kom brengen, is bestemd voor alle volkeren. Ik kom in deze tijd als de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. In één gebaar gaf de Heer Maria deze drie titels, deze drie gedachten in één gebaar. Dit nieuwe dogma zal veel omstreden worden. Daarom heb Ik je de uitleg daarvan gegeven.

De tijd breekt aan. Zeg toch tegen de sacrista***) van de paus dat hij de paus inlicht. Hij zal hem brengen de Vrouwe van alle Volkeren. De paus zal dit dogma voorbereiden en voorleggen. Zeg dat de tijd daar is. De Heilige Geest moet komen over deze wereld. Laat de Heilige Vader niet aarzelen in zijn beslissingen. Hij is immers de vechter. Ik zal mijn teken geven."

De tijd nadert

"Ik heb gezegd: deze beeltenis zal voorafgaan. Deze beeltenis moet over heel de wereld gaan. Zij is de betekenis en uitbeelding van het nieuwe dogma. Daarom heb Ik zelf deze beeltenis aan de volkeren gegeven. Het gebed zal

---

***) De functie van sacrista laat zich nog het best omschrijven als 'koster van de paus'. De sacrista was verantwoordelijk voor de pauselijke liturgie in de St. Pieter. Deze functie, die inmiddels is afgeschaft, werd lange tijd bekleed door de Nederlander mgr. van Lierde.

blijven bestaan tot het einde. Het gebed dat Maria als de Vrouwe van alle Volkeren gegeven heeft aan de wereld, zal gebeden moeten worden in alle kerken. Gebruikt uw moderne middelen daarvoor. Vraagt toestemming daarvoor en het zal u gegeven worden. Weet wel, de tijd nadert."

De vijand van Christus

De Vrouwe wacht nu even en zegt dan heel langzaam en duidelijk:

"53."

Zij kijkt dan naar de wereldbol waarop Zij staat en zegt:

"Wij staan aan de vooravond van grote beslissingen. Wij staan aan de vooravond van zware druk. De vijand van de Heer Jezus Christus heeft langzaam maar zeker gewerkt. De posten zijn uitgezet. Zijn werk is bijna klaar. Volkeren, weest gewaarschuwd. De geest der onwaarheid, leugen en bedrog sleept velen met zich mee. De vooravond is weldra aangebroken."

Terwijl de Vrouwe dit zegt, voel ik een zware druk komen over de wereld en wordt het er erg donker. Het is alsof er overal posten uitgezet zijn, het lijken mij een soort demonen. Ik zie dat ze mensen meenemen. Hele groepen mensen hollen achter ze aan en verdwijnen. Ik voel angsten en bedreigingen over mij komen.

De Vrouwe blijft stil voor zich heen kijken en dan zegt Zij:

"Grote bedreigingen hangen over de wereld. De kerken zullen nog meer ondermijnd worden."

Eenheid in de ware, Heilige Geest

Weer kijkt de Vrouwe voor zich heen; dan zegt Zij:

"Beseft toch, waarom Ik als de Vrouwe van alle Volkeren kom. Ik kom om alle volkeren in de Geest, in de ware, Heilige Geest tot elkaar te brengen. Mensen, leert toch de

Heiligе Geest te vinden. Streeft toch naar rechtvaardigheid, waarheid en liefde. Verstoot uw broeders niet. Leert ze de ware Geest kennen. Een zware taak ligt over de mensen van deze tijd. Overheden, ouders, denkt om de jeugd.”

Ik zie dan grote groepen jonge mensen. De Vrouwe laat mij voelen dat zij verkeerd of helemaal niet geleid worden. Het is alsof zij losgeslagen zijn. De Vrouwe kijkt heel bezorgd naar al die jonge mensen en zegt:

“Brengt ze tot de ware Kerk, de Gemeenschap.

Het is nodig geweest dat de Heer zijn Dienstmaagd Maria zond in deze tijd als de Vrouwe van alle Volkeren. Ik waarschuw de wereld en breng daarom deze boodschap.”

Een goede Moeder

“Nu spreek Ik nogmaals tegen de apostelen en alle religieuzen.”

Ik zie dan vele geestelijken staan. De Vrouwe kijkt zeer ernstig, als een bezorgde moeder, en zegt:

“Luistert goed naar een goede Moeder. Ook u wil Zij helpen in deze tijd. Bidt dit gebed en vraagt de voorspraak van de Vrouwe van alle Volkeren. En Zij zal u helpen. Weest rechtvaardig, waar en liefdevol onder elkander. Werkt samen aan het grote doel: de Kerk groot te maken. Regulieren en seculieren, begrijpt elkaar; werkt met elkaar voor het ene doel. Gij zijt toch allen dezelfden.”

Terwijl de Vrouwe dit zegt, zie ik twee van elkaar gescheiden groepen. Aan de ene kant wereldgeestelijken in het zwart en aan de andere kant allerlei soorten geestelijken met verschillende togen en pijen aan. De Vrouwe staat daar midden in en brengt dan met haar handen die twee groepen bij elkaar tot één groep.

Oordelen en veroordelen

Nu kijkt de Vrouwe, zonder iets te zeggen, lange tijd voor zich heen. Dan zegt Zij heel langzaam en duidelijk:

"Weet te oordelen en te veroordelen zoals de Heer Jezus Christus dat deed. De Vrouwe van alle Volkeren kan niet genoeg deze dingen herhalen. Luistert toch naar mijn woorden, die Ik mag geven in deze angstige tijd. Dan spreek Ik tot allen als Ik zeg: gij weet niet hoe ernstig en hoe zwaar deze tijd is."

Helpt de Heilige Vader

En weer wacht de Vrouwe zonder iets te zeggen, terwijl Zij in de verte staart. Dan zegt Zij:

"De paus van Rome heeft de zwaarste taak van allen die hem zijn voorgegaan."

Ik zie nu een paus, maar niet paus Pius XII. Ik kan niet zeggen wie die paus is. Ik zie ook zeer veel pausen uit vroeger tijden, met allerlei soorten hoofddeksels: grote mijters, kleine mijters, mutsen en kapjes. De Vrouwe zegt:

"Mensen, helpt toch de Heilige Vader. Doet toch wat hij u voorgaat. Volgt toch na de encyclieken. Laat de wereld daarvan toch vervuld worden en de geest der onwaarheid, leugen en bedrog zal geen kans krijgen."

Ik zie nu met grote letters het woord 'Encyclieken' boven de mensen geschreven staan.

Blanken en zwarten

Nu zie ik schapen rondom de Vrouwe. Ze lopen te grazen, buitelen over elkaar heen of kijken met opgeheven kop naar de Vrouwe. Zij kijkt naar die schapen rondom haar en zegt dan:

"Gij die het hoofd omhoog geheven hebt, leert toch diegenen die lopen te grazen het hoofd op te heffen."

Ik zie dan al die schapen veranderen in mensen. Ik zie hele groepen blanke en daartussen ontzettend veel zwarte mensen. Terwijl de Vrouwe haar vinger opheft, zegt Zij heel ernstig:

"Gij, blanken, erkent het recht van de zwarten. Gij zult elkander steunen en helpen.

En de Vrouwe van alle Volkeren is daar overal om u te helpen. Zij is immers de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Dit zal het laatste dogma zijn. Werkt vlug en snel daaraan. De Vrouwe van alle Volkeren belooft de wereld te zullen helpen als zij deze titel erkennen, als zij haar onder deze titel zullen aanroepen.

Maak deze boodschap bekend. Het is de hoogste tijd. Vrees niets. Ik help."

De nieuwe kerk

"Deze beeltenis zal gaan naar Nederland, naar Amsterdam en wel in 53. Zij zal komen in de nieuwe kerk, de kerk van de Vrouwe van alle Volkeren. Zij wordt gesteld onder de zorg van de Dominicanen en zal voorlopig gebracht worden in een kapel of kerk, waarover de geestelijken en geefster zelf mogen beslissen. De nieuwe kerk echter moet zo vlug mogelijk gebouwd."

Nu laat de Vrouwe mij plotseling een kerk van binnen zien.

"Deze beeltenis zal komen op het altaar, dat aan de evangeliezijde is gebouwd. Aan de andere zijde, epistelzijde, zal het altaar komen van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Ik zie dan aan de evangelie- en epistelzijde een voorstelling in beeldhouwwerk, maar heel vaag, als het ware nog gesluierd. Dan zie ik ineens een grasveld met bomen voor mij. De Vrouwe zegt:

"Waar nu nog gras is, zal vlug de Vrouwe van alle Volkeren komen. Zeg uw bisschop dat het de wens is van de Vrouwe van alle Volkeren dat deze kerk daar komt.

De Dominicaner paters zullen de zorg hebben voor de verspreiding en voor deze beeltenis.”

Terwijl de Vrouwe langzaam weggaat, zegt Zij:

“Ik zal grote gunsten verlenen onder deze titel.”

VIJFENVEERTIGSTE BOODSCHAP
20 maart 1953

De tijd is gekomen

Ik zie de Vrouwe van alle Volkeren staan. Zij zegt:

“Zeg dat de tijd nu is aangebroken. De tijd is daar, de tijd dat de wereld zal weten dat Ik hier kom als de Vrouwe van alle Volkeren. Ik wil dat nu bekend gemaakt hebben aan de wereld. Zeg dat aan de sacrista van de paus. Dit is mijn boodschap aan hem. Gij zult niets vrezen. Hij zal al de boodschappen lezen en doorgeven aan de Heilige Vader. Wees niet bang, kind. Gij zult daar komen. Wees niet bevreesd. Ik breng toch deze boodschap. De tijd is gekomen.”

Nu wacht de Vrouwe lange tijd en dan zegt Zij:

“53, dat is het jaar van de Vrouwe van alle Volkeren.”

Het dagelijks Wonder

De Vrouwe kijkt nu lange tijd voor zich heen en zegt dan:

“Voordat de Heer Jezus Christus terugging tot de Vader, voordat het kruisoffer begon, gaf de Heer Jezus Christus aan de volkeren van heel de wereld een dagelijks Wonder.”

Nu kijkt de Vrouwe zoekend over de wereldbol en zegt heel langzaam en vragend:

“Hoevelen zijn er die dit grote Wonder . . .”

- en dan wacht Zij even -

“beleven? Dit grote Wonder gaan zij voorbij. Het dagelijks offer moet weer midden in deze verworden wereld komen.”

Paus Pius XII

Dan is het alsof de Vrouwe in de verte kijkt en Zij zegt:

“En nu spreek Ik tot de Heilige Vader.”

Ik zie nu paus Pius XII voor mij in een kamer, met veel papieren om zich heen. De Vrouwe zegt:

“Gij hebt veel gedaan. Nu vraagt de Vrouwe van alle Volkeren nogmaals dat gij toch doorzet alles wat nog uitgevoerd moet worden.

Hij weet wat Ik bedoel. Het mariale dogma van de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster zal de Heilige Vader klaarmaken. Zij zal daaraan meehelpen.”

De voorzeggingen van de Vrouwe

De Vrouwe wacht weer lange tijd en kijkt in de verte. Dan zegt Zij:

“Ik heb gezegd, om te bewijzen dat Ik de Vrouwe van alle Volkeren ben: grote machten zullen vallen; politiek-economische strijd zal komen; denkt om de valse profeten; let op de meteoren; er zullen rampen komen; er zullen natuurrampen komen; wij staan voor grote beslissingen; wij staan voor zware druk.”

De ware vrede

Nu kijkt de Vrouwe voor zich heen als in een diepte. Dan zegt Zij heel langzaam en duidelijk:

“53.

Volkeren van Europa, sluit u aaneen! Het is de Vrouwe van alle Volkeren die dit u toeroept. Niet om uw vijand te willen verslaan, maar om uw vijand te winnen. Zoals gij het politiek eens zult zijn, zo moet ook gij in de ware, Heilige

Geest het eens zijn. Zware druk hangt over de wereld. Uw vijand loert. Kerk van Rome, grijp uw kans. Het modern humanisme, realisme, socialisme en communisme, zij zijn het die de wereld in hun greep hebben."

Ik zie dan de wereld met al die groepen mensen daarop en een geweldig grote hand die daar als het ware een greep om maakt. De Vrouwe zegt:

"Luistert naar de Vrouwe die uw Moeder wil zijn. Bidt volkeren, opdat uw offer welgevallig zij aan de Heer. Bidt volkeren, opdat de ware, Heilige Geest mag komen. Bidt volkeren, opdat de Vrouwe van alle Volkeren uw Voorspreekster moge zijn."

Dan zegt de Vrouwe heel langzaam en duidelijk:

"En nu belooft de Vrouwe van alle Volkeren de ware vrede te geven. Maar de volkeren met de Kerk - versta goed: met de Kerk - zullen mijn gebed moeten bidden in dit jaar. Zeg dat tegen de sacrista. Zeg dat nu de tijd is aangebroken. Er zijn nog grote wereldgebeurtenissen op komst."

De nieuwe kerk. De altaren

Nu wacht de Vrouwe en het is alsof Zij van plaats verandert. Dan zegt Zij:

"Volg nu waar Ik heenga."

Het is alsof ik met de Vrouwe over een weg ga. Wij komen bij een grasveld met een paar bomen. Ik zie de Vrouwe als in een waas boven dat grasveld staan. Zij zegt:

"Gij ziet mij hier in het veld staan."

Ineens herken ik het grasveld als een bekend stukje grond aan de Wandelweg, dicht bij waar we wonen.

"Daar zal nu de nieuwe kerk komen."

Het is alsof ik die kerk met haar binnenga. De Vrouwe zegt:

"Aan het hoofdaltaar het offer met kruis, het dagelijks wonder."

Ik zie nu het hoofdaltaar. De Vrouwe wijst op het tabernakel met daarop een klein kruis. Zij zegt:

> “Gelijk daaraan, links, komt aan de evangeliezijde het altaar van de Vrouwe van alle Volkeren. Aan de epistelzijde het altaar van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Kijk goed, gelijkvloers met het offer.”

Hierbij wijst de Vrouwe weer op het hoofdaltaar en zie ik de drie altaren op gelijke hoogte, ineenlopend alsof het één groot altaar is. Achter de zijaltaren zie ik weer voorstellingen, maar vaag en omfloerst.

Amsterdam, de plaats van het Sacrament

Dan zegt de Vrouwe:

> “De paters Dominicanen heb Ik daarvoor uitgezocht. De geefster zal daar de beeltenis plaatsen. De beeltenis moet vlug komen in Amsterdam. Amsterdam heb Ik uitgezocht als de plaats van de Vrouwe van alle Volkeren. Het is ook de plaats van het Sacrament.[*)] Begrijp dit alles goed.”

Ik zie dan een sacramentsprocessie. Onder de vele mensen die meetrekken, zie ik ook priesters. Een van deze priesters loopt voorop met het heilig Sacrament. De processie komt vanuit de oude binnenstad, vanuit het Begijnhof en trekt in de richting van de plaats aan de Wandelweg die de Vrouwe mij heeft gewezen.

Zij zal de wereld redden

Daarna zegt de Vrouwe:

> “De verspreiding zal gaan door de kloosters naar alle geestelijken, naar alle volkeren. Dominicanen, beseft goed wat gij in handen hebt.”

---

*) Zie appendix I.

Dit laatste zegt de Vrouwe met nadruk.

“Uw leidsman zal daarvoor zorgen. Vrees niets. Het is Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, die dit boodschapt.”

De Vrouwe wacht weer even; dan zegt Zij duidelijk en langzaam:

“Zij zal onder deze titel de wereld redden.”

Dan gaat de Vrouwe heel langzaam weg.

ZESENVEERTIGSTE BOODSCHAP
10 mei 1953

Bijzondere boodschap voor de paus

Daar staat de Vrouwe voor mij. Zij zegt:

“Ik kom vandaag een bijzondere boodschap brengen. Vraag aan de Heilige Vader of hij het gebed, dat Maria als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster onder de titel van ‘de Vrouwe van alle Volkeren’ gegeven heeft aan de wereld, wil bidden en voorbidden aan de volkeren.*) Zeg hem:

Apostel van de Heer Jezus Christus, leer uw volkeren dit eenvoudige, maar zo diepzinnige gebed. Het is Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, die u dit vraagt. Gij zijt de herder van de Kerk van de Heer Jezus Christus. Hoed uw schapen. Weet wel: grote dreigingen hangen over de Kerk, hangen over de wereld. Nu is het tijdstip gekomen waarop gij zult spreken over Maria als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster onder de titel ‘de Vrouwe van alle Volkeren’. Waarom vraagt Maria dit van u? Omdat Zij gezonden is door haar Heer en Schepper, om

---

*) Terwijl de Vrouwe dit zegt, ziet de zieneres een paus, maar het is niet paus Pius XII.

onder deze titel en door dit gebed, de wereld te mogen verlossen van een grote wereldcatastrofe. Gij weet dat Maria wil komen als de Vrouwe van alle Volkeren. Nu vraagt Zij dat de mensen deze titel van u, de Heilige Vader, mogen horen.

De sacrista van de paus zal deze boodschap, gelijk de andere, aan de Heilige Vader geven. Door dit gebed zal de Vrouwe de wereld redden. Ik herhaal deze belofte nogmaals.”

Bidt, volkeren

Nu wacht de Vrouwe lange tijd terwijl ik de aardbol zie ronddraaien onder haar voeten. Het is alsof er grote, zware wolken omheen hangen en de Vrouwe kijkt daarnaar. Dan zegt Zij:

“Nu spreek Ik tot alle volkeren dezer wereld.”

Met grote eerbied brengt de Vrouwe nu haar handen bij elkaar, alsof Zij bidt.

“Bidt, volkeren, opdat uw offer welgevallig moge zijn aan de Heer. Volkeren, gaat terug en probeert te vinden uw eenvoudig geloof. Erkent uw Schepper en weest dankbaar. Dit is wat de mensheid niet meer kent.”

De valse geest

“De valse geest beheerst de wereld. Modern heidendom, humanisme, atheïsme, modern socia lisme en communisme beheersen de wereld. Past op voor de valse profeten. De Vrouwe van alle Volkeren kan dit niet genoeg herhalen en daarvoor waarschuwen. Mensen, luistert toch! Het is dezelfde Heer die mij zendt u te waarschuwen, dezelfde Heer die eens ook voor deze moderne mens is geofferd. Gij weet niet welke grote machten deze wereld bedreigen. En nu spreek Ik niet alleen over modern humanisme,

atheïsme, modern socialisme en commu nisme; nog heel andere machten bedreigen deze wereld.

Volkeren, zoekt toch naar het ware. Volkeren, sluit u aaneen. Zonder dat gij het wist, is de Vrouwe reeds acht jaar gekomen om u daarvoor te behoeden.

53 is het jaar van de Vrouwe van alle Volkeren. 53 is het jaar waarop Zij onder deze titel bekend zal moeten worden onder de volkeren. 53 is het jaar waarin grote wereldgebeurtenissen en wereldcatastrofen zich zullen afspelen en dreigen. Daarom vraagt de Vrouwe van u dit gebed te zullen bidden. Verspreidt dit zoveel als mogelijk is."

Amsterdam, het middelpunt

"Nu spreek Ik tot uw bisschop: laat de kerk van de Vrouwe van alle Volkeren toch komen op de plaats die Ik aangegeven heb in Amsterdam."

Dan wacht de Vrouwe even terwijl Zij in de verte kijkt. Daarna zegt Zij heel duidelijk en langzaam:

"De mariale gedachten zullen meer komen in deze tijd. Amsterdam zal het middelpunt worden van de Vrouwe van alle Volkeren. Daar zullen de volkeren door deze beeltenis de Vrouwe van alle Volkeren leren kennen en haar vragen onder deze titel de eenheid te verkrijgen en de eenheid onder de volkeren. Deze beeltenis zal het laatste mariale dogma vooruitgaan. Deze beeltenis zal vooruit komen in Amsterdam. Voor de verspreiding zal zorg dragen uw leidsman en ieder die mee kan werken. Het moet één grote gemeenschap worden, waarvan Ik de leiding geef aan de Dominicaner paters. Laten zij toch beseffen wat Ik hun in handen geef."

De Vrouwe zorgt voor alles

Dan wacht de Vrouwe weer. Ik zeg tegen haar dat ik bang ben deze boodschap door te geven, maar Zij glimlacht en zegt:

> "Kind, wees niet bang deze boodschap bekend te maken. Gij zijt het werktuig. De Vrouwe zorgt voor alles."

En dan zie ik de Vrouwe langzaam weggaan.

ZEVENENVEERTIGSTE BOODSCHAP
11 oktober 1953

Verwording, rampen en oorlog

Ik zie de Vrouwe staan. Zij zegt:

> "Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, wordt vandaag gezonden om de wereld, de Kerk van Rome en alle volkeren nogmaals te waarschuwen voor verwording, rampen en oorlog. De wereld leeft in verwording. Rampen zullen nog komen. De volkeren leven nog steeds in oorlog."

De Vrouwe zal de vrede brengen

Dan kijkt de Vrouwe voor zich heen en zegt heel langzaam en duidelijk:

> "Het jaar 53, dat is het jaar waarin de Vrouwe van alle Volkeren gebracht moet worden in de wereld."

Nu zegt Zij weer lange tijd niets, daarna vervolgt Zij:

> "De Vrouwe van alle Volkeren zal de wereld vrede mogen brengen. Zij moet echter onder deze titel daarom gevraagd worden. De Vrouwe van alle Volkeren zal de Kerk van Rome bijstaan. De Kerk van Rome, de Gemeenschap, zal vragen aan Maria, Moeder van de Heer Jezus Christus, onder deze nieuwe titel 'de Vrouwe van alle Volkeren'. Zij zullen mijn gebed voor verwording, rampen en oorlog bidden en brengen onder alle volkeren. Ik zal de Kerk van

Rome, de Gemeenschap, helpen. De volkeren zullen mij vragen onder deze titel."

De Verlosser en de Medeverlosseres van alle volkeren

Dan kijkt de Vrouwe weer lange tijd voor zich heen. Daarna zegt Zij duidelijk en met nadruk:

"De Heer is de Verlosser van alle volkeren. Maria, de Moeder, was van de aanvang af uitverkoren als de Medeverlosseres. Zij werd Medeverlosseres bij het heengaan van de Heer Jezus Christus tot de Vader. Zij is Middelares en Voorspreekster geworden van alle volkeren."

De Vrouwe wacht weer even en zegt dan:

"Omdat Maria bestemd was als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster, komt Zij nu in deze tijd als de Vrouwe van alle Volkeren. Omdat Maria de titel krijgt van Vrouwe van alle Volkeren, is Zij gekomen onder deze titel op verschillende plaatsen in verschillende landen."

Bestemd voor de wereld

Dan kijkt de Vrouwe voor zich heen en zegt:

"De Vrouwe die de vrede moet brengen, kwam en gaf haar gebed in het land waar satan regeerde.*) De Vrouwe die de vrede komt brengen, gaf haar woorden door het werktuig uit een land waar immer vrede gewenst werd.**) De Vrouwe van alle Volkeren is niet bestemd voor één land, voor één plaats, maar is bestemd voor de wereld, de volkeren.

---

*) Het gebed werd aan de zieneres gegeven terwijl zij in Duitsland verbleef.

**) Nederland.

Deze beeltenis echter zal komen in Amsterdam en wel aan het einde van 53. Het zal voorlopig gebracht worden in een kapel of kerk. Later wordt het overgebracht in de kerk van de Vrouwe van alle Volkeren. Mijn aanwijzingen daarover heb Ik reeds gegeven en ze zullen stipt worden opgevolgd. De Vrouwe van alle Volkeren zal nog enkele boodschappen brengen. Haar tijd is bijna ten einde."

De bekroning van Maria

Nu wacht de Vrouwe even en zegt dan heel duidelijk en langzaam:

"Dan begint het grote werk: de bekroning van Maria, de dogmaverklaring van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Laat echter eerst de Kerk en de volkeren Maria onder haar nieuwe titel vragen en bidden haar gebed, om daardoor de verwording, rampen en oorlog afgewend te krijgen uit deze wereld. Als zij dit doen, dan zullen de volkeren in Europa na 54 een zucht slaken van verlichting."

En nu kijkt de Vrouwe over de aardbol waarop Zij staat en zegt:

"Dan komt de grote wereldtaak."

De zwarte en de blanke schapen

Dan kijkt de Vrouwe om zich heen en zegt, terwijl Zij op de schapen wijst:

"Kijk naar mijn zwarte schapen."

Ik zie dan heel veel zwarte schapen. Daarvan gescheiden zie ik aan de andere kant blanke schapen. De Vrouwe zegt waarschuwend en met grote ernst:

"Blanke schapen, past op. Nog is de tijd gekomen waarin gij allen kunt meewerken om de eenheid te krijgen."

Terwijl Zij dit zegt, zie ik die twee groepen schapen veranderen in twee groepen mensen, zwarten en blanken, die van elkaar gescheiden staan.

De bekroning van de Moeder van de Heer

Dan zegt de Vrouwe:

> "Kerk van Rome, de Vrouwe van alle Volkeren zal nog maar slechts enkele malen komen. Zij waarschuwt nog steeds voor de valse profeten. Leest aandachtig de boodschappen die de Vrouwe u bracht. Sacrista van de paus, geef deze boodschappen door."

De Vrouwe zegt dit met grote nadruk. En nu steekt de Vrouwe haar vinger op alsof Zij waarschuwt en zegt:

> "Heilige Vader,[*)] gij hebt een grote taak te vervullen voordat gij komt onder de Onzen. Nogmaals zegt de Vrouwe u: voer toch door de plannen die gij uitgewerkt hebt. Zorg voor het laatste dogma, de bekroning van de Moeder van de Heer Jezus Christus, Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Gij zult in 54 deze nieuwe titel brengen onder de volkeren. Zorg voor die landen waar de Heer Jezus Christus wordt vervolgd.
> Dit kan en zal worden een grote wereldactie, waarboven Maria zal staan als de Vrouwe van alle Volkeren. Ik help; Ik zal door mijn Heer de wereld en de volkeren mogen helpen."

Maria neemt de verantwoording

Dan gaat de wijsvinger omlaag en staat de Vrouwe weer in de bekende houding. Zij wacht even en zegt dan:

[*)] Bij deze woorden van de Vrouwe zag de zieneres heel duidelijk paus Pius XII voor zich staan.

“En nu spreek Ik tot je bisschop: gij zult begrijpen waarom Ik spreek tot de Heilige Vader en de sacrista. Deze actie is niet voor één land, deze actie is voor alle volkeren.”

Terwijl de Vrouwe dit zegt, zie ik eerst ons land, Nederland, liggen. De Vrouwe schudt dan het hoofd van ‘nee’. Daarna zie ik de hele wereld voor mij en daarop al die volkeren. De Vrouwe zegt:

“Helpt gij echter in uw land voor de verspreiding van dit gebed en om deze boodschappen te verspreiden. De verantwoording neemt Maria. Gij weet dat Zij gezegd heeft dat deze beeltenis zal komen onder de leiding van Dominicaner paters. Gij weet dat Zij gezegd heeft dat de gaven zullen gebruikt worden niet alleen voor de Dominicanen, maar ook voor alle kerkelijke noden. Breng Maria als de Vrouwe van alle Volkeren in uw land. Van daaruit zal de grote wereldactie beginnen. De tijd is nu gekomen en zeer kort. Maria staat daar als de Moeder die haar kinderen wil helpen. Vraag en Zij zal u helpen onder deze nieuwe titel.”

Nu gaat de Vrouwe langzaam weg.

ACHTENVEERTIGSTE BOODSCHAP
3 december 1953

De krachten der hel

Terwijl ik voor de beeltenis bid, komt de Vrouwe ineens tot leven. Het is alsof Zij uit het schilderij stapt en dan zie ik haar zoals altijd, met een geweldig licht om haar heen. Ik hoor haar duidelijk en met ernst zeggen:

"Vrees niets. Bij het inluiden van het mariale jaar was het mijn bedoeling dat deze beeltenis nog hier*) zou zijn. Daarna zal het naar Amsterdam gaan."

Nu wacht de Vrouwe even en kijkt voor zich heen. Dan voel ik iets ontzettend akeligs om de Vrouwe heen komen. Zij zegt:

"De krachten der hel zullen losbreken."

Het is dan of ik om haar heen gedonder hoor en vreselijk geraas. Maar dan glimlacht de Vrouwe en zegt:

"Zij zullen echter de Vrouwe van alle Volkeren niet verslaan."

Terwijl de Vrouwe deze woorden zegt, komt er aan alle kanten zo'n enorm hel licht om haar heen dat het pijn doet aan mijn ogen.

NEGENENVEERTIGSTE BOODSCHAP
4 april 1954

De oude gedachten

Ik zie de Vrouwe staan met een zeer ernstig gezicht. Zij zegt tegen mij:

---

*) De zieneres ontving deze boodschap in Duitsland, waar het schilderij van de Vrouwe zich, aan het begin van het nieuwe kerkelijk jaar, nog steeds bevond. Eind december 1953 werd het overgebracht naar Amsterdam en voorlopig geplaatst in de pastorie van de St. -Thomaskerk, een Dominicaner kerk aan de Rijnstraat (zie ook appendix II). Het jaar 1954 was door paus Pius XII uitgeroepen tot mariaal jaar, omdat honderd jaar eerder, in 1854, het dogma van de Onbevlekte Ontvangenis was afgekondigd.

“Daar ben Ik weer. Luister goed! Van de aanvang af was de Dienstmaagd des Heren uitgezocht om de Medeverlosseres te zijn. Zeg tegen uw theologen dat zij alles kunnen vinden in de boeken.”

Ik zie nu een oude bibliotheek met heel veel boeken. Daar wijst de Vrouwe mij op. Zij wacht even en glimlacht voor zich heen, alsof Zij inwendig plezier heeft. Bijna fluisterend zegt Zij:

“Ik breng geen nieuwe leer. Ik breng nu de oude gedachten.”

De Onbevlekte Ontvangenis

Nu wacht de Vrouwe weer en dan zegt Zij:

“Omdat Maria Medeverlosseres is, is Zij ook Middelares, is Zij ook Voorspreekster. Niet omdat Zij is de Moeder van de Heer Jezus Christus alleen, maar - let goed op - omdat Zij is de Onbevlekte Ontvangenis. Theologen, Ik vraag u: hebt gij nog bezwaren tegen dit dogma? Gij zult deze woorden en gedachten kunnen vinden. Ik vraag u te werken voor dit dogma. Nee, vreest niets! Er zal zich een strijd ontketenen. Zij, de anderen, zullen u aanvallen, maar de eenvoud van dit dogma ligt in deze laatste gedachten die Maria, de Vrouwe van alle Volkeren, u vandaag geeft. Strijdt en vraagt om dit dogma. Het is de bekroning van uw Vrouwe.”

De Vrouwe zegt dit alles met klem op bijna elk woord.

De Vrouwe en de Heilige Geest. De apostelen

Dan kijkt Zij lange tijd voor zich heen. Zij heeft een eigenaardige uitdrukking op haar gezicht; het is alsof Zij lijkt op Maria van heel vroeger, toen Zij nog in de wereld was. Dan zegt Zij:

“De Vrouwe, de Dienstmaagd des Heren, werd uitgezocht en bevrucht door de Heilige Geest.”

Nu wacht de Vrouwe en ik zie rondom haar een waas, een lichtende sluier komen. Dan zegt Zij heel langzaam:

“De Vrouwe werd uitgezocht. Zij zou ook tegenwoordig zijn bij de ontvangenis van de Heilige Geest. De Heilige Geest moest komen over de apostelen,”

en met nadruk zegt de Vrouwe terwijl Zij haar vinger opsteekt:

“de eerste theologen! Daarom heeft de Heer gewild dat zijn Moeder daarbij tegenwoordig was. Zijn Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren, werd bij het heengaan van haar Zoon de Vrouwe van alle Volkeren, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster ten getuige van één apostel, één theoloog. Hij immers moest zorgen voor de Moeder. Zij moest zorgen voor haar apostelen.”

Terwijl de Vrouwe dit laatste zegt, zie ik eerst iemand uit vroeger tijden naast haar staan, een nog jonge man met een lang kleed. Daarna is die persoon weg en zie ik verschillende geestelijken om haar heen staan.

Sluitsteen van de mariale gedachten

Nu kijkt de Vrouwe mij aan en zegt met nadruk:

“Het is de laatste keer dat de Vrouwe over dit dogma spreekt. Zij komt terug, maar voor andere dingen. Zeg echter tegen uw theologen dat zij nu alles in handen hebben. Zij moeten nu de Heer Jezus Christus zijn wil vervullen. Dit dogma moet komen als een sluitsteen van de mariale gedachten. Zeg tegen de theologen dat de Vrouwe van alle Volkeren dit zal vervuld zien.”

De paus. De sacrista

Nu spreidt de Vrouwe haar handen uit en het is alsof Zij ze beschermend boven iets houdt. Ik zie dan de Heilige Vader, paus Pius XII. De Vrouwe zegt:

“De Heilige Vader zal Ik bijstaan. Let goed op mijn woorden. Hij zal de kracht nog krijgen om alles klaar te maken. Er zullen veel veranderingen komen.”

Ik zie nu duidelijk de Vrouwe boven de St. Pieter staan en het is alsof alles daar ronddraait. De Vrouwe zegt:

“Laat de Heilige Vader zijn grootse plan uitvoeren, zo snel als hem mogelijk is. Zeg hem dat de Vrouwe van alle Volkeren hem geholpen heeft en zal bijstaan met de kracht die hij nodig heeft. De Heilige Vader weet reeds alles. Wat hij nodig heeft aan krachten, zal de Vrouwe hem geven.”

De Vrouwe kijkt nu heel meewarig naar paus Pius XII. Heel zacht en bijna medelijdend zegt Zij:

“Hij weet wat hij heeft.”

Dan brengt de Vrouwe haar handen weer in de bekende houding en zegt met nadruk:

“Zeg tegen de sacrista dat alles goed komt. Hij zal handelen en doorzetten in deze zaak, zoals de Vrouwe dat van hem vraagt.”

Boodschap voor de bisschop

Nu kijkt de Vrouwe mij weer aan en glimlacht. Terwijl Zij met de vinger heen en weer gaat, zegt Zij:

“Dan komt uw bisschop. Gij zult hem vragen of hij bekend maakt het gebed en de boodschappen.”

Ik zie dan een bisschop, ik weet niet welke. Ik zeg tegen de Vrouwe: “Dat zal hij niet doen; ik ben zo bang om dat te moeten zeggen.” De Vrouwe kijkt mij medelijdend aan en glimlachend zegt Zij:

“Niet bang zijn, kind, maar eenvoudig dit vragen. Zeg hem dat de tijd nu gekomen is. Hij kan toestemmen dat het mijn gebed is. Hij kan toestemmen dat de kerk komen mag. De tekenen zitten in mijn woorden, zeg hem dat. Zeg hem ook dat de Vrouwe haar beeltenis in het openbaar nu

gebracht wil hebben en de woorden erbij dat het gebed komt van zijn Moeder Maria, die ook zijn Vrouwe van alle Volkeren wil zijn. Zeg hem: Maria neemt de volle verantwoording hiervan.

Ik zal later nog meer tekenen geven als mijn woorden zullen verstommen. Ik zal terugkomen en spreken voor de volkeren. Dit alles moest voorafgaan."

De hand van satan

Dan kijkt de Vrouwe zeer ernstig voor zich uit. Het is alsof ik om de wereldbol waarop Zij staat zware wolken heen zie trekken, terwijl de wereldbol hard in de rondte draait. De Vrouwe wijst naar die bol en zegt heel droevig:

"Zie naar de wereld. Let goed op wat Ik u zeggen zal."

Nu houdt de Vrouwe haar rechterhand omhoog, geopend naar mij toe. Ik zie daarin een grote dobbelsteen liggen. De Vrouwe gaat dan met die hand als het ware schommelend over de wereldbol. Ineens verandert dat beeld. Ik zie nu een heel andere hand, meer een soort klauw, die mij een nare, akelige indruk geeft. Ook in die klauw ligt een dobbelsteen. De Vrouwe zegt:

"De hand van satan gaat over heel de wereld, met daarin een dobbelsteen. Weet gij, Kerk, Gemeenschap, wat dit betekent? Nog is satan de vorst van deze wereld. Hij houdt vast wat hij kan. Daarom moest nu de Vrouwe van alle Volkeren komen in deze tijd. Zij immers is de Onbevlekte Ontvangenis en daardoor de Mede-verlosseres, Middelares en Voorspreekster. Deze drie gedachten in één. Theologen, hoort gij het goed?"

En het is alsof de Vrouwe iets, wat in drieën is, in elkaar schuift tot één. Dan zegt Zij:

"De Vrouwe moest nu haar gebed brengen over deze satanse wereld. De Heilige Geest immers moet nog komen over de volkeren. Begrijpt deze boodschap goed. Bidt

dan, volkeren, mijn gebed opdat de Heilige Geest werkelijk en waarachtig zal komen."

Bij deze laatste zin hield de Vrouwe de handen gevouwen omhoog, alsof Zij de mensen voordeed hoe ze moesten bidden.

Offer en strijd

Dan wacht de Vrouwe weer en Zij kijkt mij nu zeer ernstig en toch met een glimlach aan. Zij zegt:

"En gij, kind, gij hebt angst om dit alles door te geven? Dan zegt de Vrouwe tegen je: laat ze komen met al hun noden, geestelijk en lichamelijk. De Vrouwe is daar en brengt ze terug en zal ze helpen. Maak van jouw leven een offer. Zeg tegen je leidsman dat de Heer immer het zwakke uitzoekt voor zijn grootse plannen. Laat hij gerust zijn."

Dan kijkt de Vrouwe in de verte en zegt:

"En tot alle anderen: werkt toch door, strijdt toch voor de Vrouwe van alle Volkeren, die moet komen in deze tijd. Ik zal ze helpen."

"Ik kom terug op 31 mei."

En dan gaat de Vrouwe heel langzaam weg.

VIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1954

(Maria Middelares aller Genaden)

Vraag om dit dogma

"Daar ben Ik weer. De Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster staat nu voor u. Deze dag heb Ik uitgezocht, op deze dag zal de Vrouwe haar bekroning krijgen. Theologen en apostelen van de Heer Jezus Christus, luistert goed. De uitleg van het dogma heb Ik u gegeven. Werkt en vraagt om dit dogma. Gij zult de Heilige Vader

smeken om dit dogma. De Heer Jezus Christus heeft grote dingen gedaan en zal nog meer geven aan u allen in deze tijd, in deze twintigste eeuw."

Op deze datum

"Op deze datum zal de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster als de Vrouwe van alle Volkeren haar officiële titel krijgen. Let wel, deze drie gedachten in één gebaar. Deze drie."

Nu laat de Vrouwe mij drie vingers zien. Met de andere hand maakt Zij een beweging om zich heen en dan komt er als het ware een waas, een lichtende sluier om haar heen.

"En nu laat Ik deze drie gedachten zien aan je theologen, deze drie gedachten in één gebaar. Ik zeg dit tweemaal omdat er zijn die één gedachte willen. De Heilige Vader zal hierin toestemmen. Gij echter zult hem helpen daarnaar toe. Begrijpt dit alles goed."

De dag van de bekroning van de Vrouwe

Nu is het alsof ik ineens met de Vrouwe boven de koepel van een grote kerk sta. Terwijl we naar binnen gaan, hoor ik de Vrouwe zeggen:

"Ik neem je mee hier naar toe. Vertel wat Ik je laat zien en horen."

We zijn nu in een heel grote kerk, in de St. Pieter. Ik zie daar allemaal kardinalen en bisschoppen bijeen. Dan komt de paus[*)] binnen. Hij wordt gedragen op een soort stoel, maar later loopt hij. Mensen juichen, het koor zet in. Nu spreekt de Heilige Vader iets uit in een taal die ik niet versta, terwijl hij de twee vingers opsteekt.

[*)] In het commentaar van 1966 verklaarde de zieneres nog steeds niet te weten wie deze paus was.

Dan ineens staat de Vrouwe weer op de aardbol. Zij glimlacht en zegt:

"Zo, kind, heb Ik je laten zien wat de Heer Jezus Christus zijn wil is. Deze dag zal de bekroning worden van zijn Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was."

En de Vrouwe bleef bij haar apostelen

De Vrouwe blijft nu staan zonder iets te zeggen, terwijl Zij heel diep in de verte staart. Dat duurt even en dan zegt Zij:

"En de Vrouwe bleef bij haar apostelen tot de Geest kwam."

Terwijl Zij dit zegt, heeft Zij weer die eigenaardige verandering op haar gezicht; het is alsof Zij spreekt vanuit vroeger tijd. Ik zie geestelijken en andere mensen om haar heen staan, terwijl Zij zegt:

"Zo ook mag de Vrouwe komen bij haar apostelen en volkeren van heel de wereld, om hun de Heilige Geest weer en opnieuw te brengen. Immers, voor grote beslissingen moet altijd de ware, Heilige Geest aangeroepen worden."

Nu wacht de Vrouwe weer even en dan zegt Zij heel indrukwekkend, met zachte stem:

"En Maria bleef bij haar apostelen."

Ik zie dan de Vrouwe zitten in een zaal met om haar heen mensen uit vroeger tijden, met lange gewaden aan.

De zaligprijzing

Dan kijkt de Vrouwe voor zich heen als in de verte en zegt heel duidelijk en langzaam:

"Mijn voorzegging 'Van nu af zullen alle volkeren mij zalig prijzen' gaat, als het dogma is uitgesproken, nog meer in vervulling dan ooit. De Heilige Vader kent zijn tijd. Hij zal,

voordat hij opgenomen wordt bij de Onzen, dit klaarmaken en vervullen.

Op deze dag zullen alle volkeren mij zalig prijzen. Ik ben gekomen op deze datum opdat zij…”

- en de Vrouwe wijst om zich heen -

“zullen getuigen dat werkelijk en waarachtig de Vrouwe van alle Volkeren dit heeft gezegd.”

Het teken van de Vrouwe van alle Volkeren

“Ik heb gezegd: Kerk van Rome, nog slechts enkele malen zal Ik komen. Daarmee wilde de Vrouwe van alle Volkeren u zeggen: nog slechts enkele malen voor de dogmaverklaring. Let daar goed op. En nu komt het teken: de Vrouwe van alle Volkeren mag onder deze titel elk jaar bij haar kinderen, bij haar apostelen, bij alle volkeren komen.”

Het woord, de stem van hun Moeder

“Ik ben in allerlei vorm tot de wereld gekomen.”

Nu kijkt de Vrouwe op de wereldbol en schudt met een droevig gezicht het hoofd.

“Nu vraag Ik: heeft dit wat gedaan? De Heer Jezus Christus wil nog een grote gunst geven aan de wereld en dat is het woord, de stem van hun Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren. Door dit werktuig in een klein land dat op de helling staat, zal de Vrouwe van alle Volkeren elk jaar haar moederlijke vermaningen en troost geven. Later zal dit overgaan.

Kind, zij zullen je geloven. Ik ben daar. Ik zal je bijstaan en helpen.

De beeltenis moet komen in het openbaar. Vraag dit aan je bisschop. Hij zal toestemmen dat de beeltenis gebracht

wordt.[*)] Hij zal toestemmen dat de kerk, welke Ik heb laten zien, komen zal. Allen zullen daarvoor strijden. Zeg dat je leidsman. Ik zal hem helpen, zo ook de anderen. Het is mijn gebed, zeg dat aan je bisschop. Hij zal toestemmen daarin. Nee kind, wees niet bevreesd."

Na het dogma de vrede

Nu kijkt de Vrouwe weer voor zich heen en het duurt even voor Zij verder zegt:

"Van nu af zullen alle volkeren mij zalig prijzen.

De Vrouwe van alle Volkeren wenst eenheid in de ware, Heilige Geest. De wereld wordt omhangen met een valse geest, met satan. Als het dogma, het laatste dogma in de mariale geschiedenis, is uitgesproken, dan zal de Vrouwe van alle Volkeren de vrede, de ware vrede geven over de wereld. De volkeren echter moeten bidden mijn gebed, met de Kerk. Zij zullen weten dat de Vrouwe is gekomen als Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster. Het zij zo.

Ik kom terug zoals Ik beloofd heb vandaag, maar in het openbaar."

Ik schrik daar geweldig van maar de Vrouwe zegt:

"Nee, kind, vrees niets. Het zij zo."

Knielt diep voor uw Schepper neer

[*)] Na een aanvankelijke weigering werd later toch toestemming gegeven het schilderij in het openbaar te plaatsen. Op 19 december 1954 werd het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren op plechtige wijze geïnstalleerd in de St. -Thomaskerk in de Rijnstraat. Zie ook appendix II.

De Vrouwe wacht een lange tijd en begint dan weer te spreken:

“Nu spreek Ik tot de volkeren van heel de wereld. Knielt, apostelen en volkeren, neer voor uw Heer en Schepper en weest dankbaar. De wetenschap dezer wereld heeft de mensen de dankbaarheid leren vergeten. Zij kennen niet meer hun Schepper. Volkeren, weest toch gewaarschuwd. Knielt diep voor uw Schepper neer.”

De Vrouwe zegt dit met geweldige eerbied en devotie. Zij valt op haar knieën en buigt het hoofd zo diep dat Zij bijna de grond raakt.

“Vraagt zijn barmhartigheid en Hij is barmhartig. Geeft Hij u in deze tijd daar geen bewijs van? De Vader, de Zoon en de Heilige Geest zij met u alle dagen van uw leven. De Vader en de Zoon brenge u de Vrouwe van alle Volkeren.”

Alle mensen

“Wie of wat ge ook zijt, Ik mag voor u zijn: de Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren.”

De Vrouwe kijkt dan heel in de verte alsof Zij zoekt naar mensen. Het is alsof Zij werkelijk alle mensen naar zich toe wil trekken, mensen die tot onze kerk behoren, mensen die niet tot onze kerk behoren en zelfs mensen die tot geen enkele kerk behoren.

“Zorgt toch, volkeren, dat zij die in nood zijn - en dan bedoel Ik ook geestelijke nood - gebracht worden bij de Vrouwe. Werkt onder de anderen met mijn gebed.”

De Vrouwe wacht even en zegt dan:

“De Vrouwe zal terugkomen elk jaar.”

En dan gaat Zij langzaam weg.

EENENVIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1955

(Maria Koningin van Hemel en Aarde)*)

De Vrouwe verschijnt in het openbaar

'S Morgens tijdens de heilige Mis hoor ik ineens de stem van de Vrouwe zeggen:

"Ik kom vandaag. Ga naar de kapel."

'S Avonds is er Lof en de kerk is overvol. Bij het vijfde glorievolle geheim**) hoor ik de stem van de Vrouwe weer zeggen:

"Ga naar de kapel."

Maar omdat de kerk zo vol is, durf ik niet te gaan en blijf zitten. Een hel licht komt van achter uit de kapel door de kerk heen. Ik schrik daar ontzettend van. Nu hoor ik ineens de stem van de Vrouwe heel duidelijk, vlak bij mijn oor. Ik hoor haar zeggen:

"Sta op!"

Het klinkt als een bevel zodat ik van schrik opsta en naar achteren loop. Ik heb het gevoel alsof ik zweef. Als ik in de kapel, waar het schilderij hangt, aankom, zie ik daar een zee

---

*) In zijn encycliek Ad Coeli Reginam van 11 oktober 1954, gaf paus Pius XII aan Maria officieel de titel 'Koningin van Hemel en Aarde'. De liturgische viering van deze titel werd bepaald op 31 mei, de dag waarop eerder in verschillende kerkprovincies het feest van Maria Middelares aller Genaden werd gevierd. Het feest van Maria Koningin werd bij decreet van 21 maart 1969 verplaatst naar 22 augustus. Tegelijkertijd werd het feest van Maria Visitatie verplaatst van 2 juli naar 31 mei.

**) Het vijfde glorievolle geheim van de rozenkrans: Maria wordt in de hemel gekroond.

van licht. Ik kniel neer op de stenen vloer. Ineens komt uit dat licht de Vrouwe naar voren, mooier dan ik haar ooit heb gezien. Zij zegt:

“Bid mijn gebed.”

Maar ik ben zo vreselijk ontroerd en onder de indruk van alles dat ik niet kan spreken. Ik zeg dit inwendig ook aan de Vrouwe. Dan glimlacht Zij en zegt voor de tweede keer:

“Bid mijn gebed.”

En Zij begint dan zelf voor te bidden:

“Heer Jezus Christus . . .”

Ineens krijg ik mijn stemgeluid terug en kan ik haar weer nazeggen. Zij laat mij dan verder bidden.

De Vrouwe spreekt de volkeren toe

Daarna wacht de Vrouwe even en kijkt voor zich uit. Dan begint Zij te spreken:

“Ik sta hier als de Vrouwe van alle Volkeren, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster.”

De Vrouwe wacht weer even en kijkt voor zich heen. Dan zegt Zij, alsof Zij over mij heen tot een onzichtbare mensenmassa spreekt:

“De belofte heb Ik gegeven om vandaag te komen, op de 31e mei. De Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren staat hier voor u. Zij wil vandaag de volkeren toespreken. Luistert goed naar mijn woorden.

Ik kom om de volkeren te waarschuwen. Satan is nog niet verdreven. Volkeren, weest gewaarschuwd voor de valse profeten. De Vrouwe van alle Volkeren mag komen elk jaar. Zij heeft beloofd haar teken te zullen geven. Dit teken is nu gebracht. Ik heb gezegd: Ik kom terug, maar in het openbaar.”

Terwijl de Vrouwe dan op mij wijst, zegt Zij:

“Welaan dan volkeren, dit werktuig hoort de stem van de Vrouwe opdat Zij u haar woord mag brengen.”

Zij zal satan verslaan

De Vrouwe wacht weer even en zegt dan:

"Nog is satan niet verdreven. De Vrouwe van alle Volkeren mag nu komen om satan te verdrijven. Zij komt verkondigen de Heilige Geest. De Heilige Geest zal nu eerst over deze aarde komen. Gij echter zult mijn gebed, dat Ik aan de wereld gegeven heb, bidden. Gij zult elke dag en ieder moment denken aan het gebed dat de Vrouwe van alle Volkeren gaf aan deze wereld, in deze tijd. Hoe erg satan regeert, weet God alleen. Hij zendt nu tot u, tot alle volkeren, zijn Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren. Zij zal, zoals voorzegd is, satan verslaan. Zij zal haar voeten zetten op de kop van satan."

De Drieëenheid

Dan zegt de Vrouwe heel bezorgd:

"Volkeren, laat u niets voorpraten door valse profeten, luistert alleen naar Hem, naar God de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. Immers, dezelfde Vader is dezelfde Zoon. Dezelfde Vader en Zoon is dezelfde Heilige Geest."

De Vrouwe zegt dit heel langzaam.

God zal zijn Moeder verhoren

Nu wacht de Vrouwe lange tijd en dan zegt Zij:

"Gij zult nog veel meemaken in deze eeuw. Gij, volkeren van deze tijd, weet toch dat gij staat onder de bescherming van de Vrouwe van alle Volkeren. Roept haar aan als Voorspreekster, vraagt haar om alle rampen af te wenden. Vraagt haar, de verwording uit deze wereld te verbannen. Van verwording komen rampen, van verwording komen oorlogen. Gij zult door mijn gebed vragen dit van deze wereld af te wenden. Gij weet niet hoe groot en hoe

voornaam dit gebed is bij God. Hij zal zijn Moeder verhoren als Zij wil zijn uw Voorspreekster."

Vertrouwt op uw Moeder

Weer wacht de Vrouwe lange tijd. Dan zegt Zij zeer bezorgd:

"Er zullen grote dingen gaan gebeuren. Gij, jeugd, gij zult grote veranderingen meemaken. Het is de Vrouwe van alle Volkeren die u dit zegt. Zij zal u beschermen. Zij zal staan in deze tijd . . . in deze tijd, in deze wereld, over alle volkeren als de Vrouwe. De tijd zal komen van grote uitvindingen. Onrustbarende uitvindingen zullen komen, zodat zelfs uw herders verbaasd zullen staan en zeggen: wij weten het niet meer. Let dan op deze woorden die de Vrouwe u op 31 mei heeft gezegd. De Vader weet en laat toe alles wat in de wereld gaat gebeuren.

Weet wel, de Heilige Geest is meer nabij dan ooit. De Heilige Geest komt nu eerst als gij daarom bidt. Van de aanvang af was Hij reeds. Nu echter is de tijd gekomen.

De wereld weet niet meer hoe en waarheen. Welaan dan volkeren, vertrouwt op uw Moeder die toch nooit haar kinderen heeft verlaten. Zij mag komen onder deze nieuwe titel: Medeverlosseres, Middelares, Voorspreekster."

De Vrouwe zal haar zegen geven

"Vraagt toch aan uw Heilige Vader dat hij dit dogma zal uitspreken dat de Vrouwe verlangt."

Nu zie ik ineens dat de Vrouwe haar handen met een sierlijke beweging bij elkaar brengt. Zij houdt op met spreken en maakt mij met haar ogen attent op wat er in de verte gebeurt. Op dat moment krijg ik mijn natuurlijke gehoor terug en hoor ik de altaarbellen voor de zegen met het Allerheiligste. Met een innig devote uitdrukking op haar gezicht kijkt de Vrouwe in de richting van het altaar. Het is alsof er een stralend licht over haar heen komt en Zij samen met ons allemaal de zegen

ontvangt. Na de zegen gaat de Vrouwe heel rustig verder met haar boodschap:

"Als het dogma is uitgesproken, dan zal de Vrouwe van alle Volkeren haar zegen geven, dan zal de Vrouwe van alle Volkeren de vrede geven. Zij zal u helpen als het dogma is uitgesproken."

Terug tot het offer

"Grote dingen staan te gebeuren. De wereld is in verwording. Volkeren, denkt toch om het dagelijks wonder dat de Heer Jezus Christus u schonk. Hij heeft u dit gegeven opdat gij het dagelijks zult beleven. Weet gij wel wat gij verzuimt?

Volkeren, Ik heb gezegd: Ik kom de volkeren vermanen en troost geven aan mijn kinderen, de apostelen en alle volkeren. Welaan dan, de Vrouwe is nu gekomen.

Gij zult uw kinderen brengen naar de Heer Jezus Christus. Gij zult ze weer leren te bidden, zoals de Vrouwe van alle Volkeren u leert bidden haar gebed. De Vrouwe vraagt aan u, ouders: leert uw kinderen dit gebed. Brengt uw kinderen terug tot het offer, brengt uw volkeren terug tot het offer. En als Ik zeg 'de volkeren', dan bedoel Ik mijn blanke en vooral mijn zwarte schapen die rondom mij staan. Denkt toch, blanken, om de zwarte volkeren. Zij moeten gebracht worden bij de Heer Jezus Christus, zij moeten gebracht worden bij de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Het Rijk Gods

"Als gij begint de Heilige Vader te vragen om het dogma, dan zal de Vrouwe haar belofte vervullen en zal de ware vrede komen. Ware vrede, volkeren, dat is het Rijk Gods. Het Rijk Gods is meer nabij dan ooit, begrijpt deze woorden goed.

Het is wezenlijk en waarachtig de Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren, die u dit zegt. Mijn vermaningen: luistert niet naar valse profeten, luistert alleen naar uw herders, naar uw voorgangers, naar de stem van uw geweten . . . naar een Hoger Wezen. En dit zeg Ik voor hen die niet de ware Kerk aanhangen.”

Nu heft de Vrouwe haar vinger op en zegt met klem:

“Gij, mensen van de Kerk van Rome, beseft toch uw grote, uw grote geluk. Weet toch wat het zeggen wil, tot de Kerk van Rome te behoren. Handelt gij wel in die zin?”

De volkeren verenigd rondom haar troon

“Uw Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren, mag één keer per jaar tot u komen onder deze nieuwe titel. Later zal dit overgaan. Begrijpt deze woorden goed als Ik zeg: gij zult zorgen dat elk jaar om deze troon, bij deze beeltenis, de volkeren verzameld worden.”

Terwijl de Vrouwe nog in dat prachtige licht staat, zie ik plotseling de kapel met het schilderij van de Vrouwe. Eromheen komen hele groepen mensen staan, heel veel vreemde volkeren. De Vrouwe zegt:

“Dit is de grote gunst die Maria, Miriam of de Vrouwe van alle Volkeren, aan de wereld schenken mag.”

Gij zijt verantwoordelijk

“Zij zal terugkomen, heb Ik gezegd. Zij zal haar apostelen toespreken. Volkeren, dan spreekt de Vrouwe u eerst toe. Helpt uw apostelen, maakt het ze niet zo zwaar. Brengt uw kinderen weer als offer voor de Heer. Apostelen van de Heer Jezus Christus, uw Vrouwe begrijpt u, uw Vrouwe zal u helpen in alle moeilijkheden, uw Vrouwe zal u bijstaan. Vraagt toch in haar naam aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, die nu meer zal komen dan ooit. Het Rijk Gods is meer nabij dan ooit,

heb Ik gezegd. Volkeren, weet gij wel wat dat gaat betekenen? Weet gij wel, volkeren, dat gij verantwoordelijk zijt? Gij, hogeren in deze wereld, misleidt uw kinderen niet, misleidt de minsten der mijnen niet. Gij zijt verantwoordelijk bij uw Heer Jezus Christus."

En nogmaals zegt de Vrouwe met klem:

"Gij zijt verantwoordelijk."

De Vrouwe bidt u

"Ik heb zojuist gezegd: er zullen onrustbarende uitvindingen gedaan worden. God laat dit toe, maar gij, volkeren, gij kunt zorgen dat dit niet tot onheil komt. Gij, volkeren, Ik bid u . . . De Vrouwe bidt u, hoort dit goed. Nooit heeft de Moeder van God u gebeden . . ."

Nu wacht de Vrouwe weer en dan zegt Zij:

"Opdat gij niet tot onrustbarende dingen zult komen, volkeren, nu, vandaag bidt de Vrouwe u: vraagt toch aan de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, dat Hij zijn volk zal beschermen, dat Hij zijn volk weer zal brengen in eenheid. In eenheid moet het volk komen, één zijn en daarboven: de Vrouwe van alle Volkeren. Eén Gemeenschap, volkeren; Ik druk hier op deze woorden: één Gemeenschap!"

Eén Gemeenschap

"Denkt om de toekomst."

En nu is het alsof de Vrouwe lachend zegt:

"Nee, de Vrouwe zegt niet: denkt om uw materiële toekomst. Versta goed waarom Ik komen mag op deze grote dag. Deze grote dag heeft de Heer Jezus Christus uitgezocht voor de Vrouwe van alle Volkeren. Zij mag haar volkeren in eenheid brengen. Zij mag haar volkeren in één grote Gemeenschap brengen. Alle volkeren in één Gemeenschap, daarvoor heeft deze wereld, deze tijd, die Ik

herhaaldelijk heb aangekondigd, te zorgen. Herhaaldelijk heb Ik in het verborgene gesproken over deze tijd. Welaan dan, volkeren, deze tijd is aangebroken. Nog is satan niet verdreven, maar gij moet daarvoor zorgen, gij volkeren van de Kerk van Rome.”

Nu heft de Vrouwe weer waarschuwend haar vinger op en zegt met ernst:

“Denkt om uw sacramenten, zij bestaan nog. Volkeren, brengt anderen door uw voorbeeld tot Hem, tot het dagelijks wonder, tot het dagelijks offer.”

Uw Moeder is u voorgegaan

“En zo zullen de woorden ‘Van nu af zullen alle volkeren mij zalig prijzen’ in vervulling gaan. Vandaag gaat deze boodschap van de Vrouwe van alle Volkeren over de wereld.

Ik heb gezegd: Ik zal troost geven. Volkeren, uw Moeder kent het leven, uw Moeder kent het verdriet, uw Moeder kent het kruis. Alles wat gij doormaakt in dit leven is een gang zoals uw Moeder, de Vrouwe van alle Volkeren, u is voorgegaan. Zij heeft deze weg u voorgemaakt.”

Nu wacht de Vrouwe weer even en dan zegt Zij langzaam:

“Maar Zij ging op tot de Vader, Zij ging terug naar haar Zoon. Volkeren, ook gij gaat door uw kruisweg op tot de Vader; ook gij gaat door uw kruisweg op naar de Zoon. De Heilige Geest zal u daarbij helpen; vraagt Hem in deze tijd. Ik kan het niet genoeg zeggen tot de wereld: gaat tot de Heilige Geest in deze tijd!”

Dit laatste zegt de Vrouwe zeer langzaam en met nadruk.

Keert terug tot de Gemeenschap

“U zult geholpen worden. Keert terug tot de Kerk. Keert terug tot de Gemeenschap. Zorgt voor mijn andere

schapen, zij die daar lopen te grazen. Weet gij wel wat dit zeggen wil: lopen te grazen?”

Ook dit laatste zegt de Vrouwe met grote nadruk.

“Zorgt vooral voor de eenheid onder de volkeren. Dit is hetgeen de Vrouwe van alle Volkeren vandaag kwam zeggen. Zij zal u niet vergeten. Gij kunt nog niet beseffen mijn woorden. De tekenen - heb Ik gezegd - zitten in mijn woorden.”

Troostvolle belofte

“Uw Moeder zal een troost uitspreken. Als de Heer Jezus Christus zijn tijd gaat komen, zult gij bemerken dat valse profeten, oorlog, tweedracht, onenigheden zullen gaan verdwijnen. Nu breekt de tijd aan. Dit zegt u de Vrouwe van alle Volkeren.”

Dan gaat de Vrouwe langzaam weg.

TWEEËNVIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1956
(Maria Koningin, Sacramentsdag)

De zieneres in tweestrijd

Aan het eind van de heilige Mis, ‘s morgens in de St. - Thomaskerk, hoor ik plotseling de stem van de Vrouwe indringend en duidelijk zeggen:

“Ik kom vandaag. Vraag aan je bisschop de beeltenis terug te brengen in de kerk voor het derde uur daar is.” *)

---

*) In het jaar daarvoor, op 10 juli 1955, had de pastoor van de St. -Thomaskerk het schilderij van de Vrouwe in alle stilte uit de kapel weggehaald en opgeborgen in de pastorie. Later werd in een officieel schrijven van het bisdom meegedeeld, dat de bisschop van Haarlem de eerder verleende toestem-

Ik antwoord: “Dat doe ik niet. Ze geloven mij toch niet.” Heel boos zegt de Vrouwe dan:

“Doe wat Ik je zeg!” **)

‘s Middags bid ik thuis de rozenkrans, samen met mijn familie. Bij het laatste glorievolle geheim***), om drie uur precies, hoor ik ineens weer de stem van de Vrouwe. Zij zegt:

“Ga naar de Wandelweg.”

Ik schrik en zeg: “Dat doe ik niet. Ik moet pater Frehe gehoorzamen, ik heb het op mijn erewoord beloofd.*) Doet u maar wat anders, want u moet ons helpen.”

‘s Avonds, om ongeveer half negen, hoor ik opnieuw de stem van de Vrouwe. Zij zegt:

“Ik kom toch vandaag.”

---

ming om het schilderij van de Vrouwe te plaatsen in de kapel van de St. -Thomaskerk introk, hangende het onderzoek naar de echtheid van de verschijningen van de Vrouwe van alle Volkeren. Zie ook appendix II.

**) De zieneres had haar leidsman moeten beloven, die dag verder niet meer naar de St. -Thomaskerk te gaan. Op haar aandringen stond hij toe dat iemand de boodschap van de Vrouwe schriftelijk naar de bisschop bracht. Daarop liet de bisschop weten dat de zieneres zich aan de opdrachten van haar leidsman moest houden.

***) Het vijfde glorievolle geheim van de rozenkrans: Maria wordt in de hemel gekroond.

*) Ondanks de smeekbede van de zieneres om te mogen voldoen aan het verzoek van de Vrouwe, bleef haar leidsman bij zijn weigering. Zij moest thuis blijven.

Ik vraag: “Waar dan?” De Vrouwe antwoordt:

“Hier. Waarschuw ze en zeg dit je pastoor.”

Ik zeg: “Dat doe ik niet, want ik mag niets zonder pater Frehe doen.”

Ik heb dit ook niet gedaan.

Omwille van de belofte

Na het Lof in de kerk komen verschillende kennissen even langs om te vertellen hoe het gegaan is en hoe mooi het is geweest.[**)]

Precies om tien uur komt plotseling het licht in de kamer. Heel langzaam komt uit dat helle licht de Vrouwe naar voren. Als de Vrouwe daar staat, zegt Zij:

“Omwille van dezen hier, ben Ik vandaag gekomen.”

Zij wijst dan op de kring van mensen die om ons heen zitten.

“Voorwaar, Ik zeg u, de Heer Jezus Christus heeft de Vrouwe van alle Volkeren hier tot u gezonden omwille van de belofte. Zeg dit uw bisschop, zeg dit uw leidsman.”

De gehoorzaamheid

Nu kijkt de Vrouwe mij aan en glimlacht tegen mij, terwijl Zij zegt:

“Je hebt goed gedaan. De gehoorzaamheid moest voorgaan.”

Hier wacht de Vrouwe even en dan zegt Zij:

“Ik heb gezegd: ga naar de Wandelweg.”

[**)] Die dag werd ‘s middags om half drie in de kerk de rozenkrans gebeden. Na elk tientje werd het gebed van de Vrouwe gebeden. Er waren bijna vijfhonderd mensen aanwezig. De hele dag door hebben zij gebeden, tot ‘s avonds het Lof begon.

Dan glimlacht Zij weer tegen mij en zegt:

“Je hebt gehoorzaamd. Het zij zo. Dit heeft de Heer verlangd.”

Nu wacht de Vrouwe weer even. Dan zegt Zij, terwijl Zij in de verte kijkt:

“Omwille van de stad - laten zij goed begrijpen hoe de Vrouwe dit bedoelt - omwille van de stad heeft de Vrouwe deze gehoorzaamheid gewild.”

De plaats van de nieuwe kerk

Nu wacht de Vrouwe lange tijd. Dan zegt Zij, terwijl Zij om zich heen kijkt:

“Nu laat de Vrouwe ten getuige van dezen je zien waar en hoe de kerk van de Vrouwe van alle Volkeren zal komen.”

Weer zegt de Vrouwe lange tijd niets. Dan is het alsof wij ineens op een grasveld staan. De Vrouwe laat mij nu heel duidelijk zien waar de nieuwe kerk gebouwd moet worden. Zij wijst naar links en zegt:

“Kijk goed. Niet ginds, maar daar.”

En nu wijst Zij naar rechts.

“Ik laat het nu zien. Vertel het later aan de anderen.”

Ik zie nu duidelijk de plaats: een grasveld met bomen en een theehuisje, aan de Zuidelijke Wandelweg. Nogmaals zegt de Vrouwe:

“Kijk goed!”

Zij wacht en vervolgt dan:

“Zij zullen moeite krijgen. Het is een groot terrein, later omringd van een halve stad.”

Ik zie dan ook een groot terrein, omringd door nieuwe huizen en gebouwen. Een stuk van de dijk die er nu ligt, is weg.

De kerk van buiten gezien

Plotseling zie ik op de door de Vrouwe aangeduide plaats een grote kerk staan. Het is een majestueuze kerk aan een groot plein, een heel bijzondere kerk zoals wij die niet kennen, maar waarin je van alle bestaande kerken iets terugvindt. Het achtergedeelte lijkt oosters, de voorkant heeft meer iets westers. De kerk is gebouwd van geel-beige natuursteen. Heel opvallend zijn de lichtgroene koepels, één grote met aan weerskanten twee kleinere. De Vrouwe wijst mij hierop en zegt:

> "Je ziet drie koepels op de kerk; één grote, twee kleinere aan weerskanten."

Het groen van de koepels steekt prachtig af tegen het geel-beige van de kerkmuren. In deze muren zijn grote ramen, in het koepelgedeelte alleen vlak onder de koepels. Op de grote koepel staat een kruis.

Het voorportaal

De ingang van de kerk is bijzonder majestueus, groots en voornaam. Er zijn trappen die naar het grote, open voorportaal leiden. Dit voorportaal heeft aan de voorkant vier geweldige pilaren, aan de boven- en onderkant geornamenteerd. De pilaren zijn niet glad, maar van boven naar beneden als het ware geribbeld. Het dak boven de ingang, dat door deze pilaren wordt ondersteund, heeft een opstaande rand met een of ander beeldhouwwerk of reliëf.

Het interieur van de kerk

Dan zegt de Vrouwe heel plechtig:

> "Wij treden nu het huis van de Heer binnen."

Plotseling sta ik met de Vrouwe in de kerk. Het is een grote, warme kerk. Alle ramen zijn gebrandschilderd; het zijn diepe, warme kleuren, overwegend een soort oosters rood en blauw, kleuren die in onze kerken niet te zien zijn. Terwijl ik met de Vrouwe door de kerk loop, valt mij op dat de vloer

een weinig schuin naar beneden loopt, amphitheatergewijs. Opvallend is ook dat alles in de kerk in een halve cirkel geplaatst staat. Alles aan en in de kerk is rond. Voor in de kerk zie ik een verhoogd plateau, een soort platform van geweldige afmetingen. Het heeft aan de voorkant trappen, rond gebouwd. Ook de zitplaatsen staan in het rond. Voor het platform zie ik communiebanken.

De altaren

Op het platform staan drie altaren, geplaatst in een halve cirkel. De Vrouwe wijst op het middenaltaar en zegt:

> "In het midden het kruis, het dagelijks wonder, het altaar van het kruisoffer."

De Vrouwe wijst dan op een laag tabernakel met daarop een klein kruis. Dan wijst Zij naar het altaar aan de epistelzijde. Met haar handen samengevouwen, zegt Zij heel plechtig en eerbiedig:

> "Het altaar van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest."

Dan wijst de Vrouwe mij op het altaar aan de evangeliezijde en zegt:

> "Aan deze kant het altaar van de Vrouwe van alle Volkeren. Kijk goed: gelijkvloers. Het lijkt één halve cirkel. Een grote halve cirkel en aan weerskanten een kleine."

Hoewel ik drie altaren zie, lijkt het alsof ze verbonden zijn tot één altaar, één halve cirkel en toch drie halve cirkels.

De voorstellingen achter de altaren

Dan zegt de Vrouwe:

> "De offertafel in het midden. Daarachter uitgebeeld het Laatste Avondmaal."

Nu laat de Vrouwe mij duidelijk de voorstellingen zien achter de drie altaren. Achter het middenaltaar zie ik over bijna de gehele breedte van de ronde achterwand een uitbeelding van

het Laatste Avondmaal. De Christusfiguur is een prachtige, waardige gestalte. Voor Hem staat een kelk. In zijn handen houdt Hij een hostie; het is alsof Hij de hostie breekt. Daaromheen de apostelen, half liggend aan tafel.
Dan gaat de Vrouwe met mij naar de epistelzijde en zegt:

"Daar ziet gij de Vader, zittend op de wereldbol."

Tegen de achterwand aan de epistelzijde zie ik een voorstelling van de Vader, de Zoon en de Heilige Geest. De figuur die de Vader voorstelt, zit op de wereldbol. Op zijn rechterhand staat een kruis. Daarboven is een duif, die aan alle kanten stralen uitzendt. De Vrouwe zegt:

"Hij wordt overschaduwd met het kruis in de hand door de Heilige Geest, uitgebeeld als een duif die naar alle kanten de stralen uitzendt."

Het altaar van de Vrouwe. De aparte kapel

Nu wijst de Vrouwe naar de evangeliezijde en zegt:

"Het altaar van de Vrouwe is uitgebeeld zoals Ik kom."

Ik zie een voorstelling van de Vrouwe van alle Volkeren, staande op de wereldbol, achter haar het kruis en om de wereldbol heen schapen. Alle drie de voorstellingen zijn gebeeldhouwd in een donkerbruine houtsoort, ook de voorstelling van de Vrouwe van alle Volkeren. Ik ben daarover erg verwonderd. De Vrouwe merkt dat blijkbaar. Zij glimlacht en zegt:

"De beeltenis die nu is, ziet ge niet."

Zij bedoelt het schilderij. Dan wenkt Zij mij haar te volgen. Wij lopen naar achteren, aan de evangeliezijde. Achter in de kerk, een beetje opzij, zie ik in een kleine kapel het schilderij van de Vrouwe hangen. De Vrouwe glimlacht en zegt:

"Daar, meer opzij, is de beeltenis, apart in een aparte kapel. Dit heeft de Heer Jezus Christus zo gewild."

Het celibaat

Als wij weer buiten de kapel staan, zegt de Vrouwe:

"En dan wil Ik je nog zeggen dat de Vrouwe je beproefd heeft."

Ineens maakt Zij met haar duim een kruis op haar mond en zegt:

"Zeg mij dit niet na."

Dan zegt Zij:

"Zeg tegen de sacrista van de Heilige Vader dat hij doorgeeft: het celibaat is nog altijd de grote kracht van de Kerk. Er zijn er die dit anders willen. Alleen bij hoge uitzondering, zeg dit. Hij zal mij begrijpen. Het dogma van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster zal voor 1960 moeten worden uitgesproken."

De beeltenis in het openbaar

Dan zegt de Vrouwe:*)

"Zij komt daar niet waar de kerk zal komen. Vraag of de beeltenis weer in het openbaar gebracht mag worden."

Ik zie nu in een flits de kapel van de St. -Thomaskerk.

"Later zal ze overgebracht worden naar het huis van de Heer Jezus Christus."

Opnieuw zie ik dan de kerk van de Vrouwe die in de toekomst gebouwd moet worden. De Vrouwe wacht weer even en zegt dan:

"Ik heb nu ook gesproken voor alle volkeren. Zeg dit. Als de beeltenis teruggebracht wordt, zal de Vrouwe haar zegen geven."

Het wonder van Kana

De Vrouwe wacht even, dan vervolgt Zij:

---

*) Nu spreekt de zieneres de Vrouwe weer na.

“Ik heb nog een antwoord te geven. De Vrouwe van alle Volkeren sprak en spreekt door de wil van de Heer Jezus Christus, daar waar Hij is.”

De Vrouwe wacht weer even en zegt dan:

“Immers, was het niet de Heer Jezus Christus zelf die wachtte met zijn grote wonder,”

- en nu zegt de Vrouwe zacht en met nadruk -

“water veranderen in wijn, tot zijn Moeder gesproken had? Hij zou zijn wonder doen, maar wachtte tot zijn Moeder sprak. Begrijpt ge dit? Dit is mijn antwoord voor vandaag aan hen die niet konden begrijpen dat de Vrouwe 31 mei 1955 kwam in de Thomaskerk.” [**)]

Nu wacht de Vrouwe weer even. Zij kijkt dan heel droevig naar de mensen die ons die avond zijn komen bezoeken na het Lof en zegt:

“En ook voor de arme dwalenden[*)] zegt de Vrouwe dit. Deze gedachte zal ze helpen het begrip van de Vrouwe tegenover hun Heer te verstaan. Breng alles goed over.”

Nu kijkt de Vrouwe bedroefd voor zich heen en zegt:

“Ik had een ernstige en blijde boodschap willen brengen. Vraag om de beeltenis in het openbaar terug te brengen.”

Dan gaat de Vrouwe langzaam, heel langzaam weg.

DRIEËNVIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1957

[**)] Op die dag was de Vrouwe gekomen tijdens de uitstelling van het Allerheiligste. Een aantal mensen had daar aanstoot aan genomen.

[*)] De Vrouwe doelt hier op enkele van de aanwezigen, die de boodschappen voor hun eigen doeleinden wilden gebruiken.

Heer, uw wil geschiede

Mijn leidsman had mij gezegd dat ik die dag ‘s morgens niet naar de St. -Thomaskerk mocht gaan en ook niet ‘s avonds naar het Lof. Ik mocht hem die dag ook niet opbellen. Ik ben toen ‘s morgens naar de heilige Mis in de Vredeskerk gegaan. Net even voor de heilige Communie hoorde ik ineens heel duidelijk de stem van de Vrouwe zeggen:

“Doe vandaag wat Ik je zeggen zal.”

Ik schrok ervan en zei in mezelf: “Maar ik zou pater Frehe gehoorzamen.” Ik voegde er echter deemoedig aan toe: “Maar Heer, uw wil geschiede.”

Ik zou die dag weggaan met de trein. Ik ben toch gewoon naar het station gegaan. Ik ging in de trein zitten en bad, zoals ik gewoon was, de rozenkrans. Ineens hoorde ik als een bevel vreselijk duidelijk de stem van de Vrouwe. Zij zei:

“Ga terug, je hebt je plicht gedaan.”

Voordat ik het wist, was ik de trein uit en stond op het perron. Op hetzelfde ogenblik reed de trein weg. Ik dacht: wat heb ik gedaan? Nu heb ik niet gehoorzaamd. Wat nu? Ineens klonk heel hard over het perron de stem van de Vrouwe:

“Om drie uur bij de kapel!”

Het klonk als een bevel. Ik ben toen terug naar huis gegaan. Omdat pater Frehe mij niet verboden had om ‘s middags naar de kerk te gaan, ben ik die middag naar de St. -Thomaskerk gegaan. Ik durfde eerst niet naar binnen, maar ineens was het of iemand mij voortduwde, of ik door een soort wind of kracht de kerk werd ingedreven.

De laatste boodschap in het openbaar

Toen ik de kerk binnenkwam, waren de mensen de rozenkrans aan het bidden bij de kapel. Achter in de kerk heb ik meegebeden. Daarna baden zij de twaalf artikelen van

het geloof. Bij de woorden ‘die ontvangen is van de Heilige Geest’, zag ik ineens bij het Maria-altaar het licht komen. Heel langzaam ging het licht van het Maria-altaar langs het hoofdaltaar, daarna langs het St. Jozef-altaar, waar het heel even bleef stilstaan, en toen langs de zijkant van de kerk naar de kapel. Het was alsof er in dat licht een gestalte meezweefde. Ik stond op en ging naar de kapel omdat de Vrouwe mij als het ware wenkte. Toen ik in de kapel kwam, zag ik de Vrouwe langzaam uit het licht naar voren komen. Zij zei tegen mij:

“Bid het gebed.”

Toen begon Zij zelf het gebed te bidden, heel zacht en devoot en bad het samen met mij. Maar aan het einde hoorde ik haar zeggen ‘uw Voorspreekster’ in plaats van ‘onze Voorspreekster’. Zij kwam daarbij met haar hoofd naar voren en keek me heel diep aan. Dit maakte mij in de war, zodat ik ‘die eens Maria was’ overgeslagen schijn te hebben en haar woorden ‘uw Voorspreekster’ nasprak.
Toen zei de Vrouwe:

“Vandaag ben Ik hier gekomen om de laatste boodschap in het openbaar te vertellen. Vrees niets, kind. Het is de Vrouwe van alle Volkeren die dit alles zegt.”

Zij wachtte even en zei toen:

“Je hebt goed gedaan.”

Vraag om het dogma

Ineens maakte de Vrouwe weer met de duim een kruis op de mond[*)] en zei:

[*)] Als teken dat de zieneres de volgende woorden niet moest naspreken.

“Ga naar de Heilige Vader en vertel hem alles. Vraag de zegen over het gebed. Vraag om het dogma.”

Toen ik daarop inwendig zei: “Ach Vrouwe, hoe kunt u zo iets zeggen! U weet dat ik daar nooit komen kan”, zei de Vrouwe zachtjes:

“Door de sacrista.”

Gehoorzaamheid en vrije wil

Daarna keek de Vrouwe droevig voor zich heen en zei toen:[**)]

“Ik had een ernstige en blijde boodschap willen brengen. Ik heb laten zien aan alle volkeren dat de gehoorzaamheid en vrije wil, vrije wil, moest voorgaan.”

De Parakleet

“Nu wil Ik eerst nog een antwoord geven aan allen die jou gevraagd hebben om een teken.”

De Vrouwe schudde hierbij meewarig het hoofd.

“En dan zegt de Vrouwe aan al diegenen: mijn tekenen zitten in mijn woorden. Gij kleingelovigen, gij zijt als een kind dat om vuurwerk dwingt en het ware licht en het ware vuur ziet ge niet.”

Hierbij glimlachte de Vrouwe medelijdend.

“Gij zoekt en zoekt in para-dit en para-dat. Ook hierop zal de Vrouwe van alle Volkeren u een antwoord geven.”

En met een stem die geweldig door de kerk heen schalde, zei de Vrouwe:

“Het is de Parakleet die dit alles in zijn werk stelt!”

Ik begreep het woord ‘Parakleet’ niet en probeerde dat door hoofdschudden en schouderophalen aan de Vrouwe duidelijk

---

[**)] Nu spreekt de zieneres de Vrouwe weer na.

te maken. Zij glimlachte en wees om zich heen. Ik zag nu allerlei geestelijken om haar heen staan. Terwijl Zij naar die geestelijken wees, zei Zij:

"Gij weet wat de Vrouwe bedoelt." *)

Toen ging Zij verder:

"Hij is het zout. Hij is het water. Hij is het licht. Hij is de kracht waardoor de Vrouwe is overstraald. Hij is uitgegaan van de Vader en de Zoon. Hij heeft de Vrouwe van alle Volkeren doorstraald met zijn kracht; daardoor kan Zij en mag Zij de genade aan u uitdelen."

Ik zag weer een waas om de Vrouwe heen komen, zoals eerder toen Zij over de Heilige Geest sprak.

De sacramenten

"Verspreid dan mijn gebed, het gebed van de Heer. Vraag of de beeltenis voorlopig hier terug mag komen. Kind, wees niet bevreesd. Ik vraag dit. Vraag om het dogma.

En gij, alle volkeren, laat u door de handen van de Vrouwe brengen tot de Heer, brengen tot uw sacramenten."

Op het woord 'sacramenten' legde Zij heel veel nadruk en Zij schudde het hoofd, alsof Zij zeggen wilde: wat gebeurt er nu toch? Zij keek zeer eigenaardig, ik zag aan haar gezicht dat Zij het helemaal niet in orde vond. Toen zei Zij:

"Gij gaat daar zo raar mee om. Ik weet, de Vrouwe van alle Volkeren weet, wat deze tijd is voor de christenmensen en daarom heeft Zij twaalf jaar mogen komen om u te waarschuwen, om u te helpen, om u te

---

*) 'Paracleet', van oorsprong een Grieks woord, wordt gebruikt ter aanduiding van de Heilige Geest, vooral in het Johannes-evangelie. Het betekent: Helper, Trooster, Raadgever, Voorspreker.

brengen terug en naar de Heer Jezus Christus. Gij hebt dit jaar ondervonden hoe groot de kracht kan . . . kán zijn van satan. De Vrouwe van alle Volkeren, die de Bruid is van de Heer, die de Koningin is van de Koning, die nu deze titel heeft ontvangen van haar Heer, Zij heeft door haar voorspraak de wereld nog gered, nóg gered."

Hierbij stak de Vrouwe waarschuwend haar vinger op.

De hemel

"Volkeren, luistert toch naar alles wat Ik gezegd heb. Heus, het is de moeite waard om de wereld te verlaten."

Het was of de Vrouwe dit tweeledig bedoelde.

"Gij moet toch allen komen in de hemel!"

Dit laatste zei de Vrouwe heel duidelijk en uitdrukkelijk. Het was alsof Zij een sluier wegtrok en ik kreeg een heel bijzondere toestand over mij, een hemelse, bovennatuurlijke toestand. Zo iets geweldigs zag ik, het is niet na te vertellen. Het was of de hemel openging, het was zo mooi.

"De Heer heeft u allen verlost. Gij die afgedwaald zijt, keert terug. De Vrouwe wacht u."

Hierbij maakte de Vrouwe met haar handen een uitnodigende beweging, als om de mensen op te vangen.

"Zij zal u helpen. Zij zal u terugbrengen."

Het celibaat

Weer maakte de Vrouwe met haar duim een kruisje op haar mond.[*)] Toen zei Zij:

"Ga naar de Heilige Vader en zeg dat Ik gezegd heb: de tijd is nu gekomen dat het dogma kan worden

---

[*)] Als teken dat de zieneres haar niet moest naspreken.

uitgesproken. Ik kom privé terug voor de Kerk en de priesters op de tijd die de Heer zal bepalen. Zeg dat het celibaat van binnenuit in gevaar is. Maar de Heilige Vader zal ondanks alles dit blijven handhaven."

Toen ik met het hoofd schudde en zei dat ik dit niet durfde zeggen, zei de Vrouwe een beetje boos:

"Ik beveel je dit te zeggen!"

Ik knikte toen van 'ja'. Daarna zei de Vrouwe:

"Als zij doen wat Ik gezegd heb, zal Ik de volkeren bijstaan, elk individueel, ook de meest primitieve, en de ware vrede mogen brengen."

Dit zei de Vrouwe heel nadrukkelijk.

De voorsmaak tot het eeuwige leven

Toen zei de Vrouwe,[**)] terwijl Zij voor zich heen keek met een hemelse uitdrukking:

"Voordat de Heer Jezus Christus zijn natuurlijke dood stierf, voordat de Heer Jezus Christus opging tot de Vader, voordat de Heer Jezus Christus verscheen in de wereld, opnieuw kwam onder de mensen . . ."

- Het leek of de Vrouwe dit ter verduidelijking zei omdat ik het hoofd schudde, omdat ik het niet begreep -

"gaf Hij u het grote Mysterie, het grote Wonder van elke dag, elk uur, elke minuut. Hij gaf Zichzelf. Neen volkeren, niet een gedachte."

Hierbij schudde Zij heftig het hoofd.

"Neen volkeren, luistert naar hetgeen Hij gezegd heeft, niet een gedachte, maar Zichzelf, onder de gedaante van een stukje brood, onder de gedaante van wijn. Zo wil de Heer onder u komen, alle dagen. Neemt dat toch, doet dat

---

[**)] Nu spreekt de zieneres de Vrouwe weer na.

toch! Hij geeft u de voorsmaak, de voorsmaak tot het eeuwige leven."

Toen trok Zij opnieuw die sluier voor mijn ogen weg en kwam ik weer in diezelfde hemelse toestand.

"Dit is het, volkeren, wat de Vrouwe, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster, u vandaag voor het laatst in het openbaar heeft willen zeggen."

Toen zag ik de Vrouwe heel langzaam weggaan.*)

VIERENVIJFTIGSTE BOODSCHAP**)
19 februari 1958
(Aswoensdag)

Voorzegging van de dood van paus Pius XII

Vannacht werd ik weer met een schok wakker doordat ik geroepen werd, om drie uur precies. Ik zag weer het licht en hoorde de stem van de Vrouwe zeggen:

"Daar ben Ik weer. De vrede van de Heer Jezus Christus zij met u. Je hebt goed gedaan. Je hebt uit vrije wil gekozen, de boodschap naar je leidsman gebracht. Deze gehoorzaamheid zal goede vruchten afwerpen, die je binnenkort zult ervaren. Je leidsman kent zijn plicht. Wees gerust.

Ik zal je een mededeling doen, waarover je tegen niemand, ook de sacrista en je leidsman, iets mag

---

*) Naar aanleiding van deze boodschap heeft de zieneres een brief geschreven aan pater Frehe, haar leidsman. Zie appendix V.

**) Zie appendix III voor hetgeen er gebeurde in de week voorafgaand aan deze boodschap.

vertellen. Als het gebeurd is, mag je het tegen ze zeggen, dat de Vrouwe dit nu gezegd heeft. De mededeling is:
Luister. Deze Heilige Vader, paus Pius XII, zal begin oktober van dit jaar worden opgenomen bij de Onzen. De Vrouwe van alle Volkeren, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster, zal hem naar de eeuwige vreugde geleiden." ***)

Ik schrok van deze mededeling en durfde het haast niet te geloven. De Vrouwe zei:

"Schrik niet, kind. Zijn opvolger zal het dogma afkondigen."

Ik bedankte de Vrouwe en Zij zei heel plechtig:

"Amen."

VIJFENVIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1958

Een hemelse ervaring

We zaten te praten en ineens zag ik een hel licht komen in de andere kamer. De Vrouwe zag ik niet. Het was alsof er een sluier voor mijn ogen weggetrokken werd en ik kreeg een hemelse, bovennatuurlijke toestand over mij. Ik had het

---

***) Op verzoek van haar leidsman heeft de zieneres deze boodschap op papier gezet en deze in een verzegelde envelop aan hem in bewaring gegeven. Zijzelf heeft er een doorslag van bewaard. Onmiddellijk na het overlijden van paus Pius XII heeft zij haar leidsman op de hoogte gesteld van de inhoud van deze boodschap en hem de doorslag laten lezen. De verzegelde brief is daarop onmiddellijk ongeopend naar de sacrista verstuurd. Zie ook de brief van pater Frehe in appendix III.

gevoel dat er iemand was, die ontzaglijk machtig, groots en zuiver is. Terwijl ik neerknielde, klonk me een hoge, fijne muziek in de oren en de kamer was geheel gevuld van licht. Het straalde zo erg dat ik mijn handen op de borst moest vouwen en diep voorover moest buigen. Ik durfde en kon er niet in kijken. Maar ineens heb ik gekeken; wat ik zag, kan ik onmogelijk uitleggen. Het was iets hemels, als ik het zo in alle nederigheid mag uitdrukken. Toen werd dat als het ware door een sluier van mijn ogen afgeschermd en zag ik de Vrouwe staan, maar heel in de verte. Zij zag er zo vriendelijk en lief uit. Zij sprak zeer zacht tegen mij. Ik kon haar niets nazeggen, ik had geen stem. Zij sprak het eerste gedeelte achter elkaar, terwijl Zij mij aankeek. Ik dacht: als ik dat nu maar onthouden kan. De Vrouwe begreep me, denk ik, want Zij glimlachte en zei het eerste gedeelte nogmaals achter elkaar voor. Toen knikte ik van ‘ja’ tegen haar. De Vrouwe zei:

> “Door de Heer tot de Vrouwe, door de Vrouwe van alle Volkeren tot de Heer van alle Volkeren. Het contact zal blijven. Waarschuw de clergé voor dwaalleerstellingen, vooral op het gebied der Eucharistie. Breng dit over aan de sacrista. Zeg dat de Vrouwe hem vraagt je naar de opperpriester te geleiden. Nogmaals: bid veel voor en om goede priesters en tot inkeer van de volkeren. Maar . . .”

In alle rust zal Ik teruggaan

Ineens stopte de Vrouwe en maakte een beweging met haar hoofd, alsof Zij zeggen wilde: luister, zeg mij na. Ik kreeg ineens mijn stemgeluid weer terug. De Vrouwe zei:

> “In alle rust ben Ik gekomen. In alle rust zal Ik teruggaan naar Hem, die mij gezonden heeft.”

Terwijl Zij dat zei, ging Zij heel langzaam omhoog, steeds dieper en dieper. Ik voelde: Zij gaat van mij heen. Dit maakte mij erg bedroefd en ik begon te huilen. De Vrouwe zei:

“Weest niet bedroefd. Ik laat u niet als wezen achter. Hij, de Vertrooster en Helper zal komen.”

Bouwt hier één gemeenschap

Toen ging de Vrouwe langzaam weg en ik hoorde haar zeggen:

“Luister, volg het licht.”

Ineens ging het licht de kamer uit. Ik zocht het in de andere kamer, maar het ging me voor, naar de uitgang van ons huis. Ik liep het achterna, de straat op. Het ging me voor naar de Wandelweg. Ineens bleef het stilstaan. Ik zocht daar op de grond en toen hoorde ik de stem zeggen:

“Wat zoek je?”

Ik zag toen de Vrouwe met kruis, aardbol en schapen tussen twee wolken staan. Zij stond zelf in een stralende blauwe lucht. Terwijl Zij heel langzaam omhoog ging, hoorde ik haar zeggen:

“Dit is de plaats van mijn teruggaan naar Hem. Bouwt hier één Gemeenschap voor alle volkeren.”

Toen kwam er een grote lichtende wolk over haar heen en ik zag haar niet meer. Maar terwijl Zij nog als in een waas wegging, omhoog, kwam er - ik kan het niet anders uitleggen - in haar plaats een grote Heilige Hostie, stralend van licht, heel groot. Uit die Heilige Hostie kwamen drie stralenbundels: in het midden een bundel van prachtige kleuren; rechts en links een bundel van prachtig hel licht, met aan het uiteinde rechts een kruis en links een duif, maar verlicht, geestelijk zou ik zeggen.

Dan ging alles heel langzaam weg.[*)]

[*)] Naar aanleiding van deze boodschap heeft de zieneres een brief geschreven aan pater Frehe, haar leidsman. Zie appendix VI.

ZESENVIJFTIGSTE BOODSCHAP
31 mei 1959

De gekroonde Vrouwe in hemelse glorie

Het was zondagmiddag tegen drie uur. Wij zaten met ons allen in de kamer. Ineens zag ik vanuit ons raam iets in de lucht gebeuren. Van schrik zei ik tegen mijn huisgenoten: "Kijk daar eens!" en wees naar de lucht. Wij liepen allemaal naar het raam toe. Ineens zag ik toen het licht, een enorm licht boven de Wandelweg. Ik kon er niet in kijken en deed de handen voor de ogen. De anderen zagen het niet en vroegen wat er was. Ik knielde neer en vouwde de handen. Maar ik werd gedwongen ernaar te kijken. Terwijl ik keek, dacht ik dat de lucht werd opengescheurd. Het was werkelijk een openscheuren van de lucht wat ik zag.

Ineens zag ik de Vrouwe in haar volle glorie staan. Ik kan onmogelijk het geweldige, hemelse, glorievolle ervan weergeven. Ik had haar nog nooit eerder zo gezien. De schapen, wereldbol en kruis zag ik niet, alleen de Vrouwe, maar met een enorme schittering van licht en glorie om haar heen. Ik moest ineens naar haar hoofd kijken en zag daar nu een kroon op staan. Dat had ik nooit eerder gezien. Geen diamanten of gouden kroon zag ik, maar toch wist ik dat het een kroon was, schitterend van licht aan alle kanten, mooier dan de mooiste diamanten kroon. De Vrouwe zelf was trouwens ook een en al schittering. Nogmaals: iets hemels en glorievols, beter kan ik het niet uitleggen.

Doet boetvaardigheid

Toen zag ik onder die glorievolle voorstelling een stuk ijle, blauwe lucht en daaronder de bovenkant van de wereldbol. Deze was heel zwart. Dat gaf mij een vreselijk droevig en akelig gevoel. Dan zag ik de Vrouwe maar steeds met de

vinger heen en weer gaan en Zij schudde haar hoofd - het leek mij afkeurend en waarschuwend - naar die zwarte wereld. Ik hoorde zeggen:

"Doet boetvaardigheid."

Daarna zag ik iets heel eigenaardigs. Uit die donkere, zwarte wereldbol zag ik allemaal hoofden van mensen komen. Langzaam zag ik al die hoofden omhoog komen, dan hun lichamen en ten slotte zag ik die mensen helemaal op die ronde, halve wereldbol staan. Toen ik ernaar keek, dacht ik: hoe is het toch mogelijk dat er zoveel verschillende rassen en soorten mensen bestaan. Terwijl ik met verbazing naar al die mensen keek, zag ik de Vrouwe de handen zegenend uitstrekken over die mensen en Zij keek toen niet meer zo bedroefd.

Ik hoorde haar zeggen:

"Brengt Hem eerherstel."

De Heer verschijnt

Ineens was de Vrouwe weg en zag ik op haar plaats een hostie staan. Het was een geweldig grote hostie. Daarom zag ik ook duidelijk dat het een gewone hostie was, zoals wij ze in de kerk zien, van ouwel of brood. Dan kwam er voor die hostie een grote kelk te staan, nu zag ik dat die kelk van prachtig goud was. Deze viel om met de open kant naar mij toe. Toen zag ik vanuit die kelk dikke stralen bloed stromen. Dat bloed viel allemaal op de wereldbol en stroomde van de aarde af. Dat was een heel naar gezicht, ik werd er akelig van, steeds maar die stromen bloed. Dat duurde een hele poos.

Maar ineens veranderde dat alles en werd het geheel een stralende, lichtende Heilige Hostie. Zo'n licht straalde daaruit dat ik de handen voor de ogen sloeg. Ik kon er niet in kijken en dacht werkelijk dat ik blind zou worden. Maar inwendig werd ik toch gedwongen ernaar te kijken. Die Heilige Hostie

leek gewoon wit vuur. In het midden was een kleine opening of diepte, anders kan ik het niet uitleggen. Dan was het ineens alsof die Heilige Hostie opensprong en ik zag daaruit een zwevende Gestalte komen, een Persoon, zo machtig, zo groots, vergeef mij, ik kan de grootheid en macht niet weergeven die uit deze Figuur kwam. Het was te geweldig, ik durfde haast niet te kijken. Toen ik naar die geweldige, grootse Figuur keek, kreeg ik ineens heel sterk in mij: dit is de Heer. Ik voelde mijzelf zo verschrikkelijk klein tegenover die onuitsprekelijke grootheid. Om het lichaam heen was een soort doek geslagen, over de schouder en dan verder schuin om het lichaam heen. Het gezicht straalde enorm. De voeten waren op elkaar geplaatst zoals je dat weleens ziet op het kruis. Op die voeten zag ik een litteken waaruit stralenbundels van licht kwamen. De handen waren een beetje omhoog gericht, de ene hand wat meer dan de andere. In die handen zag ik ook een soort litteken. Ook daaruit kwamen geweldige stralenbundels van licht. Ik zag één Persoon maar steeds moest ik denken: en toch zijn het er twee. Maar als ik keek zag ik er maar één. Dat ging maar steeds zo in mijn gedachten: en toch zijn het er twee.

Dan kwam plotseling vanuit hun midden een onnoemelijk licht en ik zag daarin, vanuit hun midden - anders zou ik het niet kunnen noemen - een Duif komen, die pijlsnel naar beneden ging, naar de wereldbol. Voor die Duif uit ging een onnoemelijk licht en achter hem aan een geweldige stralenbundel. Dat licht was zo enorm dat ik er weer niet in kon kijken en de handen voor de ogen sloeg. Mijn ogen deden er pijn van. Maar weer werd ik gedwongen om te kijken. Wat een glorie en een macht straalde uit dat geheel: die zwevende Gestalte, majestueus, machtig, groots, en dan dat licht met die nu overstraalde wereld. Dan hoorde ik zeggen:

> “Wie Mij eet en drinkt, neemt zich het eeuwige leven en ontvangt de ware Geest.”

Vaarwel

Toen ik dat een hele tijd had mogen aanschouwen, kwam weer de Vrouwe in al haar glorie terug, precies zoals het begon. Maar nu zag ik heel duidelijk het verschil tussen haar glorie, als ik me zo mag uitdrukken, en de grote macht en majesteit van de zwevende Figuur. Het was alsof de Vrouwe in de schaduw stond van de Heer; dat gevoel kreeg ik over mij.

De Vrouwe keek nu blij. Zij keek mij heel lief aan en ik hoorde haar heel zacht en uit de verte zeggen:

"Vaarwel."

En heel zacht voegde Zij eraan toe:

"Tot in de hemel."

Dat maakte mij zo bedroefd dat ik dit laatste niet meer kon nazeggen. Ik begon te huilen want ik voelde dat dit haar afscheid was, voorgoed.

Heel langzaam zag ik de Vrouwe weggaan en daarna het licht.[*)]

[*)] Op 24 juni 1959 wordt aan de zieneres in een droom uitgelegd dat dit visioen een verbeelding is van het gebed. Zie appendix IV.

NAWOORD

Op 31 mei 1958 zegt de Vrouwe in haar voorlaatste boodschap:

> "In alle rust ben Ik gekomen. In alle rust zal Ik teruggaan naar Hem, die mij gezonden heeft. Wees niet bedroefd. Ik laat u niet als wezen achter. Hij, de Vertrooster en Helper zal komen."

De zieneres heeft deze troost op unieke wijze mogen ervaren door een reeks bijzondere ervaringen die in nauw verband staan met de Eucharistie en die daarom de 'Eucharistische Belevenissen' worden genoemd. Zij hebben voortgeduurd tot in de jaren '80. Vanwege hun specifieke karakter worden zij in een aparte uitgave gepubliceerd.

APPENDIX I

Het Mirakel van Amsterdam

Het mirakel van Amsterdam vond plaats op 15 maart 1345, 600 jaar voor de eerste verschijning van de Vrouwe van alle Volkeren.

In zijn huis in de Kalverstraat lag een zieke man op sterven. Hij ontving de laatste sacramenten maar braakte de heilige Hostie uit. De vrouw die hem verpleegde, wierp daarop het braaksel in het vuur. Toen zij de volgende morgen het vuur weer oprakelde, zag zij de Hostie boven de vlammen zweven. Zij legde deze op een doek in een kist en liet een priester komen. Deze nam de Hostie in alle stilte mee naar de St.-Nicolaaskerk, de huidige Oude Kerk, maar tot ieders verbazing lag de Hostie de volgende morgen weer in de kist. Voor de tweede maal kwam de priester en hetzelfde ritueel voltrok zich. Toen de dag erna de Hostie op onverklaarbare wijze voor de derde maal in de kist werd aangetroffen, begreep men dat het de bedoeling was dat dit wonder publiekelijk bekend werd. De Hostie werd opnieuw naar de St.-Nicolaaskerk gebracht, maar nu in een luisterrijke processie of ‘ommegang’.

De bisschop van Utrecht stond, na onderzoek, in 1346 de verkondiging van het wonder toe. Het Hoogfeest van het H. Sacrament werd een kerkelijk - stedelijk feest en de plechtige processie werd jaarlijks herhaald. Het huis waar de zieke was gestorven, werd tot kapel omgebouwd. Onder de pelgrims die in de loop der jaren naar Amsterdam kwamen, bevond zich keizer Maximiliaan van Oostenrijk, die om genezing kwam bidden. Als dank voor de verkregen genezing, mocht de stad Amsterdam voortaan de keizerskroon in haar wapen dragen.

In 1578 werd de jaarlijkse processie door het gereformeerde stadsbestuur verboden en de kapel raakte in onbruik. In

1881 werd het initiatief genomen de ommegang opnieuw te houden, maar dan in stilte. Sindsdien wordt jaarlijks in de maand maart, in de nacht van de zaterdag op de zondag na de 15e maart, de 'Stille Omgang' gehouden: ter afsluiting van de Mirakelweek trekt men in stilte biddend langs de weg van de historische Mirakelprocessie.

In 1908 werd de in onbruik geraakte kapel onder veler protest gesloopt. Inmiddels was de kapel op het Begijnhof aangewezen als de plaats waar het Mirakel van Amsterdam wordt herdacht.

APPENDIX II

Het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren

De beeltenis van de Vrouwe van alle Volkeren, geschilderd door de Duitse schilder Heinrich Repke in 1951, verbleef tot eind 1953 in de kapel van een landgoed in Duitsland. Daarna werd het schilderij overgebracht naar Nederland en voorlopig geplaatst in de pastorie van de Dominicanerkerk St. Thomas, aan de Rijnstraat te Amsterdam totdat de pastoor verlof kreeg van mgr. Huibers, de bisschop van Haarlem, het schilderij te plaatsen in de Maria-kapel van deze kerk. De plechtige installatie had plaats op 19 december 1954.

Nadat op 31 mei 1955 in een volle kerk Ida Peerdeman in deze kapel haar 51e boodschap van de Vrouwe van alle Volkeren had ontvangen, kwamen er negatieve reacties. Men vreesde dat de St.-Thomaskerk zich tot een bedevaartsoord zou ontwikkelen en dat wilde men vermijden.

Op 10 juni 1955 trok de bisschop zijn toestemming in en de pastoor diende het schilderij te verwijderen. Als reden werd opgegeven, dat een openbare verering niet kon samengaan met het onderzoek naar de echtheid van de verschijningen. Alles wat aan de devotie herinnerde werd uit de kerk verwijderd. Tot 1966 zou het schilderij van de Vrouwe eerst in de bibliotheek, daarna in de kelder van de pastorie staan.

Vervolgens werd het schilderij geplaatst in het kerkje van Ville d’Avray bij Parijs (1966-1967), in het klooster van de paters van het H. Sacrament in Den Haag (1967-1969), in hun klooster te Oegstgeest (1969-1970) en tenslotte in het huis aan de Diepenbrockstraat in Amsterdam. In de kelder van dit huis was een kapel ingericht waar het schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren op 16 juni 1970 voorlopig werd geplaatst, totdat op 15 augustus 1976 de huidige kapel plechtig in gebruik werd genomen. Na vijfentwintig jaren van omzwervingen had het schilderij zijn voorlaatste bestemming

bereikt. De uiteindelijke bestemming heeft de Vrouwe zelf aangegeven in haar 52e boodschap: “In een aparte kapel” in “het huis van de Heer Jezus Christus”, de toekomstige kerk van de Vrouwe van alle Volkeren aan het Europaplein in Amsterdam.

APPENDIX III

De zieneres vertelt wat er gebeurde in de week die voorafging aan de boodschap van 19 februari 1958.

12 op 13 februari 1958.

Het is precies drie uur in de nacht. Ik werd door iets wakker met een schok, weet echter niet waardoor. Ik zag een hel licht in de kamer en hoorde de stem van de Vrouwe zeggen:

> "Zeg tegen de sacrista dat Ik het ben, de Vrouwe van alle Volkeren, de Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster, die hem vraagt toch te doen wat Ik verlang. Het is goed zo. Dat is mijn antwoord aan hem."

Ik antwoordde dat ik het niet durfde. De Vrouwe zei:

> "En jij kind, bid, bid zeer veel tot inkeer van de volkeren en voor en om goede priesters. Offer je leven daarvoor. Ik zeg nogmaals: dit is het antwoord aan de sacrista."

Toen was alles stil en ging langzaam het licht uit de kamer.

17 op 18 februari 1958.

De Vrouwe is elke nacht na de 13e gekomen met dezelfde boodschap, die ik steeds niet doorgegeven had.

Vannacht, dus tussen 17 en 18 februari 1958, begon de Vrouwe zo:

> "Je hebt nog niet gedaan wat Ik je gezegd heb."

Ik antwoordde: "Dat durf ik niet."

Toen zei de Vrouwe:

> "Zeg tegen de sacrista: het is goed zo. Maar jij kind, gehoorzaam mij. Doe wat Ik je zeg."

Ik ben naar mijn leidsman gegaan en heb hem alles verteld. Maar hij verbood mij deze boodschap naar de sacrista te schrijven.

Op 14 oktober 1958 schreef pater Frehe o.p. aan enige priesters het volgende:

Zeereerwaarde Heer ss.tt.

Gaarne melden wij u een merkwaardige gebeurtenis i.v.m. de Vrouwe van alle Volkeren. Op Aswoensdag, 19 februari van dit jaar, bezocht ons I.P. en overhandigde ons een brief die met lakstempels was verzegeld.

Deze brief bevatte volgens haar een voorspelling van de Vrouwe, welke voorspelling wij echter dan pas mochten vernemen als ze vervuld zou zijn. We hebben deze verzegelde brief toen heel zorgvuldig opgeborgen. We merken nog op dat we er absoluut zeker van zijn dat I.P. over deze voorspelling en nog minder over de inhoud daarvan met niemand, ook niet met haar zusters, heeft gesproken, derhalve alleen ondergetekende wist er iets van.

In de loop van de komende acht maanden informeerden wij nu en dan of de voorspelling nog niet was uitgekomen. Ze reageerde hierop steeds met een ontkennend hoofdschudden of met een eenvoudig ‘neen’.

Op de sterfdag van de paus echter belde ze ons op en vroeg ons te mogen spreken. We ontvingen haar en toen deelde ze mee, dat de voorspelling was uitgekomen en dat wij deze dus nu mochten vernemen.

Onmiddellijk daarop vroeg ze: “Waar is die brief, u weet wel, met die lakken er op?” Nu herinnerde ik me wel die brief, maar niet precies de plaats waar ik ze zo goed had opgeborgen en begon dus in verschillende laden te zoeken, doch zonder succes. Opeens verbleekte ze en zei ernstig: “U hebt toch, hoop ik, die brief niet weggedaan of verloren?”

Ik poogde haar gerust te stellen en moest onderwijl een opmerking over gebrek aan accuratesse incasseren. Eindelijk kwam de met lakstempels verzegelde brief te voorschijn uit een lade, waarin ze bijna acht maanden onaangeroerd had gelegen. We wilden toen deze brief openen, maar ze vroeg nadrukkelijk om dit niet te doen, doch deze verzegelde brief zo spoedig mogelijk op te zenden naar de sacrista in Rome,

wat inmiddels gebeurd is. “Maar”, zo vroegen wij, “hoe komen wij dan de authentieke voorspelling te weten?” Ze antwoordde: “Die komt u te weten, want ik heb de doorslag daarvan, die natuurlijk precies dezelfde is, bewaard en bij me.”

Een getrouw afschrift van deze doorslag vindt u ingesloten.

Verder commentaar laten we aan uzelf over.

W.g. pater J. Frehe.

APPENDIX IV

Droom van 24 juni 1959

Gisterennacht, 24 juni, had ik een heel eigenaardige droom. Het was namelijk zo. Ik was ergens, weet niet waar. Daar kwam ineens een dame op mij af en wilde mij interviewen. Ik stribbelde tegen, maar kwam er toch niet van af. Ik riep in mij zelf de Vrouwe aan en ineens ging ons gesprek als gesmeerd. Wij kwamen op het laatste visioen van 31 mei 1959 en zij vroeg mij om een uitleg. En nu komt het, ik zei: “Daar weet ik geen raad mee.” Maar ineens was het alsof ik een ingeving kreeg en ik begon te vertellen aan die dame: “Is het niet merkwaardig”, zei ik, “het visioen slaat volgens mijn bescheiden mening op het gebed. Het is in beeld weergegeven als afscheid.” Maar toen vroeg zij om een uitleg. Ik zei weer: “Kijk, Heer Jezus Christus (eerste beeld van de Gestalte), Zoon van de Vader (steeds die gedachte: en toch zijn het er twee), zend nu Uw Geest over de aarde. Laat de Heilige Geest wonen in de harten van alle volkeren (uit hun midden kwam een duif met onnoemelijk licht en ging pijlsnel naar beneden, naar de aarde en volkeren). Moge de Vrouwe van alle Volkeren, die eens Maria was, enz. (toen zag ik weer de Vrouwe in al haar glorie, hemels gekroond, enz. en niet meer de Vrouwe zoals ik haar als Maria zag in de kerk, thuis, enz.)”

Deze droom wilde ik ‘s morgens aan mijn huisgenoten vertellen, maar ik kon het niet meer navertellen. Ik zei: “Ik heb toch zo’n eigenaardige droom gehad, maar ik weet de uitleg die ik moest geven niet meer na te vertellen.”

Laat ik nu deze nacht, 25 juni 1959, heel duidelijk weer de uitleg krijgen. Niet meer in verband met dat interview. Het leek alsof ik wakker was, maar toch was ik het niet, want deze nacht heb ik voor het eerst goed geslapen.

Er was in deze droom nog iets eigenaardigs.

De dame, die in mijn droom op mij afkwam, was eerst een gewone dame. Zij vroeg mij om een uitleg van de boodschap van 31 mei 1959. Ik stribbelde tegen, want ik wist nooit een uitleg aan de boodschappen te geven. Dan keek die dame mij aan en alsof ik plotseling een ingeving kreeg, begon ik te vertellen. Maar op dat moment zag ik ineens in die dame de Vrouwe in menselijke gestalte.

APPENDIX V

Brief die de zieneres Ida Peerdeman schreef aan pater Frehe, haar leidsman, naar aanleiding van de boodschap van 31 mei 1957.

2 juni 1957

Aan mijn leidsman.

Mag ik U a.u.b. even vertellen dat ik niet slapen kan en steeds maar moet denken aan die mooie boodschap van 31 Mei. Ik ben zo bang dat U me sentimenteel vindt, maar ik moet en wil er over praten. Steeds weer opnieuw zou ik het aan iedereen vertellen hoe mooi alles was. Dit zal ik mijn hele leven niet meer vergeten al word ik nog zo oud, wat ik nu niet meer hoop. Ik hechtte zo aan het leven en kon kwaad worden als iemand zei dat ze graag dood ging. Dat vond ik abnormaal. Maar nu. . . ik zie er helemaal niet meer tegenop en zou het wel aan alle mensen willen vertellen en toe roepen: wees niet meer bang om dood te gaan, er wacht U allen iets zo moois, zo reins, zo heerlijk, ‘t is niet te beschrijven. Zeg niet: dat is goedkoop zeggen, want ik kan me nu de Apostel Paulus voorstellen die gezegd heeft: “geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord.” Geloof me a.u.b., het was “hemels” in een woord, wat de Vrouwe van alle volkeren maar even heeft laten zien toen Zij zei: “Heus, het is de moeite waard om de wereld te verlaten. Gij moet toch allen komen in de hemel.” Toen was het alsof Zij een sluier weghaalde, terwijl Ze zelf in een oneindige diepte staat. Ze liet me die heerlijkheid even zien en toen ging de sluier er weer voor. Maar dat moment is voldoende geweest om U en alle mensen te zeggen: laten we proberen daar te komen, met Gods hulp.

Ik kan er niet over uitgedacht komen maar ben zó bang dat ik straks weer - doordat alles weer gewoon gaat draaien - niet dit meer zo goed zal kunnen vertellen. Je moet dan weer met beide benen op de grond staan. U weet, familieleven, meeleven met allen, belangstellen in hun dingen. Naar N., daar alle zorg aan besteden en uitgaan, wandelen enz., die eist dan volkomen mijn concentratie. Verder thuis, radio, televisie. Ik ben dol geweest op film en nu dat ik toneelstukken zie, vind ik dat fijn. Maar ik moet U zeggen, het doet me nu niets meer. Maar straks? Je moet toch doorleven en voor anderen doen alsof alles weer gewoon is. En daarom wil ik U dit alles deze nacht schrijven.
Het begon al zo mooi. Ik zie altijd het licht komen eerst. Maar ook dit keer was het licht heel anders. En het was net alsof ik daarin een lichte gestalte mee zag zweven. Ik moet U wel vertellen dat ik me doodschrok hoor, toen dat licht kwam. Ik zat n.l. met dat gewetensconflict, U te gehoorzamen en de stem van de Vrouwe die mij bevolen had, Haar zin te doen die dag. Ze ging, het licht, heel langzaam langs het altaar en bij het Jozef-altaar was het net of het even stil stond. Ik vond dat zo mooi. Ook was het eigenaardig dit keer dat de Vrouwe af en toe zich verplaatste. Ze stond ook meer naar voren als de eerste keer in de kapel. Ze kwam af en toe zo dicht bij me dat ik een keer de bekoring kreeg om Haar aan te raken, maar durfde niet. Dat was toen Ze het over dat para had. 't Was net alsof Ze me goed liet zien dat Ze echt een mens was, zoals U en ik, maar dan natuurlijk is Zij een en al reinheid en mooi. Maar ik hoop dat U me begrijpt. Haar lichaam is ook doorzichtig zou ik bijna zeggen. Ze was zo mooi. . . en Haar stem klonk zo duidelijk en af en toe zo droevig keek Ze en dan weer meewarig en medelijdend, net als een mens.
Toen pater K. daar kwam storen bij de mensen, hij wilde de mensen toch weg hebben, richtte de Vrouwe zich helemaal

op, glimlachte tegen mij, alsof Ze wilde zeggen: laat ze daar maar even ruzie maken, wij gaan door. Ze trok ook zo'n, als ik het zo oneerbiedig uit mag drukken - een guitig gezicht erbij. En de Vrouwe begon toen veel harder en duidelijker te spreken, zodat ik Haar dat nagedaan schijn te hebben. Dit vertelden mij later een paar Heren die erbij waren. Beste Pater, ik ben er vol van, neem me a.u.b. niet kwalijk en vind me niet overdreven.
't Was zo eigenaardig, toen Ze begon te zeggen: "bid het gebed", begon Ze zelf het te bidden, heel zacht en zeer devoot. O Pater, als de mensen en priesters vooral, dat hadden kunnen en mogen zien, dat was zo mooi, hoe innig en mooi Ze bad. Maar het was typisch, Ze zei: "Moge de Vrouwe van alle volkeren, die eens Maria was, Uw voorspreekster zijn. Amen." Ik hoorde Haar dat woordje Uw zeggen, in plaats van onze en werd daardoor schijnbaar in de war gebracht. Ik zelf ben er heel zeker van dat ik het na zei, maar een paar omstanders beweerden dit niet gehoord te hebben. Het kan zijn omdat ik het heel zacht heb moeten bidden. Ze konden me daarbij bijna niet verstaan, vertelden ze. Dat Ze zei "Uw voorspreekster" kwam Ze met Haar hoofd naar voren en keek me heel diep aan. Vreemd niet?
En dat moet ik U ook nog vertellen. Als de Vrouwe "Heer Jezus Christus" zegt. . . dat is zo mooi. . . dan buigt Ze zo eenvoudig en innig kan ik wel zeggen Haar hoofd, ook als Ze het over "de Heer" heeft. Je wordt er diep ontroerd van als je dat ziet. En dan krijg je het gevoel dat "de Heer" iets geweldigs, machtigs is. En hoe nederig de Vrouwe is, als Ze het over Hem heeft. Wat zijn wij dan slordig in ons bidden enz. Ik zal proberen steeds beter te leren bidden en vraag dat ook steeds. Vooral met aandacht, want het is een belediging om er zo slordig overheen te gaan. Wat moet "de Heer" toch een geduld met ons hebben.

Toen de Vrouwe het woord "Parakleet" uitsprak, dacht ik aan een kleed. Ik dacht, wat is dat nu, een kleed dat para is? En toen Ze begon van: "Hij is het zout, Hij is het water" enz. wist ik er geen eind aan en dacht: dat is toch wel raar. Ik schudde mijn hoofd maar tegen de Vrouwe en heb een gezicht moeten trekken dat ik het niet begreep (ook dit hebben omstanders gezien). Ik wilde Haar dit duidelijk maken en kon Haar toch niet in de rede vallen en zeggen dat ik er nu niets, maar dan ook niets meer van begreep. Maar ineens glimlachte de Vrouwe en trok een komisch gezicht tegen mij en maakte een beweging met haar handen, naar de verte - omstanders - maar het leek me meer naar de verte, terwijl Ze zei: "gij weet wat de Vrouwe bedoelt."
Maar, Pater, dat Ze zei: "Hij is het zout" enz. dat was zo prachtig om te zien, ik ben jammer genoeg niet in staat dit alles weer te geven. Had ik de macht maar om te schrijven. Maar U moet het maar met mijn onbeholpen uitleg doen en ik hoop dat U het niet raar vindt. Ook dat gedeelte van "vrije wil" dat was ook zo eigenaardig. Toen de Vrouwe zei: "Hij heeft de Vrouwe v.a.V. doorstraald met Zijn kracht" enz. was het alsof het licht wat uit Haar handen straalt en Haar omgeeft ineens veel feller werd. Het was net alsof even een koplamp (vergeef me de oneerbiedige uitdrukking daarvoor, maar ik kan het niet anders uitleggen) door Haar heen kwam. Toen Zij zei: "Verspreid dan het gebed" enz. werd Ze "dwingender" ik kan het niet anders uitleggen.
Als Ze zegt "wees niet bevreesd", dat vind ik zo fijn van Haar, ik zeg nooit iets daarover tegen Haar, maar Ze schijnt dat heel goed te weten, dat ik een bange haas altijd ben en ik de laatste tijd (vergeef het me, het is niet mooi van mij) als de dood zo bang was voor U. Maar nu niet meer, na deze boodschap is die angst weg. Wie me ook aanvalt, ik zal ze staan. Ja, Pater, dat zeg ik nu nog, ik hoop dat die kracht me a.u.b. niet meer ontnomen wordt.

Ik wil U nog vertellen dat, toen Ze zich verplaatste, ook de schapen achter Haar aan gingen. Ik zie die schapen echt zoals op een weiland. De dikke wol ligt erop. Het is gewoon een kudde schapen, een leuk gezicht dat gewemel om Haar heen. Het kruis staat altijd achter Haar.
Pater, het is voor U allen niet te geloven en wat heb ik gebeden het laatste jaar, dat de Vrouwe U allen het toch een keertje zo laat zien, zoals ik Haar mag zien, maar helaas, het is weer niet gebeurd. Ik kan er ook niets aan doen. Ze heeft me bevolen het alles de Bisschop te zeggen. Ook aan de Heilige Vader, maar toen dacht ik: Vrouwe, hoe kunt U zoiets zeggen, U weet toch maar al te goed dat dat nooit gebeurt. Dat gaat dan als een flits door je hoofd. Want het is eigenaardig, maar m'n gedachten werken evengoed door. Ik reageer gewoon intussen alsof ik met iemand aan het spreken ben. U weet, dan denk je ook intussen, b.v. hoe kan dat nou of zoiets. En dat is bij de boodschappen ook. Ook hoorde ik dat tumult daar achter mij heel goed. Maar het is typisch, Pater, het raakt me niet en brengt me niet in de war. Dan is het of je werkelijk met de Vrouwe een bent en alleen met Haar.
Van alle boodschappen geloof ik dat deze me het meest gepakt heeft en altijd zal bijblijven. U moet het niet raar van me vinden, maar ik ben - plat uitgedrukt - in de zevende hemel. Ik kan U wel zeggen, toen die sluier weggehaald werd, was ik in een heel andere soort toestand. Een toestand zo verheerlijkt, mag ik het zeggen? "hemels". Vindt U me a.u.b. niet arrogant of zoiets. Het is de eerlijke waarheid. Ik kan er niet over uitgepraat komen en nogmaals ik zou het iedereen willen vertellen.
Het laatste was ook zo mooi. Toen Ze het had over dat stukje brood enz. Pater, dat hadden de priesters moeten zien. Wat jammer. Ik krijg nu een ontzettende hoogachting voor ze. Niet dat ik dat niet had hoor, maar U begrijpt me wel.

Wat mag U blij zijn, priester te zijn. Heb er maar nooit geen spijt van. Het offer is het waard. Ik zou zo graag willen weten, hoe kan ik me nu nog een beetje nuttig maken? Ik wil wat doen. Voordat de Vrouwe heenging, was het zo mooi, Ze keek me zo lief aan. Beter kan ik het niet uitdrukken en toch kreeg ik een ontzettende weemoed over me en dacht nu laat Ze me weer alleen. Maar dat mag ik eigenlijk niet zeggen. Maar U weet niet wat ik de laatste tijd heb doorgemaakt. Die verlatenheid en spanning het was bijna niet meer uit te houden.
Dan dat gewetensconflict op de dag zelf. Ik was bang dat de Vrouwe en U me laf zou vinden en U me ongehoorzaam, wat moest ik doen. Ik heb maar gezegd: “Vrouwe, ik zal nu doen wat U vraagt, maar ik weet dat het ongehoorzaam is.” Zelfs de laatste minuten voordat ik de kerk inging stond ik nog in doodsangst, wel doen, niet doen. G. zei: “Vooruit, niet zeuren, we gaan terug naar huis, dat heen en weer gezeur van jou, wel de kerk in en niet.” En toen weet ik niet wat het was, er kwam als het ware een soort wind of kracht achter mij en ik stond op de trappen van de kerk voor ik het wist. Even nog zei ik: “gaan jullie a.u.b. eerst.” Ze deden dat en ik naar binnen. Toen heb ik gebeden, samen met de mensen en ik zei maar steeds: “Vrouwe nu heb ik gedaan wat U wilde vandaag, help me nu a.u.b. en geef deze mensen die hier zo vurig bidden toch a.u.b. iets. Ik weet niet wat, laat U a.u.b. aan hun zien of zoiets, maar doe a.u.b. wat voor ze. Het was stichtend om te zien en horen hoe devoot de mensen lagen te bidden, ik werd er ontroerd van.
Ik vraag U, mag ik nu, als ik in de gelegenheid ben, donderdags de rozenkrans mee gaan bidden of voorbidden? Met het gebed van Haar, tussen elk tientje? Ik was er zo door gesticht, toen ik die mensen hoorde. Wat zal de Vrouwe mij toch een lafaard vinden, dat ik zo braaf maar ja en amen zeg altijd als U me iets bevolen hebt. Neemt U het me a.u.b. niet

kwalijk en beschouw dit als niet gezegd. Ik heb er spijt van. Maar ik dacht dan dikwijls later, wat ben ik weer slap en bang. Moet ik toch niet meer Haar zin doen? Nogmaals neem het me niet kwalijk.
Wat kan ik nog meer van Haar vertellen? Ik wil dat U zo veel mogelijk weet over alles ziet u. En ben maar bang dat ik later wat zal vergeten. Daarom is het misschien wel wat uitgebreid. Ik hoop niet dat U het erg vindt. Op het ogenblik interesseert niets van de wereld me meer, maar dat zal natuurlijk weer veranderen, je bent maar een “klein mensje” hoor.
Maar ik ben toch blij, dat ik U dit alles op papier gezet heb. Ik zal dit alles nooit meer vergeten. Wat had ik dit alles graag onze Bisschop persoonlijk verteld, want dat papier is zo koud. Zo iets moois kan je eigenlijk niet op papier mooi maken. Ik ben maar bang dat ik het niet goed heb weergegeven, maar hoop dat de Vrouwe van alle volkeren nu over mij tevreden is.
Ik zal blijven vechten voor Haar zaak en blijven bidden, beter hoop ik en vuriger dan ooit, dat Haar zaak spoedig een goed einde mag krijgen. Het kan niet anders, Zij heeft het gezegd. Maar U weet, we hebben met mensen te doen helaas. Kon ik hun maar overtuigen en liet de Vrouwe ze maar alles zien, dan zouden ze Haar zo dankbaar zijn. Maar helaas dat ligt niet in onze handen, maar in de Hare.
O ja, dat moet ik nog vlug even vertellen: toen de Vrouwe het had over “het wonder van elke dag” dat was zo prachtig, maar toen Ze zei: “neen volkeren, niet een gedachte”, werd Ze (mag ik het zo oneerbiedig uitdrukken?) heftig. Het was alsof Ze protesteerde tegen iets in de verte. Want Ze keek, alsof Ze over een mensenmassa heen keek. Dat was zo mooi. Maar ik houd nu op, want U zult wel moe van me worden. Ik heb dit alles naar waarheid verteld en ben bereid hiervoor en hierover een eed af te leggen en blijf vechten en bidden voor Haar eer en titel, die de Heer, zoals Ze zelf zegt, Haar zo

graag in de wereld geeft. Moge de Vrouwe van alle volkeren dan onze voorspreekster zijn.

APPENDIX VI

Brief die de zieneres Ida Peerdeman schreef op 21 juni 1958 aan pater Frehe, haar leidsman, naar aanleiding van de boodschap van 31 mei 1958.

Beste Pater Frehe,

Het is nu al weer drie weken geleden vandaag, dat ik het grote gebeuren mee mocht maken. Ik geloof dat ik elke week ‘s zaterdags er aan zal denken en de weken zal tellen. Het is me eerder niet mogelijk geweest om een betere, juistere verklaring hiervan weer te geven. Hoe is het mogelijk.
Maar nu vandaag wil ik toch proberen u wat beter er over in te lichten en vooral om er nog eens over te praten en te vertellen. Pater, het was zo iets geweldigs, zonder overdrijving. Toen ik in het begin neerknielde, u weet, toen zag ik niemand, maar toch durf ik beweren, dat er iemand was. Maar niet de Vrouwe. Maar denk er om, ik zag niets hoor. Het was voor mij alleen maar het gevoel dat er iemand was, die ontzaglijk machtig, groots, zuiver, ja wat al niet meer was. Het is zo moeilijk uit te leggen. En toch voel ik het als mijn plicht dit te doen om u een juistere blik te geven. Er klonk me toen ik neerknielde een hoge fijne muziek in de oren, de kamer was geheel gevuld van licht. Het straalde zo erg dat ik mijn handen op de borst gevouwen moet hebben en diep voorover heb moeten buigen. Ik durfde en kon er niet in kijken in het begin. Maar ineens heb ik gekeken en kreeg zo’n hemels, bovennatuurlijk gevoel over mij. Dat alles was veel en veel sterker dan verleden jaar. Als ik er aan terugdenk ben ik nog steeds diep ontroerd. En vergeef mij: het is zo moeilijk om je met de gewone dagelijkse dingen bezig te houden. Maar ik doe het toch, want de anderen mogen er niets van merken.

Toen dat eerste door een sluier als het ware werd afgeschermd, stond heel in de verte de Vrouwe. Zij zag er zo vriendelijk en lief uit. Maar ik vond het zo naar dat Zij zo ver weg stond. Zij sprak het eerste gedeelte achter elkaar, terwijl Zij mij aankeek. Ik dacht: als ik dat nu maar onthouden kan. En de Vrouwe begreep me, denk ik, want Zij glimlachte en zei het eerste gedeelte nogmaals achter elkaar voor. Toen knikte ik van 'ja' tegen Haar, dat ik het nu wist. Later heb ik, toen alles gebeurd was, het direct opgeschreven, zoals u gezien hebt. Toen richtte de Vrouwe zich op, keek voor zich heen en zei: "Maar. . .", en begon te zeggen: "In alle rust ben Ik gekomen" enz. Maar terwijl Zij dat zei, ging Zij heel langzaam omhoog, steeds dieper en dieper. Pater, als u wist wat dat ogenblik voor mij betekende. Ik voelde: Zij gaat van mij heen. Ik strekte mijn handen uit en zei in mijzelf: Vrouwe, laat mij alstublieft hier niet alleen. Ik begon te huilen als een klein kind. Ik hoop dat u mij niet overdreven vindt, maar het was zo. Ik heb nog nooit zo gehuild. Pater, het was of er iemand die je heel en heel dierbaar was en die je heel erg liefhad, van mij weggerukt werd. Er begon bij mij van binnen iets te scheuren. O, vindt u het niet gek, ik moet het u vertellen, en kan het ook hopelijk aan u vertellen. Zij ging weg en terwijl Zij weg ging zei Zij: "Luister." Zij kwam met Haar hoofd zo, alsof Zij zeggen wilde: huil niet, en zei: "Volg het licht." Toen was Zij weg. En even stond het licht er nog, maar zoals ik u reeds vertelde: ook dat ging weg. U weet het verloop, hoe ik het zocht en naar de buitendeur ging, omdat daar het licht stond, de trap af en buiten op straat stond, op de hoek het licht zag en dat gevolgd ben. Ik hoorde de auto's op de rijweg om mij heen suizen, maar het deerde mij niet. Het licht stond aan de overkant op mij te wachten. Ik volgde het weer en toen kwam ik op de plek aan de Wandelweg bij het, wat wij noemen, theehuisje. Daar op het hele terrein straalde het van licht en ik zocht daar op de grond, want de woorden

klonken mij steeds in de oren: “Volg het licht.” En ineens kwam dan de Stem van omhoog: “Wat zoek je?” De rest weet u. Maar het is mij toch een behoefte het nogmaals te vertellen wat een prachtig gezicht dat was. In een stralende blauwe hemel stond Zij daar, omgeven van twee witte wolken, die de anderen die bij mij stonden niet gezien hebben, geloof ik. Toen Zij de woorden zei “Dit is de plaats. . .”, u weet het uit de tekst verder, ging Zij steeds hoger en dieper weg. En ineens kwam er een lichtende wolk over Haar heen en was Zij voor mijn ogen weggetrokken.

Toen kreeg ik toch weer dat heel droevige moment terug. Maar direct stond daar op die plaats, en het leek mij dichter bij als ik er nu over nadenk, die grote Heilige Hostie. Het werd mij niet gezegd hoor, maar ik kreeg dat woord in mij. Pater, als u en anderen dit toch hadden mogen zien, zo iets geweldigs, zo iets groots en overweldigends, wat zou dat heerlijk zijn geweest. Nu denk ik bij het Communie gaan: ben ik wel waardig om zo iets groots te ontvangen? En bij de Consecratie denk ik: waarom niet de bazuinen laten schallen, want eerlijk het is de grootste keizer, de grootste koning, die daar komt verschijnen. Terwijl u en andere geestelijken de woorden uitspreken, weet u niet wat er werkelijk gebeurt. Hij is er met Zijn Godheid en Mensheid. De Mensheid alleen maar in dat stukje brood geloof ik om het ons gemakkelijk te maken, maar de Godheid die komt op datzelfde moment op het altaar, o ik ben er zo diep van overtuigd. En na de 31ste mei 1958 voel ik het elke dag zo dat Christus daar komt met al die heerlijkheid, zoals ik op de Wandelweg die Heilige Hostie zag. Maar helaas, de mensen zien het niet. Dat zal Zijn wil wel zijn. Maar het is jammer. Want heus het is het grote Wonder waar de Vrouwe over sprak.

Pater, ik weet niet hoe ik u dit alles durf te schrijven. Maar ik werd vannacht al aangezet om het te doen. Ik kon niet slapen en kreeg deze gedachten allemaal in mij, nog beter als nu. Ik

zit nu maar wat te stuntelen. Maar ik durfde de anderen door mijn opstaan niet storen, anders had ik vannacht u deze brief geschreven. Ik wil u zo graag laten weten hoe mooi en hoe, ja mijn woorden schieten te kort, maar ik hoop dat u mij begrijpt en het niet gek vindt dat ik mij zo laat gaan. Ik zou elke priester wel willen zeggen: weet toch wat u in handen hebt, weest toch blij en verheugd dat u alles hebt opgeofferd want het is niet vergeefs. Geloof me. Waren wij er allemaal maar meer van bewust wat er elke dag onder ons gebeurt: dat grote Wonder. Zeker, wij zijn mensen en dat weet de Heer ook en Hij wil ons geloof ik ook zo hebben, zoals wij zijn; maar wij zouden meer dankbaar zijn aan Hem, wij zouden meer het moment van de Heilige Mis beter beleven, wij zouden verheugd zijn en toch droevig, omdat wij Hem nu ook niet kunnen zien.

Pater, het is zo gek, maar heel stil in mij heb ik een heimwee gekregen om dit alles nog eens terug te mogen zien, om Haar terug te zien en ook dat grote moment wat ik niet kan uitleggen terug te voelen. Maar hoe kan ik dat durven wensen?

Nogmaals, ik kan er niet over uitgepraat en gedacht komen, over die twintig minuten op 31 mei 1958. Eén ding weet ik wel, dat het heengaan van deze aarde heus geen straf voor ons zal zijn. Wat is al dat gedraaf en gesuis om je heen dan ijdel, waar maak je je druk om. En daar wacht je zo iets groots. Wat is de Heer Jezus Christus toch geduldig en goed voor ons. Wat een oneindige liefde moet Hij hebben. Ik weet dat als je van iemand houdt je alles weer direct en spontaan kan vergeven en dat je er alles van kan hebben. Hoe enorm groot moet dan Zijn liefde voor ons zijn. Ik weet het echt niet, maar het is een en al liefde zou ik zeggen. En dat Hij maar elke dag zo op het altaar komt. En dan, zo’n stil misje met niks er omheen, een paar mensen die er nog met hun eigen zaakjes zitten en maar vragen, vragen om tijdelijke dingen. En Hij verschijnt daar midden onder ons. En wij voelen het niet

eens als zo iets geweldigs. Een rinkel van de belletjes en wij stappen er weer over heen. Weg is alles. En wij zitten weer met ons dagelijks brood. Het moest met veel meer eerbied en werkelijk laat het met wat menselijk vertoon gaan, laat de bazuinen schallen, zoals ik meende het te horen in onze kamer met daarachterop prachtige hemelse muziek. Wij maken zoveel lawaai met de jazz, maar voor Hem is geen aankomst, zoals bij een koningin of koning nodig. Wat vreemd pater, dat ik u dit alles schrijf, maar het vliegt me uit de pen. Nogmaals, vind het niet raar. Maar ik ben opgelucht dit alles zo aan u te durven schrijven. En nu houd ik op, want ik heb u al genoeg bezig gehouden met mijn lange brief. De hartelijke groeten van mij.

p.s. Eén ding wil ik nog vertellen.
Toen ik de Vrouwe steeds hoger en dieper zag wegtrekken, kwam mij een ding nog in de gedachte: wat gelukkig, Zij neemt ons mee. Want Zij ging precies zo weg met schapen, wereldbol en kruis, zoals ik Haar altijd zag.

REGISTER

(Nummers verwijzen naar de resp. Boodschap of Appendix)

aanvang
aardbol, zie: wereldbol
aartsbisschop in Duitsland
Abel
actie
    in Duitsland
adelaar
afgrond
Afrika
afval
    geloofs-
Allerheiligste
altaar
    speciaal
    in de nieuwe kerk
Amerika
Amsterdam
apostel
    één-
    (paus)
apostelen 42-44 49-52
april 1
Arabieren 14
atheïsme 46
atheïsten 16
Azië 25 27

bacillen 14
Balkan 17 23 27
banken, lege - 16
barmhartig 50

(be)dreigen 13 22 46
(be)dreiging(en) 44 46
beeltenis van de Vrouwe, details
    het licht: bij elke verschijning
    staande op de wereldbol 24 28 31-34 36 44 47 49 50 55
    voeten vast op de wereldbol 28 33
    voor het kruis 28-38 55
    gezicht, haren, hoofddoek 28

    hoofd, handen, voeten als van de mens 28 30 33
    lichaam als van de geest 28 30 33
    lendendoek 31 32
    stralen uit de handen 13 33 34
    schapen/kudde 33 34 36 37 40 44 47 55
    titel in halve cirkel 28
beeltenis van de Vrouwe
    uitleg v. de beeltenis 28 33
    moet gemaakt en verspreid 28

is uitbeelding v. het dogma 44
zal voorafgaan 31 33 35 37 42 44 46
bestemd voor alle mensen 39 43
belofte over de beeltenis 33 36
zie ook: schilderij/verspreiding
beenderen 13 14 24
Begijnhof 45 A1
bekeren 21
bekering 38
bekroning v. de Vrouwe 47 49 50
België 25 27
belofte 31
belofte v. de Vrouwe 50-52
over de titel 44 45
over het gebed 38 45 46
over de beeltenis 33 36
over het dogma 50 51
v. genade, verlossing en vrede 35 39
Berlijn 19
bewijs/bewijzen 19 25 27 45 50
bidden 5 10 18 24 27 29-31 33 34 36-38
40-53 55
bisschop 16 49
je/uw - 38-42 44 46 47 49 50 52
Duitse - 20
v. Canterbury 23
v. Engeland 6
bisschoppen 39
rond de paus 10 15 19 27 50
v. Duitsland 19
v. de Engelse kerk 9
v. alle landen 27
blanke -
kinderen 7
mensen 44 47
schapen 47 51
bloed 12 25 56
vlees en - 34
boek(en) 7 8 23 27 49
boetvaardigheid 56
boodschap 13 19 21 27-30 33 35 38 39 42-47 49 51-54
voor de paus 46
ernstige en blijde - 52 53
Boodschap
de - 37
Maria - 1
Bosporus 25
Bourbon 6
boycotting 14
breed 36 43
mild 43
ruim 11 36-38
brood 56
en wijn 26 53
bron 15
Bruid v. de Heer 53

Cairo 14
Canterbury 23
caritas 27
catastrofaal 10
catastrofe, wereld- 46

zie ook: ramp
celibaat 52 53
chaos 8 15 23
China 5 25 38
cholera 14
christelijk 7 12 20 23
christenen 6 15 37 39
christenheid 23
christenmensen 36 37 39 41 53
christenvolkeren 15 36
Christus 3 16 19 25 32 35 36 39
Jezus - 35 37 43
Heer Jezus - 27 29 33 37 39 41-47-49-54
Christus Regnum 9
Churchill 23
cirkel 14 16 30
halve - 8 16 23 24 28 52
getal ‘4’ met - 13
vier vingers met - 23
communiceren 26 27
communisme 6 18 29 45 46

Dame in het wit 5 25
dankbaar(heid) 39 46 50
Dardanellen 25
decreet 19 26
demonen 10 44
Dienstmaagd des Heren 38 39 41 43 44 49
dobbelsteen 49
dogma 30-38 41 43-47 49-54
mariale - 30 36 45
nieuwe - 31-35 38 41 44
laatste (mariale) - 33 35 41 44 46 47
laatste - in de mariale gesch. 37 38 50
grootste/voornaamste - 35
veel omstreden - 30 33 44
van Medeverlosseres 32
van Medeverlosseres en Middelares 38
van Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster 43 45 52
dogma, het laatste mariale -
uitleg van - 31-34 37-39 41-44 47 49
de strijd om - 31-33 35 36 38 40 49
werken voor - 32 36 49 50
de paus en - 41 44 45 49-51 53
belofte over - 50 51
dogma
van de Opneming 35
de andere -’s 43
de mariale -’s 30
dogmaverklaring 47 50
visioen van de - 50
bekroning v. de Vrouwe 47 49 50
dolksteek 32
Dominicanen 27 43-47
Donau 17
doodskop 16 24
drie (getal ‘3’) 23
drie vingers 1 7 50
drie, vier en vijf vingers 1
drie en vijf vingers 7

drie gedachten in één 43 44 49 50
drie titels 44
drie stralen(bundels) 33 55
drie altaren 45 52
drie halve cirkels 52
drie koepels 52
drie pausen 4
drie uur 53 54 56 A3
  derde uur 52
Drie-eenheid 38 51
drieënvijftig, het jaar - 20 23 29 44-47
driehoek, geest v. de - 20
droom 26 27 A4
duif 4 52 55 56
  witte - 5 23 25
  zwarte - 5
Duitsland 7 18-25 27 35 37
dwaalleerstellingen 55
  niet een gedachte 53

Ecce Homo 8
economisch 14 17 20 25 36 37 45
één (getal '1') 23
één apostel 49
één gebaar 43
  drie gedachten in - 44 50
één gebod 37
  zie ook: gebod
één gemeenschap 4 39 46 51 55
één keer per jaar 51
één kudde 39 40
één Persoon 56
één zijn 24 27 35 42 43 51
eenenvijftig, het jaar - 20 23 29
eenheid 7 36 42-44 46 50 51
  in de ware, H. Geest 44 50
  in huis 24
  onder de volkeren 46 51
  van blank en zwart 47
  geestelijke - 36
eerherstel 56
eeuwig leven 56
  voorsmaak tot - 53
Ego sum 6
Egypte, uittocht uit - 2
ei 7
ellende 14 15 22 23
encyclieken 5 23 44
Engeland 3 6 7 17 23-25 27 37
  bisschop v. - 6
  katholieken v. - 37
  Engelse Kerk 9 11 16
engeltjes 8
Eucharistie 55
  brood, wijn 26 53 56
  hostie 52 55 56
  kelk 3 9 26 52 56
  bloed 34 56
  communiceren 26 27
  dagelijks offer 45 51
  dagelijks wonder 45 51-53
  gedachtenis 27 39
  mysterie 53
  Sacrament 45
  sacramenten 51 53
  wie Mij eet en drinkt 56
  (voorsmaak tot) eeuwig leven 53 56

zie ook: dwaalleerstellingen
Europa 6-8 13-16 20 25 38 45 47
ezel 16
ezelskakenbeen 2

figuur
vergeestelijkte - 5
geweldig, groots - 56
lichtende - 26
vrouwelijke - 1
Formosa 23 25
Frankrijk 25 27 37

gebaar, één - 43
drie gedachten in - 44 50
gebed van de Vrouwe
de Vrouwe bidt het gebed voor 27 29 53
kort en eenvoudig 27 32 36
groot en voornaam bij God 51
gaat tot de H. Geest in deze tijd 51
die eens Maria was 29 39 41 42
voor de verlossing van de wereld 38
om rampen af te wenden 51
de Zoon zal het verhoren 27
God zal zijn Moeder verhoren 51
zal blijven bestaan tot het einde 44
het gebed in een visioen verbeeld A4
beloften over het gebed 38 45 46
moet (in vele talen) verspreid 1 28-30
allen hebben recht daarop 32
zie ook: verspreiding
de Vrouwe vraagt het gebed te bidden
aan:
de zieneres 37 39 40 43 51 53
de Kerk 47; in alle kerken 44
de religieuzen 43 44
de paus 46
de mensen 36 38
kinderen 51
de volkeren 34 38 46 47 49 51
de volkeren met de Kerk 45 47 50
de wereld 37
allen/iedereen 27 38 39 41 42
iedere dag 28 31 41 51
gebod
één - 37
eerste, voornaamste - 17 19 22 27 34-36.41 43
zie ook: liefde/naastenliefde
gedaante v. brood en wijn 53
gedachten
drie - 43 44 49 50
de mariale - 46 49

de oude - 49
gedachtenis 27 39
geest 20 21 27 43
goede - 4 21
moderne - 21
nieuwe - 23
ware christelijke - 20
geest
andere - 20 21
oude - 5
valse, verkeerde - 27 38 41 43 46 50
om u te ondermijnen 23
van de driehoek in andere gedaante 20
van onwaarheid, leugen en bedrog 28 44
van realisme 16
Geest
de Geest 28 30 32 33 38 44 50
de ware Geest 27 33 34 36 37 39 42-44 56
de Heilige Geest 27 29 30 32-34 37-39 41-45 49-53
de ware, Heilige Geest 27 38 44 45 50
de Geest van Christus 43
Uw Geest 27 29
Parakleet 53
Vertrooster, Helper 55
zie ook: duif
geestelijke 16
Engelse - 23
(Lombardi) 20
geestelijken 6 8 15 27 36 43-45 49 50 53
Engelse - 23
Duitse - 20 24
opleiding v. de - 4 5
geestelijkheid 19 20
Engelse - 23
geesten der wereld 20
geloof 8 17 18 27 29-31 35-38 46
geloofsafval 19
afval 24 35
gemeenschap 39 41 51
één (grote) - 4 39 46 51 55
de Kerk, de - 39-41 43 44 47 49 51
van volkeren 39 51
genade 33 53
genade, verlossing en vrede 33 35 39
stralen van - 33 34
gerechtigheid 5 6 9 10 13 15
getal
‘1’ 23
‘2’ 23
‘3’ 23
‘4’ 13
geweten 51
globe, zie: wereldbol
God 17 34 43 51
de Vader 2
de Vader, de Zoon en de H. Geest 51
godloochenaars 42
Godmens 43
godsdienst 9
Godsliefde 34
golven 11 13
gordel 1 31

Griekenland 23
grot 16
groten 27 35
v. Duitsland 27
v. Frankrijk 37
v. Italië 27
der aarde 18 27
hogeren 42 51

hakenkruis 5 6
halve maan 5 14
hamer en sikkel 5 14
hand
met stralen(bundel) 13 33 34 56
pijn in de - 4 5 11 13-15 20 21 25
hard werken 18 19 21 22 24 25 27
haren 28
hart van de Vrouwe/Moeder 30 32 33
harten van de mensen/volkeren 15 27 29 30 37
Heer
en Meester 33-39 43
en Schepper 34 39 41 42 46 50
v. alle Volkeren 55
mijn - 47
O.L. - 7
de - en de Vrouwe 43
Heer Jezus Christus 27 29 33 37 39 41-47 49-54
heidendom, (modern -) 19 42 46
heidenen 15 37 39
Heilige Geest, zie: Geest
Heilige Vader, zie: paus
hel 48
helling 19 23 50
Helper 55
hels 14 25
hemel 53 56
hemels(e) -
Kind 16
gezicht 27
uitdrukking 29 53
toestand 53 55
herder 25
(paus) 46
herders, uw - 51
Highest, the - 7
Hoger Wezen 51
hogere machten 17
hogeren 42 51
zie ook: groten
hond 23
hoofd, handen en voeten 28 30 33
hoofddoek 28
Hoogste, het - 7
hopeloos 8
hostie 52 55 56 A1
huis van de Heer Jezus Christus 52
zie ook: kerk van de Vrouwe van alle Volkeren
humanisme 19 42 45 46

ideeënoorlog 27
ijspegels 13

Indië 21
Israël 2
Italië 12 18-20 22 23 27 37

jaar
‘50’ 19 20
‘51’ 20 23 29
‘52’ 36
‘53’ 20 23 29 44-47
‘54’ 47
1950 17
1951-1953 17
1960 52
2000 40
van de Vrouwe van alle Volkeren 45-47
mariale - 48
elk - 50 51
Jahweh 2
Japan 21 25
Jeanne d’Arc 6
Jehova 3
Jericho 6
Jeruzalem 7 9 14 15
jeugd 44 51
v. Duitsland 18 19 21
v. Nederland 19
zie ook: jonge mensen / kinderen /
jongens / meisjes
Jezus Christus, zie: Christus
Joden 2
jonge -
geestelijken 4
mensen 19 21 22 44
jongemannen 21
jongens 14
zie ook: jeugd
Judea 7

Kaïn 2
kapel
in Thomaskerk 44 47 51 52 53 A2
aan de Diepenbrockstraat A2
in de nieuwe kerk 52 A2
kardinaalshoed 10 16
kardinalen 15 19 27 50
kasteel 5
katholieken 22
v. Duitsland 24
v. Engeland 37
kelk 3 9 26 52 56
Kerk 4 5 16 21 25 27 31 32 35-41 43-47
50-53
katholieke - 5
- van Rome 5 32 37 38 42 43 45 47 50 51
de -, Rome 31 32 39 40
ware - 44 51
Moeder- 38
-, de Gemeenschap 39-41 43 44 47 49 51
Kerk
Armeense - 9 16
Engelse - 9 11 16
Russische - 9 16
kerk
St.-Nicolaas- A1
St.-Thomas- 48 50 52 53 A2

kerk v. de Vrouwe v. alle Volkeren 44-47 49 50 52
huis van de Heer Jezus Christus 52
kerkhof, soldaten- 13
kind 16 53
Vrouwe met - 9 10
Kinder Deutschlands 27 35
kinderen (kleinen) 7 30 33 51
blanke - 7
zwarte - 7
v. Duitsland 24
v. Nederland 19
zie ook: jongens/meisjes/kleinen
kinderen (mensen) 27 35 43 47 50 51
mensenkind(eren) 27 28 30
klauw 20 25 49
kleinen 7 27
zie ook: jongens/meisjes/kinderen
zie ook: minsten der mijnen
kloof 19
kloosters 36 45
regulieren 25 42 44
religieuzen 3 27 43 44
kloosterzusters 5
Koning 53
koning van Engeland 23
Koningin 53
Korea 23 25
koren 16
krabben 23
kroon 16
v. Engeland 7 17 23
v. de paus 25 36
v. de Vrouwe 56
kruis: in vrijwel elke boodschap
(midden) in (de wereld) 5 6 8 9 17 18 20 25 29 41
terug naar het - 5 21 27 30 37
het - opnemen 1 5 6 13 17 20 39
kruisoffer 41 45 52
kruisweg 51
kudde 33 36 37 40
één - 39 40

ladder 9
lam 8
lammeren 3 25 33
leed 14
v. de Vrouwe 31
leeg
lege banken 16
lege handen 6 22 23 43
leegte 2 6 13 16
leek/leken 20 27
leer 7 15 19 23 27 38 39 43
geen nieuwe - 38 49
leeuw 9
leeuwin 23
leidsman 19 23 27-29 31-38 41 43 45 46 49 50 52-54
lendendoek 31 32
Lenin 23
lichaam 21 33 34
als van de geest 28 30 33
opgenomen gelijk de Zoon 30

licht: bij elke verschijning
liefde 8 10 15 17 19 22 27 33-35 37 38 43
44
zie ook: gebod/naastenliefde
lijden
v. de Zoon 31 33
v. de Vrouwe 33 35
v. de zieneres 30
zie ook: pijn
lijfwacht 15 16
lijkbaar 16
litteken 56
wond 33
Lombardi 20
Lourdes 24

maan 7
halve - 5 14
maanlanding 7
maart 1
mannen 3 24-26 33
jongemannen 21
Mantsjoerije 25
Maria 1 27 33-36 38 39 41 43-47 49-51
die eens - was 27-29 34 37-39 41 42 50 53
mariale jaar 48
martelgang 16
materialistisch 30 37 42
Medeverlosseres 31-39 41 43-47 49-54
Middelares en Voorspreekster 33-36 38 39 41 43-47 49-54
zie ook: dogma
medeverlossing 42
mei, 5 - 1
mei, 31 - 49 51 52
deze dag 50
deze grote dag 51
meisjes 21
zie ook: jeugd
melaatsheid 14
Mens-God 32
mensdom 25 39
mensen: in vrijwel elke boodschap
mensenkind(eren) 27 28 30
Mensenzoon 28 30 33 39
mensheid 5 6 16 21 33 46
meteoren 23 45
Middelares 33-39 41-47 49-54
zie ook: Medeverlosseres
middelen, moderne - 21 25 38 44
middelpunt
(Amsterdam) 46
(het Kruis) 27 33
(Vaticaans) 20
mild 43
breed 36 43
ruim 11 36-38
militairen 14
soldaten 1 16
minsten der mijnen 16 18 20 51
kleinen 27
mirakel van Amsterdam A1
mirakelprocessie 2 A1
mirakelstad 43
Miriam 36 38 39 41 43 51

Moeder 1 32 33 35 37 41 43-45 47 49-52
van alle Volkeren 27 50 51
van de Heer Jezus Christus 47 49
van de Mensenzoon 30
van de Zoon 29 31
van God 51
mohammedanen 5
mysterie 53
zie ook: wonder/Eucharistie

naamplaatjes 16
naastenliefde 6 9 11 13 17 20 22 24 34
zie ook: gebod/liefde
Napoleon 25
natuur 16
natuurkrachten 16
natuurramp, een grote - 27
natuurrampen 8 35 36 45
natuurverschijnsel 7
Nederland 19 25 27 35 37 43 44 47
noord(en) 14 16
Noord-Amerika 16
nuchterheid 26

Oder 25
Oekraïne 25
offer 35 39 43 45 46 49 51
dagelijks - 45 51
kruis- 41 45 52
dagelijks wonder 45 51 52 53
offeraltaar 3
oktober 54
omwenteling 16 19 27
Onbevlekte Ontvangenis 49
onheil 38 51
onrust 42
onrustbarend 51
ontredderd 38 41
onwaarheid 28 44
Onzen, de - 36 37 39 47 50 54
oorlog 29 37 47 51
economische - 14
nieuwe - 4
ideeën- 27
verwording, rampen en - 27 29 31 38 47 51
Oost-Duitsland 23
oost(en) 7 10 14 15 23 37
het verre - 5
Oostenrijk 27
oosterse volken 5 14-16 25 27
oostzeeën 16
opleiding van de geestelijken 4 5
opperpriester 55
opstand 25
ora et labora 7
orkanen 25

Parakleet 53
patriarch 17
Paulus VI, zie: paus
paus 4-7 10 12 15-17 19-21 23-25 27
36-41 43-47 50
Heilige Vader 36 39 43-47 49-54
herder 46
opperpriester 55

vechter 4 36 37 39 43 44
paus
Paulus VI 4 23
Pius X 4
Pius XII 4 36 45 47 49 54 A3
pausen
drie - 4
uit vroeger tijden 44
periode
v. druk en pijn 8
v. schijnbare rust 25
v. strijd en rampen 20
nieuwe - 34
Perzen 14
pijn(en) 6 8 16 20 23 25 27 29-32 35
in de hand 4 5 11 13-15 20 21 25
Pius, zie: paus
poort 5 15 16
preekstoel 6
priester(s) 2 3 5 9 19 27 39 43 45 53 55
zie ook: regulieren/seculieren
priesterstudenten 5 27
opleiding 4 5
processie 2 45 A1
profeten, valse - 27 29 43 45-47 51
PX-teken 9 16

ramp
een grote - 16
een nieuwe - 10
een grote natuur- 27
ramp op ramp 8 10 37
rampen 4 7 14 20 22 23 35 36 45 47 51
economische - 17
natuur- 8 35 36 45
verwording, - en oorlog 27 29 31 38 47 51
realisme 16 45
recht(en) 15 20 44
rechtvaardigheid 6 11 13 15 17 19 20 38 44
regulieren 25 42 44
kloosters 36 45
religieuzen 3 27 43 44
zie ook: priesters
Reims 6
religieuzen 3 27 43 44
kloosters 36 45
kloosterzusters 5
regulieren 25 42 44
Rijk Gods 51
Rome 7 9-11 13 19 21 24 25 27 29 31
35-38
de Kerk v. - 5 32 37 38 42 43 45 47 50 51
de Kerk, - 31 32 39 40
de paus v. - 44
rozenkrans 24 52 53
de Vrouwe met - 1 5
ruim 11 36-38
breed 36 43
mild 43
Rusland 7 14 16 17 21 24 25 38
Russische Kerk 9 16

Sacrament, het - 45
sacramenten 51 53
sacramentsprocessie 45
sacrista 44-47 49 52-55 A3
satan 38 47 49-51 53
slang 35
vijand 44
vorst 49
schapen 25 33 34 39 40 44 46 47 51 52 55
blanke - 47 51
zwarte - 33 47 51
schapenkop 7
Schepper 34 37-39 41 42 46 50
schepping 34-37
schilderij van de Vrouwe van alle Volkeren
vervaardigd in Duitsland A2
naar Amsterdam 43-48 A2
onder zorg v. Dominicanen 43 44 47 A2
voorlopig in kerk of kapel 44 47 A2
later in nieuwe kerk 44 47 52 A2
de volkeren rond de beeltenis 2 51
zie ook: beeltenis / verspreiding / A2
schoot 30
seculieren 25 42 44
zie ook: priesters
seminarie 27
Sint Pieter 15-20 22 23 27 49 50
Vaticaan 5-7 12 19 21 24 27 43
slang(en) 15 29 31 35 42
satan 38 47 49-51 53
sleutel 8 14
sluitsteen 43 49
sneeuw(vlokken) 30 36 39
sociaal 4 5 20
socialisme, (modern-) 4 45 46
soldaten 1 16
voor Christus 25
militairen 14
soldatenkerkhof 13
spanning 42
springbok 14
Stalin 23
stem 1 3 5 6 12-14 16 20 23 25 26 55
van uw geweten 51
van hun Moeder 50
ster 20
sterren 5 10 14 23
stralen(bundel) 4 14
uit handen v. de Vrouwe 13 33 34
v. genade, verlossing en vrede 33 34
uit handen en voeten v. de Heer 56
v. duif 4 5 23 25 52 56
v. hostie 55 56
v. Kind 9 16
v. kruis 15
strijd
Amerika-Rusland 21
op de Balkan 17
in China 38

in Engeland 6
in Europa 6
in Korea 23
in Rusland 38
in Jeruzalem 9
om heilige grond 25
strijd
geestelijke - 6 38
om de geest 27 43
tegen de godsdienst 9
politiek-christelijke - 12 20 23
in/om de Kerk 4 15 16 20 21 23 40 42
tegen de paus 10
om het dogma 31-33 35 36 38 40 49
stroming(en) 4 6 11 21
struisvogel 7

teken (symbool) 9 10 23
teken
v. de Vrouwe van alle Volkeren 39 42 50 51
voor de bisschop 40
voor de paus 40 43 44
tekenen 49 51 53
Tenhemelopneming
dogma v. de - 35
opgenomen gelijk de Zoon 30
theologen 30-33 35-39 41-43 49 50
theologie moet wijken 29 30
Thomaskerk 48 50 52 53 A2
tiara 25 27
tijd
v. de geest 43
v. de Heilige Geest 42
v. de Vrouwe van alle Volkeren 42
tijd, de -
dringt 30 36 38
is gekomen 39 42 45 47 49 51 53
gaat nu komen/aanbreken 41-43
de hoogste - 36 44
deze tijd is onze tijd 27 30-34 38 39 41-43
titel
(de Vrouwe van alle Volkeren) 38 41-47 50 51 53
zie ook: Vrouwe van alle Volkeren
(Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster) 51
zie ook: Medeverlosseres / Middelares / Voorspreekster
titels, drie -
(Medeverlosseres, Middelares en Voorspreekster) 44
zie ook: Medeverlosseres / Middelares / Voorspreekster
torpedo 14
troon 21 51
troost 50 51
Turkije 25
twee
getal ‘2’ 23
twee vingers 5 6 8 9 16 19 21 23 25 27 50

tweeduizend (het jaar 2000) 40
tweeënvijftig, het jaar - 36
tweestrijd 16 22 25

uitbeelding v. h. nieuwe dogma 44
    zie ook: beeltenis
uittocht uit Egypte 2
uitverkoren 32 47
Urbi et Orbi 10 23
uur, derde/drie - 52-54 56 A3

Vader 2 27-29 31-35 37-39 41-45 47 50-53
    en de Zoon 31-35 38 41 50 53
    en de H. Geest 43
    Zoon en H. Geest 32 38 39 42-45 50-52
Vader, Heilige - 36 39 43-47 49-54
    zie ook: paus
valuta 14
Vaticaan 5-7 12 19 21 24 27 43
    zie ook: Rome/St. Pieter
vechter 4 36 37 39 43 44
veranderingen
    in de Kerk 4 5 7 11 19 25 27 38-41 49
    in de Engelse Kerk 11 23
    in de natuur 16
    grote - 51
verantwoordelijk 39 41 51
verantwoording
    Maria neemt de - 47 49
verderf 13
Verlosser 31-34 43 47
verlossing 32-35 38 39
    medeverlossing 42
verlossingswerk 30 31 33
verspreiden 2 6 8 20 24
verspreiding van gebed en beeltenis 1 27-39 41 42 44-47 49 50 53
    onder alle volkeren 32 47
    in vele talen 27-29
    wereldactie 47
    in de kerken 38
    vol ijver 30 32 41
    met moderne middelen 33 38 44
    vlug; de tijd dringt 30 31 33 36 38
    de Vrouwe zal helpen 29 31 32 35 37-39 41 42 47 49
    de wereld zal veranderen 32
  verspreidingstaak van:
    de zieneres, vanaf 28 in vrijwel elke boodschap
    haar leidsman 29 31-33 35 38 45 46
    de kloosters 36 45
    de Dominicaner paters 44
    de theologen 38 42
    de bisschop 39 41 42 47 49
    de Kerk v Rome 47
    de paus 46
    allen 31 39
Vertrooster 55
vervlakken/vervlakking 31 32
verwarring 38 42

verwording 16 18 28-30 32 34 35 37 41-43 47 51
rampen en oorlog 27 29 31 38 47 51
vier 1
getal ‘4’ met cirkel 13
vier vingers 1
met cirkel 23
vierenvijftig, het jaar - 47
vijand 29 39 44 45
vijf vingers 1 7
vijftig, het jaar - 19 20
vingers 25
twee - 5 6 8 9 16 19 21 23 25 27 50
drie - 1 7 50
vier - 1 23
vijf - 1 7
vlees en bloed 34
vloed 13 25
voet(en) v. de Vrouwe
(midden) in/op de wereld 5 25 37
vast op de aardbol 28 33
op Duitsland 24 35 37
op Engeland 7 23 24
op Nederland 35 43
op de kop v. satan 51
op de slang 35
voeten v. de Zoon 32
met stralenbundels 56
volk
v. Duitsland 19 24 37
v. Frankrijk 37
v. Italië 37
v. Nederland 37
zijn - 2 3 51
volkeren 14 20 27 29 30 32-39 42-47 49-53 55
v. Europa 7 45 47
oosterse - 5 14-16 25 27
Aziatische - 27
v. de Kerk v. Rome 51
christen- 15 36
voorbestemd 32 33
voorspraak 44 53
Voorspreekster 27 29-39 41-47 49-54
zie ook: Medeverlosseres/ Middelares
vorst 23
enige - 33
(satan) 49
votre Dame 37
vrede 32 33 54
niet te vinden 16; nergens - 42
zogenaamd - 12
geen - tenzij. . . 6 9 10 15 17 27 31
bewaren, zoeken 2 38
de Vrouwe brengt de - 30 45 47 50 51 53
genade, verlossing en - 33-35 39
na het dogma de - 50 51
ware - 9 10 45 50 51 53
vrouw met kindje 16
vrouw zijn 25 33
Vrouw, zie daar uw zoon 35 41 43
Vrouwe, de - : in elke boodschap
met kind 9 10

Vrouwe van alle Volkeren: vanaf 24 in
vrijwel elke boodschap
uitleg van de titel 27 38 41 43 47
belofte over de titel 44 45
bewijzen van de Vrouwe 19 25 27 45
vrouwen 24 25 33
onder alle - 38 41
vuist 6 9 20 23 25 27
vuur 56
het ware - 53
(ijver) 30 32
vuurwerk 53

waarheid 5 6 8-11 19 25 38 44
Wandelweg 45 52 55 56
wanhoop 15
wanorde 15
ware, het - 11 20 42 46
water 13 25 52 53
weg 3 5 8 51
de kruis- 51
de goede - 5 25 31 38
de verkeerde - 37
van verwording 43
wereld: in vrijwel elke boodschap
wereldactie 47
zie ook: actie/verspreiding
wereldbol (aardbol, globe): in vele boodschappen
werktuig 27-29 33 35 43 46 47 50 51
west(en) 7 10 14-16 23 25
Westminster Abbey 6
wetenschap 50
wetten 19 23 27 29 38 39
wie of wat ge ook zijt 37 38 41 50
wijn 52
brood en - 26 53
wil
v. de Vader 28 33 34 37 39
v. de Vader en de Zoon 35
v. de Zoon 27-29
v. de Heer Jezus Christus 49 50 52
v. haar Heer en Meester 39
uw - 53
mijn - 32 33
van goede - 34
vrije - 53 54
witte duif 5 23 25
zie ook: duif
woestijn 6
wolf 7 23
wolk, lichtende - 55
wolken 2 33 55
witte en rode - 20
wolken, zware -
boven de St. Pieter 15 20
boven Europa 13
over de wereld 14 46 49
wond 33
litteken 56
wonder 30
v. Kana 52
dagelijks - 45 51 52 53
mysterie 53
zie ook: offer

zaak v. de Zoon 29-32
zalig prijzen 50 51
zeesterren 23
ziekten 14
zonnewijzer 14
zoon
Vrouw, zie daar uw - 35 41 43
Zoon 17 24 25 27-39 41-45 49-53
Jezus Christus 37
van de Vader 27 29 37 39 41
zout 53
zuid 14
zwaard 6 15 16
gericht op hart v. de Vrouwe 32 33
dolksteek 32
zwarte -
duif 5
kinderen 7
mensen 37 44
schapen 33 47 51
volkeren 51